

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 353

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

59. évfolyam

2016. szeptember 27.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. május 18–21-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 217, 2016.6.16.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. május 27-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 237, 2016.6.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2015. május 19., kedd

2016/C 353/01 Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása a fejlesztésfinanszírozásról (2015/2044(INI)) . . . 2

2016/C 353/02 Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása biztonságosabb egészségügyi ellátás Európában: a megbízhatóság javítása és az antimikrobiális rezisztencia leküzdése (2014/2207(INI)) 12

2016/C 353/03 Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása a kkv-k zöld növekedési lehetőségeiről (2014/2209(INI)) 27

2015. május 20., szerda

2016/C 353/04 Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletének a világítási és kijelzővilágítási alkalmazásokban használt kadmium mentesítése tekintetében, a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítás céljából történő módosításáról szóló, 2015. január 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvről (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA)) 35

HU

2016/C 353/05	Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a 376/2008/EK rendeletnek a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol behozatalára vonatkozó engedélybemutatói kötelezettség tekintetében történő módosításáról, valamint a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol piacával kapcsolatos egyedi intézkedések megállapításáról szóló 670/2003/EK tanácsi rendelet egyes részletes alkalmazási szabályainak bevezetéséről szóló 2336/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. február 20-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2015)00861 – 2015/2580(DEA))	38
2016/C 353/06	Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a szülési szabadságról (2015/2655(RSP))	39
2016/C 353/07	Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása A fogyatékkal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódóan elfogadott témajegyzékről (2015/2684(RSP))	41
2016/C 353/08	Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása az olajfákat érintő <i>Xylella fastidiosa</i> fertőzés kitöréséről (2015/2652(RSP))	46
2015. május 21., csütörtök		
2016/C 353/09	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása Zimbabwe-ről, Itai Dzamara emberijog-védő ügyéről (2015/2710(RSP))	49
2016/C 353/10	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a rohindzsa menekültek helyzetéről, többek között a thaiföldi tömegsírokról (2015/2711(RSP))	52
2016/C 353/11	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása Szváziföldről, valamint Thulani Maseko és Bheki Makhubu emberi jogi aktivisták ügyéről (2015/2712(RSP))	55
2016/C 353/12	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján) (2014/2220(INI))	59
2016/C 353/13	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika finanszírozásáról (2014/2258(INI))	68
2016/C 353/14	Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása az európai védelmieszköz-piacokon végbemenő változásoknak az európai biztonsági és védelmi képességekre kifejtett hatásáról (2015/2037(INI)) . . .	74

VÉLEMÉNYEK

Európai Parlament

2015. május 27., szerda

2016/C 353/15	Az Európai Parlament 2015. május 27-i határozata az 1308/2013/EU és az 1306/2013/EU rendeletnek a gyümölcsök és zöldségek, a banán és a tej oktatási intézményekben való kínálatához kapcsolódó támogatási program tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló intézményközi tárgyalások megnyitásáról és a tárgyalási megbízatásról (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014(COD))	82
---------------	---	----

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2015. május 19., kedd

2016/C 353/16	Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2014/2203(IMM))	106
---------------	--	-----

2016/C 353/17	Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Jérôme Lavrilleux mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2014(IMM))	108
2016/C 353/18	Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Janusz Korwin-Mikke mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2049(IMM))	110
2016/C 353/19	Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Theodoros Zagorakis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (II) (2015/2071(IMM))	112

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2015. május 19., kedd

2016/C 353/20	P8_TA(2015)0189 Az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedések ***I Az Európai Parlament 2015. május 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD)) P8_TC1-COD(2014)0158 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. május 19-én került elfogadásra az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg)	114
2016/C 353/21	Az Európai Parlament 2015. május 19-i jogalkotási állásfoglalása a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezménynek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361 (NLE))	115
2016/C 353/22	Az Európai Parlament 2015. május 19-én elfogadott módosításai a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))	116

2015. május 20., szerda

2016/C 353/23	Az Európai Parlament határozata az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2015. április 27-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2015)02802 – 2015/2673(DEA))	168
2016/C 353/24	Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236(NLE))	169
2016/C 353/25	Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))	170

2016/C 353/26	Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a pénzáttalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))	171
2016/C 353/27	Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a fizetéseketelenségi eljárásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))	172
2016/C 353/28	Az Európai Parlament 2015. május 20-án elfogadott módosításai a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany felelősségteljes importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott öntanúsítás uniós rendszerének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD))	173

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. május 18–21-i ülések

*Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 217, 2016.6.16.***ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

2015. május 27-i ülés

*Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 237, 2016.6.30.***ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

2015. május 19., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0196

A fejlesztésfinanszírozás

Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása a fejlesztésfinanszírozásról (2015/2044(INI))

(2016/C 353/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló első és második konferencia záródokumentumára, nevezetesen a 2002-es monterreyi konszenzusra és a 2008-as dohai nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az etiópai Addisz-Abebában 2015. július 13-tól 16-ig tartandó, a fejlesztésfinanszírozásról szóló harmadik nemzetközi konferenciáról szóló 68/204. és 68/279. sz. határozatára,
- tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló harmadik konferencia előkészítő folyamatának társelnökeinek 2015. január 21-i vitaanyagára,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a „Teremtsük meg a méltóságot 2030-ra: számoljuk fel a szegénységet, tegyük jobbá minden ember életét és védjük bolygónkat” című, a 2014 utáni időszakra szóló menetrendről szóló, 2015. decemberi összefoglaló jelentésére,
- tekintettel a fenntartható fejlesztésfinanszírozással foglalkozó kormányközi szakértői bizottság 2014. augusztusi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoportjának 2014. júliusi jelentésére,
- tekintettel „Az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) 2014-es beruházási világjelentése – Befektetés a fenntartható fejlesztési célokba: cselekvési terv” című dokumentumra ⁽¹⁾,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló ENSZ-konferencia (Rio+20) „A jövő, amelyet mi akarunk” című, 2012. júniusi záródokumentumára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2014. szeptemberi, „Az államadósság-átütemezésre vonatkozó többoldalú jogi keret létrehozása felé” című határozatára,
- tekintettel a „Globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című, 2015. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2015)0044),
- tekintettel a „Méltó életet mindenkinek: az elképzeléstől az együttes fellépésig” című, 2014. június 2-i bizottsági közleményre (COM(2014)0335),
- tekintettel a „2015 után: A szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés finanszírozásának átfogó és integrált megközelítése felé” című, 2013. július 16-i bizottsági közleményre (COM(2013)0531),

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/publicationslibrary/wir2014_en.pdf

2015. május 19., kedd

- tekintettel a „Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása” című, 2013. február 27-i bizottsági közleményre (COM(2013)0092),
 - tekintettel a Külügyek Tanácsa 2013. december 12-i, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló következtetéseire,
 - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsának a 2015 utáni átalakítást célzó menetrendről szóló, 2014. december 16-i következtetéseire ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Külügyek Tanácsának a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés 2015 utáni finanszírozásáról szóló, 2013. december 12-i következtetéseire ⁽²⁾,
 - tekintettel a Külügyek Tanácsa 2014. december 12-i, a magánszektor fejlesztési együttműködésben betöltött szerepének megerősítéséről szóló következtetéseire,
 - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsának a 2013 utáni átfogó menetrendről szóló, 2013. június 25-i következtetéseire ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2014 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2008-ban Monterreyben megrendezett fejlesztésfinanszírozási konferencia nyomon követéséről szóló, 2008. szeptember 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az ENSZ 2014. december 1–12. között Limában (Peru) megrendezett 2014. évi éghajlat-változási konferenciájáról (COP 20) szóló, 2014. november 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾; a fejlődés felelősségteljes üzleti gyakorlatok révén történő előmozdításáról, ezen belül a nyersanyag-kitermelő iparágak fejlődő országokban betöltött szerepéről szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽⁷⁾; a „Korrupció a köz és magánszférában: hatása az emberi jogokra a harmadik országokban” című, 2013. október 8-i állásfoglalására ⁽⁸⁾; az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló, 2013. május 21-i állásfoglalására ⁽⁹⁾; a fejlődés kereskedelem révén történő elősegítéséről szóló, 2013. április 16-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel a fejlesztés európai évéről szóló, 2014. április 16-i 472/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Tanács a 2014–2020-as időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU rendeletére,
 - tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely kimondja, hogy az Unió fejlesztési politikája elsődleges célként a szegénység felszámolására irányul, és megalapozza a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét;
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0143/2015),
- A. mivel a 2015-ös év a globális fejlesztési erőfeszítések szempontjából kritikus jelentőségű, mivel ebben az évben fogadják el a fenntartható fejlesztési célokat és a világméretű éghajlatváltozás elleni fellépésről szóló megállapodást, amelyek mindegyike 2030-ig lesz érvényes;
- B. mivel az etiópiai Addisz-Abebában 2015. július 13-tól 16-ig tartandó harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferenciának meg kell teremtenie a 2015 utáni ütemterv finanszírozásához és végrehajtásához szükséges feltételeket, és mivel ennek az ütemtervnek a sikere az e konferencián tett vállalások mértékétől függ;

⁽¹⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_15873_en.htm

⁽²⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_14363_en.htm

⁽³⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

⁽⁵⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0063.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0163.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0394 (lásd e Hivatalos Lap 374. oldalát).

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205 (lásd e Hivatalos Lap 374. oldalát).

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0119 (lásd e Hivatalos Lap 374. oldalát).

⁽¹¹⁾ HL L 136., 2014.5.9., 1. o.

2015. május 19., kedd

- C. mivel még mindig 1,5 milliárd ember él szegénységben és az egészségügyet, az oktatást és az életszínvonalat illetően nélkülözésben, különösen a konfliktusok által érintett és az instabil államokban; mivel ez nem elfogadható, minthogy elegendő erőforrás létezik a világban ahhoz, hogy ennek a helyzetnek fokozatosan véget lehessen vetni;
- D. mivel a szegénység és egyenlőtlenség megszüntetését csak mindenki számára elegendő és megfelelő források mozgósítása és a marginalizált csoportok – például a gyermekek, a nők, az idősek vagy a fogyatékkal élők – jobb megcélzása révén lehet megvalósítani; mivel a szélsőséges szegénység jelentős csökkenése ellenére lassabb volt a gyermekek érdekében elért haladás, és ezért a gyermekeket célzó, a belföldi források mozgósítása és nemzetközi közfinanszírozás révén történő beruházások kulcsfontosságú tényezővé váltak;
- E. mivel a fenntartható fejlesztés megvalósítása lehetetlen béke és biztonság nélkül, ahogyan ezt a fejlesztésre vonatkozó 2005. évi európai konszenzus is elismerte;
- F. mivel a világ legszegényebb népességének háromnegyede – a becslések szerint 960 millió ember – jelenleg közepes jövedelmű országokban él, az új fejlesztési paradigma ezért megköveteli a szegény népességet és a szegény országokat egyaránt célzó programokat;
- G. mivel az UNCTAD évi mintegy 3,9 billió USD-re teszi a fejlődő országokban az új fenntartható fejlesztési célok finanszírozási költségét, amelyből jelenleg évi 2,5 billió USD hiányzik; mivel a gyenge fellépés költségei végső soron sokkal nagyobbak lesznek, mint a fenntartható fejlesztést célzó, határozott fellépés költségei;
- H. mivel a fenntartható fejlesztési célok finanszírozása jelentette kihívás nagyságrendje erős és globális partnerséget igényel, és a finanszírozás valamennyi formájának (belföldi, nemzetközi, köz- és magánfinanszírozás és innovatív források) és nem pénzügyi eszközöknek az igénybevételét teszi szükségessé; mivel a magánfinanszírozás kiegészítheti, de nem helyettesítheti a közfinanszírozást;
- I. mivel a belföldi források mozgósítása és a hivatalos fejlesztési segély (ODA) a fejlesztésfinanszírozás mással nem helyettesíthető alapvető elemei, amelyeket erősíteni kell;
- J. mivel a fejlődő országok jelentős lehetőségekkel rendelkeznek a belföldi források mobilizálását illetően, de egy-egy ország önmagában csak korlátozott eredményeket érhet el a jelenlegi helyzetben; mivel a legtöbb fejlődő országban az adóbevételek GDP-hez viszonyított aránya továbbra is alacsony, és ezért fontos kiegyensúlyozott, tisztességes és hatékony adórendszerek előmozdítása az egyes adófizetők és a vállalatok fizetőképességére alapozva; mivel a belföldi erőforrások mozgósításához szükség van a természeti erőforrásokból származó hasznok tisztességes és átlátható elosztására is;
- K. mivel nagyon kevés fejlett ország tesz eleget annak a kötelezettségvállalásának, hogy bruttó nemzeti jövedelmének (GNI) 0,7 %-át ODA-ként, ezen belül pedig a GNI 0,15–0,20 %-át a legkevésbé fejlett országok számára biztosítja; mivel az Unióhoz 2004-ben vagy később csatlakozott tagállamok vállalták a GNI 0,33 %-ában megállapított cél elérését, de ezt még egyikük sem érte el;
- L. mivel számos kevésbé fejlett ország sérülékeny vagy sérülékennyé vált a fegyveres konfliktusokhoz, az ebolához hasonló járványokhoz és a természeti katasztrófákhoz hasonló külső események miatt, és mivel nagyobb támogatásra van szükségük;
- M. mivel a szegénység csökkentése, a gazdasági növekedés és a biztonság nagy mértékben függ attól, hogy egy állam képes legyen ellátni szuverén funkcióit, biztosítani a jogállamiságot, és az oktatáshoz és egészségügyi ellátáshoz hasonló közszolgáltatásokat tudjon nyújtani a felelősségvállalás elvének tiszteletben tartása mellett; mivel különösen ezeknek az országoknak nagyobb támogatásra van szükségük a szilárd egészségügyi rendszerek bevezetése érdekében;
- N. mivel a fejlesztési menetrend egyre szélesebb körű, és ezért fontos elismerni és tovább ösztönözni azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a hivatalos fejlesztési támogatáson túlmutatva tesznek; mivel számos OECD-ország kihívásokkal teli pénzügyi körülményei ellenére fenntartották a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) magas szintjét, és az ODA 2013-ban 134,8 milliárd dollárral elérte minden idők legmagasabb szintjét; mivel a hivatalos fejlesztési támogatás katalizátor lehet a magánberuházások vonzásában, és ebben az összefüggésben megjegyzendő az innovatív pénzügyi eszközök relevanciája;

2015. május 19., kedd

- O. mivel ha a magánszektor befektetéseit és a közvetlen külföldi befektetéseket megfelelően szabályozzák és a belföldi gazdaság konkrét előrelépéseivel kapcsolják, akkor – amint az UNCTAD fenntartható fejlesztési célokat szolgáló beruházásokra vonatkozó cselekvési tervre irányuló javaslatából is kiderül – ezek potenciálisan lényegesen hozzájárulhatnak a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez;
- P. mivel a magántőke-áramlás számos különféle – kedvező, illetve kedvezőtlen – módon érinti a fejlődő országokat; mivel a magánforrásokból a fejlődő országokba irányuló pénzmozgások jelentősek, de nagyrészt volatilisak, a megoszlásuk nem egyenletes, és ezek gyakran kiáramlásokhoz, így a nyereség hazautalásához – amelyek 2010 óta meghaladják az újonnan beáramló közvetlen külföldi befektetéseket – kapcsolódnak;
- Q. mivel a civil társadalom kulcsfontosságú szerepet tölt be az egyetemes és inkluzív folyamat biztosításában nemzeti és globális szinten egyaránt, és hozzájárul a jó kormányzáshoz és az elszámoltathatósághoz; mivel a fejlesztési támogatás és a korrupció egymással összeegyeztethetetlen;
- R. mivel fontos előmozdítani a banki szolgáltatások használatát a fejlődő országokban;
- S. mivel az EU-nak és tagállamainak mint a fejlesztési segélyek legnagyobb adományozóinak a fejlesztésfinanszírozási folyamat élére kell állniuk, és segíteniük kell a fejlesztésfinanszírozási kihívásokra adható hiteles válasz megtalálásában, biztosítva ezzel a fejlesztésre vonatkozó szakpolitikai koherenciát a 2015 utáni időszakra szóló menetrenden belül; mivel más fejlett és feltörekvő országoknak követniük kell az EU példáját;

Globális partnerség

1. üdvözlí a harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia záródokumentumának „nulladik tervezetét”, és felkéri az Uniót és tagállamait, hogy támogassák azt;
2. üdvözlí az ENSZ főtitkárának összefoglaló jelentését és abban az új fejlesztési célokról és az ehhez kapcsolódó pénzügyi keretről szóló ambiciózus globális partnerség holisztikus és integrált, átalakítást célzó megközelítését, amelynek középpontjában a szegénység felszámolása, az emberi jogok egyetemessége és a nemek közötti egyenlőség áll; kitart amellett, hogy e nagyra törő partnerség átfogó és jelentős végrehajtási eszközök nélkül nem lesz sikeres;
3. sürgeti az Uniót, hogy erősítse meg politikai vezető szerepét a fenntartható fejlesztési keret és a hozzá tartozó végrehajtási eszközök meghatározása felé vezető előkészítő folyamat egészében, a fejlesztés finanszírozásáról szóló megállapodás megújításában, az alapító szerződéseiben megállapított kötelezettségvállalások és értékek mentén; úgy véli, hogy az uniós fejlesztési támogatás vonatkozásában más adományozó partnerek nem szabhatnak feltételeket;
4. kitart amellett, hogy az Uniónak és tagállamainak fenn kell tartaniuk a fejlesztési támogatás jelentős adományozóiként betöltött pozíciójukat, amellett, hogy törekednek a felelősség megosztásának elérésére; felhívja a magas jövedelmű országokat, a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó országokat és a feltörekvő gazdaságokat, hogy vállaljanak jelentős kötelezettségeket;
5. üdvözlí a „Globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című új bizottsági közleményt, annak átfogó jellege, a politikák koherenciájára való összpontosítása és annak megerősítése miatt, hogy az EU elkötelezett amellett, hogy maradéktalanul kivegye szerepét e globális partnerségből; sajnálatosnak tartja azonban az elkötelezettség bizonyos hiányát a jövőbeni pénzügyi célok határidejét illetően;

Nemzetközi közfinanszírozás

6. hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás továbbra is a fejlesztésfinanszírozás kulcsfontosságú eszköze; sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy késedelem nélkül kötelezzék el magukat újra a hivatalos fejlesztési támogatás vonatkozásában a GNI 0,7 %-ában meghatározott cél mellett, a hivatalos fejlesztési támogatás legalább 50 %-át és a GNI legalább 0,2 %-át a legkevésbé fejlett országok számára fenntartva, és a költségvetési korlátok figyelembe vétele mellett terjesszenek elő többéves költségvetési menetrendeket e szintek 2020-ig történő elérése tekintetében; üdvözlí az Unió határozott álláspontját az erőfeszítéseknek a fejlesztési támogatások mennyiségére és minőségére való összpontosítása mellett; felhívja a fejlett partnereket és a feltörekvő országokat, hogy fokozzák fejlesztési támogatásukat, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy győzzék meg a magán- és közadományozókat világszerte, hogy teljesítsék finanszírozási felajánlásait és tegyenek új kötelezettségvállalásokat; hangsúlyozza, hogy valamennyi adományozónak gondoskodnia kell arról, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás valódi átcsoportosítást jelentsen a fejlődő országok részére;

2015. május 19., kedd

7. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és más fejlett országoknak eleget kell tenniük annak a kötelezettségvállalásuknak, hogy az éghajlatváltozás kezelésére megnövelt, új és pótlólagos finanszírozást nyújtanak, hogy 2020-ra elérjék az együttesen évi 100 milliárd USD mozgósítására irányuló célt, többféle forrásból, köz- és magán-, kétoldalú és többoldalú forrásokból, beleértve alternatív forrásokat is; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem feletti pótlólagos finanszírozásnak a hivatalos fejlesztési támogatáshoz való hozzárendelése kérdésében való előrelépés elmaradását; felhív a fejlett és feltörekvő országok közös nemzetközi erőfeszítésére új és kiegészítő finanszírozás előteremtésére a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén – ám nem a fejlesztési költségvetés terhére – az éghajlatváltozás elleni globális fellépésről szóló megállapodás keretében, amely a 2015 decemberben tartandó párizsi konferencián kerül majd elfogadásra; úgy véli, hogy az Uniónak átmeneti intézkedéseket kell javasolnia a teljes addicionalitás eléréséig; sürgeti a tagállamokat, hogy használják fel a szén-dioxid-piaci bevételeket a fejlődő országokban az éghajlatváltozás elleni fellépésre; felhívja továbbá a feltörekvő gazdaságú országokat, hogy mozgósítsák a finanszírozást a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén;

8. támogatja a fejlesztés- és az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló pótlólagos finanszírozás innovatív forrásait, ideértve a pénzügyi tranzakciós adókat és a nemzetközi légi és tengeri közlekedésre kivetett szén-dioxid-kibocsátási adókat és a szén-dioxid-piaci bevételek automatikus elosztását; üdvözlí a további kiegészítő források azonosítására irányuló további európai és nemzetközi erőfeszítéseket;

9. hangsúlyozza, hogy a megtett pénzügyi erőfeszítéseken belül a standard intézkedést továbbra is az ODA-nak kell jelentenie; támogatja a fenntartható fejlődés teljes hivatalos támogatására vonatkozó kiegészítő mutatószám bevezetését, amennyiben teljesen egyértelművé teszik, hogy az semmilyen formában nem helyettesítheti vagy csökkentheti a hivatalos fejlesztési támogatást;

10. megjegyzi, hogy noha a hivatalos fejlesztési támogatás túlnyomó részét vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtják, a kedvezményes hitelek is fontosak, de hozzájárulnak az adósságbuborék kialakulásához vezető adósságtérhekhez és –kockázatokhoz, különösen a Szubszaharai-Afrikában és a karibi országokban, amelyek az adósságtörlesztésükhöz korlátozott bevételekkel rendelkeznek; ennek megfelelően felszólítja az adományozókat, hogy támogatásukat a legkevésbé fejlett országoknak vissza nem térítendő támogatások formájában nyújtsák; úgy véli, hogy a kedvezményes hitelek esetleg nem alkalmasak beruházási célra azokban a szociális ágazatokban, amelyek nem nyereségtermelésre irányulnak; üdvözlí, hogy az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága (OECD-DAC) beleegyezett a kedvezményes hitelekre vonatkozó jelentéstétel modernizálásába a hivatalos fejlesztési támogatási számadatok kiszámítását célzó támogatásegységtérkép rendszer bevezetésével;

11. rámutat arra, hogy az Unió világon az első számú adományozó a fejlesztési támogatás terén, a globális hivatalos fejlesztési támogatás majdnem 60 %-át adja; mindazonáltal felkéri a Bizottságot, hogy a monterreyi konszenzus összes európai adományozó általi nyomon követésének ellenőrzése céljából szolgáltatson egyértelmű és átlátható adatokat arról, hogy a teljes uniós költségvetés mekkora hányadát fordítják uniós fejlesztéstámogatásra; sajnálkozását fejezi ki továbbá amiatt, hogy az EU fejlődő országok részére nyújtott anyagi hozzájárulásainak szintje észrevétlen marad, és felkéri a Bizottságot megfelelő és célzott kommunikációs és információs eszközök kifejlesztésére az uniós fejlesztési segélyek láthatóságának növelése érdekében;

12. kéri az Uniót, hogy vegye számításba a hosszú távú pénzügyi követelményeket azáltal, hogy egy stratégiaibb, ambiciózusabb és átfogóbb megközelítést részesít előnyben, összhangban a fenntartható fejlesztési célokkal;

13. emlékeztet arra, hogy 2014 és 2020 között az uniós költségvetés hozzájárulása a fejlesztésfinanszírozáshoz 19,7 milliárd euró a fejlesztési együttműködés terén és 6,8 milliárd euró a humanitárius segítségnyújtás terén, a 2,2 milliárd eurós sürgősségisegély-tartalékon felül; rámutat továbbá a 30,5 milliárd eurós Európai Fejlesztési Alapra (EFA); kéri az EFA beemelését a költségvetésbe, amely olyan előnyökkel járna, mint a nagyobb átláthatóság, ismertség, hatékonyság és eredményesség; üdvözlí a többéves pénzügyi keret választásokat követő félidős értékelése és felülvizsgálata által kínált lehetőséget arra, hogy kellő figyelmet kapjon a humanitárius segítségnyújtás növekvő strukturális igénye, valamint a legszegényebb és legsérülékenyebb országok fejlesztési szükségletei;

14. megjegyzi, hogy a 2015-ös költségvetés fejlesztési együttműködésre 2,4 milliárd euró kötelezettségvállalást (és 2,1 milliárd kifizetést), humanitárius segítségnyújtásra pedig 928,8 millió euró kötelezettségvállalást (és 918,8 millió euró kifizetést) irányzott elő; támogatja a kifizetetlen számlák mennyiségének csökkentésére tett lépéseket, amelyek célja a legsebezhetőbb partnerek fizetőképességének megőrzése, és hangsúlyozza a kötelezettségvállalások és kifizetések közti paritás elvének fontosságát a humanitárius segítségnyújtást illetően, mivel egyre gyakrabban történnek válságok, ami a források gyors folyósítását teszi szükségessé;

2015. május 19., kedd

15. felhívja az Uniót annak biztosítására, hogy a 2015 utáni globális fejlesztési menetrendről, illetve a fejlesztési és éghajlatváltozási finanszírozásról szóló tárgyalások hitelesen kapcsolódjanak a katasztrófakockázat-csökkentés 2015–2030 közötti szendai új keretéhez, az ellenállóképesség és a készenlét kiépítése érdekében, ugyanakkor a megvalósítva a „senkit nem hagyunk hátra” globális célkitűzést;

16. emlékeztet arra, hogy a fejlesztési együttműködés az Unió és a tagállamok közös felelőssége, és összhangban kell lennie a kiegészítő jelleg és a koordináció elveivel; kiemeli a civil társadalom és a helyi hatóságok bevonásának szükségességét a koordináció folyamatába;

17. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a segélyek felaprózódásának megosztott finanszírozási mechanizmus révén és a különböző segélyezésnyújtási mechanizmusok és szereplők közötti nagyobb fokú koordináción keresztül történő csökkentése révén mozdítsanak elő egy, a hatékony fejlesztési együttműködés érdekében létrejött puszani partnerség kötelezettségvállalásaira épülő segélyhatékonysági menetrendet; hangsúlyozza, hogy a fejlesztésre irányuló minden finanszírozásnak a szegények érdekeit kell szolgálnia, figyelmet kell fordítania a nemi szempontokra, környezeti szempontból megfelelőnek és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképesnek kell lennie;

18. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ szerint a szegénység csökkentése és végleges felszámolása az Unió elsődleges célja a fejlesztés területén, míg az emberi jogok védelme, a nemek közötti egyenlőség, a társadalmi kohézió és az egyenlőtlenségek elleni küzdelemnek továbbra is a fejlesztési tevékenység központi elemei kell, hogy maradjanak;

19. hangsúlyozza a világos prioritások meghatározásának jelentőségét a kiadási oldalon, különösen összpontosítva az olyan területeken hozott intézkedésekre, mint az egészség, az oktatás, az energia- és vízellátás, a mezőgazdaság és az infrastruktúra; hangsúlyozza további erőfeszítések és fejlesztések szükségességét a segélyhatékonyság terén, a különböző segélyezési mechanizmusok és adományozók közötti koordináció szorosabbá tétele révén;

20. kiemeli, hogy a hivatalos fejlesztési támogatásnak elsőbbséget kell biztosítania a mindenkit érintő alapvető szociális szolgáltatásoknak és azoknak a közjavaknak, amelyeket a magánszektor kevésbé hatékonyan tud nyújtani, például az alapfokú oktatásnak, a szociális biztonsági hálónak, az egészségügyi ellátásnak, valamint a köztisztasági, víz- és energiaellátási infrastruktúrának, hogy a fejlődő országok elérhessék teljes potenciáljukat; hangsúlyozza, hogy a hozzáférhetőségnek alapvető kritériumnak kell lennie a nemzetközi közfinanszírozás terén az egyetemes és inkluzív szolgáltatások és infrastruktúrák támogatása érdekében;

21. hangsúlyozza, hogy a legkiszolgáltatottabb népesség számára biztosítani kell a fejlesztési lehetőségekhez való hozzáférést; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy amennyiben kizárólag a kormányok közvetítésével folyik a segélynyújtás, fennáll a veszélye, hogy a marginalizálódott vagy kiszolgáltatott közösségek nem részesülnek elegendő támogatásban;

22. kiemeli a fejlesztési bankok fontosságát, amelyek további forrásokat tudnak mozgósítani az infrastrukturális finanszírozási szakadék csökkentése és a hitelhez való hozzáférés érdekében a fejlődő országokban, szigorú ellenőrzési és hatásvizsgálati mechanizmusok működtetése mellett;

23. hangsúlyozza, hogy az EU-nak mindenképpen a legmagasabb szintű koordinációt kell célul kitűznie, az egyéb szakpolitikai területekkel (környezetvédelem, migráció, nemzetközi kereskedelem, emberi jogok, mezőgazdaság stb.) való koherencia, valamint a munka megkettőzésének és a tevékenységek közötti ellentmondások elkerülése érdekében; emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződéssel (EUMSZ 208. cikke) a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia szerződéses kötelezettséggé vált;

A belföldi források mozgósítása és nemzetközi adóügyi együttműködés

24. hangsúlyozza, hogy a belföldi források mozgósítása a külföldi támogatásnál kiszámíthatóbb és fenntarthatóbb, és a finanszírozás kulcsfontosságú forrását kell képeznie; ösztönzi a fejlődő országok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy fokozzák az ilyen mozgósítást; hangsúlyozza a belföldi adók beszedése javításának fontosságát a fejlődő országokban, továbbá azt, hogy olyan megalapozott, kiegyensúlyozott, tisztességes és hatékony adórendszerekre van szükség, amelyek a szegények érdekeit szolgálják, figyelnek a legkiszolgáltatottabb csoportokra és tiszteletben tartják a fenntartható fejlesztésre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásokat; kéri a környezeti szempontból káros támogatások megszüntetését az energia (különösen a fosszilis tüzelőanyagok), a halászat és a mezőgazdaság területén;

2015. május 19., kedd

25. kéri a Bizottságot, hogy fokozza kapacitásépítési támogatását az adóigazgatás, a pénzügyi irányítás, az államháztartás irányítása, a korrupcióellenesség, az ellopott javak visszaszerzése, valamint az adóelkerülés és a helytelen transzferárazási tevékenységek elleni küzdelem területén; úgy véli, hogy az Uniónak ebben kulcsfontosságú szerepet kell betöltenie; emlékeztet a természeti erőforrásokból származó adóbevételek – különösen állami befektetési alapok révén történő – elosztásának fontosságára; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani és fokozni kell a költségvetési jelentések javítására irányulóan folyamatban lévő erőfeszítéseket, és az országok költségvetési jelentéstételi gyakorlatainak fokozottabb harmonizálására szólít fel;

26. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy aktívan számolják fel az adóparadicsomokat, az adócsalást és a jogellenes pénzmozgásokat – amelyek eltörpítik a fejlesztési támogatást és hozzájárulnak a fejlődő országok adósságaihoz –, működjenek együtt a fejlődő országokkal az egyes transznacionális vállalatcsoportok agresszív adókikerülési gyakorlatainak elhárításában, és keressék meg annak a módját, ahogyan segíthetnek a fejlődő országoknak, hogy ellenáljanak az adóversenyben való részvételre ösztönző nyomásnak, mivel ez akadályozza a haza erőforrásainak fejlesztési célú mozgósítását;

27. támogatja egy adóügyi együttműködésért felelős kormányközi szerv ENSZ égisze alatti létrehozását; ösztönzi az információk automatikus cseréjét; kéri a tényleges tulajdonosok nyilvános jegyzékeinek elkészítését a nemzetközi vállalatok számára kötelező, nyilvános, országonkénti jelentéstételt valamennyi szektorban, valamint az adóztatási jogok tisztességes elosztásának biztosítását a beruházási szerződések fejlődő országokkal való tárgyalása során;

28. úgy véli, hogy a nemzetközi társaságiadó-szabályoknak magukban kell foglalniuk azt az elvet, hogy az adót ott kell megfizetni, ahol az értéket kitermelik vagy létrehozzák;

29. hangsúlyozza a jó kormányzás, az emberi jogok védelme, a jogállamiság, az intézményi keret és a szabályozási eszközök döntő fontosságát; különösen támogatja a kapacitásépítést, az oktatáshoz és egészségügyhöz hasonló, az egyetemes egészségügyi ellátást biztosító, többek között a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal kapcsolatos alapvető szociális szolgáltatások, az élelmezés, a közszolgáltatások és szociális védelem, valamint a szegénység és az egyenlőtlenség – többek között a gyermekek közötti és a nemen alapuló egyenlőtlenség – elleni küzdelem területén történő beruházásokat; elismeri, hogy hozzáférhető infrastruktúrákra és szelektív állami beruházásokra, valamint a természeti erőforrások fenntartható felhasználására van szükség, a nyersanyag-kitermelő ágazatok részéről is;

30. hangsúlyozza, hogy a fejlesztésfinanszírozásnak meg kell erősítenie a nők és férfiak közötti egyenlőség és a nők jogainak előmozdítására, valamint a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére rendelkezésre álló forrásokat; hangsúlyozza a nők társadalomban betöltött különleges szerepét, továbbá hangsúlyozza, hogy ennek magában kell foglalnia a nemek szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés végrehajtását, és célzott beruházásokat olyan kiemelt területeken, mint az egészségügy és az oktatás, és olyan intézkedéseket, melyek biztosítják, hogy minden fejlesztésfinanszírozásnál maradéktalanul figyelembe vegyék a nők és lányok helyzetét;

31. felszólal a tudomány, a technológia és az innováció területén folyó kutatás és fejlesztés nagyobb mértékű finanszírozásáért a fejlődő országokban, ugyanakkor elismeri, hogy ennek a finanszírozásnak egyszerre kell hazai és nemzetközi forrásból származnia; sürgeti az olyan kutatás és fejlesztés előmozdítását, amely elősegíti az előrelépést az összetett kihívásokkal való megbirkózás terén, illetve a globális közjó helyes irányítása érdekében történő haladást (ilyenek például az egészségügyi technológia és innováció); megjegyzi, hogy ebben az összefüggésben a mikro-, kis- és középvállalkozások jelentős szerepet töltenek be; kéri a szabadkereskedelmi megállapodások révén a fejlődő országokban bevezetett valamennyi szellemi tulajdon-jogi rendszer felülvizsgálatát, a közegészségre, a környezetre és a technológia-transzferre gyakorolt hátrányos hatások azonosítása érdekében;

Magánszektor és civil társadalom

32. hangsúlyozza a fejlődő országokban a magánvállalkozás és a vállalkozók számára kedvező feltételek kiemelt fontosságát, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások szempontjából, amelyek alapvető szerepet töltenek be a munkahelyteremtés és az inkluzív növekedés motorjaként; felhív különösen a mikrofinanszírozást szolgáló kölcsönöket és azok garanciáit nyújtó rendszerek erősítésére; ragaszkodik ahhoz, hogy tovább kell fejleszteni a helyi és regionális bankokat és hitelszövetkezeteket, hogy jelentősen csökkenhessenek a piaci hitelek túl magas kamatai, ezzel is támogatva a helyi szintű közösségi fejlődést⁽¹⁾; kéri, hogy a magánszektor megfelelő partnerségek, pénzügyi eszközök, ösztönzők, elszámoltatási keret és a vállalatok hatékony társadalmi felelősségvállalása révén hangolják össze a fenntartható fejlesztési célokkal; emlékeztet, hogy eleget kell tenni az elfogadott nemzetközi szabályoknak, például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet szabályainak és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatásoknak;

⁽¹⁾ Jelentés a kkv-k támogatásáról a fejlődő országokban pénzügyi közvetítők révén, Dalberg, 2011. november, www.eib.org.

2015. május 19., kedd

33. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a vállalkozások fejlődéséhez szükséges információs, képzési és tanácsadási eszközök rendelkezésre bocsátását;

34. hangsúlyozza, hogy a hosszú távú gazdasági hatások biztosítása érdekében hozzáférést kell biztosítani a fiatalok és a nők számára az új vállalkozások létrehozását lehetővé tevő hitelekhez;

35. hangsúlyozza a termelők szervezetei által létrehozott közös vállalkozások szociális kohéziós szerepet az etnikai és vallási konfliktusok megelőzésében;

36. kitar amellet, hogy az EU magánszektor számára nyújtott támogatása és a magánszektorral való együttműködése hozzájárulhat a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentéséhez, továbbá tiszteletben tarthatja és előmozdíthatja az emberi jogokat, a környezeti normákat, az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásokat és a társadalmi párbeszédet, és ezt meg is kell tennie; kéri egy jogilag kötelező erejű keret panaszkezelési mechanizmussal együtt való kialakítását a vállalatok, többek között a nemzetközi vállalatcsoportok tekintetében;

37. kéri az Uniót, hogy a fejlődő országokkal közösen hozzon létre egy szabályozási keretet, amely összhangban áll a fenntartható fejlesztés beruházási politika UNCTAD által kidolgozott átfogó keretével, amely ösztönzi a felelős, átlátható és elszámoltatható beruházásokat, amelyek hozzájárulnak a fejlődő országokban a társadalmilag tudatos magánszektor fejlődéséhez;

38. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a fejlődő országokban a mikro-, kis- és középvállalkozások és szövetkezetek finanszírozáshoz nagyobb mértékben történő hozzáférését; hangsúlyozza a mikrofinanszírozást szolgáló kölcsönöket nyújtó rendszerek fontosságát, különösen a nők számára; ösztönzi a helyi és regionális bankok és hitelszövetkezetek továbbfejlesztését; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a fejlődő országokat, hogy a banki szolgáltatások fejlesztését ösztönző politikákat és jogi keretet alakítsanak ki; rámutat, hogy – különösen a szegények, a nők és egyéb veszélyeztetett csoportok körében – szükség van a pénzügyi kérdésekkel, a banki termékek és biztosítás használatával, illetve az ezekhez kapcsolódó új technológiákkal kapcsolatos tájékoztatásra és képzésre;

39. emlékeztet, hogy egyedül az állami támogatás messze nem elég valamennyi beruházási igény fedezésére a fejlődő országokban; ezért hangsúlyozza az ötvözés és a köz- és magánszféra közötti társulások (PPP-k) szerepét, amelyek arra szolgálnak, hogy fokozzák a fejlesztési támogatás hatását, magántőkét vonzzanak be és támogassák a helyi vállalkozásokat; hangsúlyozza azonban, hogy a közös finanszírozás nem helyettesítheti az állami felelősséget a szociális szolgáltatások nyújtása terén, és annak a nemzeti fejlesztési célkitűzésekkel és a fejlesztéshatékonysági elvekkel kell összhangban lennie; támogatja a megfelelő köz- és magánszféra közötti társulások kialakítását, különösen az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezéssel kapcsolatos kutatás terén, így pl. az Ebola+ program esetében;

40. kéri nemzetközi előírások és kritériumok és adóssághoz kapcsolódó elemzés elfogadását a közös projektek és a köz- és magánszféra közötti társulások (PPP-k) vonatkozásában, amelyek magántőkét vonzzanak be és támogatják a helyi vállalkozásokat, ugyanakkor tiszteletben tartják a megállapodás szerinti ILO-, WHO- és emberi jogi szabványokat; sürgeti a Bizottságot – tekintettel arra, hogy a jövőben jelentős mértékben ki kívánja szélesíteni az ötvözés alkalmazását –, hogy hajtsa végre az Európai Számvevőszék az ötvözésről szóló különjelentésének ajánlásait, és értékelje a támogatások és hitelek ötvözésének mechanizmusát, különösen a fejlesztési és pénzügyi adicionalitás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság szempontjából; felhívja az Európai Beruházási Bankot és egyéb fejlesztésfinanszírozási intézményeket, hogy adjanak prioritást az olyan vállalatokba és alapokba tett befektetéseknek, amelyek nyilvánosságra hozzák tényleges tulajdonosaikat és országokénti alapon nyújtják be pénzügyi beszámolójukat;

41. támogatja a fejlődő országok, különösen a legkevésbé fejlett országok piacokhoz való nagyobb hozzáférését, mivel az erősítheti a magánszektor, és reformra sarkalló ösztönzőket teremthet; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a kereskedelmi és beruházási megállapodások – különösen a fejlődő országokkal, legkevésbé fejlett országokkal és instabil államokkal kötött ilyen megállapodások – összhangba hozatalát a fenntartható fejlesztési célokkal, és mozdítsa elő az emberi jogokat és a regionális integrációt; hangsúlyozza, hogy e megállapodások tekintetében a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó hatásvizsgálatot kell végezni; támogatja a Bizottságnak azt a javaslatát, hogy a 2015 utáni tárgyalások eredményeire figyelemmel frissíti kereskedelem-ösztönző támogatási stratégiáját, illetve hogy a kereskedelmi megállapodásokban külön és megkülönböztetett bánásmódot biztosít a fejlődő országoknak, legkevésbé fejlett országoknak és instabil államoknak, tiszteletben tartva ugyanakkor politikai mozgásterüket hazai környezetük és lakosságuk szükségletei összefüggésében;

2015. május 19., kedd

42. kéri, hogy hozzanak a közsféra által irányított nemzeti közbeszerzési rendszerek és tevékenységek használatának és átláthatóságának fokozására irányuló intézkedéseket, és erősítsék a fejlődő országok versenyképességének szerepét;

43. hangsúlyozza a migránsok pozitív hozzájárulását számrazási országuk fejlődéséhez, és eredményesebb és innovatívabb együttműködést kér a migrációs politika területén a származási és célországok között; felhívja a figyelmet a diaszpórából érkező hazautalások jelentette jelentős és egyre növekvő pénzmozgásokra, és támogatja a diaszpóra-alapok létrehozását; további erőfeszítéseket kér az átutalási költségek csökkentése érdekében, a származási országok helyi fejlődésére gyakorolt hatás fokozása céljából;

44. kéri a helyi hatóságok és a civil társadalom, többek között a közösségi alapú nem kormányzati szervezetek fokozott részvételét a fejlesztési prioritásokról szóló vitákban, különösen az addisz-abebei konferencián, továbbá kéri a 2015 utáni menetrend befogadóbb és elszámoltathatóbb végrehajtását; hangsúlyozza a nem kormányzati szervezetek szerepét a tevékenységek helyszíni kialakításában, illetve a nyomkövetési, elszámoltathatósági és felülvizsgálati mechanizmusok kialakításában; elismeri, hogy a helyi hatóságoknak a fenntartható fejlesztési célok végrehajtásában betöltött szerepéhez szükséges a megfelelő eszközök hozzárendelése; felszólít arra, hogy a fiatalokat nagyobb vonják be a 2015 utáni menetrendről szóló vitába, többek között innovatív kommunikációs technológiák révén is; hangsúlyozza az uniós delegációk szerepét az ilyen párbeszéd elősegítésében;

Globális kormányzás

45. emlékeztet az ENSZ globális gazdasági kormányzásban és fejlesztésben betöltött, a többi meglévő intézmény és fórum – például az OECD – szerepét kiegészítő központi szerepére; kéri valamennyi ország egyenlő és a nemek közötti arány szempontjából kiegyensúlyozott képviseletét a multilaterális intézményekben és más norma- és szabványalkotó testületekben, többek között a nemzetközi pénzügyi szervezetekben; emlékeztet arra, hogy valamennyi nemzetközi pénzügyi szervezetnek meg kell felelnie – a Nemzetközi Pénzügyi Szervezetek Átláthatósági Chartájában lefektetett – alapvető átláthatósági szabványoknak, és alkalmaznia kell a nyilvános közzétételi politikákat;

46. kitart amellett, hogy az adósságterhek enyhítése és a nem fenntartható adósságok elkerülése céljából az államadósság-átütemezési folyamatok multilaterális jogi keretén keresztül elő kell segíteni a fenntartható adósságrendezési megoldásokat, többek között a felelősségteljes hitelyűjtásra és hitelfelvételre vonatkozó normákat; kéri az Európai Uniót, hogy konstruktív módon vegyen részt az e keret kialakítására irányuló ENSZ-tárgyalásokon; sürgeti az Uniót, hogy a hitelezők és a hitelfelvevők esetében egyaránt igyekezzen elérni a felelős államadósság-ügyletekre vonatkozó UNCTAD-elvek végrehajtását;

47. üdvözli az arra irányuló nemzetközi erőfeszítéseket, hogy csökkentsék az ebola által érintett országok nemzetközi adósságfizetési kötelezettségét annak érdekében, hogy segítsenek nekik szembenézni a járvány által okozott gazdasági válsággal;

48. kéri a nemzetközi szervezetek pénzügyi fejlesztéstámogatási programjainak és eszközeinek felülvizsgálatát azok új fenntartható fejlesztési célokkal való összehangjának megteremtése érdekében; sürgeti kiváltképp az Európai Beruházási Bankot, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot, a Nemzetközi Valutaalapot és a Világbankot, hogy állapítsa meg a felelős finanszírozás legmagasabb színvonalú normáit, és forrásait igazítsa szorosabban a fejlődő országok szükségleteihez, többek között a szegények érdekeit szem előtt tartó, kölcsönösen eredményes hitelezési lehetőségek révén; felszólít kiváltképp az Európai Beruházási Bank rendelkezésére álló összegeknek a bank jelenlegi megbízatásán túl történő növelésére, annak érdekében, hogy tovább növelje az alacsony jövedelmű országok számára nyújtott forrásokat;

Nyomon követés, elszámoltathatóság és felülvizsgálat

49. kéri, hogy az Addisz-Abeában tartandó konferencián állapodjanak meg egy megalapozott, átlátható és hozzáférhető nyomon követési és elszámoltathatósági keretben, hogy eredményesen nyomon lehessen követni a beruházásokat és az elért eredményeket a konkrét kötelezettségvállalások és célkitűzések tekintetében; nemzetközi kezdeményezést kér a statisztikák, adatok és információk minőségének javításához, ideértve a jövedelem, nem, életkor, faji és etnikai hovatartozás, migrációs jogállás, fogyatékoság, földrajzi hely és egyéb, a nemzeti összefüggésben lényeges jellemzők szerint részletezett adatokat is; kéri az összes felet, hogy biztosítsa a támogatás és finanszírozás átlátható és hatékony végrehajtását, különösen az ENSZ korrupció elleni egyezménye rendelkezéseinek aláírásával és tényleges végrehajtásával, valamint azzal, hogy kötelezettséget vállal pontos, időszéri és összehasonlítható bevételi és kiadási adatok, valamint a költségvetési dokumentumok rendszeres közzétételére; nevezetesen felhívja a Bizottságot, hogy folytassa támogatási programjai és projektjei nyomon követését és ellenőrzését, és hozzon megfelelő intézkedéseket, amennyiben korrupcióra vagy hűtlen kezelésre utaló bizonyítékot talál; sürgeti továbbá, hogy a Bizottság fokozza a fejlődő országoknak az igazságszolgáltatás és a korrupcióellenes hivatalok megerősítése érdekében nyújtott támogatását,

2015. május 19., kedd

50. nemzetközi kezdeményezésre szólít fel a statisztikák, az adatok és az információk minőségének javítása érdekében, hogy nyomon lehessen követni a kiadásokat, a beruházásokat és a konkrét kötelezettségvállalások és célok tekintetében elért előrehaladást; üdvözli az annak biztosítására irányuló globális erőfeszítéseket, hogy a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása során felhasznált adatok kellően részletesek legyenek a jövedelmet, a nemeket, az életkort és egyéb mutatószámokat illetően, annak érdekében, hogy a fenntartható fejlesztési célok által vezérelt politikák hatását eredményesen nyomon lehessen követni;

51. megismétli, hogy a GDP kiegészítéseként új egyéb mutatókra van szükség az új társadalmi és környezeti kihívások figyelembe vételéhez, és ezeknek magukban kell foglalniuk a humán fejlettségi mutatót, a Gini-együtthatót, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatót, a szénlábnyomot és az ökológiai lábnyomot is;

o

o o

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtitkárának és a harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia előkészítő folyamatát segítő partnereknek.

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0197

Biztonságosabb egészségügyi ellátás Európában

Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása biztonságosabb egészségügyi ellátás Európában: a megbiztonság javítása és az antimikrobiális rezisztencia leküzdése (2014/2207(INI))

(2016/C 353/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló megbiztonságról szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslatra vonatkozó, 2009. április 23-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló megbiztonságról szóló 2009. június 9-i tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a „Cselekvési terv az antimikrobiális rezisztenciából származó növekvő kockázatok megakadályozására” című, 2011. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0748),
- tekintettel az antimikrobiális rezisztencia humán- és állat-egészségügyi ágazatban kifejtett hatásáról, valamint az „egy egészségügy” megközelítésről szóló, 2012. június 22-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a „Mikrobiális kihívás – Az antimikrobiális rezisztenciából származó növekvő kockázatok” című, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló megbiztonságról szóló tanácsi ajánlás (2009/C 151/01) végrehajtásáról szóló, a tagállamok jelentései alapján a Tanácshoz intézett, 2012. november 13-i és 2014. június 19-i bizottsági jelentésekre (COM(2012)0658 és COM(2014) 0371),
- tekintettel az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló megbiztonságról szóló tanácsi ajánlás (2009/C 151/01) végrehajtásáról szóló, a tagállamok jelentései alapján a Tanácshoz intézett, 2013. október 22-i bizottsági állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a határokon áterjedő súlyos egészségügyi veszélyekről szóló, 2013. október 22-i 1082/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra,
- tekintettel az Eurobarométer 411. számú, a megbiztonságról és az ellátás minőségéről szóló tematikus felmérésére,
- tekintettel az antimikrobiális rezisztenciából származó növekvő kockázatok megakadályozására irányuló cselekvési terv eredményeiről szóló jelentésre (SANTE/10251/2015),
- tekintettel az állatgyógyászati készítményekről szóló, 2014. szeptember 10-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (2014/0257(COD)),
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „A Nemzetközi Betegbiztonsági Osztályozási Rendszer fogalmi kerete” című dokumentumára,
- tekintettel a litván elnökségnek az antimikrobiális rezisztencia problémájának megoldására irányuló törekvéseire, különös tekintettel a tuberkulózisra és a multirezisztens tuberkulózisra,
- tekintettel a megbiztonságról és az ellátás minőségéről, és ezzel összefüggésben az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések és az antimikrobiális rezisztencia megelőzéséről és leküzdéséről szóló, 2014. december 1-jei tanácsi következtetésekre,

⁽¹⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 395. o.

⁽²⁾ HL C 151., 2009.7.3., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0483.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0435.

2015. május 19., kedd

- tekintettel az antimikrobiális szerek fogyasztásának és az antimikrobiális rezisztencia emberből és élelmiszer-termelő állatokból származó baktériumokban való megjelenésének integrált elemzéséről szóló első közös ECDC-/EFSA-/EMA-jelentésre (Joint Interagency Antimicrobial Consumption and Resistance Analysis – JIACRA),
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A8-0142/2015),
- A. mivel a minőségi egészségügyi ellátás kulcsa a betegbiztonság, melynek legfontosabb elemei a betegellátási kultúra és a nemkívánatos eseményekre való reagálás;
- B. mivel az európai uniós tagállamok egészségügyi rendszereiben a nemkívánatos események előfordulására és hatására vonatkozó adatok száma ma még korlátozott, de folyamatosan emelkedik, és mivel a legfrissebb rendelkezésre álló adatok 2008-ból származnak;
- C. mivel a becslések szerint az Unióban kórházi ellátásban részesülő betegek 8–12 %-ával történnek nemkívánatos események az egészségügyi ellátás során, és mivel az ilyen események közel fele elkerülhető volna;
- D. mivel az egészségügyi ellátásokkal összefüggő, leggyakrabban előforduló nemkívánatos események az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések, ellátási hibák és sebészeti beavatkozások során vagy azt követően fellépő komplikációk formájában jelentkeznek;
- E. mivel a betegek biztonsága és a minőségi egészségügyi ellátás érdekében alapvetően fontos, hogy az egészségügyi szakemberek tisztességes munkakörülmények között és biztonságos munkahelyen dolgozhassanak, és mivel a betegbiztonság biztosítása, az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzése és leküzdése, valamint a multirezisztens baktériumok terjedésének megelőzése rendkívül nehéz túlsúlyos és kellő számú személyzetrel nem rendelkező egészségügyi környezetekben;
- F. mivel a jelenlegi gazdasági válság fokozott nyomást gyakorol a tagállamok egészségügyi költségvetésére, így befolyásolja a betegek biztonságát, tekintettel arra, hogy számos tagállam – a rendszerhatékonyságot fokozó intézkedések helyett – drasztikusan csökkentette egészségügyi rendszerének költségvetését és az egészségügyi személyzet létszámát;
- G. mivel a gazdasági válság tovább fokozta az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében fennálló egyenlőtlenségeket;
- H. mivel az orvosok és más egészségügyi szakemberek folyamatos képzése elengedhetetlen a nemkívánatos események – így a gyógyszerekkel kapcsolatos nemkívánatos események (ADE) – elkerüléséhez; az ezen eseményekkel járó egészségügyi költségek a becslések szerint évente körülbelül 2,7 milliárd euróval terhelik meg az uniós egészségügyi rendszerek költségvetését, és az összes uniós kórházi ellátás 1,1 %-áért felelősek;
- I. mivel a betegközpontú elektronikus egészségügyi (e-egészségügyi) és otthoni egészségügyi ellátás keretében megvalósuló orvosi kezelés jelentősen javítja az orvosi kezelés minőségét és hatékonyságát, ugyanakkor hozzájárul az egészségügy teljesítményének javulásához;
- J. mivel a multidiszciplináris megközelítés növeli az orvosi kezelések eredményességének esélyét;
- K. mivel a betegek, családjaik és a betegszervezetek kulcsfontosságú szerepet játszanak a biztonságosabb ellátásért való kiállásban, és a szerepüket a betegek tudatosságának növelése és az egészségügyi folyamatban és szakpolitikában valamennyi szinten való részvétele révén kell előmozdítani;
- L. mivel az otthoni egészségügyi ellátás keretében megvalósuló orvosi kezelések pszichológiai értelemben segíthetnek a betegeknek és az egészségügy teljesítményének javulását eredményezhetik;
- M. mivel megfigyelték, hogy a kevésbé tájékozott emberek gyakrabban nyúlnak antibiotikumokhoz, miközben az antibiotikumok behatóbb megismerése felelősségteljesebb fogyasztásra ösztönözheti az embereket;
- N. mivel a betegek 30–50 %-a vagy nem veszi be az orvos által rendelt gyógyszereket vagy nem az orvos utasításai szerint veszi be azokat;

2015. május 19., kedd

- O. mivel a gyógyszeriparral kapcsolatos összeférhetetlenségek fennállnak a kórházakban, a háziorvosoknál és az állatorvosoknál is;
- P. mivel az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések jelentős közegészségügyi problémát okoznak a tagállamokban (az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) által gyűjtött adatok szerint az EU-ban minden huszadik kórházi beteg – vagyis évente körülbelül 4,1 millió beteg – kap el valamilyen fertőzést a kórházi ellátása során, és az EU-ban évente 37 000 ember hal meg ilyen fertőzések miatt, jóllehet, ezek 20–30 %-a intenzív higiénia és ellenőrzési programokkal megelőzhető lenne), és ez súlyos terhet jelent a szűkös egészségügyi költségvetések számára;
- Q. mivel a betegek tapasztalatai és visszajelzései gyakran eltérnek az egészségügyi szakemberek benyomásaitól, és rendkívül értékesnek bizonyulhatnak az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések csökkentésére és megelőzésére irányuló új módszerek megtalálásában;
- R. mivel az egészségügyi ellátással összefüggő, multirezisztens baktériumok által okozott fertőzések száma egyre nő;
- S. mivel a bakteriális kórokozók esetében az antimikrobiális rezisztencia világszerte egyre elterjedtebbé válik, aminek következtében tagállami, európai és nemzetközi szinten egyre gyakoribb, hogy az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések és az emberi és állati fertőző betegségek kezelése nem jár sikerrel;
- T. mivel becslések szerint 2050-ig globális szinten évente 10 millió ember fog meghalni antimikrobiális rezisztencia miatt;
- U. mivel a betegséget kiváltó baktériumok kezelésére általában alkalmazott antibiotikumokkal szembeni rezisztencia több tagállamban is eléri vagy meghaladja a 25 %-ot; mivel az antibiotikum-rezisztencia terjedésének üteme sokkal gyorsabban annál, mint ahogyan az új antibiotikumokat kifejlesztik és bevezetik a klinikai gyakorlatba, és ez tudományos, szabályozási és gazdasági kihívásokkal függ össze;
- V. mivel a legutóbbi tanulmányok azt mutatják, hogy – néhány kivételtől eltekintve – az Unióban működő kórházakban az antimikrobiális rezisztencia az elmúlt években általánosságban nőtt;
- W. mivel uniós becslések szerint évente legalább 25 000 ember hal meg a rezisztens baktériumok által okozott fertőzésektől, ami az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) által gyűjtött 2011-es adatok alapján végzett becslések szerint 1,5 milliárd eurós költséggel terheli meg a közegészségügyi rendszereket;
- X. mivel a gyógyszerrezisztens kórokozók általi fertőzésekkel kapcsolatos költségek a becslések szerint évente 1,5 milliárd eurót tesznek ki az egészségügyi költségek emelkedése és a kieső termelékenység miatt; mivel a rezisztens baktériumokkal fertőzött betegeket a kórházi kezelés alatt el kell különíteni, ami évente 900 millió euró többletköltséget generál, és 2,5 millióval több kórházi ágy-napot eredményez;
- Y. mivel az antimikrobiális rezisztencia kórházakban való elterjedésének egyik fő oka a fertőzések megelőzésére és leküzdésére irányuló, általánosan elfogadott gyakorlatoknak való megfelelés hiánya;
- Z. mivel az első vonalbeli gyógyszerek bakteriális kórokozókval kapcsolatos hatékonyságát a rezisztencia egyre inkább csökkenti, és a második vagy harmadik vonalbeli gyógyszerek nem minden esetben állnak rendelkezésre, és az első vonalbeli gyógyszereknél gyakran sokkal mérgezőbbek, sokkal drágábbak és kevésbé hatékonyak;
- AA. mivel az antimikrobiális rezisztencia egyik fő oka az antimikrobiális szerek – köztük az antibiotikumok – helytelen alkalmazása, különösen azok szisztematikus és túlzott használata;
- AB. mivel az európai egészségügyi ellátórendszerek közötti nagyfokú mobilitás és az európai egészségügyi ellátás egyre fokozottabban határokon átvéelő jellege hozzájárulhat a rezisztens mikroorganizmusok tagállamok közötti terjedéséhez;
- AC. mivel az oltási programok hatékony eszközei az antibiotikum-rezisztencia visszaszorításának, hiszen szerepük lehet az antibiotikumok használatának – és ezáltal az antimikrobiális rezisztencia kialakulásának – korlátozásában;
- AD. mivel az antibakteriális kutatás és fejlesztés támaszt bizonyos egyedülálló kihívásokat, ami azt jelenti, hogy hosszú távú rálátást igényel a szakértelem kialakítása és laboratóriumokban való alkalmazása, és mivel sajnálatos, hogy sok ilyen irányú szakértelemmel rendelkező kutató más területekre helyezte át tevékenységét a magán- és állami finanszírozás hiánya miatt;

2015. május 19., kedd

- AE. mivel az egyéni higiéniai óvintézkedések megtételének elmulasztása mind a kórházakban, mind azokon kívül lehetővé teszi a patogének – különösen az antimikrobiális rezisztenciát kifejlesztett kórokozók – terjedését;
- AF. mivel egyre több tudományos bizonyíték mutatja azt, hogy az egészségügyi ellátó intézményekben megfelelőnek számító kézhigiénia olyan készírási módszereket igényel, amelyek nem segítik elő a mikrobiális keresztszenyveződést levegőben való terjesztés és aeroszolizáció révén;
- AG. mivel a rezisztens baktériumok még a gyártók utasításaival összhangban végzett fertőtlenítést követően is megtalálhatók az orvosi eszközökön;
- AH. mivel az antimikrobiális szerek humán és állatgyógyászatban való alkalmazása hozzájárul a rezisztóm (rezisztenciagének) kialakulásához a környezetben, ami mind az emberek, mind az állatok esetében rezisztencia kialakulásához vezethet; mivel az állat- és humán gyógyászatban is ugyanazokat az antibiotikum-csoportokat alkalmazzák és mindkét ágazatban hasonló rezisztencia-mechanismusok jelentek meg;
- AI. mivel a nagy egyedsűrűségű állattartás maga után vonhatja, hogy a gazdaságokban tartott állatok, baromfik és halak takarmányozása során helytelenül és rutinszerűen alkalmaznak antibiotikumokat a gyorsabb növekedés érdekében, továbbá elterjedt az antimikrobiális szerek megelőző jellegű használata, mivel az állatokat szűk térben összezsúfolva tartják, és az ezzel járó stressz legyengíti az immunrendszerüket; az antibiotikumok túlzott alkalmazásának további lehetséges célja, hogy ellensúlyozzák a rossz higiéniai feltételeket, amelyek között az állattartás gyakran megvalósul;
- AJ. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és az Állategészségügyi Világszervezet által támogatott „egy egészségügy” elképzelés elismeri, hogy a humán egészségügy, az állat-egészségügy és az ökoszisztémák egymással összekapcsolódnak; mivel az állatok és az állati eredetű élelmiszerek a rezisztens zoonotikus kórokozók közvetlen forrásai lehetnek; mivel az antibiotikumok állatokban – különösen az emberi fogyasztásra szánt és intenzív tenyésztésből származó állatokban – való alkalmazása befolyásolhatja a humán antibiotikum-rezisztencia kialakulását;
- AK. mivel az „egy egészségügy” elképzelés szerint egy olyan megközelítés, amelyben mind a humánmedicina, mind az állatgyógyászat szakemberei erőfeszítéseket tesznek a rezisztens fertőzések megelőzésére és az antibiotikumok alkalmazásának csökkentésére, megelőzhetővé teheti az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzéseket a kórházakban és azokon kívül is;
- AL. mivel a WHO szerint az antimikrobiális szereket egyes uniós tagállamokban sokkal gyakrabban alkalmazzák az állattenyésztésben, mint a humán gyógyításban ⁽¹⁾;
- AM. mivel európai fogyasztói szervezetek szerint hat uniós tagállamban bevizsgált hústermékek 70 %-a fertőzött volt antibiotikumrezisztens baktériumokkal, míg további nyolc tagállamban az összes minta 50 %-ában megtalálhatók voltak ilyen baktériumok ⁽²⁾;
- AN. mivel vizsgálatok szerint a *Campylobacter* nevű kórokozó baktérium jelentős rezisztenciát mutat a fluorkinolonokkal szemben, és az emberi *Campylobacter*-fertőzések nagy többsége a csirkékkel való érintkezéssel, illetve a csirkeételek készítésével és fogyasztásával függ össze; mivel az említett magas szintű rezisztencia jelentősen szűkíti a humán *Campylobacter*-fertőzések eredményes kezelésének lehetőségeit;
- AO. mivel az Unióban 2006 óta tilos az antibiotikumok szubterápiás alkalmazása, amely során kis dózisban antibiotikumokat etettek a tenyészállatokkal növekedésük serkentése céljából;
- AP. mivel a haszonállatok számára előállított gyógyszeres takarmányok túlnyomó többsége antimikrobiális szereket tartalmaz;
- AQ. mivel az antimikrobiális szerek kedvtelésből tartott állatokban való alkalmazása további kockázati tényező az antimikrobiális rezisztencia emberekben való kialakulása és terjedése szempontjából, és mivel a házi kedvencekre szakosodott állatklinikákon megfigyelt antibiotikumrezisztencia emelkedő trendje nagyon hasonló a kórházakban megfigyelt hasonló trendekhez;

⁽¹⁾ „Az antibiotikumrezisztencia elleni küzdelem élelmiszerbiztonsági szempontjai Európában, WHO Europe, 2011”

⁽²⁾ „Az antibiotikumok használata az állattenyésztésben: elérkezett a tettek ideje” (vélemény), BEUC (Európai Fogyasztói Szervezet)

2015. május 19., kedd

- AR. mivel az antibiotikumrezisztencia kedvtelésből tartott állatokról emberekre való áttérjedésének kockázatát pontosan nem lehet számszerűsíteni, és mivel ehhez további kutatások szükségesek;
- AS. mivel elismert tény, hogy az állatgyógyászati készítményekre vonatkozó jelenlegi jogszabályok nem nyújtanak elegendő eszközt annak biztosítására, hogy megfelelően kezeljék az állatoknál alkalmazott antimikrobiális szerek alkalmazásából eredő, emberi egészséget fenyegető kockázatokat;
- AT. mivel az antibiotikumok nem engedélyezett indikációban való alkalmazása aggodalomra ad okot az állatgyógyászatban és a humán gyógyászatban is;
- AU. mivel a gyógyszeripari vállalatok hajlamosak arra, hogy újabb antibiotikumokat adjanak hozzá a már meglévő antibiotikum-csoportokhoz ahelyett, hogy valóban új antibakteriális hatóanyagokat fejlesztenének ki, és ennek eredményeképp az ilyen új szerekkel szembeni rezisztencia gyorsabban fog megjelenni, mint az a valóban új hatásmechanizmussal rendelkező gyógyszerek esetében történne;
- AV. mivel a gyógyszeripari laboratóriumokat ösztönözni kell új antibiotikumok fejlesztésére, ezért fontolóra kell venni olyan ösztönzők és alternatív gazdasági modellek kidolgozását, amelyekkel jutalmazni lehetne az innovációt;
- AW. mivel rendkívül fontos, hogy a gyógyszeripari cégek ösztönzést kapjanak arra, hogy folyamatosan ruházzanak be olyan új antimikrobiális hatóanyagok kifejlesztésébe, amelyek különösen azon betegségekkel szemben hatásosak, melyek esetében az antimikrobiális rezisztencia komoly aggodalomra ad okot, mint például:
- az egyre elterjedtebb multirezisztens Gram-negatív baktériumok (például a *K. pneumoniae* és az *Acinetobacter* vagy *E. coli*) vagy más multirezisztens baktériumok, pl. a *Staphylococcus aureus* vagy a tuberculosis által okozott betegségek,
 - egyéb, vírusok (pl. HIV) vagy paraziták (pl. malária) okozta betegségek;
- továbbá más módszerek kidolgozásába, melyekkel antibiotikumok használata nélkül leküzdhetők az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések;
- AX. mivel ez úgy érhető el, ha válaszolunk azokra a tudományos, szabályozói és gazdasági kihívásokra, amelyek akadályozták az antimikrobiális szerek fejlesztését, és különösen ha ösztönözzük a kutatásba és fejlesztésbe való beruházást, a legfontosabb közegészségügyi szükségletekre összpontosítva azt, ugyanakkor megőrizve a nemzeti egészségügyi rendszerek fenntarthatóságát;
- AY. mivel a 2001/18/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése határidőt állapít meg a transzgenikus növényeknek antibiotikumokkal szembeni rezisztenciát átadó gének alkalmazása tekintetében;
- AZ. mivel a termékspecialistáknak soha nem szabadna terápiás kezeléseket végezniük, hanem csak az egészségügyi személyzetnek szabadna támogatást nyújtaniuk, amikor és amennyiben arra e személyzetnek szüksége van, például a konkrét eszközök össze- és szétszerelésénél;
- BA. mivel a betegek mobilitásáról szóló 2011/24/EU irányelv rendelkezéseit jelenleg ültetik át az Unióban, ezért még inkább helyénvaló, hogy az európai betegek tájékoztatást kapjanak arról, hogy milyen fokú megbízhatóságra számíthatnak a különböző tagállamokban;
- BB. mivel létfontosságú a betegjogok biztosítása és az egészségügyi szolgáltatások iránti általános bizalom fenntartása, például annak biztosítása révén, hogy a tagállamokban hozzáférhető legyenek azok a rendszerek, melyeken keresztül méltányos pénzügyi ellentételezésben részesülhetnek a nem megfelelő orvosi ellátásból fakadó szakmai mulasztás kárvallottjai;
- BC. mivel az internet a világon a legkiterjedtebb szabályozatlan gyógyszerpiac; mivel az interneten vásárolt gyógyszerek 62 %-áról bebizonyosodik, hogy hamisítvány vagy nem felel meg az előírásoknak; mivel az interneten működő gazdasági szereplők nagy része illegálisan működik, és becslések szerint a vényköteles gyógyszerek illegális online értékesítéséből származó éves bevétel világszinten megközelíti a 200 milliárd dollárt;
- BD. mivel a Szerződés 168. cikke úgy rendelkezik, hogy az Európai Unió fellépésének ki kell egészítenie a nemzeti politikákat, és a népegészségügyi helyzet javítására, az emberi megbetegedések és betegségek, valamint az emberi fizikai és mentális egészséget fenyegető veszélyek okainak megelőzésére kell irányulnia;

2015. május 19., kedd

A Tanács betegbiztonságról szóló ajánlásainak végrehajtása*Visszajelzés a Bizottság második végrehajtási jelentésére*

1. emlékeztet rá, hogy a gyógyszerekre vonatkozó uniós jogszabályokat a betegbiztonság védelme érdekében fogadták el; emlékeztet az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló betegbiztonságról szóló tanácsi ajánlás (2009/C 151/01) végrehajtásáról szóló, a tagállamok jelentéseire épülő, a Tanácshoz intézett bizottsági jelentésről szóló, 2013. október 22-i fent említett állásfoglalására;
2. üdvözli az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések uniós megfigyelőrendszerének javítását, valamint a bizonyos tagállamok által az általános betegbiztonság javítása és az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések előfordulási arányának csökkentése érdekében a közelmúltban végrehajtott más intézkedéseket, és különösen a tagállamok által a betegbiztonsági stratégiák és programok – ideértve a betegbiztonság egészségügyi jogszabályokba való beépítését –, valamint a jelentéstételi és tanulási rendszerek fejlesztése terén elért előrehaladást;
3. megjegyzi ugyanakkor, hogy a második végrehajtási jelentésből továbbra is az derül ki, hogy a betegbiztonság tekintetében kiegyenlítetlen a tagállamok egymáshoz viszonyított fejlődése, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok – feltehetőleg a gazdasági válságból eredő pénzügyi korlátok miatt – láthatóan lelassították egyebek mellett a tanácsi ajánlások végrehajtását is;
4. sajnálatosnak tartja, hogy a megkorlátozó intézkedések eredményeképp Európa-szerte csökkent a kórházakban és más egészségügyi intézményekben alkalmazott takarító személyzet létszáma, jöllehet az ő szerepük kulcsfontosságú a magas szintű higiénia biztosításában;
5. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a megkorlátozó intézkedések ne befolyásolják a betegbiztonságot, továbbá arra, hogy tartsák fenn az egészségügyi rendszerek megfelelő szintű finanszírozását, és különösen, hogy kerüljék a legnagyobb károkat okozó intézkedéseket – pl. a rövid távú megtakarításokat –, amelyek közép- és hosszú távon a költségek növekedését eredményeznék, és összpontosítsanak inkább a magas minőségű és hatékonyságú egészségügyi rendszerek további fejlesztésére; felszólítja a tagállamokat, hogy a még inkább betegközpontú megközelítés bevezetése érdekében biztosítsák, hogy a fertőzések megelőzésére, illetve leküzdésére, valamint a kórházi higiéniaira szakosodott, megfelelő létszámú egészségügyi szakembergárda álljon rendelkezésre;
6. kéri a tagállamokat, hogy állapítsanak meg egyedi és kellően ambiciózus célszámokat az antibiotikumok használatának csökkentésére;
7. üdvözli a betegbiztonsággal és az ellátás minőségével foglalkozó uniós munkacsoport munkáját, amely a 28 uniós tagállam, az EFTA-tagországok, nemzetközi szervezetek (WHO és OECD) és uniós testületek képviselői közötti párbeszédet segíti elő, és részt vesz a betegbiztonsággal és az ellátás minőségével kapcsolatos uniós menetrend kidolgozásában;
8. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is kísérje figyelemmel a betegbiztonságra vonatkozó rendelkezések tagállami végrehajtását, és szükség esetén dolgozzon ki az adott helyzetnek megfelelő új iránymutatásokat;

A fejlesztés lehetőségei

9. üdvözli az OECD által – az Unió társfinanszírozásával – a betegbiztonság értékelését segítő összehasonlítható mutatók kidolgozása terén végzett munkát; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák e mutatókat a betegbiztonság értékelése céljából;
10. nagyon fontosnak tartja, hogy a betegbiztonság témakörét minden tagállamban beépítsék az egészségügyi dolgozók és egészségügyi szakemberek oktatási programjába, munkahelyi képzésébe és szakmai továbbképzésébe;
11. hangsúlyozza, hogy az e-egészségügy potenciális előnyökkel rendelkezik a nemkívánatos eseményeknek az információáramlás nyomon követése és az egészségügyi folyamatok közérthetőbbé tétele révén történő megelőzése, továbbá a digitális receptek és a gyógyszerek közötti kölcsönhatásokra való figyelmeztetések tekintetében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel, milyen további lehetőségeket kínál az e-egészségügy a betegbiztonság területén – többek között az elektronikus betegnyilvántartás bevezetése révén –, és fokozzák az együttműködés szintjét az ezen ágazatban szerzett tapasztalataik, tudásuk és itt alkalmazott bevált gyakorlataik megosztása érdekében;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel a mobil egészségügyben (m-egészségügy) rejlő lehetőségeket az ellátás hatékonysága, a kórházi ellátáshoz folyamódás gyakorisága, és az egy főre eső éves egészségügyi költségek csökkentése tekintetében;

2015. május 19., kedd

13. megállapítja, hogy az antibiotikumok alkalmazása és az antimikrobiális rezisztencia terén jelentős különbségek mutatkoznak a tagállamok között, és arra bátorítja a tagállamokat, hogy alkalmazzák a bevált gyakorlatokat;
14. hangsúlyozza, hogy sürgős szükség van az állat-egészségügyi kutatás és innováció uniós és nemzeti szintű előmozdítására;
15. szorgalmazza, hogy a tagállamok hajtsák végre vagy dolgozzák ki a következő intézkedéseket:
 - a) folytassák a betegbiztonság javítását szolgáló erőfeszítéseiket, valamint hozzák meg a szükséges intézkedéseket a tanácsai ajánlások maradéktalan végrehajtása érdekében;
 - b) rendszeresen gyűjtsék az adatokat – az egységesített felmérésekkel összhangban – az országhatáraikon belül felmerülő nemkívánatos események előfordulásáról és hatásáról, fejlesszék korai előrejelző rendszereiket, és gondoskodjanak ezen adatok cseréjének hatékony összehangolásáról;
 - c) biztosítsák, hogy az egészségügyi vezetőket ne politikai hovatartozásuk, hanem érdemeik alapján nevezzék ki;
 - d) biztosítsák az egészségügyi szakemberek munkakörülményeinek folyamatos javulását és folyamatos értékelését a betegek biztonságának növelése céljából;
 - e) biztosítsák, hogy az egészségügyi személyzet tagjai – még azok is, akik nem kerülnek közvetlen kontaktusba a betegekkel – alapképzésben részesüljenek a fertőzések megelőzése és leküzdése területén, mielőtt megkezdik a munkájukat valamelyik kórházban vagy egyéb egészségügyi létesítményben, és hogy ez a képzés ezt követően is rendszeres időközönként megismétlődjön;
 - f) biztosítsák az orvosok és más egészségügyi szakemberek megfelelő és naprakész képzését, valamint a bevált gyakorlatok megosztását, annak érdekében, hogy lépést tarthassanak a legújabb technológiával és a legjobb kórházi higiénés gyakorlatokkal, és hozzanak létre monitoring rendszereket a kompetenciáik naprakészségének ellenőrzésére, különösen a WHO sebészeti beavatkozások biztonságosságát szolgáló ellenőrzőlistájának végrehajtására vonatkozóan; ez csökkentené az új technológiák hiányos ismeretéből és azok alkalmazásának elmulasztásából fakadó orvosi műhibák gyakoriságát (ideértve az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzéseket is);
 - g) biztosítsák multidiszciplináris megközelítés alkalmazását az orvosi kezelésben;
 - h) biztosítsák a betegek ellátórendszerben való áthaladásának koherensebbé és folytonosabbá tételét, különösen az ellátási ágazatok közötti váltás és az információk átadása során, például a kórházak és az alapellátást nyújtó ágazat viszonyában;
 - i) mérsékeljék az egészségügyi létesítmények leterheltségét az otthoni gondozás és egészségügyi ellátás előmozdítása révén;
 - j) biztosítsák, hogy az egészségügyi szakemberek tájékoztassák a betegeket a gyógyszerek esetleges indikáción túli alkalmazásáról, és annak potenciális kockázatairól annak érdekében, hogy a betegek ezen információk birtokában tudják eldönteni, hogy beleegyeznek-e a kezelésbe;
 - k) osszák meg egymás között az antibiotikum-rezisztencia elleni küzdelem legjobb megközelítésével kapcsolatos információkat annak érdekében, hogy egész Európában a leghatékonyabb megközelítést alkalmazzák;
 - l) biztosítsanak egyenlő hozzáférést az egészségügyi szolgáltatásokhoz a betegek számára, az egészségügyben fellelhető egyenlőtlenségek megszüntetése érdekében;
 - m) ösztönözzék a betegeket célzó tájékoztató kampányok folytatását az egészségügyi rendszerben esetleg bekövetkező nemkívánatos eseményekből eredő kockázatokat és a lehetséges megelőző intézkedéseket érintően – kezdve az alapvető higiéniai intézkedésekkel –, és indítsanak figyelemfelhívó kampányokat és egészségnevelési kurzusokat az iskolákban, nemcsak az antibiotikumok, hanem általában a gyógyszerek ésszerű használatával, valamint az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia fokozódásából adódó kockázatokkal kapcsolatban; e kampányoknak a szülőket és a kisgyermekkel és idősekkel foglalkozó gondozókat kell megszólítaniuk, és eredményértékeléssel kell zárulniuk;
 - n) hangsúlyozza az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzésének fontosságát a továbbterjedésnek a betegek és a velük való érintkezés szűrése révén való megakadályozása, valamint a fertőzések ellenőrzés alatt tartását célzó intézkedések révén, és továbbra is mozdítsák elő a helyes higiéniai gyakorlatokat (pl. a kézmosást);

2015. május 19., kedd

- o) fokozzák a higiéniai óvintézkedéseket, és nagyobb arányban vegyék igénybe higiéniai szakemberek segítségét annak érdekében, hogy figyelmük az egészségügyi intézményekkel, a betegekkel, valamint a betegek és a kórházon kívülről érkező „vendégek” közötti érintkezéssel kapcsolatos valamennyi egészségügyi és higiéniai szempontra kiterjedjen;
- p) aktívan és hivatalosan vonják be a betegképviselői szervezeteket és azok képviselőit a politikák és programok kidolgozásának valamennyi szakaszába és szintjén;
- q) dolgozzanak ki európai uniós iránymutatásokat a betegeknek a betegbiztonsági stratégiákba és fellépésekbe való bevonását illetően, együttműködve az érdekelt felekkel, különösen a betegképviselői szervezetekkel;
- r) nyújtsanak számukra megfelelő támogatást a betegek biztonságát érintő tevékenységeik folytatásához;

16. felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az eredetileg egyszeri felhasználásra tervezett és egyszerhasználatosként is forgalmazott orvostechnikai eszközök felfrissítését és újrafelhasználását magában foglaló lehetséges jogellenes gyakorlatokat;

17. sürgeti a tagállamokat, hogy javítsák az antibiotikumok használatával és a fertőzések megelőzésével kapcsolatos, egészségügyi szakembereket, egyéb egészségügyi dolgozókat, állatorvosokat és a lakosságot célzó figyelemfelkeltő programokat;

18. kéri az Európai Gyógyszerügynökséget (EMA), hogy az orvosi igények alapján dolgozzon ki iránymutatásokat az indikáción túli/engedély nélküli gyógyszerhasználatra vonatkozóan, továbbá készítse el azon forgalomba hozatali engedély nélküli gyógyszerek listáját, amelyeket annak ellenére alkalmaznak, hogy van engedéllyel rendelkező alternatívájuk;

19. felhívja a Bizottságot és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központot (ECDC), hogy dolgozzon ki iránymutatásokat az egészségügyi szakemberek, a betegek és családjaik számára a hatékony kézmosásra és kézszáritásra vonatkozóan, amelyek ösztönzik azon kézszáritási módszerek alkalmazását, amelyek nem segítik elő a mikrobiális keresztszennyeződést levegőben való terjesztés és aeroszolizáció révén;

20. hangsúlyozza, hogy jelentős mértékben javítani kell mind az állatorvosokkal, mind a gazdákkal folytatott kommunikációt, valamint a nekik szánt oktatást és képzést;

21. ismételten sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amely kötelezően előírja a gyógyszerre vonatkozó adattáblázatnak a csomagolásban található beteg tájékoztatóba történő belefoglalását; a gyógyszerre vonatkozó adattáblázatban megadott információkat jól olvasható, feltűnő és a szöveg többi részétől egyértelműen megkülönböztethető formában kell feltüntetni; a gyógyszerre vonatkozó adattáblázatnak tartalmaznia kell a gyógyszerre vonatkozó szükséges adatok rövid leírását annak érdekében, hogy a beteg megérthesse a gyógyszer által kínált előnyöket és annak esetleges kockázatait, és a gyógyszert biztonságosan és a megfelelő módon alkalmazhassa; ez magában foglalhatja többek között az antibiotikumok helyes és megfelelő használatára vonatkozó útmutatást is;

22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a 699/2014/EU végrehajtási rendeletben előírt európai logó bevezetését azon online gyógyszerárak egyértelmű azonosítása érdekében, amelyek távolról értékesítenek gyógyszereket a lakosság részére, ugyanakkor óvják a fogyasztókat a hamisított gyógyszerek vásárlásától, amelyek gyakran veszélyesek az egészségre;

23. rámutat, hogy a határokon áttérjedő súlyos egészségügyi veszélyekről szóló 1082/2013/EU határozat értelmében a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a nemzeti szintű készség- és reagálástervezés aktuális helyzetéről, és felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsák be a szóban forgó információkat a határozatban megállapított ütemtervnek megfelelően;

Jelentéstétel és elszámoltathatósági/kötelmi kérdések

24. sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék azon egészségügyi szakemberek rendszeres visszajelzését, akik arról tájékoztatják a betegeket, hogyan tudják minimalizálni az egészségügyi rendszerrel való érintkezésből eredő biztonsági kockázatokat;

25. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre független szerveket, melyek feladata a szakemberekkel való kapcsolattartás, valamint a betegek biztonságát fenyegető veszélyekkel kapcsolatos figyelemfelkeltés és a riasztások továbbítása;

26. kéri a tagállamokat, hogy fejlesszék a nemkívánatos eseményekkel és orvosi műhibákkal kapcsolatos jelentéstételi rendszereiket azáltal, hogy az egészségügyi szakemberek és a betegek pontos, szankcióval nem járó és névtelenséget biztosító jelentéstételét ösztönző intézkedéseket dolgoznak ki, valamint, hogy vegyék fontolóra egy olyan elektronikus rendszer létrehozását, amely megkönnyítheti és javíthatja a betegek általi jelentéstételt;

2015. május 19., kedd

27. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket, amelyek javítanák a nemkívánatos eseményekről szóló bejelentések minőségét – nem csupán mennyiségét –, oly módon, hogy a bejelentések tartalmazzanak átfogó információkat, amelyek valóban javítanák a betegek biztonságát, és hozzanak létre egy olyan rendszert, amelyben az adatok könnyen visszakereshetők, és amely teljes körű és módszeres értékelést tesz lehetővé;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzésekre vonatkozó adatok gyűjtéséhez dolgozzon ki egységesített felméréseket;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy lépjenek fel fokozott szigorúsággal az egészségügyi ellátást nyújtó nem-egészségügyi munkatársak eltiltásának ellenőrzése és végrehajtása során;

30. felszólítja a tagállamokat, hogy például betegjogi képviselőn keresztül tájékoztassák a betegeket az egészségügyi ellátással összefüggő nemkívánatos események kockázatáról és az ilyen események elkerülésére irányuló intézkedésekről, valamint a nemkívánatos események bekövetkezte esetén rendelkezésre álló panasztételi eljárásokról és jogorvoslati lehetőségekről;

31. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket a gyógyszerek felírásával és értékesítésével kapcsolatos, orvosokat és állatorvosokat érintő összeférhetlenségek kiküszöbölésére;

32. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak teljes körű tájékoztatást a meglévő panasztételi és jogorvoslati eljárásokra vonatkozóan azon betegek számára, akik az egészségügyi ellátás miatt fertőződtek meg, vagy orvosi műhiba áldozatai lettek;

33. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzésekkel kapcsolatos esetek kollektív jogorvoslatának nemzeti gyakorlatairól;

34. elismeri az olyan polgári kezdeményezések értékét, mint például az Európai Unió Alapjogi Chartája alapján kidolgozott Európai Betegjogi Charta és a betegjogok európai napja, amely 2007 óta minden évben április 18-án kerül megrendezésre; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy helyi, nemzeti és uniós szinten egyaránt támogassák a betegjogok európai napját;

Az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelem*Jelenlegi helyzet és ígéretes megoldások*

35. üdvözli az Európai Bizottság fellépését az antimikrobiális rezisztencia és az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzése és leküzdése terén, valamint az ECDC koordinációs és felügyeleti munkáját, különösen az antimikrobiális rezisztenciát felügyelő európai hálózat (EARS-Net) és az antimikrobiális szerek felhasználását felügyelő európai hálózat (ESAC-Net), illetve az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések felügyeletével foglalkozó hálózat (HAI-Net) keretében;

36. üdvözli az ECDC, az EMA és az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) közös koordinációs és felügyeleti munkáját az antimikrobiális rezisztencia terén;

37. aggodalommal jegyzi meg, hogy 2010 és 2013 között számos tagállamban és uniós szinten is jelentősen emelkedett a fluorokinolonnal, a harmadik generációs cefalosporinokkal és aminoglikozidokkal szemben rezisztens *K. pneumoniae*, valamint a három antibiotikum-csoporttal szembeni kombinált rezisztencia, és a karbapenemekkel – az antibiotikumok egy végső esetben alkalmazott csoportjával – szembeni rezisztencia százalékaránya; megjegyzi továbbá, hogy ugyanebben az időszakban az *E. coli* esetében előfordult, hogy több tagállamban és uniós szinten jelentősen nőtt a harmadik generációs cefalosporinokkal szembeni rezisztencia; megjegyzi továbbá, hogy Európa egyes régióiban a multirezisztens tuberkulózis az összes új tuberkulózis eset 20 %-át teszi ki, és a multirezisztens tuberkulózis sikeres kezelésének aránya riasztóan alacsony;

38. aggodalommal jegyzi meg, hogy azokban az országokban, amelyekben magas a több gyógyszerrel – köztük a karbapenemekkel – szembeni rezisztencia szintje, kevés terápiás lehetőség áll az orvosok rendelkezésére, melyek egyike a polimixinek alkalmazása; hangsúlyozza, hogy ezekben az országokban a polimixinekkel szembeni rezisztencia megjelenése fontos figyelmeztető jele annak, hogy a fertőzött betegek kezelésének lehetőségei még tovább szűkülnek;

39. megjegyzi, hogy az antibiotikumokkal szemben rezisztens baktériumok által okozott fertőzések nagy valószínűséggel költséges és hosszas kórházi tartózkodásokkal, illetve alternatív és drágább terápiás kezelésekkal járnak, amelyek tovább fokozzák a tagállamok egészségügyi rendszereire nehezedő terheket;

2015. május 19., kedd

40. sajnátát fejezi ki a miatt, hogy az elmúlt 25 évben egyszerre volt tapasztalható az antimikrobiális hatóanyagok – különösen az antibiotikumok – ésszerű felhasználásával kapcsolatos tudatosság hiánya, illetve a antimikrobiális gyógyszer ek fejlesztésének stagnálása, amely főképp tudományos, gazdasági és szabályozói kihívások megjelenésére vezethető vissza;
41. megjegyzi, hogy a Horizont 2020 stratégia és az EU harmadik közegészségügyi programja egyaránt hangsúlyt fektetett az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzésekre és az antimikrobiális rezisztenciára;
42. megjegyzi, hogy több tagállamban nem áll rendelkezésre néhány létező, hatékony antibiotikum, ami nem megfelelő gyógyszeres kezelés megválasztását eredményezi, ezért kéri a tagállamoktól és a Bizottságtól annak vizsgálatát, hogy hogyan lehet biztosítani a hatékony antibiotikumok piaci elérhetőségét;
43. rámutat, hogy az antibiotikum-rezisztencia gyakran megszakítja a megfelelő antibiotikumokkal folytatott kezelést, és ha a beteg nem a megfelelő antibiotikumot kapja vagy a kezelést túl későn kezdik el, a súlyos fertőző betegségben szenvedő pácienseknél súlyos komplikációk lépnek fel, melyek bizonyos esetekben halált is okozhatnak;
44. aggodalommal veszi tudomásul az antibiotikum-rezisztens baktériumokkal fertőzött állatok nagy számát, valamint annak kockázatát, hogy ezek a baktériumok a fertőzött hússal a fogyasztókra is áterjedhetnek;
45. mély aggodalommal mutat rá az antimikrobiális szerek állatgyógyászatban való felhasználása és az antimikrobiális rezisztencia állattenyésztőkben való kialakulása közötti kapcsolatra, illetve arra a kockázatra, hogy a kórházi gyógykezelés során e rezisztencia továbbterjedhet;
46. üdvözlí a tagállamok, az állategészségügyben dolgozó szakemberek és az állattartók kezdeményezéseit és fellépéseit az antimikrobiális szerek felelős állatgyógyászati alkalmazásának biztosítása, illetve az az antimikrobiális szerek állattenyésztésben való használatának csökkentése érdekében;
47. kiemelkedően fontosnak tartja az új antimikrobiális szerekkel kapcsolatos kutatást, és felszólítja a Bizottságot, hogy a kutatás előmozdítására használja fel az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA), például az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezés keretében már rendelkezésre álló struktúrák támogatásával;
48. kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a kórokozókat új ponton támadó, új antimikrobiális hatóanyagok kifejlesztésére,
49. üdvözlí és ösztönzi a teljesen új antimikrobiális szerekkel – különösen az egyre elterjedtebb multirezisztens Gram-negatív baktériumokkal és az antimikrobiális rezisztenciára különösen hajlamos betegségekkel, például a *K. pneumoniae*-vel, az *Acinetobacter*-rel, az *E. coli*-val, a HIV-vel, a *Staphylococcus aureus*-szal, a tuberkulózissal és a maláriával szemben hatásos antibiotikumokkal – kapcsolatos kutatást; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy elsődlegesen az antimikrobiális készítmények felelős és körültekintő használatát kell biztosítani; üdvözlí és ösztönzi az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések antibiotikumok nélküli leküzdésére és a multirezisztens tuberkulózis leküzdésére szolgáló új módszerekkel kapcsolatos kutatást;
50. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Európában egyre gyakoribb bakteriális fertőzéseket leküzdő új eszközök biztosítása érdekében gyorsítsák fel a kutatási és fejlesztési tevékenységeket;
51. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az antimikrobiális szerek kifejlesztésére irányuló kutatás és fejlesztés újraélesztése érdekében erősítsék meg az állami és a magánszektor közötti együttműködésre irányuló ösztönzőket;
52. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák az együttműködés mértékét a megbízhatóság és az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelem terén, annak érdekében, hogy korlátozzák és csökkentsék a rezisztens mikroorganizmusok egyik tagállamból a másikba való áterjedését;
53. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat hogy alkalmazzanak „adaptív betegutakat” és egyéb szabályozói eszközöket, hogy a rezisztens fertőzésekben szenvedők korábban hozzáférhessenek innovatív antibakteriális szerekhez;

2015. május 19., kedd

54. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel az Európai Gyógyszerügynökség „adaptív betegút vonal” programját és a rendelkezésükre álló valamennyi szabályozási eszközt, hogy meggyorsítsák a betegek innovatív antibakteriális kezelésekhez való hozzájutását;

55. hangsúlyozza, hogy a betegeknek kell állniuk az egészségügyi politika középpontjában, valamint ösztönzi az egészségügyi ismeretek növelését és a betegek bevonását a kezelésekkel kapcsolatos döntések meghozatalába;

56. kiemelkedő fontosságot tulajdonít annak, hogy a Bizottság a 2016 utáni időszakban is biztosítsa az antimikrobiális rezisztencia elleni uniós cselekvési terv folytatását, hangsúlyt fektetve arra, hogy hogyan küzdhetők le az antimikrobiális rezisztenciával összefüggő tudományos, szabályozói és gazdasági kihívások, és kiterjesztve a cselekvési tervet az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzésére és leküzdésére is;

Ajánlások az antibiotikumok humángyógyászatban való alkalmazásával kapcsolatban

57. emlékeztet arra, hogy szigorúan be kell tiltani az antibiotikumokkal való öngyógyítást, és a tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak érvényt kell szerezniük az antibakteriális szerek vénykötelessé tételére irányuló politikának;

58. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák valamennyi antimikrobiális hatóanyag – különösen a bakteriális fertőzések kórházi kezelése estén végső esetben alkalmazott antibiotikumok – felelős és ésszerű humángyógyászati alkalmazását, szem előtt tartva, hogy az antibiotikumok nem megfelelő – többek között a kórházakban is előforduló – preventív alkalmazása az egyik fő előmozdítója az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia megjelenésének;

59. felszólítja a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a kiváló minőségű gyógyszerekhez és teljes körű kezeléshez való hozzáférést az összes beteg számára, a rezisztencia kialakulásának megelőzéseként külön támogatást nyújtva a legsebezhetőbbeknek;

60. sürgeti a tagállamokat, hogy végezzenek kutatást az ún. „elfelejtett” antibiotikumok után, hogy szélesedjen a rendelkezésre álló gyógyszerpaletta;

61. felszólítja a Bizottságot, hogy vállaljon részt a WHO új gazdasági modell kidolgozására irányuló munkájában, melynek célja a közegészségügyi szempontok és szükségletek figyelembevétele;

62. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kezdjenek el egy olyan új gazdasági modellen gondolkodni, amely megszünteti a kapcsolatot az új antibiotikum után fizetett jutalék és annak eladási volumene között, amely tükrözi az új antibiotikum társadalmi értékét, és elegendő a vállalat által eszközölt befektetés megtérüléséhez, a vásárló pedig jogot szerezne a termék használatára és teljes mértékben rendelkezhetne az eladási volumen felett;

63. szorgalmazza, hogy a tagállamok hajtsák végre vagy dolgozzák ki a következő intézkedéseket:

- a) az orvosokat emlékeztessék annak imperatívuszára, hogy az antibiotikumok kezelési célú felírása megfelelő és felelős módon történjék;
- b) biztosítsák, hogy – amikor csak lehetséges – az antibiotikumok felírását megelőzően kerüljön sor megfelelő mikrobiológiai diagnosztika elvégzésére, például új diagnosztikai eszközök segítségével, amelyek lehetővé teszik a helyben történő gyors diagnosztizálást és/vagy antibiogram készítését, különösen azon betegségeknel, amelyek esetében gyakori a visszaesés, valamint dolgozzanak a megfelelő mikrobiológiai diagnosztika előtt álló akadályok megszüntetésén, különösen a járóbeteg-ellátásban;
- c) szabályozzák az antibiotikumok kezelési célú felírását, és mindenekelőtt szigorúan hajtsák végre azokat a jogszabályokat, melyek tiltják az antibiotikumok kezelési célokra történő, orvosi rendelvénnyel nélküli kiadását, hogy biztosított legyen a gyógyszerek megfelelő alkalmazása, mely magában foglalja a terápiás cél meghatározását és a megfelelő gyógyszeres terápia kiválasztását;
- d) folytassanak felelős értékesítési gyakorlatokat, amelyek kizárják a gyógyszergyártók és gyógyszerrendelők közötti összeférhetetlenséget;
- e) ösztönözzék olyan új bevételi modellek kidolgozását, amelyek függetlenítik a vállalatoknál realizált gazdasági megtérülést a rendelt antibiotikumok volumenétől, egyszersmind ösztönzik a gyógyszeripari innovációt, egyensúlyban tartva azt az egészségügyi rendszerek fenntarthatóságával;

2015. május 19., kedd

- f) szabályozzák az antibiotikumok értékesítését és forgalmazását annak érdekében, hogy a betegek az orvos által felírt mennyiségben jussanak hozzá az antibiotikumokhoz, mivel néhány tagállamban a szabályok továbbra is lehetővé teszik az antibiotikumoknak a kezeléshez szükségesnél nagyobb kiszereelésben történő értékesítését;
- g) biztosítsák, hogy a betegek jobban betartsák az egészségügyi szakemberek által előírt antibiotikus és egyéb kezelést, és kövessék az abban előírtakat, és dolgozzanak ki stratégiákat, melyek célja, hogy jobban megértessék a betegekkel az antibiotikumok felelős használatának fontosságát és a terjedő antimikrobiális rezisztenciában rejlő veszélyeket;
- h) kövessék nyomon a kórházakban az antibiotikum-rezisztencia és antibiotikum-használat alakulását, és biztosítsák, hogy a kórházakban az antibiotikumokat kizárólag a megfelelő indikációkban, a megfelelő dózisban és az eredményeken alapuló iránymutatások által ajánlott lehető legrövidebb ideig alkalmazzák;
- i) fokozzák a fertőzések elleni küzdelmet, különösen a határokon átnyúló esetekben, gondosan ellenőrizve a multirezisztens baktériumok esetleges hordozását oly módon, hogy a multirezisztens baktériumok gyakori előfordulásáról ismert országból/térségből/kórházból átszállított betegeket megfelelő módon szűrjük, és a fertőzésre pozitív betegeket egyágyas szobákban különítik el, vagy esetükben kohorsz-izolációt alkalmaznak;
- j) dolgozzanak ki több érintett felet bevonó stratégiát a multirezisztens tuberkulózis kezelésére, amely olyan kulcsfontosságú szempontokat ölel fel, mint a megelőzés, a figyelemfelhívás, a diagnosztika, a megfelelő kezelés, valamint a gyógyszerekre vonatkozó utasítások követése és betartása;
- k) javítsák a biztonsági előírásokat, különösen az olyan orvostechnikai eszközökre vonatkozóan, amelyek rezisztensek a sterilizálására (pl. endoszkópok), és folytassanak körültekintő ellenőrzést, hogy az eredetileg egyszeri használatra tervezett és erre vonatkozó CE-jelöléssel ellátott orvostechnikai eszközök, amennyiben újrafelhasználásra kerülnek, megfeleljenek valamennyi biztonsági előírásnak, az vizsgált személyek egészségének megóvása érdekében;
- l) indítsanak a lakosság széles köréhez eljutó tájékoztató kampányokat – beleértve az iskolákban végzett egészségügyi oktatást –, az antibiotikumok megfontolt használatáról, illetve az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia növekedése által jelentett kockázatokról, és a helyes tisztálkodási szokások kialakításának fontosságáról; a kampányoknak a fiatalokat és időseket, valamint a szülőket és a gondviselőket egyaránt meg kell szólítaniuk, és azok eredményét utólag ki kell értékelni, nem feledkezve meg az e-egészségügyi rendszerek ezirányú lehetőségeinek kihasználásáról;
- m) növeljék a közfinanszírozást és hozzanak létre új tudományos álláshelyeket a bakteriális fertőzések kezelése új megközelítéseinek feltérképezése és igazolása céljából;
- n) növeljék kiváltképp az új antimikrobiális szerek kutatására és kifejlesztésére irányuló ösztönzőket;
- o) kérjék fel az ECDC-t, hogy helyszíni missziók révén nyújtson a tagállamoknak tudományos és technikai segítséget és képzést az antimikrobiális rezisztenciával kapcsolatosan a 851/2004/EK rendelet (ECDC-rendelet) 9. cikkével összhangban; azok a tagállamok, amelyek még nem kerítettek erre sort, és különösen azok, amelyekben már magas vagy riasztóan növekszik az antimikrobiális rezisztencia, sürgősen kérjék fel az ECDC-t ilyen kiküldetés végrehajtására;
- p) tegyék közzé a kórházak és más egészségügyi létesítmények nyilvántartását az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó fertőzésekről, hogy a betegek megalapozott döntést hozhassanak;

64. felkéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon a 2011/24/EU rendelet által biztosított megnövekedett mobilitás következményeivel az antimikrobiális rezisztencia növekedése tekintetében, amely abból fakadhat, hogy a betegek kezelés igénybevétele céljából utaznak Európán belül;

Ajánlások az antibiotikumoknak általában az állatgyógyászatban és azon belül az állattenyésztésben való alkalmazásával kapcsolatban

65. kifejezi aggodalmát, hogy az EFSA és az ECDC antimikrobiális rezisztenciáról szóló közös jelentése szerint az élelmiszerek által terjesztett fertőzést leggyakrabban okozó baktériumok, mint például a *Salmonella* és a *Campylobacter* jelentős rezisztenciát mutatnak a leggyakrabban használt antimikrobiális szerekkel szemben;

2015. május 19., kedd

66. megismétli a közegészséget fenyegető antimikrobiális rezisztenciáról szóló 2011. október 27-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ foglalt felhívását, miszerint fokozatosan meg kell szüntetni az antibiotikumok betegségmegelőzési célú használatát az állattenyésztésben, hangsúlyozva, hogy az állattenyésztési és intenzív haltenyésztési ágazatoknak inkább a megfelelő higiénia, elhelyezés és állattartás, illetve szigorú biológiai védelmi intézkedések révén kellene megelőzniük a betegségeket, nem pedig az antibiotikumok megelőző jellegű használatával;

67. szorgalmazza, hogy a tagállamok vezessék be vagy dolgozzák ki a következő intézkedéseket:

- a) mozdítsák elő és támogassák az antimikrobiális hatóanyagok – beleértve a gyógyszeres takarmányokat – felelős és körültekintő alkalmazását az állatgyógyászatban, amelyre csak előzetes állatorvosi diagnózist követően kerülhet sor, további egyedi feltételeket szabva olyan antibiotikumok esetében, amelyek szerepelnek a WHO humán gyógyászatban alkalmazott kritikus fontosságú antimikrobiális szerekről készített jegyzékében;
- b) jelentős közegészségügyi kockázat megállapítása esetén vezessenek be jogi eszközöket az antibiotikumok állatoknak való beadásának korlátozására;
- c) végezzenek szigorúbb ellenőrzéseket az antibiotikumok állatgyógyászatban való használatának korlátozása érdekében; e cél elérésének egyik módja az lenne, hogy az antibiotikumok felírásának jogát kizárólag szakképzett állatgyógyászokra korlátoznák, és az állatorvosok antibiotikum-felírási jogát elválasztanák az értékesítési joguktól, hogy ezzel minden gazdasági ösztönzőt megszüntessenek;
- d) indítsanak figyelemfelhívó kampányokat az állatoknak – többek között kedvtelésből tartott állatoknak – szánt antimikrobiális szerek felelős alkalmazására vonatkozóan;
- e) csökkentsék az antibiotikumok használatának szükségességét az állatok egészségének biológiai védelmi intézkedésekkel, betegségmegelőzéssel és jó gazdálkodási gyakorlattal történő javítása révén, és hozzanak létre erősebb és világosabb módszertant és prioritásokat az antimikrobiális rezisztencia kialakulása elleni küzdelem terén;
- f) biztosítsák, hogy az állattenyésztés és az akvakultúra terén a hangsúlyt a fertőző betegségek megelőzésére helyezték a megfelelő higiénia, elhelyezés és állattartási körülmények biztosítása révén, valamint szigorú biológiai védelmi intézkedéseket alkalmazva az antibiotikumok megelőzési célú felhasználása helyett; közismert, hogy az állattenyésztésben megengedett maximális állomány-sűrűségekre vonatkozó rendelkezések felülvizsgálatával elérhető egészségesebb gazdálkodási és állattartási eljárások bevezetése, márpedig a jelenlegi állomány-méreteket gyakran ellehetetlenítik az állatok egyéni vagy kisebb csoportokban történő kezelését, ezért az antimikrobiális szerek megelőző jellegű használatát ösztönzik;
- g) korlátozzák az antibiotikumok alkalmazását a belterjes állattenyésztés során, és ösztönözzék az állattenyésztés ökológiai vagy külterjes módjait;
- h) csökkentsék, majd fokozatosan szüntessék meg az állatok profilaktikus antibiotikum kezelését, amely során a betegségek megelőzése érdekében adnak be antibiotikumot az állatoknak, és minimalizálják a metafilaxis alkalmazást is, amikor a fertőzés továbbterjedésének megakadályozása érdekében nem csak a beteg, hanem az egészséges egyedeket is gyógyszeres kezelésben részesítik;
- i) dolgozzanak ki és hajtsanak végre az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelmet szolgáló olyan nemzeti stratégiákat vagy cselekvési terveket, amelyek többek között magukban foglalják az alábbiakat:
 - i. az állatok antimikrobiális kezelésére vonatkozó nemzeti iránymutatások végrehajtása annak érdekében, hogy biztosítsák az antimikrobiális szerek felelősségteljes, konkrét bizonyítékokon alapuló és feltételek melletti alkalmazását az adott tagállamban;
 - ii. az állatok egészségi állapotának javítását célzó megelőző jellegű állategészségügyi politikák végrehajtása, és az antimikrobiális szerek alkalmazása szükségletének csökkentése az állattartás során;
 - iii. az állatorvosok kötelezettségeinek meghatározása az állategészségügyi igazgatás és az antimikrobiális szerek használatára vonatkozó döntéshozatal tekintetében;

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 116. o.

2015. május 19., kedd

- iv. az állategészségügyben dolgozó szakemberek és az állattartók folyamatos képzése;
- j) az állatállományban az antibiotikumoknak növekedésserkentőként való használatára vonatkozó tilalom megerősítése;
68. sürgeti a tagállamokat az antibiotikumok értékesítésében és felírásában egyaránt részt vevő állatorvosok összeférhetetlenségének és az őket érintő pénzügyi ösztönzőknek a szabályozására;
69. kéri az Európai Gyógyszerügynökséget, hogy állítson össze egy listát azokról az állatokon alkalmazott antibiotikumokról, amelyek esetében jelentős népegészségügyi kockázatot fedeztek fel;
70. szorgalmazza, hogy a nemzeti hatóságok és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) vezessék be vagy dolgozzák ki az alábbi intézkedéseket:
- a) az új állatgyógyászati antimikrobiális hatóanyagok meglévő kockázatértékelésének megerősítése azáltal, hogy már az engedélyezés igen korai szakaszában azonosítják az esetleges közegészségügyi kockázatokat;
 - b) az új antimikrobiális hatóanyagok állatgyógyászati alkalmazásra való első jóváhagyását követően a szabályozók és a vállalatok közötti megállapodás alapján készített tervek szerint az egyes baktériumok rezisztenciája kialakulásának nyomon követése;
 - c) az állatokban alkalmazott antimikrobiális szerek használata változásainak nyomon követése az (EMA által vezetett) európai állat-egészségügyi antibiotikumfelhasználási felügyelet (ESVAC) projekt részeként, a végrehajtott fellépések hatásának felmérése érdekében;
71. felhívja a társjogalkotót, hogy az állatgyógyászati készítményekről szóló 2014/0257(COD) rendeletre irányuló javaslat tárgyalásakor az „egy egészségügy” elvvel összhangban lévő lépéseket tegyen, és különösen:
- fogadjon el rendelkezéseket a kizárólag a humángyógyászatban való alkalmazásra engedélyezett antimikrobiális szereknek az állatgyógyászatban való, indikáción túli alkalmazásának betiltására;
 - támogassa az állattenyésztés során használt összes antimikrobiális szer mennyiségeinek kötelező nyilvántartását, melyet továbbítani kell az illetékes nemzeti hatóságoknak, amelyeknek évente közzé kell azt tenniük;
 - gondoskodjon arról, hogy az állatgyógyászati készítmények minőségi, biztonsági és hatékonysági szabványai ne csökkenjenek a rájuk vonatkozó új jogszabályok elfogadásával, és biztosítsa, hogy e magas szintű normákat az állatgyógyászati készítmények teljes életciklusa során garantálják;
 - hozzon létre egy uniós adatbázist, mely tartalmazza, hogy mikor, hol, hogyan és mely állatokon alkalmaztak antimikrobiális szereket;
 - tiltsa be az antimikrobiális szerek internetes árusítását;

72. felkéri a társjogalkotót, hogy a gyógyszeres takarmányok előállításáról, forgalomba hozataláról és felhasználásáról, valamint a 90/167/EGK tanácsi irányelv (2014/0255(COD)) hatályon kívül helyezéséről szóló rendeletjavaslat tárgyalása során biztosítsa, hogy a rendeletben szerepeljenek olyan rendelkezések, melyek jelentősen korlátozzák az antimikrobiális szereket tartalmazó gyógyszeres takarmányok használatát az élelmiszer-előállítás céljából tartott állatok számára, és különösen szigorúan tiltják az antimikrobiális szerek megelőző jellegű alkalmazását a gyógyszeres takarmányokban;

73. felhívja a Bizottságot és az ECDC-t, hogy végezzen kutatást az antimikrobiális szerek kedvtelésből tartott állatoknak való beadásából eredő közvetlen vagy közvetett károkról, valamint dolgozzon ki enyhítő intézkedéseket a kedvtelésből tartott állatokban kialakult antimikrobiális rezisztencia emberekre való potenciális áttérjedési kockázatának csökkentése érdekében;

74. rámutat, hogy egyes uniós tagállamok már sikeresen megszüntették a gazdaságok szintjén a megelőző jellegű használatot; ezért felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az antibiotikumok megelőző jellegű használatát megszüntető jogszabályra;

Az együttműködésen alapuló megközelítések az Európai Unióban

75. ösztönzi a tagállamokat, hogy határozzanak meg minimális betegbiztonsági normákat és mutatókat az egészségügyi ellátás biztonsága és minősége tekintetében az egész EU-ra nézve, konzultálva az érintett felekkel, beleértve a betegképviseleti szervezeteket is;

2015. május 19., kedd

76. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek további párbeszédet az érdekelt felekkel, és alakítsanak ki összehangolt, átfogó és fenntartható uniós betegbiztonsági stratégiát, továbbá tegyenek javaslatot uniós, nemzeti, regionális, helyi és/vagy az alapellátás szintjén végrehajtandó konkrét megoldásokra;

77. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a WHO-val együtt kezdjenek el dolgozni egy új gazdasági modell kialakításán, amely megszünteti a kapcsolatot az új antibiotikum után fizetett jutalék és annak eladási volumene között, mindazonáltal biztosítja a vállalatok számára a beruházás megtérülését, ugyanakkor védelmezi a nemzeti egészségügyi rendszerek fenntarthatóságát;

78. felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és a gyógyszeripari ágazatot, hogy optimalizálják az állami kutatási intézmények és a gyógyszeripar közötti uniós partnerségeket az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezés példájára;

79. arra ösztönzi a gyógyszeripari társaságokat, a kormányzatokat és a kutatóintézeteket, hogy legjobb eszközeikkel (infrastruktúrával, vegyületekkel, ötletekkel és pénzügyi forrásokkal) járuljanak hozzá az úttörő alap kutatásokhoz és a piaci hasznosítás előtti közös projektekhez; úgy véli, hogy az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezést (IMI) kellő rugalmassággal kellene felruházni ahhoz, hogy feltárhassa az e projektekből származó új eredményeket;

80. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy olyan jogi keret elfogadását, amely ösztönözné az új antibiotikumok fejlesztését, például egy az emberi felhasználásra szánt antibiotikumokat szabályozó – az állatgyógyászatban alkalmazott antibiotikumok tekintetében már megszületett jogszabály-javaslatához hasonló – jogszabály formájában;

81. az együttműködésben rejlő hatékonyság kiaknázása érdekében ösztönöz a magán- és közszféra közötti további olyan partnerségek kialakítására, mint amilyen az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezés (IMI), a „New Drugs for Bad Bugs” (új szerek kórokozók ellen) programok, a COMBACTE, a TRANSLOCATION, a Drive AB vagy az ENABLE;

82. üdvözlí az antimikrobiális rezisztenciával foglalkozó közös programozási kezdeményezést, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az átfedések elkerülése érdekében megegyezzenek a kutatási igényekről, és kéri az antibiotikumok alternatíváját jelentő új gyógyszerek kifejlesztésére fordított támogatás növelését az antimikrobiális rezisztencia visszaszorítása érdekében;

83. ösztönzi az Európai Uniót, hogy csatlakozzon az Egyesült Királyságban folyó Antibiotic Resistance Review (antibiotikum-rezisztenciával foglalkozó vizsgálat) által javasolt globális innovációs alaphoz, amely az alap kutatás támogatását célozza;

84. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a könnyen alkalmazható diagnosztikai eszközök alkalmazását annak érdekében, hogy könnyebbé váljon a megfelelő diagnosztizálás az antibiotikumok felírása vagy beadása előtt, különösen a járóbeteg-ellátásban;

85. ösztönzi az Európai Uniót, hogy működjön együtt minden olyan globális kezdeményezéssel – és egyben támogassa őket –, amelynek célja, hogy javítsák az antibiotikum-rezisztencia elleni küzdelem módszereit, és támogassák az e területen folytatott kutatásokat;

86. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködésben készítsen ajánlásokat az alkalmazandó élelmiszer-biztonsági szabványokról, a (multi)rezisztens kórokozók és/vagy a rezisztencia egyes determinánsai jelenlétének tekintetében;

87. hangsúlyozza, hogy az antimikrobiális rezisztencia súlyos problémává vált, amelyet sürgősen meg kell oldani; felkéri a Bizottságot, hogy amennyiben az említett ajánlások közzétételét követő öt éven belül a tagállamokban semmilyen változás nem áll be vagy csak csekély haladás tapasztalható, nyújtson be jogalkotási javaslatot az antibiotikumok körültekintő alkalmazásáról;

o

o o

88. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a tagállamoknak.

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0198

A kkv-k zöld növekedési lehetőségei**Az Európai Parlament 2015. május 19-i állásfoglalása a kkv-k zöld növekedési lehetőségeiről (2014/2209(INI))**

(2016/C 353/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájárulásának javításáról szóló 2013. február 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében Európa újraiparosításáról szóló, 2014. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság hatásvizsgálati útmutatójának felülvizsgálatáról és a kkv-teszt szerepéről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” című bizottsági közleményre (COM(2008)0394),
- tekintettel „Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata” című bizottsági közleményre (COM(2011)0078),
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony lehetőségek az építőiparban” című bizottsági közleményre (COM(2014)0445),
- tekintettel a kkv-król, az erőforrás-hatékonyaságról és a zöld piacokról szóló Eurobarométer felmérésre (381. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés), és az innovációk piaci hasznosítása terén a köztámogatás szerepéről szóló Eurobarométer felmérésre (394. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés),
- tekintettel a Régiók Bizottságának az iparpolitikai csomagról szóló (a 2014. december 3–4-i 109. plenáris ülésén elfogadott) véleményére,
- tekintettel a „Zöld cselekvési terv a kkv-k számára” című bizottsági közleményre (COM(2014)0440),
- tekintettel az Európai Erőforrás-hatékonyasági Platform 2014. márciusi kiáltványára és szakpolitikai ajánlásaira,
- tekintettel az „Úton a körkörös gazdaság felé: „zéró hulladék program Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2014)0398),
- tekintettel az „Innováció a fenntartható jövőért – Az öko-innovációs cselekvési terv (Eco-AP)” című bizottsági közleményre (COM(2011)0899),
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0135/2015),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0036.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0032.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0069.

2015. május 19., kedd

- A. mivel az uniós vállalkozások több mint 98 %-a kkv, és e kkv-k adják az Unió teljes foglalkoztatási szintjének 67 %-át és a bruttó hozzáadott érték 58 %-át; mivel a kkv-k alkotják az Európai Unió gazdaságának gerincét, és a 28 tagállam hosszú távú gazdasági növekedésének és a fenntartható munkahely-teremtési lehetőségeknek kulcsfontosságú mozgatóerői; mivel a környezeti áruk és szolgáltatások ágazatában a foglalkoztatás a 2007–2011 közötti időszakban a válság ellenére 20 %-kal nőtt, és a kkv-k számára egyre nagyobb mértékben lehetőséget nyújt gazdasági tevékenység kifejtésére és munkahelyek létrehozására, többek között az elnéptelenedő és idősödő lakosságú területeken is; mivel tehát a kkv-k fontos szerepet játszanak az ipari ökoszisztémában, a közepes piaci tőkeértékű vállalatokkal és a multinacionális vállalatokkal együtt; mivel tíz kkv-ból kilenc legfeljebb 10 főt foglalkoztató kisvállalkozás, és e mikrovállalkozások biztosítják az európai munkahelyek 53 %-át;
- B. mivel jelenleg a környezeti áruk és szolgáltatások globális piacát évi 1 000 milliárd EUR-ra becsülik, és becslések szerint 2020-ra ez az összeg kétszeresére vagy akár háromszorosára fog növekedni, ami óriási lehetőségeket teremt az európai kkv-k és általában véve az európai gazdasági növekedés számára; mivel az Európai Unió a környezeti áruk behozatala és kivitele területén egyaránt világelső; mivel a szolgáltatások elválaszthatatlanul kapcsolódnak ezekhez az árukhoz, ennek ellenére a környezeti szolgáltatók előtt továbbra is állnak nem vámjellegű akadályok;
- C. mivel az Európai Unió elkötelezte magát Európa újraiparosítása mellett, és ennek keretében tevékenyen előmozdítja és támogatja a fenntarthatóság, a versenyképesség és az innováció elvének érvényesülését, annak érdekében, hogy az ipari termelés 2020-ig elérje az uniós tagállamok GDP-jének legalább 20 %-át; mivel az Európai Tanács kötelezettséget vállalt a hazai üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 40 %-kal történő csökkentésére, a megújuló energia részarányának legalább 27 %-ra emelésére, valamint az energiahatékonyság legalább 27 %-os javítására, hogy ezt a célt 30 %-ra növelje; mivel a kkv-knak be kell tölteniük szerepüket e célok teljesítése során, hiszen 93 %-uk⁽¹⁾ más most intézkedéseket tesz arra, hogy növelje forráshatékonyságát; mivel a Bizottság szerint a környezettudatos tervezés, a hulladékmegelőzés, az újrahasznosítás és az újrahasználat becslések szerint akár 600 milliárd EUR összegű, vagyis az éves forgalom 8 %-át kitevő nettó megtakarítást jelenthet az uniós vállalkozások számára, miközben 2–4 %-kal csökkenthetik az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátást;
- D. mivel a kisvállalkozói intézkedéscsomag egyik alapelve a kkv-k abban való támogatása, hogy a környezeti kihívásokat – fenntartható működés mellett – gazdasági lehetőségekké alakítsák át, de mivel még nem történt jelentős szakpolitikai előrelépés, és a kkv-k gyakran következtelen szakpolitikákkal szembesülnek a vállalkozás elindításakor és a környezeti előírások végrehajtásakor;
- E. mivel mind a piac, mind a jogalkotás a növekvő számú környezeti előírások betartására ösztönzi a kkv-kat; mivel az EU-nak és a tagállamoknak minimálisra kell csökkenteniük az adminisztratív terheket az új és meglévő szabályozásban, törekedniük kell annak elkerülésére, hogy e szabályozás alkalmazása többletköltségeket eredményezzen a vállalkozások számára; mivel a kkv-k és más ágazatok szabályozási terheinek csökkentésére irányuló kezdeményezésekre vonatkozó javaslatok születtek, amelyeket a Bizottságnak és a tagállamoknak végre kell hajtaniuk;
- F. mivel az uniós vállalkozások 90 %-a mikrovállalkozás; mivel a finanszírozáshoz jutás javítása érdekében tett közelmúltbéli erőfeszítések ellenére a kkv-k és a mikrovállalkozások továbbra is nehezen jutnak készségekhez, információhoz és finanszírozáshoz, illetve a vállalkozások növekedési pályája során szükséges tőke- és hitelinstrumentumok kellően diversifikált választékához, és mivel az uniós programok még mindig nem járulnak hozzá jelentős mértékben az innovációhoz; mivel az uniós finanszírozás igénylésének eljárásai még mindig túlságosan bürokratikusak és ennél fogva korlátozó hatásúak sok kkv számára;
- G. mivel figyelembe kell venni az uniós költségvetés mint beruházásvezérelt költségvetés lehetőségeit annak érdekében, hogy az európai kkv-k a bürokrácia csökkentése, célzott pénzügyi eszközök és az olyan programok finanszírozásának növelése révén, mint a LEO (helyi vállalkozási irodák) könnyebben férjenek hozzá a finanszírozási eszközökhöz; mivel meg kell erősíteni a különböző támogatási formák felhasználóbarát eljárásainak kidolgozását;
- H. mivel a kisvállalkozások arányaiban nagyobb mértékben részesülnek az erőforrás-hatékonyság javítását célzó intézkedésekből, mint a nagyobb vállalkozások, és a szakpolitikákban nagyobb figyelmet kell rájuk fordítani; mivel az erőforrás-hatékonyság javításából adódó lehetséges bruttó haszon a forgalom 10–17 %-a, az adott ágazattól függően;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_381_en.pdf

2015. május 19., kedd

- I. mivel a digitális ágazat egyrészt fontos eszköz a kkv-k számára az optimális erőforrás-felhasználástól várt nyereség realizálásához, másrészt az új kkv-k megjelenésének és fejlődésének kedvező ágazat;
- J. mivel az intézkedések fókuszában azok a csúcstechnológiát alkalmazó kis- és középvállalkozások állnak, amelyek közvetlenül valósítanak meg zöld innovációkat, ugyanakkor a környezetvédelmi szabályozásoknak megfelelni kívánó, zöld innovációs intézkedéseket végrehajtó és környezeti teljesítményüket javítani kívánó más vállalkozásokat is támogatni kell; mivel az ökoinnováció új vállalkozások alapja is lehet, mindazonáltal már meglévő vállalkozások fejlesztésére is szolgálhat a zöld gazdaság keretein belül;
- K. mivel jóllehet a zöld növekedésnek nincs nemzetközileg elfogadott meghatározása, a közmegegyezés a gazdasági növekedés és a környezeti fenntarthatóság kombinációjaként tartja számon; mivel a kkv-k számára a készségek és a képzés fejlesztése kulcsfontosságú kihívás, amelyre különös figyelmet kell fordítani, főleg az innováció és az erőforrás-hatékonyság tekintetében; mivel a jelenlegi helyzetben továbbra is a kockázati tőke megfelelő forrásaihoz (különösen a korai szakaszokban) való nem megfelelő hozzáférés az egyik legjelentősebb akadály a növekedés-orientált vállalkozások létrehozásának és fejlesztésének;
- L. mivel a mikrovállalkozások Európa-szerte több ezer munkahelyet teremtenek, és az európai foglalkoztatás 53 %-át teszik ki, és így működésükhöz más keretet igényelnek, sürgősen ki kell alakítani a mikrovállalkozás fogalommeghatározásának következetes használatát; mivel a mikrovállalkozások számos jelentős nehézséggel szembesülnek, például a közbeszerzési szabályok akadályaival, túlzott szabályozási terhekkel és a finanszírozáshoz való hozzáférés nehézségeivel;

Általános kérdések

1. támogatja a zöld növekedésre és a körkörös gazdaságra vonatkozó elképzelést, és megjegyzi, hogy az abból adódó lehetőségek számos különböző, nagy jelentőségű ágazathoz kapcsolódnak, például a megújuló energiaforrások, különösen a szél-, nap-, víz és geotermikus energia gazdaságos kiaknázásához, az energiahatékonysághoz, az erőforrás-hatékonysághoz, a hulladékgazdálkodáshoz, a kibocsátáscsökkentéshez, a villamosításhoz és a bölcsőtől bölcsőig modellhez; felhívja a figyelmet az e területekben rejlő, különböző ágazatokra nézve jelentős gazdasági és foglalkoztatási potenciálra; megjegyzi, hogy a zöld növekedésnek a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés kkv-k körében történő előmozdítására irányuló átfogóbb stratégia részét kell képeznie;
2. hangsúlyozza, hogy a zöld növekedést szélesebb perspektívában kell szemlélni, és annak magában kell foglalnia az értéklánc egészében és a teljes vállalati ökoszisztémában tett erőfeszítéseket, így a feldolgozóipari szereplők által termékek, termelési eljárásaik, üzleti gyakorlataik és szolgáltatásaik ökológiai lábnyomának csökkentésére tett intézkedéseket is; emlékeztet az Európai Erőforrás-hatékonysági Platform ajánlásaira, amelyek hangsúlyozzák, hogy az erőforrás-hatékonyság olyan dinamikus szabályozási keretet igényel, amely megfelelő jelzéseket ad a termelőknek és a fogyasztóknak a termékek teljesítményének növelése érdekében azok teljes életciklusa során; felszólítja a Bizottságot arra, hogy hozzon létre egy átfogó – konkrét szakpolitikai célkitűzéseket tartalmazó, valamint a meglévő szakpolitikai eszközöket jobban integráló és ésszerűsítő – szakpolitikai keretet annak érdekében, hogy biztosítsák a kkv-k lehetőségeit és részvételét a zöld és körkörös gazdaságban;
3. rámutat, hogy a világgazdaságnak egyre növekvő népességről kell gondoskodnia (2050-re 9 milliárd emberről), miközben természeti erőforrásaink korlátozottak és ezért azokat fenntarthatóan és rendkívül hatékonyan kell felhasználni; felhívja a figyelmet az új innovatív, zöld és fenntartható megoldásokra, például az új termékekre, termelési eljárásokra, üzleti gyakorlatokra és szolgáltatásokra – például új digitális technológiák beépítésével –, valamint egy új támogató jogi keretre;
4. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kkv-k Európa-szerte igen sokfélék, kezdve az igen hagyományos, családi vállalkozásoktól a gyorsan növekvő vállalkozásokig, csúcstechnológiai cégekig, mikrovállalkozásokig, szociális vállalkozásokig és induló vállalkozásokig, és ennek megfelelően eltérő megközelítéseket igényelnek;
5. úgy véli, hogy a gazdasági növekedés segítése érdekében az EU-nak gyökeresen meg kell változtatnia vállalati kultúráját, hogy többen indítsák el saját vállalkozásukat és több üzleti lehetőséget kutassanak fel, különösen a zöld növekedés terén, valamint a kudarc felvállalásával és kockázatvállalással; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezt a kérdést a szakpolitikai döntéshozatal középpontjába helyezzék; felszólítja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy vonatkozó jogi kereteik enyhítsék az üzleti kudarc következményeit, hogy lehetővé váljon az emberek számára új vállalkozást indítani nem sokkal a korábbi vállalkozásuk fizetésektelenné válása után, különösen az új és innovatív ágazatokban; felszólítja a Bizottságot, hogy figyelemfelkeltő kampányokkal és oktatással enyhítse a kudarcotól való félelmet;

2015. május 19., kedd

6. hangsúlyozza az uniós költségvetés hozzáadott értékét a kkv-k, mikrovállalkozások, szociális vállalkozások és szövetkezetek azirányú támogatásában, hogy finanszírozáshoz és nemzetközi piacokhoz jussanak, különösen a COSME program, a Horizont 2020 és az európai strukturális és beruházási alapok révén; hangsúlyozza, hogy a nemzeti szabályozóknak EU-szerte világos és egységes értelmezést, valamint nyílt közbeszerzési szabályokat kell alkalmazniuk;

7. megjegyzi, hogy napjainkban számos uniós kkv vesz részt a nemzetközi versenyben termékekre és úgynevezett „zöld szolgáltatásokra” – például építőipari, telepítési, javítási és menedzsmentszolgáltatásokra – egyaránt vonatkozó megoldások területén; megjegyzi, hogy ezek a szolgáltatások kulcsfontosságúak a zöld termékek fejlesztési értékesítéséhez és exportjához; felszólítja a Bizottságot, hogy a környezeti árukról szóló megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalások során, valamint a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokban (például a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség keretében) térjen ki a zöld szolgáltatásokra annak érdekében, hogy mérséklődjenek a nemzetközi piacokra eljutni szándékozó uniós kkv-k és szolgáltatók előtti akadályok;

8. hangsúlyozza, hogy a vállalkozásbarát környezet, valamint a kkv-k számára egyenlő versenyfeltételeket biztosító piac létrehozásához az Unió egészében fontos a jó kormányzás, a független bírói kar, az átláthatóság és a jogállamiság;

Zöld kezdeményezések finanszírozása

9. rámutat, hogy a jelenlegi helyzetben, amelyet a kockázati tőke megfelelő forrásaihoz való (különösen a korai szakaszokban) nem megfelelő hozzáférés jellemez, ami továbbra is az egyik legjelentősebb akadálya a növekedésorientált vállalkozások létrehozásának és fejlesztésének, a kkv-k finanszírozáshoz jutásának javításáról szóló bizottsági cselekvési terv erős hangsúlyt helyez a kockázati tőkére mint a növekedés egyik lehetséges finanszírozási módjára; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ez a fajta finanszírozás csak kevés kkv számára megfelelő, és a banki kölcsönök továbbra is a finanszírozás fontos forrásai, és a magánszektornak további alternatívákat kell kialakítania; ezzel összefüggésben megjegyzi a kkv-knak történő hitelnyújtás alternatív formái – például a hitelszövetkezetek – előmozdításának fontosságát; rámutat, hogy közelebbről meg kell vizsgálni az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében meglévő potenciális finanszírozási lehetőségeket;

10. szorgalmazza, hogy a tagállamok a nyelvi akadályok felszámolásával ösztönözzék a külföldi befektetőket; megjegyzi, hogy a tagállamok hivatalos nyelve(i)n kívül angol nyelven elkészített pályázatok elfogadása és az angol nyelven biztosított adatszolgáltatás ezt a célt szolgáló lépés;

11. hangsúlyozza, hogy nincs egységesen alkalmazható finanszírozási mód, és felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a kkv-k érdekeit valamennyi meglévő és lehetséges jövőbeli programban, eszközben és kezdeményezésben, különösen a zöld gazdaságon belüli új üzleti modellekre vonatkozóan, a saját tőkétől (mint például informális kockázati tőke-befektetők, közösségi finanszírozás és alternatív kereskedési platformok), a kvázi-sajáttőkéen (például mezzanine finanszírozás) és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokon át (például alacsony értékű vállalati kötvények, garanciakeretek és platformok) bankok és a kkv-finanszírozásban részt vevő más szereplők (számviteli szakemberek, üzleti vagy kkv-szövetségek vagy kereskedelmi kamarák) közötti partnerségekig, azzal a céllal, hogy támogassák a vállalkozásokat az indulás, a növekedés és az átruházás szakaszában, figyelembe véve a méretüket, a forgalmukat és a finanszírozási igényüket; felszólítja a tagállamokat, valamint a helyi és a regionális önkormányzatokat megfelelő ösztönzők biztosítására, és hogy biztosítsanak költségvetési ösztönzőket e finanszírozási modellek számára; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy felülvizsgálják a meglévő kkv-támogatási eszközöket a zöld növekedést elősegítő további lehetőségek beépítése érdekében;

12. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az uniós költségvetés pénzügyi eszközei – különösen az európai strukturális és beruházási alapok, a foglalkoztatás és a szociális innováció európai programja, valamint a LIFE program – közötti összehangolást és azok egymást kiegészítő jellegét;

13. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy az intézkedések hatékonyságának értékelése érdekében folyamatosan kövessék nyomon a zöld innovációk finanszírozását biztosító intézkedésekhez hozzáféréssel rendelkező kkv-k ténylegesen elért eredményeit; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy – amennyiben az eredmények nem bizonyulnak megfelelőnek – a hatékonyság javítása érdekében rövid időn belül végezze el a szükséges módosításokat;

14. megjegyzi, hogy mivel számos zöld beruházási terv igen technikai jellegű, alapvető fontosságú, hogy felhívják a figyelmet a szabványosított kockázat/nyereség modellek, valamint annak jelentőségére, hogy új modelleket dolgozzanak ki az új kihívások és ágazatok tekintetében;

2015. május 19., kedd

15. emlékeztet arra, hogy a kkv-k várhatóan fontos szerepet tölthetnek be a körkörös gazdaságban, fenntartható, ugyanakkor munkaerő-igényes – például javítási, felújítási és újrahasznosítási – szolgáltatások nyújtásával; megjegyzi, hogy az Európai Bizottság, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), a Nemzetközi Valutaalap (IMF), a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO), az Európai Parlament és az eurócsoport messzemenően támogatja a munka adóztatásáról a természeti erőforrások felhasználásának és fogyasztásának adóztatására való áttérés elvét; arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a munka adóztatásáról a természeti erőforrások felhasználásának adóztatására való áttérés hatását;

16. hangsúlyozza, hogy a vállalkozóknak, a kkv-knak, az üzleti szövetségeknek és a támogató szervezeteknek tájékozottabbnak kell lenniük a hatékonyabb technológiák és az olyan szerződéses szolgáltatásokkal kapcsolatos finanszírozási lehetőségek terén, mint például a tanácsadás, vagy a környezettudatos tervezés, az erőforrás-hatékonyság és a zöld vállalkozás terén biztosított coaching és képzés, valamint olyan zöld technológiák, termékek és szolgáltatások rendelkezésre állása tekintetében, amelyek hasznosnak bizonyulhatnak a vállalkozásuk számára; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék e területeken a kkv-knak nyújtott szolgáltatásokat, hangsúlyozza továbbá az említett termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó, egyszerű és hozzáférhető információforrások és adatbázisok szükségességét; emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezeket az információkat a kkv-k gondolkodásmódjának és munkamódszereinek legjobban megfelelő módon kell közölni;

17. megállapítja, hogy az uniós programok nem járulnak hozzá jelentős mértékben az ökoinnovációhoz és a körkörös gazdasághoz, ezért szorgalmazza, hogy a Bizottság a COSME és a Horizont 2020 program szerinti finanszírozást jobban összpontosítsa a kkv-k által létrehozott és a kkv-knak szánt ökoinnovatív megoldások fejlesztésére, továbbá a korábbi többéves pénzügyi keret alatti kedvező tapasztalataira hagyatkozva támogassa a terméktervezés és a folyamatjelöltés javítását célzó finanszírozást; úgy véli, hogy teljes körűen végre kell hajtani a Horizont 2020 programon belüli kkv-eszközt;

18. felszólítja a Bizottságot és az EBB-t, hogy gondoskodjon arról, hogy az európai beruházási terv végrehajtási szakaszában a kkv-k – többek között a zöld és az innovatív vállalkozások – az e javaslat keretében biztosított támogatás kiemelt kedvezményezettjei legyenek; ragaszkodik ahhoz, hogy egyértelmű kritériumokat – többek között európai hozzáadott értéket – kell kialakítani ennek a célnak az eléréséhez, valamint a kkv-knak nyújtott erőforrás-hatékonysági és ökoinnovációs tanácsadási szolgáltatások megerősítéséhez; felszólítja az EBB-t és a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló bizottsági ajánlásban (C(2003)1422) felsorolt valamennyi kategória megfelelő mértékben részesüljön a támogatásból; rámutat a Horizont 2020 és a COSME program jelentőségére a kkv-k támogatása szempontjából, és arra, hogy a Horizont 2020 programon belüli kkv-eszközt teljes körűen végre kell hajtani;

19. úgy véli, hogy a kkv-kat célzó finanszírozási rendszerek kiegészítő jellegének biztosítása érdekében elengedhetetlen a kohéziós politika és a más programok, például a Horizont 2020 keretprogram keretén belül végrehajtott intézkedések összehangolása, mind nemzeti, mind regionális szinten; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jogalkotás lehetővé tegye a kkv-k számára versenyképességük megőrzését;

20. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyors és tartós megoldást találjanak egyrészt a regionális politikákkal kapcsolatos hatalmas kifizetési hátraléokra, másrészt pedig az európai strukturális és beruházási alapok keretében az előző finanszírozási időszakban nyújtott támogatásról való rendelkezésre vonatkozóan, annak érdekében, hogy a kifizetések késedelmei ne riasszák el a kkv-kat mint projektpartnereket a támogatási programokban és projektekben való részvételtől;

Tudásmenedzsment

21. kiemeli az ágazatokon átívelő – értékláncok mentén, valamint földrajzi területeken folytatott – együttműködés aktív támogatásának fontosságát, amely innovációt és új növekedési lehetőségeket teremthet eszmecserék és innovatív koncepciók megosztása révén; üdvözlí a Horizont 2020 keretében megvalósuló, a „Klaszterek által ösztönzött projektek az új ipari értéklánc számára” elnevezésű cselekvést, amelynek célja az, hogy segítsen felszabadítani a kkv-k innovációs potenciálját, ideértve az általuk kínált ökoinnovációs és erőforrás-hatékonysági megoldásokat;

22. üdvözlí az európai erőforrás-hatékonysági kiválósági központ azzal a céllal történő létrehozását, hogy tanácsadást és segítséget nyújtson az erőforrás-hatékonysági teljesítményüket javítani szándékozó kkv-knak; hangsúlyozza, hogy e központot az Európai Unió régióiban lévő partnerek stabil hálózataként kell létrehozni és a bevált tagállami tapasztalatokra kell alapozni; úgy véli, hogy a központnak útmutatást kell biztosítania a kkv-k számára az e cselekvési területen meglévő uniós, tagállami és regionális programokhoz, valamint hozzáférést kell biztosítania szakértelemhez, hálózatokhoz és infrastruktúrához;

2015. május 19., kedd

23. hangsúlyozza a tudástranszfer és a többoldalú – többek között határokon átnyúló, informális hálózatokon keresztül történő – tudásmegosztás fontosságát, különösen a kkv-k és a mikrovállalkozások számára, hogy növeljék a tudatosságot a meglévő és új innovatív technikák, legjobb gyakorlatok, a megfelelő finanszírozás megszerzésének módjai, lehetséges kormányzati támogatási rendszerek, valamint a legkevesebb adminisztrációt előíró, vonatkozó jogalkotási keretek tekintetében, továbbá emlékeztet arra, hogy az uniós finanszírozási programokért felelős, meglévő nemzeti kapcsolattartó pontoknak és az Enterprise Europe Network (EEN) hálózatnak teljes körűen részt kell venniük a kkv-k támogatásában, és proaktív módon kell tájékoztatást, vezetési tanácsadást és támogatást nyújtaniuk a kkv-knak az uniós, nemzeti, illetve regionális szintű finanszírozási lehetőségek meghatározásához; támogatja egy európai erőforrás-hatékonysági kampány szervezését, amely tájékoztatná a kkv-kat az erőforrás-hatékonyság kínálta előnyökről és lehetőségekről, valamint arról, hogyan lehet ipari szinergiákat létrehozni az újrahasznosítás terén; felszólítja a Bizottságot és az EEN-t, hogy az erőforrás-hatékonyság tárgyában folytassanak együttműködést ipari szövetségekkel, szakszervezetekkel, kkv-kkal, nem kormányzati szervezetekkel, a tudományos szférával, valamint regionális kezdeményezésekkel; üdvözli ennek vonatkozásában azt, hogy a Bizottság a szimbiózisokra és a klaszterekre összpontosít, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét kezdeményezéseket az ágazatokon átívelő együttműködés és az erőforrás-gazdálkodás elősegítése érdekében;

24. ösztönzi az ágazati szövetségeket, hogy töltsenek be fontos szerepet a zöld technológiákkal, a finanszírozási lehetőségekkel és a vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos megfelelő tájékoztatás és tanácsadás nyújtásában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállalják fel az ezzel a szereppel járó feladatokat ott, ahol e támogatás nem biztosított, és az ágazati szövetségekkel és a vállalkozásokkal együttműködve vizsgálják meg alaposabban a meglévő lehetőségeket, gyorsítsák fel a fenntartható megoldásokat, és végezzenek környezetbarát technológiákra, erőforrás-hatékonyságra és az újrahasznosító gazdaságra irányuló beruházásokat; rámutat a kkv-k szükségletei és az alkalmazottak készségei közötti növekvő szakadékra; megjegyzi, hogy az európai munkáltatók 26 %-a nehezen talál megfelelő készségekkel rendelkező alkalmazottakat;

Kutatás, fejlesztés, innováció és készségek

25. hangsúlyozza, hogy hatékonyabb módon kell fejleszteni a további technológiai fejlesztésekhez szükséges alapvető kutatás-fejlesztést, teljes körűen be kell vonni a kkv-kat e folyamatba, és aktívan támogatni kell az alapvető kutatás-fejlesztés eredményeinek technológiai fejlesztésekbe történő további átültetését; felhívja a figyelmet Európa újraiparosításának fontosságára, figyelembe véve a feldolgozóipar jelentőségét a K+F+I, és következésképpen az EU jövőbeni versenyelőnye számára; úgy véli, hogy a nem technológiai, szervezeti, rendszerszintű innovációra és az állami szektor innovációjára is megfelelő figyelmet kell fordítani a technológiavezérelt megoldások mellett;

26. felhívja a figyelmet a K+F eredmények európai vállalkozások általi kereskedelmi forgalomba helyezésének és hasznosításának fontosságára; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak stabilabb szabályozási keretről és megfelelő finanszírozási rendszerekről a gazdasági kezdeményezések és a vállalkozás lehetővé tétele érdekében, valamint az új termékek, szolgáltatások és üzleti gyakorlatok piaci bevezetésének időbeni keretek közé szorítása érdekében, különösen a zöld gazdaság terén;

27. hangsúlyozza az új európai úrinfrastruktúrában rejlő innovációs és zöld növekedési potenciált; felkéri a Bizottságot, hogy az üzleti inkubátorházak körében mozdítsa elő azt, hogy a kkv-k felhasználják az ezen infrastruktúrákból származó adatokat; felkéri a Bizottságot, hogy a kutatás, a fejlesztés és a forgalmazás szakaszában biztosítson kedvező keretet a kkv-k számára az ezen infrastruktúrákból származó adatokhoz való hozzáféréshez;

28. megjegyzi, hogy a 2014. májusi *Innobarométer* adatai szerint a vállalkozások mindössze 9 %-a jelezte, hogy K+F+I tevékenységeik közfinanszírozásban részesültek 2011. január óta; hangsúlyozza, hogy felhasználóbarát eljárásokat kell kidolgozni a különböző támogatási formák tekintetében;

29. megjegyzi az egységes európai szabadalom kkv-k számára biztosított előnyeit, különösen a zöld technológiák területén; felkér minden tagállamot az egységes európai szabadalom elfogadására; felkéri a tagállamokat arra, hogy mielőbb ratifikálják az Egységes Szabadalmi Bíróságról szóló, az egységes európai szabadalom alkalmazásához szükséges megállapodást; felkéri a Bizottságot arra, hogy javasoljon a kkv-k számára kedvező, egyszerűsített eljárást az Egységes Szabadalmi Bíróság előtt hamisítás ügyében folytatandó büntetőeljárás indításához;

30. felhívást intéz a körkörös gazdaságra vonatkozó javított szakpolitikai keret létrehozására, többek között az intelligens szabályozás, az externáliák internalizálását célzó előírások és magatartási kódexek elfogadására és végrehajtására, az erőforrás-igényes termékek kezelésére, egyenlő versenyfeltételek teremtetésére, az éllavasok jutalmazására, valamint az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaságra való áttérés felgyorsítására;

2015. május 19., kedd

31. felszólítja a Bizottságot, hogy a körkörös gazdaságra vonatkozó jogszabálycsomagba foglalja bele a környezettudatos tervezésre vonatkozó eszköz bővítését, hogy az kiterjedjen az erőforrás-hatékonyság vetületére; úgy véli, hogy a környezettudatos tervezésnek figyelembe kell vennie a termékek tartósságát, javíthatóságát és újrahasznosíthatóságát, beleértve a garantált minimális élettartamra és a szétszerelésre vonatkozó előírásokat is;

32. ösztönzi az innovatív támogatási rendszerek, például a zöld innovációs utalványok kiterjesztését, amelyek előmozdíthatják a fenntartható technológiák, illetve a környezetbarát és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes megoldások piaci bevezetését; a támogatási kérelmek tekintetében úgy véli, hogy a szabályoknak egyszerűnek és egyértelműnek kell lenniük, és nem jelenthetnek adminisztratív terhet; kéri továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy találjanak innovatív pénzügyi megoldásokat a kkv-k támogatására, továbbá hogy biztosítsanak teljesen hozzáférhető pénzügyi eszközöket; emlékeztet arra, hogy az európai kkv-k fenntartható növekedése és innovációs kapacitása az EU egyik legfőbb versenyelőnye a globalizált piacokon;

A szabályozás, illetve a dereguláció mint a növekedés motorja

33. felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak attól, hogy a túlszabályozással belső piaci akadályokat hoznak létre, illetve vizsgálják felül jelenlegi szabályozási rendszerüket, és építsék le a piaci akadályokat jelentő, fölösleges vagy nem hatékony szabályozásokat, továbbá biztosítsák az uniós jog nemzeti jogba való megfelelő átültetését; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kkv-tesztet teljes körűen alkalmazza minden hatásvizsgálatban; felkéri a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a túlszabályozás kezelése terén az egyes tagállamokkal szemben; hangsúlyozza, hogy a nemzeti szabályozóknak EU-szerte világos és egységes értelmezést kell alkalmazniuk, és azt, hogy nyílt közbeszerzési szabályokra van szükség, többek között a zöld közbeszerzés és az e-közbeszerzés terén, ami jelenleg komoly akadályt jelent a nemzetközi szintre lépni kívánó kkv-knak, ugyanakkor óriási lehetőség a tagállamok számára, hogy korai alkalmazókká váljanak, többek között a forrás- és energiahatékonysági termékek és megoldások terén;

34. üdvözlöi a Bizottságnak a már túlhaladott és a túlságosan nagy terhet jelentő jogalkotási javaslatok visszavonására vonatkozó döntését; elvárja, hogy a Bizottság a hulladékokkal kapcsolatos jogszabályra irányuló ambiciózusabb javaslatot terjesszen elő, Timmermans alelnök úrnak a Parlament 2014. decemberi plenáris ülésén tett bejelentése szerint; felszólítja a Bizottságot, hogy tartózkodjon az olyan jogalkotási javaslatoktól, amelyek szükségtelen igazgatási terhet jelentenének a vállalkozások és a kkv-k számára, továbbá folyamatosan vizsgálja felül a hatályos jogszabályokat a jelenleg meglévő adminisztratív terhek csökkentése céljával, a jogszabályok minőségének és hatékonyságának javítása és ennek az új üzleti modellekben való alkalmazása érdekében; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy az EU környezeti céljainak megvalósításához ambiciózus intézkedésekre, a hatályos jogszabályok megfelelő és időben történő végrehajtására és az érintett ipari ágazatok és kkv-k érdekelt feleinek – többek között a hatásvizsgálatba történő – korai bevonására van szükség;

35. emlékeztet a technológiasemleges és innovációbarát jogszabályok fontosságára, amelyek lehetővé teszik, hogy a piac tesztelje és értékelje a különböző új technológiákat; üdvözlöi a környezetvédelmi technológiai ellenőrzési rendszer innovatív környezetvédelmi technológiák piacra jutását segítő új eszközként történő kialakítását; felszólítja a tagállamokat, hogy köztámogatási rendszereikben megfelelően használják a piaci alapú eszközöket, és tartózkodjanak a környezet szempontjából káros piactorzító támogatások alkalmazásától; emlékeztet arra, hogy állami beavatkozásra van szükség a piaci hiányosságok kezelésére, például az externáliák árba történő beépülésének elmaradása esetén; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös iránymutatásokat a zöld beruházási projektekre vonatkozó nemzeti köztámogatási rendszerek tekintetében egy egységesebb intézkedéskészlet létrehozása érdekében;

36. megjegyzi, hogy a diszruptív iparágak és technológiák gyakran hibákat jeleznek a meglévő jogszabályi keretben; hangsúlyozza, hogy a hatályos jogszabályok folyamatos nyomon követésére és aktualizálására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható vagy öko-innovatív technológiák, valamint az új technológiai fejlesztések ne ütközzenek akadályokba;

Egyéb támogató intézkedések

37. meggyőződése, hogy az alapszintű és felsőfokú oktatási rendszerekbe be kell építeni, továbbá a tanterven kívüli tevékenységek és az egész életen át tartó tanulás révén is népszerűsíteni kell a vállalkozói készségek fejlesztését, a piac, a gazdaság és a pénzügyi rendszer működésének, szerepének és együttműködésének megértését segítő programokat, valamint azt, hogy az új technológiák miként lendíthetik fel a hatékony, innovatív és zöld lehetőségeket; meggyőződése, hogy egy jól előkészített üzleti terv jelenti az első lépést a finanszírozáshoz való jobb hozzáférés és az életképesség felé; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vállalkozási, pénzügyi, gazdasági és környezetvédelmi ismeretek oktatását haladéktalanul építsék be oktatási programjukba; támogatja ezzel összefüggésben a vállalkozói kultúra népszerűsítésére, valamint az egységes piac és a versenyképesség fejlesztésére tervezett „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programot;

2015. május 19., kedd

38. hangsúlyozza, hogy a mikrovállalkozásoknak és az induló vállalkozásoknak is segítséget és útmutatást kell biztosítani a fenntartható zöld növekedésre való átállás során; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kkv-k zöld növekedési lehetőségeire összpontosító kezdeményezések megfelelően terjedjenek ki ezekre a vállalkozásokra;

39. megjegyzi, hogy az Erasmus+ program lehetővé teszi a diákok és a fiatalok számára, hogy – többek között szakmai gyakorlatok finanszírozásával – fejlesszék vállalkozói készségeiket; támogatja a vállalkozói kultúra népszerűsítésére, valamint az egységes piac és a versenyképesség fejlesztésére tervezett „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programot;

40. fontosnak tartja, hogy foglalkozzanak a fenntarthatatlan fogyasztási minták kérdésével, és elősegítsék a fogyasztói magatartás megváltozását; hangsúlyozza a megfelelő fogyasztói nevelés szükségességét, és azt, hogy szorgalmazni kell a fenntarthatóbb fogyasztást célzó ösztönzők létrehozását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a keresletoldali intézkedéseket, például vegyenek igénybe közbeszerzést az erőforrás- és energiahatékony termékek és megoldások elterjedésének javítása érdekében; hangsúlyozza az erőforrás-felhasználás termékinformációkban és öko címkéken való feltüntetésének értékét a fogyasztók döntési lehetőségeinek gyarapítása érdekében;

41. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy technológiai kutatóintézetekkel, az egyetemekkel és a szakoktatási intézményekkel való együttműködésekkel segítsék az induló vállalkozásokat és a spin-off vállalkozásokat;

42. hangsúlyozza az export jelentőségét az európai munkahelyteremtés és növekedés szempontjából; felszólítja a Bizottságot, hogy az európai kkv-k új piacokra jutásának megkönnyítése érdekében gyorsítsa fel a partnereinkkel folyamatban lévő kereskedelmi megállapodásokat;

43. meggyőződése, hogy a női vállalkozói készségek az EU fejlődésének és versenyképességének egy még nem kellően kiaknázott tárházát jelentik, amelyet ösztönözni kell és meg kell erősíteni, valamint el kell hárítani mindazon akadályokat, amelyekkel a nők szembesülnek – a zöld gazdaságban is –, különösen a bérezés terén történő megkülönböztetést annak érdekében, hogy a nők és a férfiak egyenlő mértékben részesüljenek az előnyökből; úgy véli, hogy a harmonizált statisztikák – többek között a jogszabályok nemekre irányuló hatására vonatkozó adatok és a nemek szerint lebontott foglalkoztatási adatok – rendszeres gyűjtése elősegítené a fokozottabban tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt és nyomon követést, így ismeretbeli hiányosságokat pótolna a zöld növekedésre vonatkozó tárgyalások során;

44. felszólítja a Bizottságot, hogy tanulmányozza és azonosítsa az európai ipar azon ágazatait és földrajzi területeit, ahol teljesülnek az új klaszterek és csomópontok létrehozásának feltételei, és támogassa azok fejlesztését;

45. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különösen vegyék figyelembe és adjanak választ a vidéki területekben rejlő lehetőségekre és kihívásokra a kkv-k, a zöld növekedés és az öko innováció tekintetében;

46. felhívja a tagállamokat, hogy (a nemzeti, regionális és helyi politikai döntéshozók és irányító hatóságok szintjén) az intelligens szakosodási stratégiák keretében folyamatosan mozdítsák elő a fenntartható növekedést a kulcsfontosságú érdekelt felek részvételével, ami elősegíti a zöld gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos klasztereket, a szinergiákat és hálózatokat; kéri a Bizottságot, hogy adott esetben készítsen jelentést a Parlament számára az intelligens szakosodási stratégiák nemzeti és/vagy regionális szintű végrehajtásáról, főként pedig az Unióban és a tagállamokban alkalmazott „felülről lefelé irányuló intézkedések” különböző mintáit illetően; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak tájékoztatást a regionális innovációs központok és kulcsfontosságú támogató hálózatok összekapcsolása révén az öko innovatív kkv-k számára történő kompetenciafejlesztés érdekében tett gyakorlati intézkedésekről;

47. felhívja a Bizottságot, hogy a regionális politika keretein belül dolgozzon ki a kkv-k számára a zöld növekedés valamennyi releváns elemére kiterjedő konkrét programokat; hangsúlyozza a kkv-k zöld növekedésével összefüggésben a fiatalok vállalkozási készségében rejlő potenciál teljes kihasználásának szükségességét; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan intézkedéseket, amelyek összekapcsolnák az oktatási intézményeket az európai programokkal és a zöld gazdaság támogatására irányuló intézkedésekkel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló eszközt annak érdekében, hogy a kkv-k munkavállalói számára tanácsot nyújtsanak, valamint tudásuk és készségeik fejlesztése érdekében növeljék tudatosságukat; felhív arra, hogy a képzésekhez nyújtott támogatást összpontosítsák a fiatalokra és a leghátrányosabb helyzetű csoportokra.

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0205

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás: a világítási és kijelzővilágítási alkalmazásokban használt kadmium mentesítése

Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletének a világítási és kijelzővilágítási alkalmazásokban használt kadmium mentesítése tekintetében, a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítás céljából történő módosításáról szóló, 2015. január 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvről (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA))

(2016/C 353/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a (C(2015)00383) felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
- tekintettel az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2011. június 8-i 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre, és különösen annak 4. cikkére, 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 22. cikkére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló 2011/65/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdése korlátozza a kadmium felhasználását elektromos és elektronikus berendezésekben (lásd a veszélyes anyagok alkalmazásának korlátozásáról szóló irányelv II. mellékletben felsoroltakat);
- B. mivel a veszélyes anyagok alkalmazásának korlátozásáról szóló irányelv III. melléklete kivételeket biztosít a 4. cikk (1) bekezdésében foglalt korlátozások alól;
- C. mivel a III. melléklet 39. pontja mentességeket sorol fel „A szilárdtest-világítási vagy -kijelző rendszerekben használt színátalakító LED-ekben lévő kadmium (a fénykibocsátó terület egy négyzetmilliméterére eső kadmiummennyiség < 10 µg)” vonatkozásában, amely 2014. július 1-én lejárt;
- D. mivel az 5. cikk biztosítja a tudományos és műszaki fejlődéshez történő alkalmazkodást a III. melléklet tekintetében a mentességek jegyzékbe vételéhez, illetőleg törléséhez;
- E. mivel a Bizottság jelezte, hogy 2012 decemberében kérelem érkezett a 39. számú mentesség megújítására vonatkozóan, továbbá 2013 májusában ehhez kapcsolódóan egy szűkebb, pontosabban meghatározott mentességre irányuló kérelem érkezett a kvantumpontokban lévő kadmiumra vonatkozóan;
- F. mivel a 5. cikk (1) bekezdés a) pontja értelmében a mentességet fel kell venni a III. mellékletbe, ha az ilyen felvétel nem gyengíti az 1907/2006/EK rendelet által a környezet és az egészség tekintetében biztosított védelmet, és ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül: kivonásuk vagy helyettesítésük a tervezés módosításával vagy olyan anyagok vagy alkatrészek használatával, amelyekhez nem szükségesek a II. mellékletben felsorolt anyagok, műszakilag vagy tudományosan nem kivitelezhető; nincs biztosítva a helyettesítő anyagok megbízhatósága; vagy a helyettesítés által okozott összes káros környezeti, egészségügyi és fogyasztóbiztonsági hatások várhatóan meghaladják az így elért összes környezeti, egészségügyi és fogyasztóbiztonsági előnyt;
- G. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelv 2017. június 30-ig kiterjeszti a 39. számú mentességet, és új 39. a) számon vezeti azt be, bevezetve a 39. b) egyedi mentességet a kijelzővilágítási alkalmazásokban használt hullámhossz-átalakító („downshifting”) félvezető-nanokristály kvantumpontokban lévő kadmiumra (a kijelzőfelület egy négyzetmilliméterére eső kadmiummennyiség < 0,2 µg), 2018. június 30-i lejáttal;

⁽¹⁾ HL L 174., 2011.7.1., 88. o.

2015. május 20., szerda

- H. mivel a 39. kivétel kiterjesztése és az új 39. b) kivétel szintén a kvantumpontokban lévő kadmiumra vonatkozik, még akkor is, ha kvantumpontokra vonatkozó külön hivatkozást csak a 39. b) kivétel tartalmaz;
- I. mivel a 39. számú mentesség meghosszabbítása a kvantumpontokban lévő kadmiumra vonatkozó két különböző kérelemre vonatkozik: az egyik a szilárdtest-világítás alkalmazását (a továbbiakban: „világítás”), a másik pedig a kijelző rendszereket érinti;
- J. mivel a 39. b) számú új mentesség csak a kijelzőket érinti;
- K. mivel a Bizottság kifejezetten kimondja, hogy a kvantumponthoz (kadmiumot tartalmazó és kadmiummentes) LED-ek világítási célra még nem állnak rendelkezésre, és elismeri, hogy emiatt a pozitív környezeti hatásait nem lehetett igazolni; mivel a Bizottság mégis kiterjesztette 2017. június 30-ig a kadmium kvantumponthoz alapú világítási alkalmazásokra vonatkozó általános mentességet annak érdekében, hogy a világítástechnikai ágazatnak lehetősége legyen konkrét mentességi kérelmet benyújtani, mivel az ilyen alkalmazások már a gyártást megelőző szakaszban vannak;
- L. mivel a kérelmeket a Bizottság nevében értékelő független szakértők megállapították, hogy a rendelkezésre bocsátott információkból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a világításra vonatkozó mentesség indokolt lenne, és ezért azt kifejezetten nem javasolták ⁽¹⁾;
- M. mivel a Bizottság által 2015. május 12-én közzétett informális tájékoztatás nem változtatja meg a helyzetet, mivel nincs bizonyíték arra, hogy e termékek rendelkezésre állnak az európai piacon, és nem teszi közzé tulajdonságaik értékelését az 5. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételek vonatkozásában;
- N. mivel a megfelelő termékek rendelkezésre állásának hiányában a kérelem benyújtója nem tudta bizonyítani azt, hogy az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek teljesülnek a kadmium kvantumponthoz világításban történő alkalmazása tekintetében; mivel ezért nem indokolt a mentesség meghosszabbítása a világítás esetében;
- O. mivel ez a mentesség a jövőben fontos lehet, azonban azt csak megfelelő értékelés alapján lehet megadni, amelyre eddig még nem került sor;
- P. mivel a Bizottság a felhatalmazáson alapuló irányelvben ezenkívül a kvantumpontokban lévő kadmiumra vonatkozó új, konkrét mentességet biztosított, azzal érvelve, hogy azt kijelzők esetében már használják, hogy ez összességében pozitív hatással jár alacsony energiafogyasztásuk miatt, és hogy a kadmiummentes kvantumponthoz műszakilag még nem kivitelezhetők;
- Q. mivel a kérelmeket a Bizottság nevében értékelő független szakértők 2014 áprilisában azt javasolták, hogy biztosítsanak egyedi mentességet a kijelzőkben lévő kvantumpontokban lévő kadmiumra, egy a kérelemben foglaltaknál rövidebb időtartamra (2017. június 30-ig, azaz a Bizottság által elfogadottnál egy évvel rövidebb időtartamra), figyelembe véve, hogy a kadmium mennyiségének csökkentését eredményező alkalmazások, valamint a kadmiummentes helyettesítő termékek kutatása a végső szakaszában tart; mivel más szóval az ajánlás azon alapult, hogy akkoriban még nem alkalmaztak a kijelzőkben kadmiummentes kvantumponthoz;
- R. mivel azonban azóta jelentős piaci fejlődés zajlott le; mivel 2015-ben a világ egyik vezető televíziógyártója egy teljes új televízió termékmodellt dobott piacra az EU-ban, amely kadmium felhasználása nélküli kvantumponthoz alapul, és több tagállamban (Németország, Egyesült Királyság, Belgium) rendelkezésre áll a főbb kiskereskedelmi egységekben;
- S. mivel másrészt tűnik úgy, hogy már nincsenek az uniós piacon kadmium kvantumponthoz alkalmazó televíziókészülékek, és mivel nehéz olyan kiskereskedőt találni, amely árusítja az egyetlen olyan notebookot, amelynek kijelzője kadmium kvantumponthoz technológián alapul;

⁽¹⁾ Öko-Institut, Fraunhofer, Eunomia (2014): Technikai segítségnyújtás a Bizottság részére az elektromos és elektronikus berendezésekben használt anyagokra vonatkozó korlátozások alóli mentességekhez kapcsolódó társadalmi-gazdasági és költség-haszon elemzésről (89. oldal); – http://rohs.exemptions.oeko.info/fileadmin/user_upload/RoHS_IX/20140422_RoHS2_Evaluation_Ex_Requests_2013-1-5_final.pdf

2015. május 20., szerda

- T. mivel arra lehet számítani, hogy a kadmiummentes kvantumpontok energiatakarékossági tulajdonságai hasonlóak a kadmium kvantumpontokéhoz; mivel az öko címkézési információ alapján az azonos méretű televíziókat összevetve a kadmiummentes kvantumpontokat alkalmazó kijelzők alacsonyabb energiafelhasználást mutattak a kadmium kvantumponthoz képest; mivel az ágazat képviselői szerint, a színteljesítmény vonatkozó szabványok szerinti tesztelése azt mutatta, hogy a kadmiummentes kvantumpontokat használó kijelzők egyformák vagy jobbakk;
- U. mivel az új egyedi kivétel biztosításakor a Bizottság legfőbb indoka az volt, hogy „a kadmiummentes kvantumpontok használata műszakilag még nem kivitelezhető”;
- V. mivel ez az indoklás teljességgel pontatlan, hiszen a kadmiumot nem tartalmazó kvantumpontok használata nem csak, hogy műszakilag lehetséges, de az e technológián alapuló televíziók széles körben elérhetővé váltak az uniós piacon, és jól ismert kiskereskedelmi egységekben kaphatók;
- W. mivel a Bizottság által 2015. május 12-én közzétett informális információk nem változtatnak a fenti helyzeten; mivel a Bizottság által felsorolt kadmium kvantumponthoz képest ellátott termékek jelenleg vagy nem állnak rendelkezésre (TCL 55" tv), vagy csak az Egyesült Államokban elérhető (ASUS notebook, Sony televíziók), vagy csak a jövőben bevezetendő termékeket érintenek, (Konka, Philips, AOC);
- X. mivel sem a jelenlegi 39. mentesség, sem pedig az új, 39. b) mentesség meghosszabbítása nem felel meg az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek, és ezért indokolatlanok; mivel a viszonylag rövid lejáratú idő nem igazolja a 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek be nem tartását;
- Y. mivel a veszélyes anyagok alkalmazásának korlátozásáról szóló irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerint az érvényben lévő 39. mentesség mindenképpen érvényben marad mindaddig, amíg a megújítási kérelemről szóló határozatot a Bizottság meg nem hozza;
- Z. mivel a veszélyes anyagok alkalmazásának korlátozásáról szóló irányelv 5. cikkének (6) bekezdése szerint abban az esetben, ha a mentesség megújítására vonatkozó kérelem elutasításra vagy a mentesség visszavonására kerül, a mentesség hatályát veszti, legkorábban 12 hónappal és legkésőbb 18 hónappal a határozat elfogadásának időpontját követően;
- AA. mivel a felhatalmazáson alapuló irányelv elutasítása tehát nem tiltja meg a kadmiumot tartalmazó kvantumpontok alkalmazását, hanem csak újbóli értékelését von maga után; mivel tehát nincsenek piaci torzulások, hiszen a jelenlegi mentesség visszavonásig érvényes marad, ezt követő további türelmi idő biztosítása mellett;
- AB. mivel jelentős új fejlemények következtek be a kadmium felhasználása nélküli kvantumponthoz képest alkalmazó kereskedelmi termékek rendelkezésre állása terén, ami új értékelést tesz szükségessé;
1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvvel szemben,
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló irányelv nem léphet hatályba;
 3. úgy véli, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelv nem felel meg a 2011/65/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételeknek, sem a 2011/65/EU irányelv III. melléklete 39. pontjának a) alpontjába, sem pedig a 39. pontjának b) alpontjába beillesztendő mentesség vonatkozásában;
 4. úgy véli továbbá, hogy a 39. pont b) alpontja szerinti mentességre adott indoklás elavult helyzeten alapul a kadmiumot tartalmazó kvantumpontok helyettesítésének megvalósíthatósága tekintetében; ezért kéri a 2011/65/EU irányelv III. melléklete 39. pontja szerinti jelenlegi mentesség gyors újraértékelését az említett irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek megfelelően, annak visszavonása céljából;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be új, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely figyelembe veszi a Parlament álláspontját;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0206

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás: a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol behozatalára vonatkozó engedély

Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a 376/2008/EK rendeletnek a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol behozatalára vonatkozó engedélybemutatói kötelezettség tekintetében történő módosításáról, valamint a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol piacával kapcsolatos egyedi intézkedések megállapításáról szóló 670/2003/EK tanácsi rendelet egyes részletes alkalmazási szabályainak bevezetéséről szóló 2336/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. február 20-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2015)00861 – 2015/2580(DEA))

(2016/C 353/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2015)00861),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
- tekintettel a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾, és különösen 177. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, 223. cikkének (2) bekezdésére, valamint 227. cikke (5) bekezdésére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (3) bekezdésére,
- A. mivel a mezőgazdasági eredetű etil-alkohollal kapcsolatos adatok nyomon követése biztosítja mind az átláthatóságot, mind a még mindig instabil, különösen a harmadik országokból származó behozatal miatt erős versennyel megküzdeni kényszerülő piac fejlődésével kapcsolatos ismereteket;
- B. mivel ez az információ rendkívül hasznos a nemzetközi megállapodásokról folytatott tárgyalások és a dömpingellenes vizsgálatok során is;
- C. mivel az Eurostat nem bocsát rendelkezésre ilyen pontos információt, ami azt jelenti, hogy a piaci szereplők, a tagállamok és az uniós intézmények számára nincs más lehetőség a piaci helyzetről való teljes körű tájékozódásra;
- 1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet nem léphet hatályba;
- 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0207

Szülési szabadság**Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása a szülési szabadságról (2015/2655(RSP))**

(2016/C 353/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. és 294. cikkére,
 - tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a szülési szabadságról szóló irányelv),
 - tekintettel a szülési szabadságról szóló irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0637),
 - tekintettel a szülési szabadságról szóló irányelvet módosító 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása vonatkozásában 2010. október 20-án első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel a Parlamentnek a kérdéssel kapcsolatban több alkalommal tett nyilatkozataira, többek között „A nők és férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás az EU-ban 2013-ban” című, 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾, és az ugyanerről szóló, soron következő megállapodásra,
 - tekintettel a szülési szabadságról a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000049/2015 – B8-0119/2015 és O-000050/2015 – B8-0120/2015),
 - tekintettel az Európai Bíróság 2015. április 14-i, többek között a Bizottság javaslat visszavonásához való jogáról szóló ítéletére (C-409/13. számú ügy),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmód elve feltételezi, hogy nem áll fenn semmiféle közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés, különösen az anyaság, az apaság és a családi kötelezettségek vállalása alapján;
- B. mivel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést zászlajára tűző „Európa 2020” stratégia ambiciózus célokat tartalmaz, például 75 %-os foglalkoztatási arányt és a szegénységtől és társadalmi kirekesztéstől sújtott vagy fenyegetett emberek számának legalább 20 millióval történő csökkentését;
- C. mivel több nő él szegénységben és kirekesztésben, mint férfi, különösen ami az idős nőket – akiknek a nyugdíja a férfiakénál átlagosan 39 %-kal alacsonyabb – és az egyedülálló anyákat illeti; mivel a nők a férfiaknál gyakrabban dolgoznak részmunkaidőben vagy ideiglenes vagy határozott időre szóló munkaszerződéssel, és mivel a nők szegénysége nagyrészt foglalkoztatásuk bizonytalanságából fakad;
- D. mivel az Európai Unióban csökken a születési arány, amit tovább súlyosbít a válság, mivel a munkanélküliség, a kiszámíthatatlan és bizonytalan jövő és gazdasági helyzet következtében a párok, és különösen a fiatalabb nők, elodázzák a gyermekvállalást, ami tovább fokozza a népesség elöregedését az Európai Unióban;

⁽¹⁾ HL L 348., 1992.11.28., 1. o.⁽²⁾ HL C 70 E., 2012.3.8., 163. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2015. május 20., szerda

- E. mivel a nők a férfiaknál hetente háromszor több időt töltenek háztartási munkával (ideértve a gyermekek, idős emberek és fogyatékkal élő emberek gondozását, valamint a konkrét háztartási munkákat); mivel a női munkanélküliség aránya alulbecsült, tekintettel arra, hogy sok nőt nem tartanak nyilván munkanélküliként, különösen azokat nem, akik kizárólag háztartási feladatokkal és gyermekgondozással foglalkoznak;
- F. mivel a nemek közötti egyenlőség megteremtése érdekében alapvető fontosságú a családi és az otthoni feladatok nők és férfiak közötti megosztása; mivel a tagállamok negyedében nem létezik apasági szabadság;
- G. mivel a Tanács továbbra sem adott hivatalos választ a szülési szabadságról szóló irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat vonatkozásában 2010. október 20-án első olvasatban elfogadott parlamenti álláspontra;
1. sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács blokkolja a szülési szabadságról szóló irányelvet; sürgeti a tagállamokat, hogy újból kezdjék el a tárgyalásokat;
 2. sajnálatát fejezi ki a Tanács mulasztó magatartása következtében fennálló intézményközi bizonytalanság miatt, mivel a Parlament lezárta az első olvasatot, miközben a Tanácson belüli tárgyalások megakadtak, és ez az egész jogalkotási eljárást veszélyezteti;
 3. ismét hangsúlyozza szándékát a patthelyzet feloldására, és felszólítja a Bizottságot „tisztességes közvetítő” szerepének betöltésére, valamint arra, hogy kezdjen konstruktív megbeszéléseket a társjogalkotókkal a Parlament és a Tanács álláspontjának összeegyeztetése érdekében, megfelelően figyelembe véve az intézmények közötti egyensúlyt és a Szerződések alapján számára kijelölt szerepet;
 4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság a REFIT program keretében esetlegesen visszavonja az irányelv javasolt felülvizsgálatát, és amennyiben valóban így lesz, kéri egy olyan jogalkotási kezdeményezés elindítását a Tanács luxemburgi elnöksége alatt, amelynek célja azonnali alternatívaként a 92/85/EGK tanácsi irányelv felülvizsgálata a várandós vagy gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók egészségének és biztonságának javítása érdekében, ezáltal kezelve a demográfiai kihívásokat és egyúttal csökkentve a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenséget;
 5. tudomásul veszi az Európai Bíróság 2015. április 14-i, többek között a Bizottság javaslat visszavonásához való jogáról szóló ítéletét (C-409/13. számú ügy), amely megerősíti a Bizottság által teljesítendő konkrét feltételeket, amelyek szerint többek között tájékoztatnia kell a Parlamentet és a Tanácsot a visszavonás indokairól, és tiszteletben kell tartania a hatáskör-átruházás, az intézményi egyensúly és a jóhiszemű együttműködés EUSZ-ben foglalt elvét;
 6. megismétli, hogy készen áll a legalább 10 fizetett szabadnapot biztosító apasági szabadságot létrehozó külön irányelv kidolgozására, továbbá ösztönzi azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy a férfiak, különösen az apák élhessenek a munka és a magánélet közötti egyensúlyhoz fűződő jogukkal;
 7. várakozással tekint a szülési szabadságról szóló 2010/18/EU tanácsi irányelv végső értékelése elé, és a rendelkezésre álló időközi vizsgálatokra való tekintettel felszólít az irányelv felülvizsgálatára, mivel nem éri el azt a célját, hogy összeegyeztesse a magán- és a szakmai életet a munka és a magánélet közötti egyensúly elérése érdekében, amely mindkét szülőt megilleti, és különösen a nőket, akiket kedvezőtlenül érint a nemek között a fizetések, a nyugdíjak és a szegénység tekintetében fennálló szakadék;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0208

A fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény**Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása A fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódóan elfogadott témajegyzékről (2015/2684(RSP))**

(2016/C 353/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (UN CRPD), és annak a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozat szerinti 2011. január 21-i hatálybalépésére az Unióban ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács, a tagállamok és a Bizottság között létrejött magatartási kódexre a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Unió általi végrehajtására és az Európai Uniónak az ezen egyezmény tekintetében való képviselőre vonatkozó belső szabályok megállapításáról ⁽²⁾,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre, és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Európai Bizottság „Jelentés a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CRPD) uniós végrehajtásáról” című belső munkadokumentumára (SWD(2014)0182),
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által elfogadott, az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódóan elfogadott témajegyzékről ⁽³⁾,
- tekintettel az „Európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020: megújított elkötelezettség az akadálymentes Európa megvalósítása iránt” című, 2010. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2010)0636),
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek mobilitásáról és beilleszkedéséről, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékossgügyi stratégiáról szóló 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai ombudsman 2013-as éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2., 9., 10., 19. és 168. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 3., 15., 21., 23. és 26. cikkére,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 23., 2010.1.27., 35. o.⁽²⁾ HL C 340., 2010.12.15., 11. o.⁽³⁾ CRPD/C/EU/Q/1.⁽⁴⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 9. o.⁽⁵⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2015. május 20., szerda

- A. mivel a fogyatékossgal élők jogai egyenlők a fogyatékossgal nélkül élő állampolgárok jogaival, méltóságuk elidegeníthetetlen, és egyenlő bánásmódra, önálló életre és a társadalomban való teljes értékű részvételre jogosultak,
- B. mivel az Európai Unióban a becslések szerint 80 millió fogyatékossgal élő személy él;
- C. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének rendelkezésére álló bizonyíték konzisztens módon alátámasztja, hogy a fogyatékossgal élők hátrányos megkülönböztetés éri, és akadályokkal szembesülnek, mikor jogukat másokkal azonos alapon gyakorolni kívánják;
- D. mivel a fogyatékossgal élők társadalmunk egyik legkiszolgáltatottabb csoportját alkotják, és munkaerő-piaci integrációjuk a szociálpolitika és munkaerő-piaci politika legnagyobb kihívásai közé tartozik;
- E. mivel a fogyatékossgal élők teljes integrációja és egyenlő jogú társadalmi részvétele csak a fogyatékossgal az uniós szakpolitikák kialakítása, végrehajtása és ellenőrzése minden szintjén alkalmazott emberi jogi alapú megközelítése révén érhető el, beleértve az intézményközi szintet, és mivel a Bizottságnak erre kellő figyelmet kell fordítania jövőbeni javaslatai során;
- F. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége szerint a 28 tagállam közül 21 még mindig korlátozza a jogképesség teljes körű gyakorlását;
- G. mivel a Bizottság 2008-ban megkülönböztetés tilalmáról szóló irányelvre tett javaslatot, amelynek elfogadása elé azonban a Tanács továbbra is akadályt gördít;
- H. mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményben foglalt alapelvek jóval túlmutatnak a hátrányos megkülönböztetés problémáján, az emberi jogok teljes körű megvalósítására törekedve minden fogyatékossgal élő személy számára egy befogadó társadalomban, céljuk továbbá a szükséges védelem és támogatás biztosítása a családok számára, hogy hozzájárulhassanak ahhoz, hogy a fogyatékossgal élők teljes körűen és másokkal egyenlő mértékben élhessenek jogaikkal;
- I. mivel az Európai Unió hivatalosan ratifikálta a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, és azt mind a 28 uniós tagállam aláírta, 25 pedig ratifikálta is;
- J. mivel a Parlament Petíciós Bizottságához minden évben érkeznek petíciók a fogyatékossgal alapuló hátrányos megkülönböztetésről a munkahelyhez jutás, az önfoglalkoztatás, a közszolgáltatások és az oktatás igénybe vétele során;
- K. mivel a fogyatékossgal élők nem alkotnak homogén csoportot, és mivel az érdekükben kialakított szakpolitikáknak és fellépésnek számolni kell a fennálló különbségekkel, és azzal, hogy bizonyos csoportok, köztük a nők, a gyermekek, és az intenzívebb ápolásra szoruló további nehézségekkel és hátrányos megkülönböztetés sokféle válfajával kénytelenek szembesünni;
- L. mivel a Parlamentnek számolnia kell a ténnyel, hogy a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény rendelkezései minimumkövetelmények, amelyek megengedik, hogy az európai intézmények további rendelkezéseket hozzanak a fogyatékossgal élők védelmében és a hátrányos megkülönböztetés ellen;
- M. mivel a munkához való hozzáférés, a munkahelyi megkülönböztetésmentességgel együtt az önálló és független élet alapvető feltétele; mivel a jelenlegi programok, uniós szintű kezdeményezések és stratégiák ellenére a 20 és 64 év közöttiek foglalkoztatási rátája 70 %, míg a fogyatékossgal élők foglalkoztatási aránya 50 %-nál kevesebb; mivel a fogyatékossgal nélkül élő nők foglalkoztatási aránya 65 %, a fogyatékossgal élő nőké pedig 44 %;
- N. mivel a fizetett munkahely alapvető fontosságú ahhoz, hogy a fogyatékossgal élők független életet élhessenek, és mivel a tagállamoknak ezért a fogyatékossgal élők foglalkoztatáshoz való szélesebb körű hozzáférés biztosítására kell törekedniük, hogy fogyatékossgal élők is hozzájárulhassanak a társadalom életéhez, amelyben élnek, a tagállamoknak továbbá ennek előfeltételeként inkluzív oktatást kell nyújtaniuk minden fogyatékossgal élő gyermek számára, beleértve a tanulási nehézségekkel küzdőket, annak érdekében, hogy az általános iskolában megfelelő alapot kapjanak ahhoz, hogy később tanulási képességüknek megfelelő iskoláztatásban részesülhessenek, ezzel esélyt adva számukra egy szilárd tudásbeli háttér megszerzéséhez, amellyel elindíthatják karrierjüket, vagy jó állásra tehetnek szert, amely később lehetővé teszi számukra a független életet

2015. május 20., szerda

- O. mivel a fogyatékoság olyan folyamatosan változó fogalom, amely a károsodással élő személyek és azon hozzáállásbeli és környezeti akadályok közötti kölcsönhatás eredménye, amelyek hátráltatják az említett személyeknek a társadalomban másokkal egyenlő, teljes értékű és tényleges, azonos méltóságon alapuló részvételét,
- P. mivel különösen a közös rendelkezésekről szóló rendelet 7. cikke alapján az Európai Strukturális és Beruházási Alap által finanszírozott programok előkészítése és végrehajtása során gondoskodni kell arról, hogy a helyszín akadálymentesítve legyen a fogyatékosággal élők számára, és mivel ugyanezekre a szempontokra kell tekintettel lenni egyéb uniós alapok előkészítése és végrehajtása során is;
- Q. mivel egyes tagállamokban a demográfiai és társadalmi változások miatt növekvő igény mutatkozik a szociális szolgáltatások iránt, miközben nő a munkanélküliségi ráta, a szegénység és a szociális kirekesztettség, és ennek részeként jelentkezik a fogyatékosággal élők számára nyújtott minőségi szolgáltatások hiánya, amely miatt a fogyatékosággal élők nehezen tudják megteremteni a független, inkluzív, másokéval egyenértékű életet;
- R. mivel a fogyatékosággal élő személyek jogaival kapcsolatos jelenlegi uniós jogszabályokat hatékonyabban kell végrehajtani és érvényesíteni az akadálymentesítés kiterjesztése érdekében Unió összes fogyatékosággal élő polgára számára;
- S. mivel a Parlament a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény végrehajtását segítő, védő és ellenőrző keretrendszer része, összhangban az egyezmény 33. cikke (2) bekezdésével;
- T. mivel számos civil szervezet szolgáltatott információt a fogyatékosággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság számára a témajegyzékkel kapcsolatban;
- U. mivel a Bizottság mint a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény 33. cikke (1) bekezdése szerinti kapcsolattartó pont felhatalmazást kapott, hogy megválaszolja a fogyatékosággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által elfogadott témajegyzéket;
- V. mivel a Parlament az Európai Unió egyetlen közvetlenül választott szerve, amely az európai polgárokat képviseli, és ezért teljes mértékben megfelel a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény 33. cikkében szereplő párizsi elveknek;
1. biztosítja a fogyatékosággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságot, hogy az Európai Parlament választ fog adni a közvetlenül hozzá intézett kérdésekre, egyúttal sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Parlament véleményét a bizottsághoz intézett saját válasza megfogalmazása során;
 2. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság és a Tanács a Parlament részvétele nélkül fogadta el a magatartási kódexet, amelynek eredményeképp a Parlament korlátozott hatáskörrel bír a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény nyomon követése során;
 3. kéri a Bizottságot, hogy folytasson hivatalos konzultációt az összes érintett intézménnyel és ügynökséggel a témajegyzékre adandó válaszáról, beleértve a Parlamentet, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot, a Régiók Bizottságát, az ombudsmant és az EU Alapjogi Ügynökséget;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel az uniós keretrendszert a konstruktív párbeszédben való hivatalos részvételre;
 5. kiemeli, hogy a megkülönböztetés tilalmáról szóló uniós irányelvre tett javaslat védelmet kíván nyújtani a fogyatékosággal élő személyek számára a diszkriminációval szemben a szociális védelem, az egészségügy és a (re)habilitáció, az oktatás és a termékekhez és szolgáltatásokhoz – pl. lakhatás, közlekedés és biztosítás – való hozzáférés és azok kínálata terén; elítéli, hogy a Tanácsban nem történt előrelépés a fenti javaslattal kapcsolatban, és sürgeti a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül tegyenek erőfeszítéseket egy közös álláspont kialakítása érdekében;
 6. megjegyzi, hogy a megfelelő politikák kialakításának egyik akadálya a fogyatékosággal élők egyes csoportjaira vonatkozó lebontott adatok és statisztikák hiánya; ezért kéri a Bizottságot kor és nem szerint lebontott adatok gyűjtésére és terjesztésére a fogyatékoságról, az Unió-szerte fogyatékosággal élő személyek helyzetének felmérése érdekében a mindennapi élet releváns területein, nem csak a foglalkoztatás területén;

2015. május 20., szerda

7. megjegyzi, hogy számos civil szervezet szolgáltatott információt a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság számára a témajegyzékkel kapcsolatban; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a strukturált párbeszéd kidolgozását, és a felülvizsgálati eljárás részeként konzultáljon és működjön együtt a fogyatékossgal élő személyeket képviselő szervezetekkel, többek között a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság témajegyzékének megválaszolása, valamint a területre vonatkozó uniós politikák kidolgozása, végrehajtása és felügyelete során;
8. kéri azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményt, hogy késlekedés nélkül tegyék ezt meg;
9. kéri a Bizottságot az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra irányuló ambiciózus javaslat kidolgozására, a fogyatékossgal élő személyek teljes mértékű bevonásával a jogalkotási ciklus minden szakaszában, és hangsúlyozza, hogy ennek a javaslatnak számos szakpolitikai területet kell magában foglalnia a javak és szolgáltatások hozzáférhetőségének biztosítása érdekében minden uniós polgár számára, elősegítve a fogyatékossgal élő személyek független életvitelét és teljes integrációját, valamint hatékony és független nyomon követési és végrehajtó mechanizmus kialakítása révén;
10. kéri a tagállamokat, hogy ültessék át nemzeti jogukba a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikkéből eredő kötelezettségeket, konkrétan a fogyatékossgal élő személyek választójogára és a választásokon való induláshoz való jogára vonatkozó bármely korlátozás feloldása révén;
11. sürgeti a Tanácsot, hogy gyorsítsa fel a közszektorbeli szervezetek honlapjainak akadálymentesítéséről szóló irányelvjavaslat kidolgozását, tekintettel egy közös álláspont elérésére, valamint a továbblépésre a jogszabály elfogadása felé, ezzel növelve a dokumentumok, videók és weboldalak hozzáférhetőségét, rendelkezésre bocsátva a kommunikáció alternatív módjait és eszközeit;
12. ajánlja uniós források elkülönítését a hozzáférhetőség és az e-hozzáférhetőség előmozdítására a fogyatékossgal élő személyek számára, az intézményes ápolástól a közösségi alapú ápolás felé való átmenet elősegítésére, és minőségi szociális és egészségügyi szolgáltatások kialakítására, valamint a fogyatékossgal élőket képviselő szervezetek kapacitásépítésébe való beruházásra;
13. kiemeli az Európai Uniónak a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény felülvizsgálata részét képező bevezető jelentésével kapcsolatos témajegyzéket illető válaszait és lépéseit:
- a) felállított egy bizottságközi koordinációs munkacsoportot, amelybe az érintett bizottságok mindegyike delegál tagokat, és amely figyelemfelhívó eseményeket szervezett az alkalmazottak és a képviselők számára, beleértve a jelnyelvtanfolyamok szervezését a szakmai képzés részeként;
 - b) 2011. július 5-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ és 2011. november 17-i nyilatkozatában ⁽²⁾ – amely mérföldkő volt a fedélzeti e-szegélyhívó rendszer kifejlesztésében – hangsúlyozta a hozzáférhetőség szükségességét az egyetemes szolgáltatás és a 112-es hívószám tekintetében;
 - c) A 2014-es választások eredményeképpen jelentősen növekedett a fogyatékossgal élő EP-képviselők száma;
 - d) elkötelezi magát az érintett szereplőkkel való aktív együttműködés mellett a marrakesh-i szerződéshez való csatlakozást lehetővé tevő pragmatikus megoldás megtalálása érdekében;
 - e) hangsúlyozza az előrelépés szükségességét az uniós jogszabályok végrehajtása terén annak biztosítása érdekében, hogy a fogyatékossgal élők önállóan utazhassanak minden közlekedési eszközön, a tömegközlekedést beleértve;

⁽¹⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 1. o.

⁽²⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 165. o.

2015. május 20., szerda

- f) kéri a Bizottságot, hogy szolgáljon az ENSZ-bizottság által kért magyarázattal arra, hogyan biztosíthatja jelenlegi és jövőbeni jogszabályaiban, hogy a fogyatékossgal élők egyforma lehetőségekkel, jogokkal, a szolgáltatásokhoz és a munkaerőpiachoz való egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek, továbbá egyforma jogaik és kötelezettségeik legyenek a szociális biztonsági rendszerhez való hozzáférés terén abban a tagállamban, ahol biztosítva vannak, összhangban az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség alapelveivel, hogy minden fogyatékossgal élő személy élvezhesse a minden uniós polgárnak kijáró szabad mozgás jogát;
- g) kéri a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés az uniós jogot illetően teljes összhangban legyen a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményrel, hogy az alapvető jogok mindenki esetében érvényesüljenek;
14. hangsúlyozza az átfogó politikai együttműködés szükségességét az uniós kereten belül, beleértve az annak biztosításához szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokat, hogy teljesítse a fent említett tanácsi határozat által kitűzött feladatait, és sürgeti az uniós keretrendszer szereplőit az e feladathoz szükséges források elkülönítésére;
15. üdvözli az EP-képviselők kezdeményezését az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Petíciós Bizottság által rendszeres jelleggel készítendő közös jelentés készítésére, amely válaszolna a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság ajánlásaira;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0209

Az olajfákat érintő *Xylella fastidiosa* fertőzés kitörése

Az Európai Parlament 2015. május 20-i állásfoglalása az olajfákat érintő *Xylella fastidiosa* fertőzés kitöréséről (2015/2652(RSP))

(2016/C 353/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló 2000/29/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) 2013. november 26-i és 2015. január 6-i tudományos szakvéleményeire a *Xylella fastidiosa* baktérium által az Unió területén a növények egészségére jelentett kockázatokról, amely kitér a kockázatsökkentési lehetőségek feltárására és értékelésére is,
 - tekintettel a *Xylella fastidiosa* baktérium Unióba történő behurcolását és az Unión belüli elterjedését megelőző intézkedésekről szóló 2014. február 13-i, július 23-i és 2015. április 28-i bizottsági végrehajtási határozatokra,
 - tekintettel az Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatalnak a 2014 novemberében és februárjában végrehajtott ellenőrzésekről szóló jelentéseire,
 - tekintettel az olívaolajokat sújtó *Xylella fastidiosa* fertőzés kitöréséről a Bizottságnak feltett kérdésre (O-000038/2015 – B8-0117/2015),
 - tekintettel a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2009/128/EK irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a *Xylella fastidiosa* rendkívül veszélyes, közvetlen fenyegetést jelent bizonyos növények dél-európai termesztésére, beleértve az olaj-, mandula- és barackfákat, dísznövényeket, és a baktérium típusától függően potenciális fenyegetést jelent a szőlőkre, a citrusfélékre és más növényekre, továbbá drámai gazdasági, környezeti és szociális következményeket maguk után vonó, soha nem látott mértékű és pusztító károkat okozhat; mivel *Xylella fastidiosa* azon törzse, amely Puglia régióban megfertőzi az olajfákat, eltér attól a törzstől, amely a világ más részein fertőzi a szőlőket és a citrusféléket;
- B. mivel a baktérium már jelenleg is súlyos károkat okoz a dél-olaszországi Apulia régió olajfaligeteiben, potenciális fenyegetést jelentve egyéb terményekre és régiókra;
- C. mivel az olívaolaj-termelés Apulia régió legfontosabb mezőgazdasági ágazatainak egyike, a régió mezőgazdasági termelése teljes értékének 11,6 %-át (522 millió euró) és a 2013-as olasz olívaolaj-termelés értékének 30 %-át adja;
- D. mivel a *Xylella fastidiosa* súlyos gazdasági károkat okoz, nem csak az olívaolaj-termelők, hanem az egész termelési lánc (ezen belül a szövetkezeti és magántulajdonban lévő olajsajtoló üzemek), a turizmus és a forgalmazók számára is;
- E. mivel a *Xylella fastidiosa* kitöréséről szóló első értesítést 2013. október 21-én küldték meg az olasz hatóságok, és azóta riasztó mennyiségű fa fertőződött meg;
- F. mivel a Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságának Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatala által 2014 februárjában és novemberében, Olaszországban elvégzett vizsgálatok megerősítik, hogy a helyzet drámaian romlott, és nem lehet kizárni a baktérium továbbterjedését;

⁽¹⁾ HL L 169., 2000.7.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

2015. május 20., szerda

- G. mivel jelenleg nem áll rendelkezésre olyan kezelés, amellyel az ültetvényeken gyógyíthatók lennének a beteg növények, és mivel a fertőzött növények egész életükben fertőzöttek maradnak, vagy gyorsan tönkremennek;
- H. mivel az Európai Unióban nagyszámú különböző növényfaj, köztük több tünetmentes vadon élő növényfaj is hordozhatja a betegséget;
- I. mivel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság hangsúlyozta, hogy tekintettel arra, hogy nehéz megállítani a *Xylella fastidiosa* terjedését, miután az megfertőzött egy területet, prioritássá kell tenni az importra összpontosító megelőző intézkedéseket, a kutatási eredmények megosztásának erősítése mellett;
1. megjegyzi, hogy a Bizottság által 2015 áprilisa előtt hozott végrehajtási határozatok főleg a járvány kitörése elleni belső intézkedésekre összpontosítottak, és nem tartalmaztak határozott intézkedéseket a betegség bejutásának megakadályozására harmadik országokból az Európai Unióba;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy a fertőzött termékek Unióba való behozatalának megakadályozása érdekében hozott célzott intézkedések révén lépjen fel a *Xylella fastidiosa* ellen; üdvözlí a Bizottság által 2015 áprilisában hozott, a Costa Ricából és Hondurából importált, fertőzött kávécseszerjék importjának leállításáról szóló határozatot és a harmadik országok érintett területeiről származó növények importjára vonatkozóan elfogadott korlátozásokat; kéri, hogy szükség esetén vezessenek be szigorúbb intézkedéseket, beleértve a behozatal kizárólag fertőzésmentes területekről való engedélyezését;
 3. sajnálja, hogy a Bizottság nagyon gyakran nem reagál elég gyorsan ahhoz, hogy megelőzze a növényi betegségek behozatalát harmadik országokból az Unióba; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a fertőzés eredetét, és az EU területének védelme és megóvása érdekében vizsgálja felül az EU hivatalos növény-egészségügyi ellenőrző rendszerét;
 4. sürgeti a Bizottságot, hogy – különös tekintettel a nyár beálltára – hozzon hatékonyabb intézkedéseket a *Xylella fastidiosa* Unión belüli terjedésének megelőzésére, különösen azáltal, hogy intézkedései a legveszélyeztetettebb terményeket célozzák, ugyanakkor nem hagyja figyelmen kívül azokat az egyéb terményeket sem, amelyeket a betegség súlyosan érinthet, és hangsúlyozza a 2015-ös végrehajtási határozat 9. cikke rendelkezéseinek fontosságát e tekintetben;
 5. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kártalanítsák a termelőket a mentesítési intézkedésekért és a bevételkiesésért – amely nem csak a mezőgazdasági termeléssel kapcsolatos kárt jelent, hanem a kulturális örökséggel, történelemmel és a turizmushoz köthető tevékenységekkel kapcsolatos károkat is;
 6. kéri a Bizottságot és az illetékes hatóságokat, hogy minden lehetséges pénzalapot és eszközt használjanak fel az érintett térségek gazdasági talpra állásának elősegítésére; felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg ösztönzőket a megelőző intézkedéseket tevő termelők számára;
 7. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy elegendő pénzügyi és humán erőforrás álljon rendelkezésre a megfelelő stratégiák végrehajtásához, ideértve a mezőgazdasági termelőknek a *Xylella fastidiosa* és vektorai elleni küzdelmet célzó, megfelelő mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazásához nyújtott pénzügyi támogatást, sürgeti a Bizottságot, hogy többek között a nemzetközi hálózatok fokozott igénybevétele révén és a *Xylella fastidiosa*-val kapcsolatos tudományos ismeretek bővítése és a betegség terjedését előidéző kórokozók és hordozók biztos azonosítása céljából a kutatóintézetek rendelkezésére bocsátott támogatásokkal haladéktalanul mozdítsa elő az intenzív kutatási erőfeszítéseket;
 8. hangsúlyozza, hogy tájékoztató kampányokat kell folytatni az EU potenciálisan érintett területein annak érdekében, hogy felvilágosítsák a mezőgazdasági ágazat, továbbá a kertészeti ágazat szereplőit is, többek között a dísnövények kereskedőit, a professzionális kertészeket és fogasztókat;
 9. úgy véli, hogy – különös tekintettel a nyár beköszöntére – a Bizottságnak és a tagállamoknak figyelmeztetniük kell az utazókat a fertőzött növényeknek a *Xylella fastidiosa* fertőzéssel sújtott országokból az Unióba történő behurcolásának kockázatáról;
 10. több eszköz rendelkezésre bocsátását kéri annak biztosítására, hogy a károsítókat az Unióba való belépési pontokon észlelni lehessen; ösztönzi továbbá a tagállamokat, hogy a *Xylella fastidiosa* megjelölt területeken kívüli elterjedésének megelőzése érdekében növeljék a rendszeres ellenőrzések számát;

2015. május 20., szerda

11. kéri a Bizottságot egy olyan nyilvános adatbázis közzétételére, amely az uniós és tagállami szintű illetékes hatóságok listáját tartalmazza, az információ- és tapasztalatcseré – és ezen belül a bevált módszerek cseréje –, valamint az illetékes hatóságok gyors figyelmeztetése és a szükséges lépések megtétele érdekében;
 12. kéri a Bizottságot, hogy átlátható módon vázoljon fel átfogó útmutatásokat a megelőző és járványvédelmi intézkedések végrehajtása érdekében, egyértelműen kijelölve azok alkalmazási körét és időtartamát, a meglévő tapasztalatra és a bevált módszerekre alapozva, amelyek támogató eszközként szolgálhatnak a tagállamok illetékes hatóságai és szolgálatai számára;
 13. kéri a Bizottságot, hogy évente – vagy a helyzet változása esetén bármikor – tegyen jelentést a Parlamentek arról, hogy milyen fenyegetést jelent a *Xylella fastidiosa*, illetve a mezőgazdasági termelést veszélyeztető más organizmus az uniós termelők számára;
 14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0210

Zimbabwe-ról, Itai Dzamara**Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása Zimbabwe-ról, Itai Dzamara emberijog-védő ügyéről (2015/2710(RSP))**

(2016/C 353/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Zimbabwe-ról korábban elfogadott állásfoglalásaira, különösen a 2013. február 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2015. március 11-i és 2015. április 9-i, Itai Dzamara elrablásáról szóló helyi uniós nyilatkozatokra,
- tekintettel az Európai Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által az EU nevében tett, az EU és Zimbabwe kapcsolatainak felülvizsgálatáról szóló, 2014. február 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Zimbabwe-vel szembeni megszorító intézkedésekről szóló 2011/101/CFSP határozatot módosító 2014. február 17-i 2014/98/CFSP ⁽²⁾ és 2015. február 19-i 2015/277/CFSP ⁽³⁾ tanácsi határozatokra,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa hivatalának szóvivője által 2013. január 18-án tett, az emberijog-védők ellen a közelmúltban, a választásokat megelőzően elkövetett támadásokról szóló nyilatkozatra,
- tekintettel a 2008-ban a három fő politikai párt – a ZANU PF, az MDC-T és a MDC – által aláírt átfogó politikai megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának Zimbabwe-ról szóló, 2012. július 23-i következtetéseire és a Zimbabwe-vel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2012. február 27-i 2012/124/CFSP végrehajtási határozatára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az 1981. június 27-én létrehozott, az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájára, amelyet Zimbabwe megerősített,
- tekintettel Zimbabwe alkotmányára,
- tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel beszámolók szerint 2015. március 9-én Itai Dzamarát, jeles zimbabwei emberijog-védőt, az „Occupy Africa Unity Square” mozgalom vezetőjét és Mugabe elnök bírálóját öt azonosítatlan fegyveres Harara külvárosában elrabolta; mivel Itai Dzamara tartózkodási helye azóta is ismeretlen, és komoly aggodalomra van ok biztonságát és jogainak védelmét illetően;

B. mivel Dzamara úr az elrablását megelőző hónapokban számos békés tiltakozást vezetett, a romló politikai és gazdasági helyzetet kifogásolva Zimbabweben; mivel két nappal korábban Dzamara úr a „Movement for Democratic Change – Tsvangirai” (MDC-T) ellenzéki párt által szervezett politikai megmozduláson tömeges tiltakozásokra szólított fel az országban tapasztalható, egyre súlyosabb elnyomással és a romló gazdasági helyzettel szemben, Mugabe elnök lemondását követelte, és a választási rendszer reformját igényelte;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0059.

⁽²⁾ HL L 50., 2014.2.20., 20. o.

⁽³⁾ HL L 47., 2015.2.20., 20. o.

⁽⁴⁾ HL L 54., 2012.2.28., 20. o.

2015. május 21., csütörtök

- C. mivel a kormány mindmáig hallgatásba burkolózik Dzamara úr eltűnésével kapcsolatban, ami felkeltette a közvélemény gyanúját az állam felelőssége tekintetében; mivel a kormánypárt (ZANU-PF) tagadja Dzamara úr erőszakos eltűntetését, és azt az ellenzéki pártok koholmányának minősíti;
- D. mivel 2015. március 13-án a zimbabwei legfelső bíróság ítéletben rendelte el, hogy a hatóságok indítsanak kutatást Dzamara úr eltűnésével kapcsolatban, és kéthetente tegyenek jelentést a bíróság számára mindaddig, amíg Dzamara úr holléte nem tisztázódik; mivel a legfelső bíróság utasítását az ítélet alapján eljárni köteles illetékes hatóságok tudomásul sem vették, és az állami hatóságok még mindig nem tettek eleget az ítélet rendelkezéseinek;
- E. mivel Dzamara urat több alkalommal érte támadás a hatalmon lévő párt (ZANU-PF) hívei és egyenruhás rendőrtisztek részéről; mivel 2014 novemberében mintegy 20 egyenruhás rendőr megbilincselte Dzamara urat, és addig verték, amíg elvesztette eszméletét, valamint ügyvédjét, Kennedy Masiye urat is bántalmazták;
- F. mivel 2015. április 27-én Hararében 11 személyt vettek őrizetbe, akik részt vettek az eltűnt Itai Dzamara mellett kiálló békemenetben; mivel az aktivistákat letartóztatták és hat órán keresztül fogva tartották;
- G. mivel Dzamara úr elrablását követően felesége, Sheffra Dzamara a hararei legfelső bírósághoz fordult azzal a céllal, hogy jogi erővel kényszerítse a rendőrséget és a központi hírszerzési szervezetet (CIO) férje keresésére; mivel a bírósági meghallgatás során a rendőrség és a CIO tagadta, hogy tudomása lenne Dzamara úr hollétéről; mivel április elején Sheffra Dzamara arról számolt be, hogy azonosítatlan személyek állandó megfigyelés alatt tartották, és attól félt, hogy élete veszélyben forog;
- H. mivel az emberi jogok és a demokrácia helyzete Zimbabweben egyre rosszabb, és folyamatosak a híradások arról, hogy Zimbabweben emberijog-védőket, újságírókat és a civil társadalom tagjait zaklatják és megsértik emberi jogait;
- I. mivel a rendőrség gyakran ürügyül használ fel meglévő jogszabályokat – például a közrendről és a közbiztonságról szóló törvényt (POSA), valamint a tájékoztatáshoz való hozzáférésről és a magánélet védelméről szóló törvényt (AIPPA) – nyilvános találkozók és gyűlések betiltására;
- J. mivel a gyülekezés, az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága minden demokrácia alapvető alkotóeleme;
- K. mivel 2015 februárjában az EU újraindította a Zimbabwe számára nyújtott támogatást, 234 millió euró összegű nemzeti indikatív program keretében, amelynek célja, hogy támogassa Zimbabwe-t a demokratikusabbá válás és a felvirágzás útján, miközben az Európai Tanács úgy döntött, hogy bizonyos szankciókat továbbra is fenntart Zimbabwevel szemben; mivel a vagyoni eszközök befagyasztása és a beutazási tilalom már csak Robert Mugabe elnökkel, feleségével és egy védelmi vállalattal szemben maradt fenn; mivel az EU fegyverembargója továbbra is érvényben van;
- L. mivel 2013. március 16-án népszavazással új alkotmányt fogadtak el, amelynek kinyilvánított célja a politikai élet megtisztulása, de a gyakorlatban az előrelépés lassú, és az emberi jogok helyzete továbbra is sérülékeny;
1. határozottan elítéli Itai Dzamara emberijog-védő erőszakos eltűntetését, és követeli haladéktalan és feltétel nélküli szabadon bocsátását;
 2. sürgeti Zimbabwe kormányát, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést Dzamara úr felkutatása, valamint az eltűntetéséért felelős személyek bíróság elé állítása érdekében; felhívja a kormányt, hogy tegyen maradéktalanul eleget a legfelső bíróság ítéletének, amely Dzamara úr felkutatására kötelezi;
 3. felszólítja a zimbabwei hatóságokat, hogy szavatolják Dzamara úr feleségének és családjának, munkatársainak és támogatóinak épségét és biztonságát;
 4. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy emberi jogi szervezetektől származó beszámolók szerint egyre erősebb a politikai erőszak és a politikai ellenzék zaklatása, valamint súlyos megszorításokat és megfélemlítést alkalmaznak emberijog-védőkkel szemben, akiket a rendőrség gyakran tettelesen bántalmaz és hamis vádak alapján letartóztat; sajnálja, hogy a legutóbbi választások és az új alkotmány 2013-ban történt elfogadása óta alig történt előrelépés a jogállamiság felé, és különösen az emberi jogi környezet reformja irányába;

2015. május 21., csütörtök

5. nyomatékosan kéri a zimbabwei hatóságokat, hogy indítsanak vizsgálatot azon állítások kapcsán, amelyek szerint a rendőrség tagjai és állami tisztviselők túlzott erőszakot használnak és emberi jogi visszaéléseket követnek el, és a vétkeket vonják felelősségre;
6. hangsúlyozza, hogy a zimbabwei kormány általános felelősséget visel valamennyi polgár biztonságaért; felszólítja a zimbabwei hatóságokat, hogy hajtsák végre az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájában és a Zimbabwe által megerősített, az emberi jogokról szóló regionális emberi jogi eszközökben foglalt rendelkezéseket;
7. emlékeztet arra, hogy a globális politikai megállapodás értelmében Zimbabwe elkötelezte magát annak biztosítása mellett, hogy mind jogalkotása, mind pedig eljárásai és gyakorlatai meg fognak felelni a nemzetközi emberi jogi – többek között a gyűlekezés, az egyesülés és a véleménynyilvánítási szabadságára vonatkozó – elveknek és jogszabályoknak;
8. elismeréssel fogadja a zimbabwei emberi jogi bizottság létrehozását, de aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bizottság nem kapott elegendő hatáskört arra, hogy függetlenül fellépve megvalósíthassa célkitűzéseit az országban tapasztalható, sürgető emberi jogi problémák kezelése terén;
9. kéri ezért a nemzetközi közösség, különösen a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) összehangolt fellépését; úgy véli, hogy ez a regionális szervezet a globális politikai megállapodás szavatolója fontos szerepet tölt be többek között azáltal, hogy határozottan ösztönzi a megállapodás – és különösen annak 13. cikke – végrehajtását, biztosítva a rendőrség és egyéb biztonsági szervek elfogulatlan fellépését;
10. nyomatékosan kéri a zimbabwei kormányt és Mugabe elnököt, hogy tegyenek eleget nemzetközi kötelezettségeiknek és a zimbabwei kormány által aláírt nemzetközi szerződésekben foglalt – a jogállamiság maradéktalan tiszteletben tartását, valamint a polgári és politikai jogok érvényre juttatásának garantálását előíró – rendelkezéseknek;
11. kéri az EU-t, hogy a Cotonoui Megállapodás 8. cikke alapján fokozza az emberi jogokról folytatott politikai párbeszédét, és többek között bátorítsa a kormányt a közbiztonságról szóló törvény, valamint a tájékoztatáshoz való hozzáférésről és a magánélet védelméről szóló törvény hatályon kívül helyezésére vagy módosítására, véget vetve az e jogszabályokkal való visszaéléseknek;
12. sajnálja, hogy a négy kelet- és dél-afrikai állammal, köztük Zimbabweval kötött ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás (ESA) nem tartalmaz erős és érvényesíthető emberi jogi záradékot;
13. tudomásul veszi, hogy az EU bizonyos szankciók feloldása mellett döntött, és támogatja az elnökkel és feleségével szemben alkalmazott célzott intézkedések, valamint a fegyverembargó fenntartását, ami válasz a Zimbabweben tapasztalható politikai és emberi jogi helyzetre;
14. úgy véli, hogy a demokrácia előmozdítása, valamint az emberi jogok és a jogállamiság védelme alapvető feltétel ahhoz, hogy Zimbabwe szabad és virágzó orszaggá válhasson;
15. kéri az EU Hararébe akkreditált küldöttségét, hogy továbbra is ajánlja fel segítségét Zimbabwe-nak az emberi jogi helyzet javítása tekintetében; elengedhetetlenül szükségesnek tartja annak biztosítását, hogy a Zimbabwe-nak juttatott uniós fejlesztési támogatást – civil szervezetek közvetítésével – ténylegesen a lakosság szükségleteinek kielégítésére fordítsák, és hogy politikai és gazdasági reformok kerüljenek bevezetésre;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, Zimbabwe kormányának és parlamentjének, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség kormányainak, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek és a Nemzetközösség főtítkárnak.

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0211

A rohindzsa menekültek nehéz helyzete, beleértve a thaiföldi tömegsírok kérdését

Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a rohindzsa menekültek helyzetéről, többek között a thaiföldi tömegsírokról (2015/2711(RSP))

(2016/C 353/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Burmáról/Mianmarról és a rohindzsákról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2012. április 20-i ⁽¹⁾, a 2012. szeptember 13-i ⁽²⁾, 2012. november 22-i ⁽³⁾ és 2013. június 13-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira, és az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállításáról szóló 2013. május 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Thaiföldön tartózkodó burmai menekültek helyzetéről szóló 2009. február 5-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) 2015. május 6-i nyilatkozatára a Thaiföldön talált rohindzsa tömegsírokról;
 - tekintettel az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,
 - tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége emberi jogi nyilatkozatára, nevezetesen annak 13., 15., 16. és 18. pontjára,
 - tekintettel az UNHCR regionális kormányzatokhoz intézett, kutató-mentő műveletekre felszólító 2015. május 15-i felhívására, amelyben „humanitárius katasztrófa lehetőségére” figyelmeztetett,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az egész régióra kiterjedő, fokozódó válság miatt a becslések szerint rohindzsák ezrei és más menekültek tartózkodnak továbbra is az Andamán-tengerek és a Malaka-szorosban, köztük olyanok, akiket csekély élelemmel és ivóvízzel sorsukra hagytak az emberkereskedők, és akiket visszakényszerítenek a nyílt tengerre, amint hajójuk eléri a felségvizeket,
- B. mivel 2015. május 1-jén és 4-én a katonai rendőrség legalább 30, muszlim rohindzsa etnikai kisebbséghez tartozó személy holttestét találta meg egy feltételezett emberkereskedelmi táborban Szongkhla tartomány Szadao kerületében, közel a thai-maláj határhoz; mivel néhány nappal később találtak egy másik tábor, ahol legalább öt másik sírra bukkantak;
- C. mivel a rohindzsák továbbra is üldöztetésnek és megkülönböztetésnek vannak kitéve, és önkényesen megfosztják őket állampolgárságuktól Burmában/Mianmarban, ezért hontalanokká válnak; mivel 2015. április 1-jén a burmai kormány érvénytelenítette személyazonosító igazolványukat, megfosztva őket szavazójoguktól; mivel az ellenük elkövetett bűncselekmények és atrocitások zöme továbbra is büntetlenül marad;

⁽¹⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 79. o.

⁽²⁾ HL C 353. E, 2013.12.3., 145. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0464.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0286.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0228.

⁽⁶⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 144. o.

2015. május 21., csütörtök

- D. mivel a rohindzsák nagy tömegben hagyják el Burmát/Mianmart azt követően, hogy a 2012-ben kezdődött erőszakos cselekmények során lakóhelyeiket lerombolták, és több százat megöltek közülük; mivel azok körül, akik megmenekültek, sokan a Bengál-öbölben működő embercsempésbandák kezébe kerültek;
- E. mivel az UNHCR 2015. május 8-i időszakos jelentése szerint körülbelül 25 000 rohindzsa és bangladesi szállt embercsempészek hajójára 2015. január és március között; mivel ez majdnem kétszer annyi embert jelent, mint 2014 azonos időszakában;
- F. mivel több ezer rohindzsa a tengeren át menekült az üldöztetés elől, és mivel több százan veszítették életüket hajójuk elsüllyedése miatt, vagy mert nem engedték őket partra szállni;
- G. mivel az emberkereskedők az ellenük való rendőri fellépés miatt tengeri utakat választanak; mivel egyre több migránst hagynak sorsára a tengeren az embercsempészek;
- H. mivel az emberkereskedők továbbra is rohindzsák és más migránsok ezreit csempészik keresztül Thaiföldön és a régió más országaiból, egyes esetekben a korrupt thai hatóságok bevonásával, és tartják őket fogva embertelen körülmények között Dél-Thaiföld dzsungeltáborában, ahol fogvatartóik kínozzák, éheztetik és halálra verik őket, váltságdíjat követelnek értük családjaitól és rokonaiktól, vagy eladják őket rabszolgának;
- I. mivel az UNHCR közös fellépésre szólított fel a thaiföldi rohindzsa tömegsírok feltárása kapcsán, sürgetve a régió országait, hogy erősítsék meg az embercsempészet és emberkereskedelem elleni intézkedéseket, biztosítva emellett az áldozatok védelmét;
- J. mivel a rohindzsák ügyét a közelmúltbeli, Malajziában 2015. április 26–28. között tartott 23. ASEAN-csúcstalálkozón nem tárgyalták;
- K. mivel a Bizottság Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (ECHO) hozzávetőleg 57,3 millió euró humanitárius segínyt nyújtott a Rakhin államban élő kiszolgáltatott személyeknek; mivel 2015-ben az ECHO Rakhin állam-szerte finanszírozott az északi városokban élő rohindzsák legégetőbb szükségleteinek kezelésére, például élelmezésre, alapvető egészségügyi szolgáltatásokra és az alapvető háztartási eszközökkel való ellátásra irányuló, valamint a 2012 óta lakóhelyét elhagyni kényszerült lakosságot támogató projekteket;
- L. mivel az ECHO 2013 óta 325 000 eurót irányozott elő a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) részére, hogy élelmiszert, alapvető háztartási eszközöket, egészségügyi ellátást és védelmet biztosítson a Thaiföldön fogva tartott, hozzávetőleg 3 000 rohindzsa férfi, nő és gyermek részére;
1. kifejezi legmélyebb aggodalmát a rohindzsa menekültek helyzete, valamint a nyílt vizeken, illetve Mianmar, Banglades, Thaiföld és Indonézia felségvizei között játszódó jelenlegi humanitárius katasztrófa miatt, és megrendülését a dél-thaiföldi emberkereskedelmi táborok közelében talált tömegsírokból nemrégiben kihantolt holttestek miatt; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának;
 2. felszólítja a thai hatóságokat, hogy folytassanak azonnali, teljes körű és megbízható bűnügyi nyomozást a rohindzsa muszlimok tömegsírai vonatkozásában, amennyiben szükséges, ENSZ-támogatással, annak biztosítására, hogy a felelősöket bíróság elé állítsák;
 3. üdvözlí, hogy a thai kormány elismerte a Thaiföldön és a régióban fennálló emberkereskedelmi problémát, és bizonyos korrupt hatóságok embercsempészetben való bűnrészességét; felszólítja a thai kormányt és tisztviselőit, hogy vessenek véget a Thaiföldön a rohindzsákkal és más migránsokkal kereskedő bűnbandákkal való mindennemű bűnrészességnek;
 4. felkéri a régió minden országát, hogy erősítsék meg az embercsempészet és emberkereskedelem elleni együttműködést, és emellett biztosítsák az áldozatok védelmét; kiemeli az ASEAN fontos szerepét e tekintetben; ösztönzi a régió államainak kormányait, hogy vegyenek részt a migránsok helyzetével foglalkozó közelgő regionális ülésen, amelyet Thaiföld rendez 2015. május 29-én Bangkokban; üdvözlí az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem elleni ASEAN-egyezmény (ACTIP) megfogalmazását, amelyet 2015 során az ASEAN vezetőinek meg kell erősíteniük;

2015. május 21., csütörtök

5. felkéri a régió országait, hogy írják alá és ratifikálják a menekültek helyzetére vonatkozó ENSZ-egyezményt, és nyújtsanak a rohindzsa menedékkérőknek legalább ideiglenes védelmet, amellel, hogy támogatják a burmai kormányt abban, hogy hosszú távú, méltányos megoldást találjanak a kiváltó okokra;
 6. felszólítja továbbá Burma/Mianmar kormányát, hogy változtasson politikáján, és tegyen meg minden szükséges intézkedést a rohindzsa kisebbséget sújtó üldöztetés és megkülönböztetés megszüntetése érdekében; megismétli korábbi felhívását, amely szerint módosítsák vagy helyezték hatályon kívül az 1982-es állampolgársági törvényt annak érdekében, hogy a rohindzsák egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek a burmai állampolgársághoz;
 7. üdvözli Ang Szán Szú Csí ellenzéki pártja, a Nemzeti Liga a Demokráciáért (NLD) szóvivőjének régen esedékes, 2015. május 18-i nyilatkozatát, mely szerint Burmának/Mianmarnak meg kell adnia az állampolgárságot a rohindzsa kisebbségnek;
 8. sürgeti Indonézia, Malajzia és Thaiföld vezetőit, hogy tegyék elsődleges céljukká a Bengál-öbölben és az Andamán-tengeren hajókban hányódó migránsok és menekültek életének megmentését, és üdvözli Malajzia és Indonézia 2015. május 20-i nyilatkozatát, mely szerint átmeneti menedéket nyújtanak a tengeren talált migránsoknak;
 9. üdvözli az Európai Unió és a nemzetközi szervezetek (például az UNHCR) által a mianmari/burmai és thaiföldi rohindzsák számára nyújtott segílyt, és az uniós humanitárius segítségnyújtást a belső menekülteknek Arakan/Rakhin államban, az okmányokkal nem rendelkező rohindzsáknak és a kiszolgáltatott befogadó lakosságnak Bangladesben, és a rohindzsa és bangladesi migránsoknak, akiket jelenleg idegenrendészeti fogdáknak tartanak fogva (férfiak) vagy szociális központokban helyeztek el (nők és gyerekek) Thaiföldön;
 10. felkéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy a lehető legmagasabb politikai szinten tárgyaljon a helyzetről thaiföldi, valamint burmai/mianmari kapcsolataival, továbbá az ASEA más tagállamaival;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Burma/Mianmar kormányának és parlamentjének, Thaiföld parlamentjének, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) főtitkárnak, az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottságának, az ENSZ mianmari emberi jogi különmegbízottjának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint a régió egyéb államai kormányainak és parlamentjeinek.
-

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0212

Szváziföld, Thulani Maseko és Bheki Makhubu szakszervezeti vezető ügye**Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása Sváziföldről, valamint Thulani Maseko és Bheki Makhubu emberi jogi aktivisták ügyéről (2015/2712(RSP))**

(2016/C 353/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára,
 - tekintettel Sváziföld munkaügyi kapcsolatokról szóló 2000. évi (módosított) törvényére,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) Sváziföldnek szóló, tisztességes munkára irányuló országos programjára,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 2011. október 4-i ülésére készített, Sváziföldről szóló rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelésre,
 - tekintettel az Uniónak a Parlament által 2012. október 31-én elfogadott általános vámkedvezmény-rendszerére (GSP),
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 2014. június 6-án Genfben tartott 103. ülészakán tett uniós nyilatkozatra,
 - tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének szóvivője által 2014. július 30-án tett nyilatkozatra a *The Nation* magazin szerkesztője, Bheki Makhubu és az emberi jogi aktivista, Thulani Maseko elítéléséről,
 - tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottsága (ACHPR) 286. sz. határozatára a véleménynyilvánítás szabadságáról a Sváziföldi Királyságban,
 - tekintettel az Unió 2014. április 1-jei helyi nyilatkozatára a *The Nation* magazin szerkesztője, Bheki Makhubu és az emberi jogi aktivista, Thulani Maseko közelmúltbeli letartóztatására és folyamatos őrizetére,
 - tekintettel az ACHPR véleménynyilvánítás szabadságáért és az információhoz való hozzáférésért felelős afrikai különleges előadója által 2014. március 28-án közzétett, Thulani Rudolf Maseko és Bheki Makhubu letartóztatásáról szóló sajtóközleményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Sváziföld abszolút monarchia, melyben III. Mswati király uralkodik, aki 1973-ban szükségállapotot hirdetett, amely 41 évvel később még mindig érvényben van, aki abszolút hatalmat gyakorol a kormány, a parlament és az igazságszolgáltatás felett, és akinek uralkodása alatt jelentősen romlott az emberi jogi helyzet és az életszínvonal, valamint emelkedett a tartós szegénység, miközben gyengült a jogállamiság tiszteletben tartása, amit kifejezetten bizonyít egyes politikai pártok betiltása; mivel rendszeressé vált a munkavállalók alapvető jogainak megsértése, és mivel a sváziföldi kormány az elmúlt évtizedben megsértette a szakszervezeti és emberi jogokat, és nem tartotta tiszteletben az ILO-nak a 87. sz. egyezmény alkalmazásával kapcsolatos beavatkozását;

2015. május 21., csütörtök

- B. mivel Thulani Masekót, a Sváziföldi Szakszervezeti Kongresszus ügyvédjét 2014. március 17-én letartóztatták, miután egy cikkben kritizálta a sváziföldi igazságügyi rendszer függetlenségének hiányosságait; mivel 2015. március 19-én, miután fogvatartási körülményeit kritizáló levelet tett közzé, ügyvéd jelenléte nélkül fegyelmi bizottság elé állították a börtönben, majd erőszakkal magánzárkába helyezték át; mivel ugyan fellebbezett e határozat ellen, a legfelsőbb bíróság előtti meghallgatás időpontját még nem tűzték ki;
- C. mivel Bheki Makhubut, az ország egyetlen független újságjának tartott *The Nation* rovatvezetőjét és főszerkesztőjét az „igazságszolgáltatás rágalmozásának” és a „bíróság megsértésének” vádjával letartóztatták, miután az igazságügyi rendszert bíráló cikket jelentetett meg;
- D. mivel Thulani Masekót és Bheki Makhubut 2014. július 17-én a Sváziföldi Legfelsőbb Bíróság a bíróság megsértésének vádjában bűnösnek találta és két év börtönre ítélte, ami a hasonló ügyekben szokásosan kirótt harmincnapos börtönbüntetéshez vagy bírság megfizetéséhez képest aránytalanul tűnik; mivel Mpendulo Simelanét, az eljárást levezető bírót Maseko újságjának egyik cikkében megnevezték, és mivel ez egyértelmű összeférhetlenséget jelent, és akadályozza a tisztességes eljárást;
- E. mivel Sváziföldön a bírálatot megfogalmazók bírósági zaklatása nem korlátozódik Thulani Maseko és Bheki Makhubu esetére, hanem egy olyan nyugtalanító tendencia része, amely a véleménynyilvánítás szabadsága megnyirbálását foglalja magában, az országban ugyanis 32 törvény korlátozza a véleménynyilvánítás szabadságát és az információhoz való hozzáférést, a politikai pártokat pedig 1973-ban betiltották;
- F. mivel amellett, hogy bírálóik ellen a bíróság megsértésének vádját használják fel, a sváziföldi hatóságok aktívan alkalmazzák a terrorizmus visszaszorításáról szóló 2008-as, valamint a lázadásról és a felforgató tevékenységekről szóló 1938-as törvényt az aktivisták megfélemlítésére és a véleménynyilvánításhoz, az egyesüléshez és a békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának korlátozására, és mivel a hatóságok 2014-ben Thulani Maseko ellen egy először 2009-ben felvetett vád miatt a lázadásról és a felforgató tevékenységekről szóló törvény értelmében eljárást indítottak; mivel a terrorizmus visszaszorításáról szóló törvényt nemzetközi szervezetek elítélik, ugyanis számos szempontból összeegyeztethetetlennek tartják Sváziföld emberi jogi kötelezettségeivel;
- G. mivel 2014 áprilisában hét személyt tartóztattak le és vádoltak meg terrorista cselekedettel pusztán azért, mert politikai üzenetet hordozó pólókat viseltek; mivel Barnabas Sibusiso Dlamini, Sváziföld miniszterelnöke 2014. augusztus 7-én a parlament előtti felszólalásában úgy nyilatkozott, hogy azt a két szakszervezeti vezetőt, akik részt vettek az Afrikai Unió washingtoni csúcstalálkozóján, a kormány bírálása miatt meg kellene fojtani, és hogy május 1-jét csak az elismert szakszervezeteknek lenne szabad megünnepelni;
- H. mivel Winnie Magagula, Sváziföld munkaügyi és szociális biztonsági minisztere 2014. október 8-án valamennyi szövetséget azonnali hatállyal felfüggesztett, feloszlatta a Sváziföldi Szakszervezeti Kongresszust (TUSCOWA), a Sváziföldi Szakszervezetek Szövetségét (ATUSWA), a Sváziföldi Munkaadók Szövetségét és a Kereskedelmi Kamarát (FSE&CC), továbbá egy sor egyéb közszervezetet, és mivel a Sváziföld kormánya által is ratifikált, az egyesülési szabadságról szóló 87. sz. ILO-egyezmény 5. cikke elismeri a munkavállalói szervezetek azon jogát, hogy szabad választás alapján szövetségekhez és egyesületekhez csatlakozzanak;
- I. mivel a sváziföldi kormány teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a nemzetközi szakszervezeti mozgalomtól érkező, arra irányuló ajánlásokat és többszörös felszólítást, hogy tartsa tiszteletben a Sváziföld által ratifikált nemzetközi egyezmények, különösen a 87. sz. ILO-egyezmény által garantált jogokat, és inkább teljes mértékben megvonta a munkavállalóktól a szabad egyesülés és a szakszervezeti tevékenység jogát;
- J. mivel a Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége által 2015. május 14. és 16. között az egyesülési szabadság területén történt előrehaladás értékelése és egyes politikai és emberi jogi aktivista meglátogatása céljából szervezett sváziföldi tényfeltáró missziót követően a TUSCOWA-t ismét nyilvántartásba vették; mivel mindezek ellenére a hatóságok nem adtak semmiféle biztosítékot arra, hogy a továbbiakban nem avatkoznak bele a szakszervezetek vezetésébe és működésébe, és a rendőrség valóban meg is jelent egyes szakszervezeti üléseken;

2015. május 21., csütörtök

- K. mivel 2014. július 15-én az Unió lezárta a gazdasági partnerségi megállapodásra (GPM) irányuló tárgyalásokat a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség GPM-csoportjával (melybe Sváziföld is beletartozik), amely várhatóan 2015 második felében kerül az Európai Parlament elé elfogadásra;
- L. mivel 2014 novemberében Sváziföld elvesztette az afrikai növekedésről és lehetőségekről szóló törvény (AGOA) keretében az USA-val között preferenciális kereskedelmi megállapodást, miután a kormány nem hajtotta végre azokat a reformintézkedéseket, amelyeket 2013-ban önként vállalt, például az egyesülési, gyülekezési és véleménynyilvánítási szabadság korlátozásának – többek között Thulani Maseko és Bheki Makhubu fogva tartásának – kezelését, valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló törvény, a közrendről szóló törvény és a munkaügyi kapcsolatokról szóló törvény módosítását;
- M. mivel a 11. Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében az Unió 62 millió eurót különített el a 2014–2020-as nemzeti indikatív programra, kiemelten kezelve többek között a jó kormányzás, az átláthatóság, az elszámoltathatóság, az igazságszügyi függetlenség és a jogállamiság előmozdítását, valamint a biztonság erősítését;
1. felszólít Thulani Maseko és Bheki Makhubu azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, tekintettel arra, hogy fogva tartásuk közvetlenül a véleménynyilvánítás szabadságának jogszerű gyakorlásához kapcsolódik; felszólít továbbá valamennyi lelkiismereti és politikai fogoly, többek között Mario Masuku, az Egyesült Demokratikus Népi Mozgalom elnöke, valamint Maxwell Dlamini, a Sváziföldi Ifjúsági Kongresszus főtitkára azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására; elítéli, hogy a két foglyot zord körülmények között tartják fogva, és felszólítja Sváziföld hatóságait, hogy minden körülmények között garantálják testi és lelki épségüket;
 2. emlékeztet arra, hogy Sváziföld által a Cotonoui Egyezmény értelmében kötelezettséget vállalt a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogi elvek, így többek között a véleménynyilvánítás és a média szabadságának tiszteletben tartására; mélyszégyen aggodalmának ad hangot Sváziföldön a demokrácia és az alapvető jogok gyengülése miatt, valamint amiatt az egyre brutálisabb fellépés miatt, amellyel a kormány a bírálói ellen fordul;
 3. megállapítja, hogy a Thulani Maseko és Bheki Makhubu ügyében hozott ítélet sokkal súlyosabb, mint a hasonló esetekben hozott egyéb ítéletek, és úgy véli, hogy ez egyértelmű kísérlet az aktivisták elhallgattatására, és elrettentésként szolgál mások számára, ahogyan azt az illetékes bíró is kifejtette; követeli, hogy a sváziföldi kormány azonnal vessen véget az újságírók, ügyvédek, független szellemiségű bírák, szakszervezeti tisztviselők és parlamenti képviselők hatóságok általi megfélemlítésének, akik ellen erőszakosan, letartóztatással, perbe fogással és a nyomásgyakorlás egyéb formáival léptek fel amiatt, hogy támogatták az emberi jogokat, a jogállamiság tiszteletben tartását vagy a politikai reformokat;
 4. felszólítja a sváziföldi kormányt, hogy kezdjen valódi párbeszédet a szakszervezetekkel azokról a jogalkotási reformokról, amelyek biztosítani fogják a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását, a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban;
 5. felszólítja a sváziföldi hatóságokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartására és előmozdítására, valamint a demokrácia és a pluralitás garantálására, továbbá hozzanak létre egy olyan jogalkotási keretet, amely lehetővé teszi a politikai pártok bejegyzését, működését és teljes körű részvételét, összhangban a nemzetközi és regionális emberi jogi kötelezettségekkel és Sváziföld alkotmányával, különös tekintettel annak 24. cikkére;
 6. hangsúlyozza, hogy az igazságszolgáltatás függetlensége alapvető demokratikus elv, amelyet tiszteletben kell tartani;
 7. úgy ítéli meg, hogy a politikai aktivisták bebörtönzése és a szakszervezetek betiltása egyértelműen ellentétes a Sváziföldnek a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségeivel, amelyeket a Cotonoui Megállapodás keretében, valamint a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség gazdasági partnerségi megállapodásának a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezete keretében vállalt, amelynek esetében az Európai Parlament támogatása az ország által vállalt kötelezettségek – többek között a nemzetközi egyezmények, különösen az ILO fő normái, például a 87. és a 98. sz. egyezmény – betartásától függ majd;
 8. emlékeztet arra, hogy az EU az általános vámkedvezmény-rendszer keretében kereskedelmi preferenciákat biztosít Sváziföld számára annak érdekében, hogy kereskedelmi ösztönzőket nyújtson az alapvető emberi és munkajogok tiszteletben tartásának és a helyes kormányzásnak a biztosítása céljából; véli, hogy a szakszervezetek betiltása és a politikai ellenzék bebörtönzése e célokkal ellentétes;

2015. május 21., csütörtök

9. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben azon kötelezettségét, hogy ellenőrizze, hogy Sváziföld tiszteletben tartja-e az emberi jogokat és az általános vámkedvezmény-rendszer szerinti munkajogi és környezetvédelmi egyezményeket, továbbá hogy indítson vizsgálatot annak eldöntése érdekében, hogy az általános vámkedvezmény-rendszer értelmében védett munkajogokat súlyosan és rendszerszerűen sértették-e meg;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Sváziföld kormányának, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség tagállamai kormányainak, a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezetnek, az Afrikai Uniónak és az ENSZ főtitkárának.

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0213

A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása

Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján) (2014/2220(INI))

(2016/C 353/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) végrehajtására (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján),
- tekintettel az Európai Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (a továbbiakban: az alelnök/főképviselő) az Európai Parlamenthez intézett, a közös kül- és biztonságpolitikáról, szóló éves jelentésére (12094/2014), különösen annak az európai biztonság- és védelempolitikát érintő szakaszaira,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére és V. címére, különösen annak 21., 24. és 36. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 19-20-i következtetéseire,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitikáról és a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló parlamentközi konferencia 2014. április 4-i és 2014. november 7-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, „Biztonságos Európa egy jobb világban” elnevezésű európai biztonsági stratégiára, valamint az annak végrehajtásáról szóló, „A biztonság megteremtése a változó világban” című jelentésre, amelyet az Európai Tanács a 2008. december 11–12-i ülésén hagyott jóvá,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. november 25-i és 2014. november 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az alelnöknek/főképviselőnek és az Európai Védelmi Ügynökség vezetőjének az Európai Tanács 2013. decemberi következtetéseinek végrehajtásáról szóló, 2014. július 7-i eredményjelentésére,
- tekintettel az alelnök/főképviselő és a Bizottság „Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében” című közös közleményére és az ehhez kapcsolódó 2014. május 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az Európai Unió kiberbiztonsági stratégiája: Nyílt, megbízható és biztonságos kibertér” című közös közleményre és az ahhoz kapcsolódó, 2013. június 25-i tanácsi következtetésekre, valamint a 2014. november 18-án elfogadott uniós kibervédelmi politikai keretre,
- tekintettel a 2014. június 24-i európai uniós tengerbiztonsági stratégiára, és az uniós tengerbiztonsági stratégia 2014 decemberében elfogadott cselekvési tervére,

2015. május 21., csütörtök

- tekintettel a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról szóló, 2014. június 24-i tanácsi határozatra,
- tekintettel a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés 2014. november 18-án elfogadott szakpolitikai keretére,
- tekintettel a Bizottság „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2013. július 24-i közleményére (COM(2013)0542), és a 2014. június 24-i végrehajtási ütemtervre (COM(2014)0387),
- tekintettel a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló, 2009. május 6-i 2009/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló állásfoglalásaira, különösen a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról ⁽³⁾ és az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló, 2013. november 21-i ⁽⁴⁾, valamint a közös biztonság- és védelempolitika tengerészeti vonatkozásairól szóló ⁽⁵⁾ és „az EU katonai struktúrái: jelenlegi helyzet és kilátások” című, 2013. szeptember 12-i ⁽⁶⁾ állásfoglalásokra,
- tekintettel a kiberbiztonságról és -védelemről szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel „Az átfogó uniós megközelítés és következményei az Unió külső tevékenységeinek következetességére nézve” című, 2014. április 3-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Bizottság alelnökéhez / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizsgálatáról szóló, 2013. június 13-i ajánlására ⁽⁹⁾, valamint az EKSZ felülvizsgálatáról szóló, 2013. december 17-i tanácsi következtetésekre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0054/2015),

Általános biztonsági háttér

1. úgy véli, hogy az Európai Unió és keleti és déli szomszédságának biztonsági helyzete a nagyszámú elhúzódnó és újonnan felmerülő biztonsági kihívás miatt egyre bizonytalanabbá és ingatagabbá válik; úgy véli, hogy a kelet-ukrajnai konfliktus, a szíriai és iraki konfliktusok, valamint ezzel egyidejűleg az ISIS elnevezésű terrorszervezet erősödése, a líbiai válság és az Afrikában (elsősorban a Száhel-övezetben, Líbiában és Afrika szarvában) tapasztalható terrorizmus veszélye az Unió biztonságát közvetlenül érintő fenyegetésnek tekinthető; úgy véli továbbá, hogy az ázsiai–csendes-óceáni térség iránti megnövekedett amerikai érdeklődés és a pénzügyi válság tagállami védelmi költségvetéseket és képességeket érintő következményei csak még inkább rávilágítanak arra, hogy az Uniónak és a tagállamoknak fokozott felelősséget kell vállalniuk saját biztonságukért és védelmükért; rámutat, hogy az Európai Unió csak akkor tud eredményesen reagálni a fent említett új biztonsági kihívásokra, ha struktúrái és tagállamai együttes és valóban összehangolt erőfeszítésekkel működnek együtt a KKBV-vel/KBVP-vel összefüggésben;

⁽¹⁾ HL L 146., 2009.6.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0513.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0514.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0380.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0381.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0457.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0286.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0278.

⁽¹⁰⁾ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_hu.pdf

2015. május 21., csütörtök

2. úgy véli, hogy az Európai Unió határain és közvetlen szomszédságában az EBVP/KBVP 90-es évek végén történt létrehozása óta nem volt még ennyire bizonytalan a helyzet; aggasztónak tartja, hogy az Unió e fenyegetések egyikével szemben sem képes egységesen és meghatározó szereplőként fellépni, és túlságosan gyakran mindössze egy vagy több tagállam kezdeményezéseire vagy ad hoc szövetségekre hagyatkozik, amelyekben mellékes vagy kiegészítő szerepet tölt be;

3. véleménye szerint az Uniónak és tagállamainak mielőbb alkalmazkodniuk kell ezen új biztonsági kihívásokhoz, többek között a KBVP meglévő eszközeinek hatékony alkalmazása, valamint ezeknek az uniós külügyi eszközökkel, humanitárius segítségnyújtással és fejlesztési politikával való megfelelőbb összekapcsolása, a nemzeti intézkedések szorosabb összehangolása, az erőforrások összefogása és adott esetben az európai szolidaritás megnyilvánulását célzó új mechanizmusok gyakorlati és rugalmas végrehajtása révén; hangsúlyozza, hogy a külső és belső biztonság közötti határmezsgye egyre inkább elmosódik; ennél fogva felhív a külső és belső eszközök közötti fokozott következetességre, valamint a főképviselő/alelnök vezetésével a tagállamok közötti fokozottabb együttműködésre és koordinációra, különösen a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a kiberbűnözés és a migráció területén;

4. hangsúlyozza, hogy az Unió erejének és érdemi szerepvállalásának kulcsa abban rejlik, hogy ezzel egyidejűleg képes-e erőforrásokat mozgósítani és az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezéseit teljes körűen tiszteletben tartva széles körű – diplomáciai, biztonsági, védelmi, gazdasági, kereskedelmi, fejlesztési és humanitárius – eszköztárat mozgósítani; kitart amellett, hogy a KBVP katonai és polgári eszközei ezen átfogó megközelítés részét képezik;

A Tanács 2013. decemberi ülésétől a 2015. júniusi Tanácsig: a KBVP mint valódi prioritás?

5. üdvözlí a Tanács 2013. decemberi következtetéseit, amelyek elismerik a KBVP megerősítésének, hatékonysága, láthatósága és hatása javításának, valamint az európai védelmi ágazat kapacitása fejlesztésének és az iparág megerősítésének szükségességét;

6. sajnálatosnak tartja – különös tekintettel a fokozódó külső instabilitás miatt –, hogy a 2013-ban kapott politikai lendületet nem követték a bejelentett célok lelkesedését tükröző konkrét intézkedések; úgy véli, hogy az Unió jelenleg alig rendelkezik olyan működési, kapacitásbeli és iparági eszközökkel, amelyek segítségével érdemben hozzájárulhatna a nemzetközi válságok kezeléséhez és a Lisszaboni Szerződés 21. cikkében rögzített értékekkel és normákkal összhangban érvényesíthetné stratégiai autonómiáját; felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen hozzanak konkrét intézkedéseket;

7. üdvözlí Federica Mogherini, a Bizottság új alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kinevezését; örömmel nyugtázza a főképviselő első nyilatkozatait és a Külügyi és Védelmi Tanács elnöki tisztségének elfogadására irányuló döntését, amelyek egyaránt bizonyítják a KBVP iránti érdeklődését; bízik abban, hogy állásfoglalásai a gyakorlatban kedvező lendületet adnak majd a KBVP fejlődésének; felhívja az alelnököt/főképviselőt a KBVP további végrehajtása és az európai védelmi kapacitások összevonása és megosztása során a vezető szerep felvállalására; felhívja a Bizottságot, hogy a politikai iránymutatás és felügyelet garantálása érdekében folytassa a védelmi munkacsoport munkáját a biztosok szintjén a főképviselő/alelnök vezetésével;

8. bízik abban, hogy az ismét a védelmi kérdésekkel foglalkozó, 2015. júniusi Európai Tanácsra a tagállamok és az uniós intézmények a 2013 decemberében felvállalt kötelezettségeknek megfelelő konkrét intézkedéseket fogadnak majd el; elégedett, hogy az államfők megerősítették, hogy a Védelmi Tanács ülésére 2015. június 25–26-án kerüljön sor, és felszólítja őket, hogy kritikusan értékeljék a végrehajtás alacsony szintjét és fokozzák a védelmi bürokráciára gyakorolt nyomást annak érdekében, hogy a 2013 decemberében legfelsőbb politikai szinten hozott döntéseket végrehajtsák; hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács 2015. júniusi ülésének ösztönöznie kell a nem együttműködő tagállamokat arra, hogy fordítsanak több forrást a védelemre, és erőfeszítéseit a válságkezelés azon területeire összpontosítsa, amelyeken az EU valós többletértéket teremthet,

9. megítélése szerint az Európai Tanács küszöbön álló védelmi ülésének olyan döntéseket kell meghoznia, amelyek nyomán javulni fog az Unió és tagállamok területi védelmi kapacitása – a NATO-t teljes mértékben kiegészítve –, valamint a belső biztonsági kihívásokra való reagálás, és az ahhoz szükséges kapacitás, hogy az EU kialakíthassa az annak biztosításához mozgósítható kapacitásokat, hogy jelentősen hozzájárulhasson a válságkezeléshez, erősíthesse az Európai Védelmi Ügynökséget és az európai védelmi technológiai és ipari bázist, olyan átfogó biztonsági koncepció kidolgozását kezdeményezze, amely integrálja a biztonság belső és külső dimenzióját;

2015. május 21., csütörtök

A KBVP missziói és műveletei

10. aggódalmának ad hangot, hogy a KBVP újabb polgári és katonai műveleteit továbbra is több éve ismert strukturális hiányosságok – a polgári és katonai akciókra való nem kellően hatékony azonnali reagálás, hosszadalmas és rugalmatlan döntéshozatali eljárások, a missziók finanszírozásával kapcsolatos fokozott szolidaritás hiánya a tagállamok között, a missziók változó környezetét nem tükröző megbízatások, költségvetési megszorítások, a fegyveres erők kiállításával kapcsolatos problémák, a logisztikai reagálási képességek és pénzügyi források hiánya – jellemzik;

11. úgy véli, hogy a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozásának kérdése kulcsfontosságú e politika jövőjének biztosításához; sajnálatosnak tartja, hogy a 2013. decemberben tartott tanácsi ülésen a témáról indított vita nyomán ez idáig nem született konkrét javaslat; kéri, hogy az Athéni mechanizmus módszeresen vegye át a KBVP-műveletek és -missziók megvalósításához kapcsolódó kiadások finanszírozását – elsősorban az uniós harci egységek használatát, a haderő elszállásolására szolgáló infrastruktúrákat, a hadszíntereken a csapatok beléptetési pontjainak megvalósításával kapcsolatos kiadásokat, és szükség esetén a biztonsági élelmiszer- és üzemanyagkészleteket; kéri, hogy ugyanezen mechanizmus keretében kezeljék a tagállamoktól kétoldalú támogatás címén, a harmadik országoktól vagy nemzetközi szervezetektől származó forrásokat, hogy utóbbiak pénzügyileg hozzájárulhassanak a műveletekhez, és – megfelelően indokolt esetben – támogassák harmadik országok részvételét a válságokra adott uniós reagálási műveletekben és missziókban;

12. szorgalmazza a polgári missziók finanszírozása biztosításának felgyorsítására, valamint a döntéshozatali eljárások és a végrehajtás egyszerűsítésére irányuló további erőfeszítéseket; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a Bizottságnak a költségvetési rendelet 210. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal külön beszerzési szabályokat kellene bevezetnie a KBVP szerinti válságkezelési intézkedésekre a műveletek gyors és rugalmas lebonyolításának elősegítése érdekében;

13. kéri, hogy hozzanak létre előfinanszírozási mechanizmust, amely lehetővé teszi, hogy a valamely KBVP-misszióban részt venni kívánó tagállamok segítséget kapjanak a költségek viseléséhez, ami ezáltal megkönnyíti a misszió elindításáról való döntést;

14. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a nemzetközi biztonsághoz, válságkezeléshez és békefenntartáshoz az uniós polgári és katonai missziókon és műveleteken keresztül teljesített hozzájárulása az átfogó uniós megközelítés fontos alkotóelemét képezi; megjegyzi, hogy az Európai Unió által 2009 óta indított polgári és katonai missziók célja túl sok esetben nem az alapos elemzést és tervezést követő stratégiai intézkedések meghozatala, hanem az Unió válsághelyzetekre adott reakciója láthatóságának fokozása volt; úgy véli, hogy e misszióknak – amelyek személyzetének a terepen tanúsított profeszionalizmusát és odaadását hangsúlyozni és üdvözölni kell – egy átfogó cselekvési stratégia szerves részét képező valódi, hatékony és felelős szakpolitikai és műveleti eszközként kellene működniük, különösen az Unió szomszédságában; támogatja a válságkezelési struktúrák EKSZ-en belül végzett, folyamatban lévő felülvizsgálatát; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy tegye sokkal hatékonyabbá a már meglévő struktúrákat annak érdekében, hogy gyorsabban és megfelelőbben reagálhassanak a kialakuló válsághelyzetekre, többek között a párhuzamos struktúrák számának csökkentése révén;

15. megítélése szerint a sikeres missziók egyik fontos aspektusa a megfelelő képzettséggel és szakértelemmel rendelkező, megfelelően vezetett személyzet;

16. azon tűnődik például, volt-e érdemi haszna a líbiai határtámogató misszió (EUBAM Líbia) elindításának és olyan intézményi és biztonsági körülmények közötti fenntartásának, amelyek mellett soha nem tudta teljesíteni a meghatározott alapvető célkitűzéseket; felhív Líbia szükségleteinek a jelenlegi aggasztó fejlemények tükrében történő ártértékelésére a biztonsági aggályok megfelelő kezelése érdekében, többek között a Maliban és a Száhel-övezetben folyó terrorizmusellenes erőfeszítésekkel kapcsolatban;

17. álláspontja szerint el kell végezni a 17 jelenleg külföldön szolgáló európai misszió hatékonyságának értékelését;

18. a Gázai övezetben kialakult helyzet fényében ugyancsak sajnálatosnak tartja, hogy a rafahi határellenőrzést segítő európai uniós misszióval (EUBAM Rafah) kapcsolatos tanácsi egyeztetések máig nem zárultak le; kéri a misszió újraindítását, valamint mandátumának, emberi és pénzügyi erőforrásainak újraértékelését annak érdekében, hogy megfelelő szerepet játszhasson a Gázai övezet egyiptomi és izraeli határszakaszának ellenőrzésében;

19. üdvözli az Unió, többek között a KBVP-missziók és az EUTM Szomália, az EUNAVFOR Atalanta és az EUCAP Nestor művelet révén kifejtett átfogó szerepvállalását Afrika szarván; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy az EUCAP Nestor összetett intézményi és operatív környezetben zajlik nemzetközi – többek között uniós – szereplők jelenlétében; e tekintetben felkéri a Tanácsot és az EKSZ-t a missziók célkitűzéseinek racionalizálására;

2015. május 21., csütörtök

20. reményét fejezi ki azíránt, hogy az idén indított két polgári misszió, az ukrajnai polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó misszió (EUAM Ukrajna) és a mali belbiztonsági erők támogatására vonatkozó misszió (EUCAP Száhl Mali) hatékonyan teljesíti megbízatását, és világosan meghatározott, mérhető és hosszú távú célokra összpontosít;

21. tudomásul veszi, hogy 2013 júniusa óta létezik egy tartalékalap, amelynek célja a KBVP polgári misszióihoz szükséges források gyors mozgósításának lehetővé tétele; úgy véli, hogy e tartalékalap hatékony felhasználása érdekében azt az érintett misszióvezető szolgálatába kell állítani az általa meghatározott igények kielégítésére, nem pedig a Bizottság döntései alapján működtetni; a tartalékalapról szóló éves tevékenységi jelentés készítésére szólít fel, hogy konkrétan fel lehessen mérni, milyen hozzáadott értékkel bír a polgári missziók indításának felgyorsítása tekintetében;

22. üdvözli a közös szolgáltatási központ létrehozása érdekében folyamatban lévő vizsgálatokat, amely összefogná a KBVP polgári misszióinak céljait szolgáló eszközöket és a misszió alkalmazását eredményesebbé tenné; felhív egy közös szolgáltató központ létrehozására, úgy véli, hogy a leghatékonyabb megoldás az lenne, ha az EKSZ keretében a jelenleg az egyes missziók között széttagolódott polgári missziós szolgáltatásokat (emberi, informatikai, logisztikai erőforrások stb.) központosító és ésszerűsítő egyedi intézményi struktúra jönne létre;

23. megállapítja, hogy a KBVP katonai műveletei egyre inkább a fegyveres erők kiképzésére irányulnak (EUTM Mali és EUTM Szomália); üdvözli az e műveletek végrehajtására vonatkozó döntést, de kéri mandátumuknak az egyes helyzetek körülményeihez történő igazítását; álláspontja szerint a kialakított egységeknek teljesen bevetethetők, azaz támadási kapacitással kell rendelkezniük; sajnálatosnak tartja, hogy végrehajtási missziókat az utóbbi időben ritkán terveznek; véleménye szerint az EU szomszédságában tapasztalható tartós fenyegetésekre tekintettel az Unió nem engedheti meg magának, hogy kizárólag a válság utáni vagy a válságból való kilábalást segítő eszközökre koncentráljon, hanem az Egyesült Nemzetek Alapokmányával összhangban a válságkezelési ciklus valamennyi szakaszában be kell tudnia avatkozni;

24. sajnálatosnak tartja a katonai missziók indításakor a fegyveres erők kiállításával kapcsolatban tapasztalt problémákat; megjegyzi, hogy a 23 tagállam tényleges hozzájárulásával megvalósuló EUTM Mali misszió kivételével az Unió folyamatban lévő katonai misszióiban legfeljebb hat tagállam vesz részt; szorgalmazza, hogy a tagállamok járuljanak hozzá nagyobb erőkkel a műveletekhez, amennyiben a szükséges nemzeti kapacitások rendelkezésre állnak; hangsúlyozza a közös és összehangolt megközelítést a fegyveres erők kiállításának kérdésében; üdvözli a harmadik országok részvételét, ami a KBVP keretében létrejött partnerségek életképességéről tanúskodik; felhívja a tagállamokat, hogy mutassanak nagyobb hajlandóságot az EU katonai műveletei iránt, és ennek megfelelően járuljanak hozzá a birtokukban lévő erőforrásokkal és kapacitásokkal e szerepvállalásokhoz;

25. úgy véli, hogy mivel az Unió polgári (EUCAP) és katonai (EUTM) missziói egyaránt a kiképzést helyezik előtérbe, érdemes lenne olyan strukturális politikát bevezetni, amelynek célja, hogy hosszú távú keretbe illessze ezeket a missziókat hatékony, a megoldandó helyzetnek megfelelő mandátummal és célkitűzésekkel, biztosítva a pénzügyi és anyagi támogatást; véleménye szerint ez az együttműködés és fejlesztés keretébe illeszkedő új politika lehetővé tenné a „Train and Equip” és az „E2I” kezdeményezés keretében folyó, a harmadik országok hosszú távú kapacitásépítését (felszerelések, nyersanyag, infrastruktúra, bérek) támogató munka végrehajtását, amelynek célja, hogy ezen országok fegyveres erői megfelelően működjenek; e tekintetben szorgalmazza, hogy a Bizottság keressen innovatív finanszírozási forrásokat;

26. tudomásul veszi a 2013. novemberi Tanács arra irányuló szándékát, hogy megerősíti a harci egységek moduláris jellegét és rugalmasabbá teszi azokat, hogy mindenféle válságkezelési feladat során bevetethetők legyenek; megjegyzi mindazonáltal, hogy ez idáig mindössze annyi – igen csekély – előrelépés történt, hogy a tervek szerint a harci egységek műveleti területre történő stratégiai szállítására az Athéni mechanizmus keretében kerülne sor; elismeri, hogy az összes tagállam konstruktív hozzáállásának hiánya képezi a harci egységek bevetése előtt álló politikai és műveleti akadályt;

27. üdvözli a védelmi miniszterek Tanácsa legutóbbi informális ülésének kedvező üzenetét, amely szerint meg kell vizsgálni az EUSZ 44. cikkében rejlő lehetőségeket; sajnálja ugyanakkor, hogy a témával kapcsolatos véleménykülönbségek miatt a 44. cikk alkalmazásának módját illetően egyelőre semmiféle előrelépés nem történt; úgy véli, hogy a 44. cikk végrehajtása jelentősen javíthatná az uniós fellépés rugalmasságát és gyorsaságát, és ezáltal az azt övező veszélyekre való reagálási képességét is; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek nem érdeklődnek a KBVP műveleteiben való részvétel iránt vagy nem rendelkeznek az ahhoz szükséges eszközökkel, hogy konstruktív módon támogassák a többi tagállam fellépését, ha azok emellett döntenek;

28. kéri továbbá az alelnököt/főképviselőt, hogy vizsgálja meg a Lisszaboni Szerződés további vonatkozó cikkei alkalmazásának lehetőségét is, és különösen azokat, amelyek az induló alapra (EUSZ 41. cikk), az állandó strukturált együttműködésre (EUSZ 46. cikk), a szolidaritási klauzulára (EUMSZ 222. cikk) és a kölcsönös védelmi záradéokra (EUSZ 42. cikk) vonatkoznak;

2015. május 21., csütörtök

29. felszólít annak komoly mérlegelésére, hogy – az alapvetően szükséges moduláris jelleget megőrző formákban – lehetőség legyen a hatékonyságukat a gyakorlatban már bizonyító, többoldalú képzett hadtestek alkalmazására, a strasbourg Eurocorps mintájára;

30. döbbenet tapasztalja, hogy uniós szinten még mindig nem létezik egy, az EU biztonságát fenyegető új kihívásokat kezelő stratégia; üdvözlí a Tanács azon szándékát, továbbá az alelnök/főképviselő arra irányuló elkötelezettségét, hogy elindítsák a kül- és biztonságpolitika kihívásainak és lehetőségeinek stratégiai újragondolási folyamatát; emlékeztet, hogy e folyamat célja olyan új, közös európai biztonsági stratégia kidolgozása, amely meghatározza az új geostratégiai forgatókönyveket, a jelentkező veszélyeket és globális kihívásokat, valamint – különösen a KKBP és a KBVP keretében – az EU által ezekre hozható válaszingázkedéseket; felhívja továbbá az alelnököt/főképviselőt, hogy kezdeményezzen széleskörű folyamatot az európai biztonságról és védelemről szóló nagyra törőbb fehér könyv elkészítésére, az EU stratégiai törekvéseinek és kapacitásfejlesztési folyamatainak összehangolása érdekében; várakozással tekint az alelnök/főképviselő hamarosan megjelenő közleményére, amelynek célja, hogy a változások globális környezetre gyakorolt hatásait értékelje, és meghatározza az EU számára ebből következő kihívásokat és lehetőségeket;

31. üdvözlí, hogy 2014. november 18-án elfogadták az EU kibervédelmi szakpolitikai keretét, amely meghatározza a KVBP-vel összefüggésben öt kibervédelmi prioritást határoz meg, és pontosítja a különféle szereplők szerepköreit; üdvözlí, hogy a keret előmozdítja a nemzeti kibervédelmi kapacitások fejlesztését és a KBVP-eszközökhöz használt kommunikációs hálózatok védelmének megerősítését; hangsúlyozza a tagállamok egységes kibervédelmi szintje elérésének jelentőségét abban, hogy megfelelően előre lehessen lépni a kibervédelmi együttműködésben, és megerősíthessük az EU számítógépes támadásokkal, internetes terrorizmussal szembeni képességeit, és reményét fejezi ki aziránt, hogy ez a cselekvési terv jelenti majd a kiindulópontot ahhoz, hogy a kibervédelmi kérdéseket szisztematikusabban beillesszék a tagállamok nemzetbiztonsági stratégiáiba, továbbá ahhoz, hogy az uniós intézmények szintjén tudatosítsák a kibervédelem tétjeit; ezért következetes európai stratégiát szorgalmaz a kritikus (digitális) infrastruktúra kibertámadások elleni biztosítására, a polgárok digitális jogainak és szabadságainak megóvása és előmozdítása mellett; emlékeztet arra, hogy nagyobb egyértelműségre és megfelelő jogi keretre van szükség, tekintettel a számítógépes támadások beazonosítása jelentette nehézségekre, valamint a különböző helyzetekben adandó arányos és szükséges válasreakcióra;

32. rámutat a kiberterület fenyegető veszélyeire és hangsúlyozza a kiberválságokra való uniós ellenálló képesség és felkészültség szükségességét a KVBP összefüggéseiben is, és ezért szorgalmazza, hogy minden tagállam késlekedés nélkül fokozza kibervédelmi kapacitásainak fejlesztését; hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a magasan képzett humántőkére és a K+F-re fordított beruházás; hangsúlyozza az uniós kiberbiztonság és -védelem polgári és katonai területei közötti szinergiák és kiegészítő jelleg szükségességét; kiemeli a NATO-val folyó kibervédelmi együttműködés fokozásának jelentőségét;

33. kitartóan hangsúlyozza az Európai Unió és a nemzetközi intézmények – elsősorban az ENSZ, a NATO, az AU és az EBESZ – között a biztonság és védelem területén folytatott együttműködés fontosságát; üdvözlí a szeptemberi walesi NATO-csúcson kiadott nyilatkozatot, amely megerősíti a szervezetnek a KBVP fejlesztéséhez nyújtott támogatását; bízik a két szervezet kölcsönös megerősítését célzó intézkedések végrehajtásában;

Kapacitásépítés

34. úgy véli, hogy a 2008. évi gazdasági és pénzügyi válság hatásai nyomán csökkentek a nemzeti védelmi költségvetések, a csökkentési intézkedéseket pedig a tagállamok nem hangolták össze, ami aláássa az Unió stratégiai autonómiáját és a tagállamok arra való képességét, hogy biztosítsák fegyveres erőik kapacitásbeli szükségleteit és káros következményekkel járnak az Unió globális biztonságfenntartói feladataira és képességére nézve; kiemeli a tagállamok közötti előzetes egyeztetés fontosságát a felszerelések beszerzésére és felújítására irányuló stratégiai beruházások esetén;

35. határozott meggyőződése, hogy az Uniónak elemi érdeke a biztonságos, nyitott és tiszta tengeri környezet létrejötte, amelynek révén sor kerülhet az áruk és személyek szabad áthaladására és az óceánok gazdagságának békés, jogszerű, méltányos és fenntartható hasznosítására; meggyőződése, hogy az európai tengerbiztonsági stratégia végrehajtása érdekében az uniós polgári és katonai intézményi keret egyaránt továbbfejlesztést igényel; megjegyzi, hogy a stratégiai eszközök, kritikus infrastruktúrák és kapacitások legtöbbje tagállami ellenőrzés alatt áll, és az európai biztonság tekintetében kiemelkedő jelentőségű együttműködési hajlandóságuk;

2015. május 21., csütörtök

36. üdvözlí, hogy a Tanács 2014. november 18-i ülésén elfogadta a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés szakpolitikai keretét, amely a kapacitástervezési folyamatok összehangolásán és az információcserén alapul; hangsúlyozza, hogy ugyanebből a célból szükség van arra, hogy a tagállamok folytassák az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) magatartási kódexének végrehajtását az eszközök közös felhasználásával és megosztásával kapcsolatban annak érdekében, hogy sokkal hatékonyabban felkészüljenek a jövőbeli kapacitáshiányokra és a kapacitásfejlesztés érdekében szisztematikussá tegyék az együttműködést; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy szolgáltatson bizonyítékot a védelmi együttműködés erősítésére meghozandó különös intézkedésekre; a kétoldalú vagy többoldalú védelmi együttműködés erősödését illetően felszólítja a tagállamokat, hogy indítsanak be állandó együttműködési struktúrákat a jobb koordináció eszközeként, és a békeidőben folyó együttműködéshez használjanak uniós finanszírozást; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy nyújtson be reális terveket az állandó együttműködési struktúrák sikeres beindításához;

37. üdvözlí az EVÜ 2014. évi kapacitásfejlesztési tervének novemberi, Tanács általi elfogadását, amely meghatározza a kapacitásfejlesztés 16 kiemelt célját; hasonlóképpen üdvözlí az EVÜ által a Codaba adatbázis révén végzett munkát, amelynek során felméri a tagállamok közötti együttműködési lehetőségeket, megnyitva ezzel az utat az ilyen együttműködések megvalósulása előtt; szorgalmazza, hogy a tagállamok vegyék figyelembe ezeket az eszközöket saját katonai kapacitásuk kiépítésekor; felhív a másutt már folyó kezdeményezések megkettőzésének szigorú kerülésére és nagyobb figyelmet kér azon módszerek meghatározásához, amelyekkel valós többletértéket lehet teremteni;

38. meglepődve veszi tudomásul, hogy továbbra sem léteznek az együttműködést és a megosztást célzó uniós szintű pénzügyi ösztönző eszközök; tudomásul veszi az ilyen eszközök vizsgálatára irányuló 2013. decemberi tanácsi felhívást, és sajnálattal állapítja meg, hogy az egyeztetések ellenére ezen a területen egy év alatt még nem született konkrét intézkedés; megjegyzi, hogy a belga kormány eseti alapon már jelenleg is héamentességet biztosít az EVÜ egyes projektjeinek (pl. a műholdas távközlés) előkészítő szakaszaihoz; úgy véli, hogy e mentességeket rendszerszinten kell nyújtani és ki kell terjeszteni konkrét kapacitásépítési infrastruktúrákra és programokra a NATO-ban vagy az EU-ban a polgári kutatási infrastruktúrák esetében meglévő mechanizmus mintájára; felszólít minden olyan egyéb ösztönző kidolgozására, amely az európai felek között előmozdíthatja a kapacitással kapcsolatos együttműködést;

39. örömeire szolgálnak a meglévő együttműködési modellek – például az európai légi szállítási parancsnokság (EATC) modellje – és azok új tagállamokra történő kiterjesztése; sajnálatosnak tartja, hogy ezt a több éve létező modellt még nem alakították át a védelmi képességek más típusai számára; felszólít az EATC-modell más művelti támogatási területeken történő újbóli felhasználására, ellensúlyozva ezzel a súlyos kapacitásbeli hiányosságokat;

40. tudomásul veszi az összevonási és megosztási projektekkal kapcsolatban elért kismértékű haladást; üdvözlí többek között a levegőben történő üzemanyag-feltöltés területén az MRTT légiflotta vásárlásával tett előrelépést; sajnálatosnak tartja, hogy jelenleg igen kevés tagállam vesz részt ebben a projektben, és felszólítja az e tekintetben hiányosságokkal küzdő tagállamokat a csatlakozásra; úgy véli, hogy a tagállamoknak folytatniuk kellene a kölcsönös használatra és megosztásra irányuló projekteket arra a 16 képességi területre összpontosítva, amelyet az EDA-val és az Európai Unió Katonai Törzsével (EUKT) együtt a képességfejlesztési terven keresztül határoztak meg;

41. üdvözlí a Tanács arra irányuló szándékát, hogy az európai kapacitások – többek között a távirányítású légijármű-rendszer és az állami műholdas kommunikáció – erősítésével összefüggésben kölcsönös projekteket szervezzen; megjegyzi, hogy a távirányítású légijármű-rendszer esetében szabályozási keretet kell kidolgozni e technológiáknak 2016-ig az európai légi irányítási rendszerbe történő kezdeti beépítésére vonatkozóan, a polgári és katonai igényekre, valamint a nemzetközi jog betartásának szükségességére is figyelemmel; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a Horizont 2020 polgári-katonai kutatási pénzeszközeit miként lehet felhasználni a távirányítású légijármű-rendszer európai légtérbe történő bevezetésére;

42. üdvözlí az Európai Unió műholdalapú szolgáltatásai (Galileo, Copernicus, EGNOS) terén elért haladást; úgy véli, hogy az űrrepüléssel kapcsolatos szolgáltatásokat – többek között a Copernicust – működésbe kellene léptetni, a KBVP-missziók és -műveletek nagyfelbontású műholdfelvételekkel történő támogatása érdekében; üdvözlí az Ariane 6. projekt elindítását; sajnálatosnak tartja, hogy műszaki és kereskedelmi okokból az Unió továbbra is orosz indító szerkezeteket vásárol, ami ellentétes a bizonyos fokú stratégiai autonómia elérésére irányuló célkitűzésével, és ezért hangsúlyozza, hogy előrelépéseket kell tenni az EU függetlenségét biztosító polgári és katonai felhasználású technológiák fejlesztése terén;

43. felszólítja az Uniót annak ösztönzésére, hogy tagállamai teljesítsék a NATO kapacitásépítési céljait, és legalább a GDP-jük 2 %-ának megfelelő védelmi kiadásokat, valamint azt kell előírnia, hogy a nemzeti védelmi költségvetéseknek legalább 20 %-át nagyméretű felszerelésekre, többek között kutatás-fejlesztésre fordítsák;

2015. május 21., csütörtök

Iparági terület

44. üdvözli a Bizottság a jelenleg – több okból kifolyólag – rendkívül speciális védelmi piacokhoz való, a kkv-k általi hozzáféréseinek megkönnyítését célzó következő javaslatát: mivel a keresletet lényegében kizárólag állami megrendelések teszik ki, a piacon tevékenykedő vállalatok száma korlátozott, a termékek fejlesztése hosszú ideig tart és hosszú ideig kell azokat üzemben tartani, valamint egyes technológiák stratégiai jellegűek;

45. tudomásul veszi a Bizottság „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című 2013. júliusi közleményét, valamint az annak végrehajtására vonatkozó 2014. júniusi ütemtervet és az abban foglalt javaslatokat, többek között a 2009/81/EK és a 2009/43/EK belső piaci irányelvek hatékonyabb végrehajtására vonatkozóan, a tagállamok EUMSZ 346. cikkében lefektetett szuverén jogainak sérelme nélkül;

46. úgy véli, hogy mindezek az intézkedések szükségessé teszik az európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) előzetes közös meghatározását azon stratégiai vállalkozások vagy tevékenységek pontosabb célzása érdekében, amelyek számára az előnyös lehet, kellően figyelembe véve a tagállami védelmi iparágak kapacitásai közötti eltéréseket; úgy véli, hogy e meghatározásnak olyan kritériumokon kell alapulnia, mint pl. az EU-ban elvégzett eszköz- és technológiafejlesztés, a fejlett eszközök és technológiák tulajdonjogának és használati jogának vállalkozások általi ellenőrzése és külföldi részvényesek esetén annak biztosítása, hogy ez utóbbiak nem rendelkeznek túl nagy szavazati joggal, amely veszélyezteti, hogy a vállalkozások az ellenőrzésük alatt tartásuk a tevékenységeiket; kiemeli az európai kritikus védelmi eszközpark (azaz a kulcsfontosságú ipari kapacitások és kritikus technológiák) meghatározásának szükségességét;

47. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Unió ipar-, űr- és kutatáspolitikája kiterjed a védelem területére; rámutat arra, hogy a más területekkel – például a belső és határbiztonsággal, a katasztrófavédelemmel és a fejlesztéssel – kapcsolatos uniós programok kiemelkedő lehetőséget kínálnak az említett politikákhoz tartozó kapacitások közös fejlesztésére és a KBVP-missziók irányítására; felszólítja a Bizottságot, hogy alakítson ki állandó eljárásrendet a Bizottság, az EKSZ, az EVÜ és tagállamok között a közös piac, ipar, űrkutatás, kutatás és fejlesztés terén történő együttműködésre; felszólítja a Bizottságot, hogy teremtsen meg az állandó kapcsolatot a belbiztonsági terület uniós szervei és ügynökségei (Frontex, Europol, ENISA) és a külbiztonsági és védelmi terület ilyen szervei (Európai Védelmi Ügynökség, EKSZ) között;

48. tudomásul veszi a 2009/81/EK irányelv (honvédelmi és biztonsági beszerzések) és a 2009/43/EK irányelv (védelmi vonatkozású termékek belső piaci transzfere) hatékonyabb végrehajtására irányuló bizottsági javaslatokat; szükségesnek tartja továbbá annak meghatározását, hogy mi tartozik azon nagy stratégiai értékkel bíró eszközök és technológiák területéhez, amelyekre sem a 2009/81/EK (alapvető biztonsági érdeket szolgáló eszközök), sem a 2004/18/EK (a védelem területéhez kapcsolódó, de nem kizárólagosan védelmi vonatkozású eszközök) irányelv nem vonatkozik; úgy véli, hogy az ebben az ágazatban működő uniós vállalkozásoknak külön jogi és pénzügyi rendszerre van szükségük, amely lehetővé teszi számukra, hogy versenyképesek legyenek, és ezáltal az EU stratégiai önállóságát is biztosítja;

49. tudomásul veszi a Tanács arra irányuló szándékát, hogy megteremtse az ellátási rendszerek európai biztonságát, amely feltételezi, hogy a tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak, és haladéktalanul gondoskodnak védelmi szükségleteik teljesítéséről; várja az e rendszer végrehajtásának módjait meghatározó bizottsági ütemtervet, valamint a stratégiai jelentőségű védelmi ipari vállalkozásokba történő külföldi befektetések ellenőrzésére vonatkozóan bevezetendő zöld könyvet; üdvözli a tagállamok közötti ellátásbiztonság továbbfejlesztett keretének EVÜ általi elfogadását, amely keret jelentős önkéntes, jogilag nem kötelező erejű mechanizmus a tagállamok számára az ellátásbiztonság kölcsönös támogatásának és az e téren történő segítségnyújtás fokozására; felszólítja az EVÜ-t és a Bizottságot, hogy közösen alakítsanak ki további eszközöket és kezdeményezéseket az egész EU-ra kiterjedő ellátásbiztonság előmozdítására és a tagállamok új keretmegállapodás végrehajtásában történő támogatására;

50. felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelműen azonosítsa és mozgósítsa azokat az uniós pénzügyi eszközöket és konstrukciókat, amelyek a védelmi ipar közös európai piaca létrehozásának támogatását szolgálják;

51. üdvözli a Wassenaar-rendszer exportkorlátozási listái – megfigyelési és behatolási technológiákkal kapcsolatos – módosításainak elfogadását, amelyeket a közelmúltban uniós szinten is végrehajtottak; hangsúlyozza azonban, hogy az uniós kritikus infrastruktúrák megtámadásához és az emberi jogok megsértéséhez felhasználható technológiák ellenőrizetlen gyártásának és kivitelének megakadályozására ennél többre van szükség; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő javaslatot a kettős felhasználású termékek kivitelét szabályozó rendelet módosítására;

2015. május 21., csütörtök

52. úgy véli, hogy egyedül egyetlen kormány sem képes tényleges hatással bíró kutatás-fejlesztési programokat indítani; emlékeztet a Tanács kapacitáserősítéséről szóló, 2008. decemberi nyilatkozatára és a tagállamok azon közös kötelezettségvállalására, hogy védelmi költségvetésük 2 %-át kutatási célokra fordítják; felszólítja az alelnököt/főképviselőt és az EVÜ vezetőjét, hogy adjanak helyzetjelentést erre vonatkozóan; örömmel veszi ezért tudomásul a Bizottságnak a polgári és a védelmi kutatási területet összefogó szinergiák kialakítására irányuló javaslatait; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a Horizont 2020 biztonsági kutatási programja számottevő lehetőségeket biztosít a kapacitások e tekintetben történő fejlesztésére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat az Unió külpolitikáit támogató kutató missziók támogatására, többek között a polgári és katonai erők közötti interoperabilitás javítása céljából a kettős felhasználású technológiák terén végzett műszaki fejlesztésre, ahogyan az a Horizont 2020-at létrehozó konkrét programban is szerepel; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az éves munkaprogramokba építsék be a vonatkozó kutatási tevékenységeket; üdvözli továbbá az előkészítő intézkedések indítását, és bízik abban, hogy a KBVP területén végzett ilyen intézkedés a következő többéves pénzügyi kereten belül egy kutatási témakör finanszírozását eredményezheti; rámutat annak fontosságára, hogy – a Parlament által az uniós célkitűzéseket és az uniós költségvetést végrehajtó ügynökségre figyelemmel a 2015. évi költségvetésben tett javaslatnak megfelelően – a Bizottság és az EVÜ által közösen végzett KBVP-kutatás tekintetében induljon kísérleti projekt; ezzel összefüggésben sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem terjesztett elő értékelést a Parlament számára az EUMSZ 185. cikkének lehetőségeiről, az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló, 2013. november 21-i állásfoglalásában kértek ellenére;

53. mindazonáltal a legszigorúbb körülményekre szólít fel, legyen szó akár a kormányzás, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok, a társfinanszírozás vagy a védelmi előkészítő intézkedés részvételi szabályainak kérdéseiről; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen vegyenek részt a döntéshozatali eljárásban, elkerülve ezáltal a túlzott adminisztrációt és szavatolva, hogy a programok eleget tegyenek a KBVP és a tagállamok stratégiai szükségleteinek;

54. felhívja a figyelmet arra, hogy a védelmi kutatás mind az ipari vállalkozások versenyképessége, mind az EU stratégiai önállósága szempontjából rendkívül érzékeny és stratégiai terület, és kéri, hogy a kutatási eredmények védelme érdekében a biztonság és a védelem területére vonatkozóan vezessenek be megfelelő szellemi tulajdonjogi politikát; várja ezzel kapcsolatban a Bizottság, valamint a védelmi ipari vállalkozások javaslatait;

55. tudomásul veszi a védelmi felszerelésekre vonatkozó közös szabványok és tanúsítási eljárások végrehajtásának előmozdítását célzó bizottsági javaslatokat; e tekintetben várja az EVÜ és a Bizottság védelmi iparági szabványok kidolgozására vonatkozó ütemtervét, valamint az EVÜ-nek és az EASA-nak a katonai tanúsítványok Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének javítására irányuló javaslatait; sajnálatának ad hangot az európai szabványügyi szervezetek abbéli vonakodása miatt, hogy a védelmi termékekre termékszabványosítási zárjegyet adjon;

o

o o

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO főtitkárnak, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) hivatalban lévő elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Afrikai Unió Közgyűlése elnökének és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége főtitkárnak.

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0214

A közös biztonság- és védelempolitika finanszírozása

Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika finanszírozásáról (2014/2258(INI))

(2016/C 353/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére, különösen annak 21., 24., 41., 42., 43., 44., 45. és 46. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és annak későbbi módosításaira,
- tekintettel az Európai Számvevőszék „A Koszovónak a jogállamiság területén nyújtott európai uniós támogatás” című 18/2012. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 18-i következtetéseire,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. november 25-i és 2014. november 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az alelnök/főképviselő és az Európai Védelmi Ügynökség vezetője 2014. július 7-i, a 2013. decemberi európai tanácsi következtetések végrehajtásáról szóló eredményjelentésére,
- tekintettel az alelnök/főképviselő és a Bizottság „Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében” című közös közleményére és az ehhez kapcsolódó 2014. május 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Védelmi Ügynökség 2014. évi éves jelentésére és 2013. évi pénzügyi jelentésére,
- tekintettel „Az átfogó uniós megközelítés és következményei az Unió külső tevékenységeinek következetességére nézve” című, 2014. április 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az 1999. december 11-i helsinki Európai Tanács elnökségi következtetéseire („Legfőbb Cél 2003”) és a Tanács által 2004. május 17-én jóváhagyott „Legfőbb Cél 2010”-re,
- tekintettel a polgári képességek fejlesztéséről szóló miniszteri konferencia által jóváhagyott és az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa által 2007. november 19-én tudomásul vett „Legfőbb Polgári Cél 2010”-re,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0286.

2015. május 21., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Költségvetési Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0136/2015),
- A. mivel az Unión belüli és kívüli egyre inkább kihívást jelentő biztonsági helyzet, amelyet olyan új kockázatok és fenyegetések jellemeznek, amelyeket egyedül egyik tagállam sem képes kezelni, megkívánja a KBVP megerősítését, hogy az hatékonyabb szakpolitikai eszközzé, továbbá az uniós polgárok biztonságának és az európai értékek és értékek előmozdításának valódi garanciájává váljon; mivel az Uniónak növelnie kell a biztonságot a külső határain;
- B. mivel a védelmi kiadásokat érintő költségvetési megszorítások és a meglévő párhuzamosságok szükségessé teszik a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozásának újragondolását a költségvetési előirányzatok jobb és költséghatékonyabb felhasználása révén, az összes – akár polgári, akár katonai – misszió és művelet uniós intézményi szinten történő, megfelelő demokratikus ellenőrzésének biztosítása mellett;
- C. mivel a 2013. decemberi Európai Tanács úgy határozott, hogy az Athéné mechanizmus felülvizsgálatát is beleértve megvizsgálja az EU-missziók és -műveletek pénzügyi vonatkozásait annak biztosítása érdekében, hogy az eljárások és a szabályok az Unió számára fokozott gyorsaságot, rugalmasságot és hatékonyságot tegyenek lehetővé az uniós polgári missziók és katonai műveletek telepítése terén;
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés rendelkezései szerint az Unió főképviselője egyben a Bizottság alelnöke, az Európai Védelmi Ügynökség vezetője és az Európai Unió Külügyi Tanácsának elnöke is; mivel az EUSZ 45. cikke szerint az Európai Védelmi Ügynökség „feladatait szükség esetén a Bizottsággal kapcsolatot tartva látja el”;
1. megjegyzi, hogy az EU és tagállamai világszerte különféle békétámogató és válságkezelési műveletek jelentős finanszírozói, míg a polgári és katonai KBVP-műveletek és -missziók a teljes finanszírozásnak nagyon kis hányadát képviselik; elismeri, hogy a KBVP-beavatkozások fontosak a béke eléréséhez, ugyanakkor arra biztatja a tagállamokat, hogy kövessenek a konfliktusok megelőzését, a konfliktus utáni újjáépítést és a konfliktus által sújtott övezetekben a fenntartható béke megőrzését határozottabban előtérbe helyező irányvonalat; meggyőződése, hogy az EU nem engedheti meg magának, hogy kizárólag a válságok után alkalmazott vagy a válságból való kilábalást segítő eszközökre összpontosítson;
 2. felhívja az alelnök/főképviselőt és a tagállamokat, hogy teljes mértékben bontakoztassák ki a Lisszaboni Szerződésben és különösen annak a tagállamok egy csoportja által végrehajtott KBVP-missziókról rendelkező 44. cikkében és az állandó strukturált együttműködésről rendelkező 46 cikkében rejlő lehetőségeket a KBVP-missziók és -műveletek gyorsabb és rugalmasabb alkalmazása tekintetében;
 3. aggodalommal jegyzi meg, hogy az összesítve hozzávetőlegesen évi 190 milliárd euró védelmi költségvetés ellenére a tagállamok még mindig nem tudják teljesíteni az 1999-es Helsink-i Legfőbb Célokot; emlékeztet az EU által kitűzött ambiciózus legfőbb polgári célokra; felhív az EU valódi védelmi szereplőként való megerősítésére a NATO keretében, és sajnálatát fejezi ki egy olyan doktrína hiánya miatt, amely megvalósítaná az EUSZ 43. cikkében felsorolt feladatokat (a kibővített „petersbergi feladatok”); határozottan támogatja a tagállamok közötti és az uniós szintű szorosabb biztonsági és védelmi koordinációt és együttműködést a NATO keretében, különösen az erőforrások, képességek és eszközök összevonása és megosztása terén; felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen készítsen elemzést a biztonsági és védelmi kihívásokról és szükségletekről;
 4. megjegyzi, hogy az uniós költségvetés KKBP-fejezetében a polgári KBVP-missziókra szánt finanszírozás szintje az elmúlt években csökkent, és a várakozások szerint a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret részeként stabil marad; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a polgári missziókra is kihatással volt a kifizetési előirányzatok általános elégtelensége, ami a Bizottságot arra kényszerítette, hogy áthidaló intézkedésként 22 millió euró kifizetését 2015-re halassza; üdvözlő azonban, hogy mintegy 16 millió euró lehetséges megtakarítást azonosítottak, ami lehetővé teszi további missziók finanszírozását, ha ennek szükségessége a közeljövőben felmerülne;

2015. május 21., csütörtök

Költségmegtakarító/hatékonyságnövelő kezdeményezések

5. üdvözlí a Bizottság által a közelmúltban előterjesztett, a pénzügyi szabályok meglévő keretein belül a polgári KBVP-missziókra vonatkozó pénzügyi eljárások lerövidítésére irányuló konkrét intézkedéseket és pragmatikus megoldásokat; helyteleníti azonban, hogy KKB keretrendszerében még mindig jelentős késedelmek mutatkoznak a KBVP-missziók számára létfontosságú berendezések és szolgáltatások közbeszerzése terén, részben a Tanács általi határozathozatal folyamatának lassúsága miatt, de a pénzügyi szabályok KBVP-missziókra való alkalmazására vonatkozó egységes megközelítés bizonyos hiánya miatt is, és helyteleníti ennek a missziók működésére, személyzetére és potenciálisan a missziók biztonságára gyakorolt negatív hatását;

6. sürgeti a Bizottságot, hogy a polgári KBVP-missziók pénzügyi szabályaira vonatkozó konkrét sablon elkészítésével és a meglévő iránymutatások szükségleteikhez való hozzáigazításával enyhítse ezeket a hiányosságokat a missziók gyors, rugalmas és hatékonyabb lebonyolításának elősegítése érdekében, egyúttal garantálva az uniós forrásokkal való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást és az Unió pénzügyi érdekeinek megfelelő védelmét; úgy véli, hogy a költségvetéssel kapcsolatban a polgári műveleti parancsnokot kellene felhatalmazni, ugyanolyan módon, mint ahogy az az uniós küldöttségek vezetői esetében történt;

7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak be éves jelentést a biztonság- és védelempolitikákra fordított kiadások teljes összegéről, amelynek az e terület számára elkülönített költségvetés lehető leghatékonyabb jövőbeli kezelése érdekében többek között a közbeszerzési eljárások átlátható bemutatását is tartalmaznia kell;

8. határozottan bátorítja egy megosztott szolgáltatási központ (SSC) felállítását egy integrált erőforrás-kezelési rendszerrel (IRMS) együtt, a polgári missziók gyors telepítésének és költséghatékonyságának javítása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a kezdeményezés a mai napig holtponton van; megjegyzi, hogy jelenleg megfontolás tárgyát képezi egy missziós támogató platform, de felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tegyenek további lépéseket egy valódi megosztott szolgáltatási központ (SSC) létrehozása érdekében;

9. úgy véli, hogy az EKSZ/Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat krónikus adminisztratív költségvetési megszorításain enyhíteni kellene, mivel az éves költségvetési előirányzat továbbra is túl alacsony valamennyi tervezési, végrehajtási és támogatási feladat ellátásához, különösen amikor csaknem egyidejűleg több missziót indítanak;

10. úgy véli, hogy a jelenleg csak az új polgári KBVP-missziókat kiszolgáló állandó KBVP-raktárt gyorsan tovább kellene fejleszteni úgy, hogy az valamennyi jelenlegi misszióra kiterjedjen, és javuljon a tárolt berendezések hozzáférhetősége, valamint hogy bővüljön a szükséges felszerelések választéka; javasolja, hogy a KBVP-raktárt a jövőben létrehozandó megosztott szolgáltatási központ (SSC) kezelje;

11. hangsúlyozza a missziók megfelelő személyzettel való ellátásának szükségességét a tagállamok e tekintetben tett különféle kötelezettségvállalásainak megfelelően (pl.: „Legfőbb Polgári Cél 2010” vagy a többéves polgári képességfejlesztési terv); sajnálatát fejezi ki azonban a KBVP-missziók számára megfelelő számú szakképzett személyzet felvételével és megtartásával kapcsolatos nehézségek miatt; bátorít a gyorsan telepíthető polgári reagáló csoportok (CRT-k) széles körű alkalmazására, ami növelné az EU gyorsreagálási képességét, elősegítené a missziók gyors felépítését és hozzájárulna válságkezelésének hatékonyságához;

12. sajnálja, hogy a polgári KBVP-misszióknál dolgozó személyzet biztonságának védelme céljából kiválasztott magánvállalkozások kiválasztásának folyamatát az átláthatóság hiánya és magas költségek jellemzik; a biztonságvédelmi magánvállalkozások által felszámított díjak csökkentése és a kiválasztási folyamat átláthatóbbá tétele érdekében kéri, hogy a polgári KBVP-missziók számára hozzanak létre külön biztonsági keretszerződést; úgy véli, hogy ezzel összefüggésben az európai vállalkozásoknak kell elsőbbséget adni;

2015. május 21., csütörtök

Koherencia és kiegészítő jelleg

13. úgy véli, hogy a KBVP része a szélesebb külső KKBP-dimenzióknak és az Unió külső tevékenysége egészének, valamint a közös piaci, ipari, űr-, kutatási és fejlesztési politikák belső dimenziójának is; határozottan úgy véli, hogy biztosítani kell a különböző eszközök közötti koherenciát és kiegészítő jellegét a méretgazdaságosság elérése és az uniós kiadások hatásának maximalizálása érdekében; meggyőződése, hogy az EU több eszközzel és potenciális ösztönző hatással rendelkezik, mint bármely más szupranacionális intézmény, mivel biztonság- és védelempolitikája átfogó megközelítés révén más uniós eszközök és finanszírozási mechanizmusok által is megerősíthető; úgy véli ezért, hogy a KKBP erőforrásokat intelligensebben kellene felhasználni, mégpedig a KBVP-eszközök és a Bizottság által irányított különböző uniós finanszírozási programok fokozott összehangolása révén;

14. felhív adott esetben a katonai-polgári szinergiák javítására és különösen ezeknek a tervezési folyamatok kezdetén történő figyelembevételére, főként a helyiségek, az orvosi szolgáltatások, a logisztika, a szállítás és a missziók biztonsága területén, a különböző parancsnoki láncok tiszteletben tartása és a polgári és katonai missziók természetének, céljainak és működési módjainak világos megkülönböztetése mellett;

15. hangsúlyozza azokat a lehetséges megtakarításokat, amelyek a katonai területen – többek között a közlekedés, a képzés és az orvosi segítségnyújtás területén – a szinergiák uniós szinten történő előmozdításából származnának; kiemeli az Európai Védelmi Ügynökség szerepét azon küldetése révén, hogy előmozdítja az uniós tagállamok körében az interoperabilitást és a szinergiákat a védelmi felszerelések és a bevetési képességek területén, de határozottan sajnálatosnak tartja, hogy jöllehet az ügynökséget az alelnök/főképviselő vezeti, az továbbra is a Tanács hatáskörébe tartozik, és azt teljes mértékben az Unió költségvetésén kívülről finanszírozzák, így kibújik az európai demokratikus ellenőrzés alól;

16. üdvözli a válságkezelési eljárás 2013-ban elfogadott felülvizsgálatát, mivel ez a KBVP-missziók tervezésének és indításának javulásához vezetett; hangsúlyozza azonban, hogy többet kell tenni az uniós külpolitikai gépezet különböző részeit elválasztó tartós akadályok leküzdése érdekében;

17. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre állandó pénzügyi eljárásokat a Bizottság, az EKSZ, az EDA, az ESA és a tagállamok közötti együttműködéshez a KBVP és a közös piac, az ipar-, űr- és a kutatási és fejlesztési politikák terén; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy állapítsanak meg állandó pénzügyi szabályokat, hogy összekapcsolják a belső biztonság területének uniós szereplőit (pl. Frontex, Europol, ENISA) a külső védelemmel (pl. EDA, EKSZ);

18. üdvözli a KBVP-kutatásra vonatkozó kísérleti projekt végrehajtását, amelyet a Bizottság és az EDA közösen végeztek el a 2015. évi költségvetésben a Parlament által tett javaslat szerint, tekintettel arra, hogy az ügynökség az Unió célkitűzéseinek és költségvetésének végrehajtója; ezzel összefüggésben sajnálja, hogy a Bizottság nem biztosította a Parlament számára az EUMSZ 185. cikkében rejlő lehetőségek értékelését, amit a Parlament az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló, 2013. november 21-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ kért;

19. üdvözli az európai biztonsági és védelmi ágazatról szóló közlemény végrehajtási ütemtervről szóló, 2014. június 24-én elfogadott bizottsági közleményt; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy egy érdekelt feleknek szóló értékelésben körvonalazza, hogy a lehetséges kedvezményezettek, valamint a nemzeti és regionális hatóságok milyen módon képesek kihasználni a hivatkozott intézkedéseket (európai strukturális és beruházási alapok, ERFA, ESZA, INTERREG V); e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság javaslata túl későn érkezhethet ahhoz, hogy befolyásolja a nemzeti és regionális hatóságok folyamatban lévő erőforrás-elosztását vagy az erősebb európai védelmi technológiai és ipari bázist szolgáló uniós források átcsatornázását;

20. üdvözli a kiképzéssel és felszereléssel kapcsolatos („Train and Equip”) kezdeményezést, amely az átmeneti vagy kivonulási stratégia részeként biztosítaná a partnerek kapacitásépítését azáltal, hogy elősegíti harmadik országok biztonsági és védelmi erői különféle típusú eszközökkel és halált nem okozó felszerelésekkel való ellátásának finanszírozását, és a kérdéssel kapcsolatban támogatja az EKSZ és a Bizottság általi közös megközelítést; támogatja a projekt egységek létrehozását, amelyekhez az érdekelt tagállamok vagy harmadik országok hozzájárulhatnak, és amelyek segíthetnek biztosítani a fogadó országok számára a gyors szállítást és a biztonsági szükségletek kielégítésére irányuló együttműködést a projekt támogatás biztosítása révén, és úgy véli, hogy ezeket szisztematikusan használni kellene;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0514.

2015. május 21., csütörtök

21. üdvözli a Bizottságnak a (közbeszerzési szerződésekről szóló) 2009/81/EK irányelv és a (védelmi vonatkozású termékek belső piaci transzferéről szóló) 2009/43/EK irányelv hatékonyabb végrehajtására vonatkozó javaslatait; felszólítja a Bizottságot annak figyelembevételére, hogy a védelem területén működő uniós vállalkozásokra különleges jogi és pénzügyi rendszert kell alkalmazni annak érdekében, hogy versenyképesek lehessenek, és ezáltal támogatni tudják a védelmi képességek megerősítésére irányuló nemzeti erőfeszítéseket;

Katonai műveletek finanszírozása

22. elismeri, hogy a katonai műveleteket a tagállamok az uniós költségvetésen kívül finanszírozzák, és hogy közös költségeiket az Athéné mechanizmus fedezi; hangsúlyozza, hogy az Athéné létfontosságú e műveletek telepítéséhez, továbbá a tagállamok közötti szolidaritás eszköze, amely ösztönzi a tagállamokat – különösen azokat, amelyeknek nem állnak rendelkezésére pénzügyi források és műveleti erőforrások –, hogy hozzájáruljanak a KBVP-műveletekhez; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a közös költségek tényleges aránya továbbra is nagyon alacsony (becslések szerint az összes költség hozzávetőlegesen 10–15 %-a), továbbá hogy a katonai műveletek során a „költségeket ott kell viselni, ahol felmerülnek” elv miatt nemzeti szinten viselt költségek és felelősségek nagy aránya ellentmond a szolidaritás és a tehermegosztás elvének, és még inkább visszatartja a tagállamokat a KBVP-műveletekben való aktív részvételtől; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez a helyzet, különösen azzal összefüggésben, hogy a tagállamok részéről hiányzik a hajlandóság a műveletekhez szükséges haderő létrehozásában való részvételre, gátolja a KBVP-műveletek gyors telepítését, és veszélyezteti azok általános hatékonyságát; úgy találja, hogy biztosítani kell a katonai missziók hosszú távú finanszírozását;

23. sajnálatát fejezi ki ezzel összefüggésben amiatt, hogy az Athéné mechanizmus felülvizsgálata, amelynek elvégzése 2014 végére volt esedékes, csak igen csekély eredményt hozott, így például egyfajta előfinanszírozás megszervezését bizonyos költségek tekintetében a telepítés felgyorsítása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanácsban nem született megállapodás arról, hogy az uniós harccsoportok stratégiai telepítésével kapcsolatos költségek finanszírozása felkerüljön a szisztematikusan az Athéné által viselt közös költségek listájára, hanem ehelyett csak egy két évre szóló, megújítható határozatot fogadtak el; felszólítja a következő védelemmel foglalkozó Európai Tanácsot, hogy fontolja meg az Athéné keretében finanszírozható közös költségek kiterjesztését, például a KBVP-műveletek és -missziók telepítésével kapcsolatos költségek automatikus finanszírozására (az erők elszállásolásához szükséges infrastruktúra, a hadszíntereken a csapatok beléptetési pontjainak kialakításával kapcsolatos költségek és szükség esetén a biztonsági élelmiszer- és üzemanyagkészletek);

24. támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek harmadik országoktól vagy nemzetközi szervezetektől származó pénzbeli hozzájárulások vonzásával és azok Athéné mechanizmuson belüli kezelésével kapcsolatos lehetőségek feltárására irányulnak; támogatja továbbá a „közös finanszírozás” lehetőségét, amelynek keretében kisebb számú résztvevő ország finanszírozná a missziók operatív költségeit, azzal a feltétellel, hogy hozzájárulásaikat az Athéné keretében kezelik, továbbá azok kiegészítik és nem helyettesítik a közös költségeket;

25. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés az EU-nak olyan új KBVP-re vonatkozó rendelkezéseket adott, amelyeket még nem alkalmaztak; arra bátorítja a Tanácsot, hogy alkalmazza az EUSZ 44. cikkét, amely lehetővé teszi, hogy az erre kész tagállamok KBVP-feladatokat hajtsanak végre; úgy véli, hogy sürgősen gyorsabb döntéshozatali folyamatra van szükség; úgy véli, hogy a katonai műveletek finanszírozására szolgáló ad hoc mechanizmusoknak az Athéné által megtérített hagyományos közös költségeknél többet kellene fedezniük;

26. felszólítja a Tanácsot, hogy a jelenlegi költségvetési évben kezdeményezze egy olyan (az EUSZ 41. cikkének (3) bekezdése szerinti) induló alap létrehozását a katonai műveletek előkészítő szakaszainak gyors finanszírozására, amely egyúttal erős kapacitásfejlesztési eszközként is szolgálna; felhívja továbbá a Tanácsot, hogy terjesszen elő javaslatot arra vonatkozóan, hogy válsághelyzetben hogyan valósítható meg gyorsan a Parlamenttel való konzultáció; megjegyzi, hogy míg a polgári missziók az előkészítő intézkedések tekintetében külön költségvetéssel rendelkeznek, a katonai missziók telepítése és hatékonysága strukturálisan hátráltatva lesz mindaddig, amíg e lehetőség nem kerül kihasználásra; határozottan arra bátorítja a tagállamokat, hogy vegyenek részt az EUSZ 46. cikkében szabályozott állandó strukturális együttműködésben, amely egyúttal jelentősen gyorsabban megvalósíthatóvá tenné az EU gyorsreagálási képességének sürgősen szükséges javítását; e tekintetben sajnálja, hogy a Tanács módszeres és hosszú távú védelmi együttműködésre vonatkozó, 2014. november 18-án elfogadott politikai kerete nélkülözi az érdemi tartalmat, mert a dokumentum csak a jelenlegi gyakorlatokat írja le; felhívja ezért a Bizottságot, hogy terjessze elő a szükséges javaslatot annak pontosítására vonatkozóan, hogy az uniós költségvetés hogyan könnyítheti meg az állandó strukturált együttműködés létrehozását és az állandó strukturált együttműködés keretén belül folytatott békeidő alatti katonai együttműködés munkáját;

2015. május 21., csütörtök

27. megdöbben, hogy egyelőre nem létezik olyan európai szintű adóügyi ösztönző, amely együttműködésre és az erőforrások összevonására sarkallna; tudomásul veszi a 2013. decemberi Tanács ilyen megállapodások megvizsgálására vonatkozó felhívását, és sajnálatosnak tartja, hogy egy év elteltével a megbeszélések még nem vezettek e tekintetben semmilyen kézzelfogható intézkedéshez; megállapítja, hogy a belga kormány már eseti jelleggel héa-mentességet nyújt bizonyos EDA-projektek előkészítő szakaszai számára, pl. a műholdas hírközlés esetében; úgy véli, hogy ezeket a mentességeket automatikusan alkalmazni kell, és ki kell terjeszteni őket az infrastruktúrára és meghatározott képességekkel összefüggő programokra, a NATO-n belül létező mechanizmus vagy a polgári kutatási infrastruktúrák tekintetében létező uniós mechanizmus mintájára; kéri bármilyen más ösztönző kidolgozását, amely ösztönözheti az európaiak közötti együttműködést a képességek területén;

Átláthatóság és elszámoltathatóság

28. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és az elszámoltathatóság nemcsak a demokratikus ellenőrzés szempontjából elengedhetetlen követelmények, hanem a megfelelő működés és az uniós lobogó alatt megvalósított missziók hitelessége szempontjából is; ismételtlen hangsúlyozza, hogy a Parlament fontosnak tartja a különböző KBVP-műveletek és -missziók költségvetésbe való beállítása feletti felügyelet gyakorlását; üdvözlí a 2013. december 2-i intézményközi megállapodásban előírt jelentéstételi mechanizmusokat, például a KKBK-költségvetésre vonatkozó negyedéves jelentéseket és a KKBK-ról tartott közös egyeztető üléseket; üdvözlí az alelnök/főképviselő által arra vonatkozóan tett ígéretet, hogy új életet lehel az utóbbi ülésekbe, és megfelelő fokú rugalmasságot vezet be azok hatókörét illetően annak érdekében, hogy a Parlamentet folyamatosan teljes körűen tájékoztassa a katonai missziókról és a Politikai és Biztonsági Bizottság munkájáról és napirendjéről; fenntartja, hogy a missziók és műveletek finanszírozása és vállalása terén a rugalmasság és hatékonyság javítása semmi esetre sem ronthatja le a KBVP-beavatkozások átláthatósága és elszámoltathatósága tekintetében elért pozitív fejleményeket; felhívja a Bizottságot, hogy a költségvetési rendelet 49. cikke (1) bekezdésének g) pontját kiterjesztően értelmezze, a KKBK-fejezetben szereplő valamennyi polgári KBVP-misszióra vonatkozóan konkrét költségvetési sorra tegyen javaslatot, és kötelező módon illesszen be éves tevékenységi jelentésébe minden egyes misszióról egy tételes beszámolót, azok résztvevői és a felmerült költségek alapján;

29. várakozással tekint az olyan kezdeményezések elé, amelyek egyértelművé és következtetessé tennék a polgári missziókra alkalmazandó finanszírozási és operatív szabályokat; üdvözlí a pénzügyi szabályok rugalmasságáról folyamatban lévő eszmecserevel összefüggésben a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy külön sablont készít valamennyi KBVP-misszióra, és a meglévő iránymutatásokat ezek szükségéhez igazítja;

A szavaknak megfelelő tettek

30. arra ösztönzi az alelnököt/főképviselőt, hogy vállaljon vezető szerepet a KKBK terén, és játsszon irányító szerepet az akadályok lebontásában a Tanács, a Bizottság és az EKSZ közötti koordináció biztosítása, valamint az ez utóbbi két testületen belüli koherencia garantálása révén; javasolja, hogy az EU különleges képviselőit meg lehetne bízni azzal, hogy javítsák a különböző helyszíni uniós szereplők közötti párbeszédet és együttműködést az uniós fellépés következtetességének fokozása, illetve annak érdekében, hogy a több forrásból származó finanszírozás kihívásból előnnyé váljon;

31. úgy véli, hogy a következő védelemmel foglalkozó Európai Tanácsnak meg kell ragadnia azt a lehetőséget, hogy mély eszmecsere folytasson és konkrét javaslatokat tegyen a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozási szabályainak reformjára azok hatékonyabbá és sikeresebbé tétele érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a 2013. decemberi Európai Tanács alkalmával vállalt kötelezettségeiknek; úgy véli, hogy az Európai Tanács védelemmel foglalkozó következő ülésén konkrét intézkedéseket kell elfogadni az Unió védelmi kapacitásainak a NATO-t kiegészítő megerősítésére, az Európai Védelmi Ügynökség támogatására és megerősítésére, és a közös ipari és technológiai bázis támogatására;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok által az Európai Tanács által a védelmi kapacitások megerősítésével kapcsolatban hozott határozatok operatív végrehajtása érdekében tett erőfeszítéseket, figyelembe véve az egyes tagállamok költségvetési korlátait;

o

o o

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az alelnöknek/főképviselőnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO főtitkárnak és a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének.

2015. május 21., csütörtök

P8_TA(2015)0215

Európai biztonsági és védelmi képességek

Az Európai Parlament 2015. május 21-i állásfoglalása az európai védelmieszköz-piacokon végbemenő változásoknak az európai biztonsági és védelmi képességekre kifejtett hatásáról (2015/2037(INI))

(2016/C 353/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére,
- tekintettel az Európai Tanács közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. december 19–20-i következtetéseire,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2014. november 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2013. július 24-i közleményére (COM(2013)0542), valamint az ahhoz kapcsolódó, 2014. június 24-i végrehajtási ütemtervre (COM(2014)0387),
- tekintettel a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló, 2009. május 6-i 2009/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásokra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontra,
- tekintettel a Tanács által 2014. november 18-án elfogadott, a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés szakpolitikai keretére,
- tekintettel az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) irányítóbizottsága által 2013 novemberében elfogadott keretmegállapodásra az aláíró tagállamok közötti ellátás biztonságáról, valamint az ahhoz kapcsolódó, a prioritások megállapításáról szóló, az EDA irányítóbizottsága által 2014 májusában elfogadott magatartási kódexre,
- tekintettel az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló, 2013. november 21-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a pénzügyi válságnak az uniós tagállamok védelmi ágazatára gyakorolt hatásáról szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0159/2015),

⁽¹⁾ HL L 146., 2009.6.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0514.

⁽⁴⁾ HL C 168. E, 2013.6.14., 9. o.

2015. május 21., csütörtök

- A. mivel 2009-ben a védelmi jogszabálycsomag keretében az európai védelmi piacra vonatkozóan új jogszabályokat vezettek be, és ezeket mind a 28 tagállam átültette nemzeti jogrendjébe; mivel az új szabályok sarkalatos pontja az átláthatóságon, a megkülönböztetésmentességen és a versenyen alapuló, a védelmi ágazat sajátos kérdéseivel foglalkozó szabályozási keret bevezetése;
- B. mivel a tagállamok megállapodtak abban, hogy ki kell fejleszteni a védelmi felszerelések és szolgáltatások európai piacát; mivel az Európai Tanács egyenesen arra szólított fel, hogy meg kell teremteni az egész Unióra kiterjedő ellátásbiztonsági rendszert; mivel a megfelelő képességek, a felszereléssel való ellátás és az EU stratégiai önállósága döntő fontosságú tényezők az Unió és a vele szomszédos államok biztonsága szempontjából;
- C. mivel a KBVP keretében végrehajtott békefenntartó és biztonsági missziók sikere jelentős mértékben ezek gyors és késlekedés nélküli reakcióképességétől függ, és ezért kulcsfontosságú tényező egy valódi európai védelmi piac létrehozása a párhuzamosságok felszámolása és a bürokrácia csökkentése érdekében;
- D. mivel az európai védelmi piacok konszolidációjának, költséghatékonyságának és átláthatóságának hiánya miatt az európai védelmi ágazat külső vonatkozásoktól való függése tovább növekedhet egy olyan időszakban, amikor Európa biztonságát többszörösen és közvetlenül olyan fenyegetések árnyékolják be, amelyekre a hidegháború vége óta nem volt példa;
- E. mivel a védelmi ágazatot érintő, kutatásba és technológiába való tagállami beruházások, valamint az európai együttműködés keretében a védelmi ágazatban a kutatásra és a technológiára irányuló beruházások szintje az utóbbi években riasztóan visszaesett;

A védelmi piacokon tapasztalható fejlemények veszélyeztetik Európa önállóságát

1. továbbra is komolyan aggódik a védelmi költségvetéseknek a legtöbb tagállamban tapasztalható széles körű és nagyrészt összehangolatlan megnyírbálása miatt; hangsúlyozza, hogy a védelmi költségvetések csökkentése gyöngíti a tagállamok és az Unió védelmi képességeit, és megkérdőjelezi a nemzeti és az uniós biztonság biztosítására való felkészültségük szintjét; véleménye szerint e koordinációt nélkülöző forráscsökkentések, a strukturális problémák és a tisztességtelen és átláthatatlan gyakorlatok kockázatosak az Unióra nézve, mivel stratégiai jelentőségű eszközök és képességek vesznek kárba, valamint olyan lehetőségek maradnak kihasználatlanul, amelyeket egyébként a védelmi politikák összehangolása, illetve a védelmi források összevonása és megosztása nyújthatna az EU jóléte és békéje, ellátásbiztonsága, valamint polgári és érdekei védelmének maradéktalan, az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke szerinti biztosítása tekintetében;
2. rendkívül komoly aggodalmának ad hangot az EU közvetlen szomszédságában kitört fegyveres konfliktusok, alacsony intenzitású válságok, hibrid háború és a harcokban közvetlenül részt nem vevő országok által támogatott és ösztönzött háborúk, államkudarc, instabilitás és az emberi jogok nagy arányú megsértése, valamint az EU-n belüli és kívüli terrorfenyegetés miatt; úgy véli, hogy a jelenlegi biztonsági fenyegetések közesek az EU egésze számára, ezért egységes és összehangolt módon, a katonai és polgári erőforrásokat összevonva és megosztva kell fellépni ezekkel szemben; határozottan úgy gondolja ezzel összefüggésben, hogy elengedhetetlenül fontos a források pazarlásának elkerülése, az adófizetők pénzének jobb felhasználása, az előrelépés a védelmi felszerelések európai piacának létrehozása felé, valamint egy olyan, innováción és technológián alapuló, versenyképes európai védelmi technológiai és ipari bázis kifejlesztése, amely fokozott, határokon átnyúló koordináció révén képes szinergiák kialakítására, valamint a KBVP-hez szükséges képességek biztosítására; úgy véli továbbá, hogy ez kulcsfontosságú lesz a biztonság és stabilitás az Európa területén és annak szomszédságában való biztosítását célzó NATO műveletek keretében végrehajtott európai fellépések hatékonyságának és költséghatékonyságának növelése szempontjából;
3. nyugtalanítja ezért, hogy a 2009-es védelmi jogszabálycsomag irányelveit a tagállamok lassú ütemben és következetlenül hajtják végre, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét lépéseket az irányelvek megfelelő végrehajtása érdekében, nyomon követve az irányelvek nemzeti jogba való átültetését, a piaci torzulások elkerülése céljából; elismeri, hogy az új jogszabályok bevezetése lassú folyamat, de figyelmeztet arra, hogy a nem megfelelő és zavaros végrehajtás során rossz gyakorlati előírások születhetnek, ami veszélyezteti az irányelvekben kitűzött célok elérését és ezáltal a védelmi felszerelések európai piacának létrehozását, és gyengíti az európai védelmi technológiai és ipari bázis kifejlesztését; hangsúlyozza, hogy a védelmi jogszabálycsomagnak az Európában folytatott védelmi együttműködés ösztönzéséhez is hozzá kell járulnia, és felhívja a Bizottságot és az EDA-t az e téren való szoros együttműködésre; sajnálattal emlékeztet rá, hogy a közös beszerzés gyakorlata a védelmi ágazatban stagnál, sőt, az utóbbi években vissza is szorult;

2015. május 21., csütörtök

4. figyelmeztet az európai védelmi ágazat külső tényezőktől való függésének kockázatára egy olyan időszakban, amikor a biztonsági környezet egyre bonyolultabb és egyre több kihívást támaszt; óva int különösen egy olyan helyzettől, amelyre egyidejűleg érvényes, hogy a tagállamok nem koordinálják védelmi költségvetéseiket, a piac széttöredezettsége az új belső piaci szabályok ellenére továbbra is fennáll, a védelmi ipar EU-n kívüli országok kivételétől való függése nő, valamint az európai védelmi ágazatba történő külföldi befektetés egyes országokban gyarapszik, ami az átláthatóság hiányát eredményezheti, s így a tagállamok átengedik az ellenőrzést stratégiai fontosságú nemzeti és európai védelmi ágazatok, eszközök és technológiák felett;

5. úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani az egyes projektek által az Unió önállóságára és függetlenségére gyakorolt hatásokra, például az Oroszországgal való, érzékeny területeket – többek között a műholdak Szojuz-rakétákkal való felbocsátását és a stratégiai légi szállítást – érintő együttműködésre; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamok mihamarabb elvégezzék hadi/védelmi iparuk felülvizsgálatát, és ösztönzőket nyújtsanak a fejlesztésükhöz az uniós jog által megengedett mértékben;

6. hangsúlyozza, hogy a magas versenyképességű, modern és integrált európai védelmi ipari stratégia alapvető fontosságú Európa védelmi képességének biztosítása, valamint az egyéb, kapcsolódó gazdasági ágazatokra gyakorolt pozitív hatás érdekében; rámutat, hogy a gazdasági források és az emberi tőke fokozott együttműködése alapvető fontosságú a kettős felhasználású kutatás előrelépéséhez, amely minimalizálja a külső függőséget, biztosítja az ellátást és az ipar nyersanyagait, elsősorban a kiemelt fontosságúakét;

7. megjegyzi, hogy bár a 2013. decemberi Európai Tanácsnak nem sikerült megfelelő választ adnia erre a helyzetre, mégis számos fellépést körvonalazott a közös biztonság- és védelempolitika javítása érdekében, és kötelezettséget vállalt az előrehaladás 2015 júniusáig megvalósítandó felülvizsgálatára; fájjalja, hogy a biztonsági környezetnek mind az EU-n belüli, mind a tőle keletre és délre fekvő területeken tapasztalható további romlása ellenére, amely veszélyezteti a biztonságát, mégsem történt számottevő előrelépés a jelenlegi biztonsági kihívások és fenyegetések kezelése tekintetében;

8. nyomatékosan felszólítja az Európai Tanácsot, hogy vonja le a megfelelő tanulságokat, és tegyen konkrét lépéseket az európai védelmi piac széttöredezettségének áthidalása érdekében; felhívja az Európai Tanácsot, hogy készítsen egyedi iránymutatásokat a védelmi politikákra és az európai védelmi piacra vonatkozóan, figyelembe véve a védelmi ágazat sajátosságait, átláthatóságának és versenyképességének javítása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy rendelkezésre álljanak azok a védelmi képességek, amelyek Európa biztonságának szavatolásához és a KBVP célkitűzéseinek eléréséhez szükségesek;

Az európai kereslet költségvetési megszorítások miatti visszaesése: a további együttműködés szükségessége

9. úgy véli, hogy az európai védelmi költségvetések éveken át tartó koordinátlanságát a tagállamok közötti együttműködés és koordináció fokozásával kell ellensúlyozni, többek között a védelmi költségvetésre vonatkozó politikák összekapcsolása, valamint a katonai és kettős felhasználású felszerelések beszerzésekor követett stratégiák egyeztetése révén, összhangban az átlátható közbeszerzésre vonatkozó normákkal; kiemeli a tagállamok közötti előzetes egyeztetés fontosságát a felszerelések beszerzésére és felújítására irányuló stratégiai beruházások vonatkozásában; ismételten kéri a kereslet megerősítését az EU-ban, a versenyképes és független európai védelmi technológiai és ipari bázis előmozdítása és fenntartása érdekében; hangsúlyozza, hogy hatékony és átlátható európai védelmi technológiai és ipari bázis fenntartása kulcsfontosságú tényező abból a szempontból, hogy Európa a Szerződésben foglalt célkitűzésekkel összhangban képes legyen megoltalmazni polgárainak biztonságát, érdekeit és értékeit, valamint teljesítse biztonság-fenntartói feladatait; kéri a Bizottságot olyan ipari stratégia kidolgozására, amely meghatározza azokat a fő képességeket, amelyekre az európai védelmi technológiai és ipari bázis építhető;

10. emlékeztet arra, hogy a 28 uniós tagállam továbbra is második helyen áll a világon mind a védelmi kiadások, mind a fegyverexport terén; úgy véli, ebből a tényből kitűnik, hogy az uniós tagállamok és az Unió továbbra is jelentős szerepet játszanak a globális fegyvereladások és védelmi beszerzések terén; úgy véli, hogy a 190 milliárd eurós összesített éves védelmi kiadás az adófizetők pénzéből származó hatalmas összeg; emlékeztet továbbá arra, hogy a közelmúltban született számos tanulmány szerint a fő problémát az jelenti, hogy a 28 uniós tagállam védelmi költségvetései közül számos egyáltalán nem hatékonyan kerül elköltésre, ami hosszas késlekedésekhez, magasabb költségekhez vezet, valamint működésképtelen, noha vadonatúj helikopterekhez, vadászgépekhez és egyéb technológiához; hangsúlyozza a nemzeti védelmi hatóságok és a védelmi ipar szereplői közti viszony alapos átalakításának, továbbá a közbeszerzési projektek eredményeire vonatkozó szigorú minőségi kritériumok bevezetésének szükségességét;

2015. május 21., csütörtök

11. úgy véli, hogy az uniós tagállamokban alkalmazott jelenlegi költségvetési megszorításoknak a védelmi eszközök beszerzése terén lehetőséget kell kínálniuk a fokozott és jobb együttműködésre az adófizetők szempontjából jobb ár-érték arány biztosítása, valamint az EU egészében a megfelelő katonai képességek és az ellátó rendszerek fenntartható biztonságának garantálása érdekében; úgy véli, hogy a tagállamoknak választaniuk kell a közös kihívások kezelését elősegítő hatékony együttműködés és aközött, hogy elvesztik stratégiai képességeiket és nem védik meg a nemzeti és európai polgárokat és érdekeket;

12. emlékeztet arra, hogy nagyobb konvergenciára van szükség a nemzeti védelmi tervezési folyamatok között, és üdvözli ezzel összefüggésben a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés szakpolitikai keretének a Tanács általi elfogadását; sajnálatosnak találja azonban, hogy e keret nem kötelező erejű, és nem vezetett be világos és strukturált folyamatot; hangsúlyozza, hogy e dokumentumot az Európai Tanácsnak támogatnia kell ahhoz, hogy kulcsszereplővé váljék; arra bátorítja a tagállamokat, hogy nemzeti védelmi felülvizsgálataik során kérjék az EDA támogatását, valamint osszák meg nemzeti beruházási terveiket és prioritásait az Unió Katonai Bizottságán belül; felhívja a tagállamokat, hogy indítsanak állandó strukturált együttműködést a koordináltabb fellépés érdekében, valamint használják fel az uniós finanszírozást az együttműködés kialakítására a békeidők során; felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy a PESCO sikeres elindításához készítsen reális terveket;

13. kéri, hogy az együttműködés, valamint a kezdeményezések összevonása és megosztása kapjon prioritást, és hogy e célból ösztönzők kerüljenek bevezetésre; kéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot annak tisztázása érdekében, hogyan szolgálhatnak a piacot nem torzító adóügyi ösztönzők ezeket a célokat; tudomásul veszi Belgium azon döntését, amely héamentességet nyújt az Európai Védelmi Ügynökség ad hoc projektei számára, és úgy véli, hogy ezt az adómentességet ki lehetne terjeszteni az EDA együttműködési tevékenységeire; üdvözli az EDA összevont közbeszerzési mechanizmus létrehozására irányuló munkáját, és arra számít, hogy a mechanizmus intézkedéseket tartalmaz majd a védelmi felszerelések közös beszerzésének ösztönzésére és támogatására;

14. emlékeztet arra, hogy a Horizont 2020, a COSME, valamint az európai strukturális és beruházási alapok keretében a védelmi ágazatban tevékenykedő vállalkozások – és különösen a kkv-k – a kettős felhasználásra vonatkozó és más projektekből nyújtható uniós finanszírozásért folyamodhatnak; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék a vállalatokat – és különösen a kkv-kat – abban, hogy megragadhasák a védelemmel kapcsolatos projektekből nyújtható európai finanszírozás által kínált lehetőségeket;

15. rámutat, hogy az utóbbi időben az EU-nak egyre nagyobb harcot kellett folytatnia a kibertérben jelentkező fenyegetésekkel és kihívásokkal, köztük az egyes tagállamok és az EU egészének biztonságát érintő súlyos fenyegetéssel; úgy véli, hogy az ilyen fenyegetéseket megfelelő értékelésnek kell alávetni, és uniós szinten kell fellépni annak érdekében, hogy a tagállamokban technikai és más biztonsági intézkedéseket hozhassanak;

16. kéri, hogy az Európai Tanács 2015. júniusi ülésén kerüljön napirendre a közbeszerzések és a szerződések odaítélése folyamatainak egyszerűsítése, tekintettel a kiberbiztonságra és a tagállamok közötti fokozottabb koordináció biztosítására, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy gyorsan fellépjen az olyan fő globális fenyegetésekkel szemben, mint a kiberterrorizmus és a kibertámadások;

17. ismételten felszólítja az alelnököt/főképviselőt és a Tanácsot, hogy dolgozzon ki uniós közös álláspontot a pilóta nélküli felfegyverzett légi járművek használatával kapcsolatban, kiemelt jelentőséget adva az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának, és kezelve az olyan kérdéseket, mint a jogi keret, az arányosság, az elszámoltathatóság, a polgári lakosok védelme és az átláthatóság;

A külső függőség növekedése: közös megközelítésre van szükség

18. figyelmeztet arra, hogy a védelmi ágazatban tevékenykedő vállalkozások európai forgalomkiesésüket egyre nagyobb mértékben az EU-n kívülre történő kivitellel ellensúlyozzák; aggodalmának ad hangot e megközelítés potenciális hátulütői miatt, többek között az érzékeny technológiák és a szellemi tulajdon-jogok jövőbeli versenytársaknak történő átadása és a termelés EU-n kívülre történő áthelyezése miatt, miáltal veszélybe sodorják Európa ellátásbiztonságát; véleménye szerint súlyos stratégia hiba kitenni az EU-t olyan kockázatnak, hogy az európai védelmi technológiai és ipari bázis különböző stratégiai érdekeket szem előtt tartó harmadik országbeli fogyasztóktól függjön;

2015. május 21., csütörtök

19. emlékeztet arra, hogy a fegyver kivitelre vonatkozó uniós közös álláspont a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzése tekintetében közös értelmezést határoz meg, ami a nemzeti export-ellenőrzési rendszerek összehangolását szolgálja; úgy véli, hogy nyolc kritériumának következetesebb alkalmazása szükséges annak biztosításához, hogy a kül- és biztonságpolitikai célkitűzések elsőbbséget élvezzenek a rövid távú gazdasági haszonnal szemben, ugyanakkor az európai ágazatok számára egyenlő versenyfeltételek legyenek érvényben;

20. nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a közös álláspont elveinek, valamint az éves jelentésekben maradéktalanul számoljanak be védelmi felszereléseik harmadik országokba történő kivitelének aktuális helyzetéről; felhívja a Tanácsot és az alelnököt/főképviselőt, hogy vizsgálják meg a jelentéstételi kötelezettségnek való megfelelést, továbbá a kivitel-ellenőrzési keret átláthatósága és nyilvános ellenőrzése javításának módozatait; emlékeztet arra, hogy a közös álláspont betartása alapvető az uniós elvek és értékek érvényre juttatása – kiváltképpen a nemzetközi emberi jogi jogszabályok és a nemzetközi humanitárius jog, valamint a helyi, regionális és globális biztonság tekintetében vállalt uniós kötelezettségek – szempontjából;

21. tudomásul veszi a Bizottság közleményét a kettős felhasználású eszközökre vonatkozó export-ellenőrzési politikák felülvizsgálatáról, és hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy olyan ellenőrzési módozatokat kell biztosítani, amelyek nem akadályozzák az áruk és a technológia szabad áramlását a belső piacon, és nem teszik lehetővé az uniós jogszabályok eltérő értelmezéseit; sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb nyújtson be egy új jogalkotási javaslatot a kettős felhasználású termékek kivitelére vonatkozó ellenőrzési rendszerrel kapcsolatban a rendszer koherenciájának, hatékonyságának és átláthatóságának, valamint az emberi jogokra gyakorolt hatása elismerésének érdekében, egyúttal az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából; hangsúlyozza, hogy a javaslatnak tekintetbe kell vennie a biztonsági kihívások változó jellegét és a műszaki fejlődés gyorsaságát, különös tekintettel a megfigyelési és hálózati behatoló szoftverekre és eszközökre, valamint a szoftverek sebezhetőségeinek értékesítésére;

22. megjegyzi, hogy a kettős felhasználású termékek növekvő jelentősége kínál ugyan előnyöket a védelmi ágazat és a kereskedelmi termelés közötti szinergiák tekintetében, ugyanakkor azonban függést idéz elő a polgári ellátási láncoktól, amelyek termelési alapja gyakran Európán kívül található; tájékoztatást kér a Bizottságtól és az Európai Védelmi Ügynökségtől az egyre fokozódó internacionalizáció lehetséges kockázatairól, a védelmi ágazat tulajdonosi szerkezetében bekövetkező változásoknak adott esetben az ellátásbiztonságra gyakorolt lehetséges hatására, valamint az európai és a nemzeti biztonságot, többek között az EU digitális infrastruktúráját fenyegető veszélyek fokozódására; felhívja az Európai Bizottságot, hogy kellő időben tájékoztassa az Európai Parlamentet az eredetileg bejelentés szerint 2014 végére elkészíteni tervezett, „A védelmi és biztonsági ipari eszközök ellenőrzése” című zöld könyv állásáról, és információt kér az érintettekkel folytatott, meghirdetett konzultáció eredményéről;

23. üdvözli az egész Unióra kiterjedő ellátásbiztonsági rendszer létrehozása érdekében az Európai Védelmi Ügynökség és a Bizottság által végzett munkát, és elvárja, hogy az állam- és kormányfők által 2015 júniusában történő elfogadás céljából egyedi intézkedéseket tartalmazó ütemterv kerüljön előterjesztésre; felhívja az Európai Bizottságot és Európai Védelmi Ügynökséget annak részletes kifejtésére, hogy az előkészítő munkába milyen mértékben vonták be „az átfogó és nagyratörő, az egész EU-ra kiterjedő, kölcsönös garanciákon, valamint a kockázatok és a szükségletek elemzésén alapuló ellátásbiztonsági rendszerre vonatkozó, lehetőség szerint az állandó strukturált együttműködés jogalapját felhasználó” parlamenti javaslatot⁽¹⁾; úgy véli, hogy a Bizottság korábbi módszerei – köztük a feltérképezés és a megfigyelés – nem bizonyultak elegendőnek; hangsúlyozza, hogy koncentrálni kell a katonai felszerelések 28 tagállam fegyveres erői számára történő szabad forgalmazása biztosításának módjára vonatkozó új megközelítésekre;

24. úgy véli, hogy az ellátásbiztonság terén a tagállamok között kölcsönös biztosítási rendszert kell kialakítani és azt az integrált európai védelmi piac kiépítésének kulcsfontosságú elemévé kell tenni; üdvözli az Európai Védelmi Ügynökségnek az ellátásbiztonsággal kapcsolatos megállapodásra vonatkozó frissített keretét, amely a kölcsönös bizalmat és a szolidaritást erősítő eszköz, sajnálja azonban, hogy nem hoz létre jogi kötelezettségeket; véleménye szerint az EU egészére kiterjedő ellátásbiztonsági rendszernek a hatályos jogszabályok végrehajtásán – és különösen az Unión belüli transzferekről szóló irányelv maradéktalan végrehajtásán – kell alapulnia annak érdekében, hogy elháruljanak a védelmi termékek EU-n belüli mozgását gátló akadályok;

A belső piaci szabályozás lehetőségeinek teljes kiaknázása

25. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által útjára indított „védelmi csomag” az európai védelmi ágazat versenyképességét hivatott elősegíteni, és egyik célja a problémák csökkentése, amelyek az európai védelmi piac szétszabdaltságából, a védelmi szerződések odaítélése során tapasztalható protekcionista hozzáállásból és a védelmi vonatkozású termékek transzferére vonatkozó tagállami ellenőrzési rendszerek koordinátlanságából fakadnak;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0514.

2015. május 21., csütörtök

26. hangsúlyozza, hogy az egységes védelmi piac teljes átláthatóságot biztosítana, és megelőzné az egymást átfedő erőfeszítéseket, amelyek piaci torzulásokat eredményeznek; rámutat, hogy a KBVP békével és a biztonsággal kapcsolatos misszióinak sikere nagymértékben függ a gyors reagálásra való képességtől, és hogy a szorosabb integráció kulcsfontosságú a folyamatok egyszerűsítése és a költségek lefaragása során;

27. rámutat, hogy az európai védelmi piac kitjesítéséhez fokozottan versenyképes, innováció- és technológiaközpontú ipari bázis szükséges, amely képes szinergiákat teremteni a szorosabb határon átnyúló együttműködés révén, továbbá, hogy a függetlenség biztosítása és az ellátás biztonságának megteremtése érdekében – különösen a legfontosabb eszközök tekintetében – kulcsfontosságú a kettős felhasználás területén végzett kutatás fejlesztése;

28. rámutat, hogy az európai védelmi és technológiai innováció erősítése, valamint jelentős megtakarítások elérése érdekében Európának méretgazdaságos termelésre és közös uniós piacra van szüksége a védelmi beszerzések területén, tekintettel a modern, integrált és versenyképes európai védelmi ipar kialakítására; hangsúlyozza, hogy a belső piaci szabályozás adta lehetőségeket teljes mértékben ki kell használni az európai védelmi és biztonsági ágazat folyamatban lévő szétaprózódásának visszafordítása érdekében, az átfogóbb határon átnyúló együttműködés révén, mivel a szétaprózódás a védelmi felszerelés beszerzésére irányuló programok közötti átfedésekhez, továbbá a nemzeti védelmi hivatalok és a védelmi ágazat közötti kapcsolatok átláthatatlanságához vezet; sürgeti a tagállamokat, hogy szüntessék meg azokat a nemzeti jogszabályokat, amelyek nincsenek összhangban a 2009/43/EK és 2009/81/EK irányelvekkel, és hátráltatják a védelmi közbeszerzés belső piacának kialakítását, és helyesen hajtják végre és juttassák érvényre a honvédelem és biztonságpolitika területén indított közbeszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelvet, valamint a védelmi vonatkozású termékek transzferéről szóló 2009/43/EK irányelvet; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét lépéseket az irányelvek megfelelő betartásának biztosítása érdekében, valamint ellenőrizze és felügyelje a nemzeti jogátültetési eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy ne vezessenek piaci torzulásokhoz;

29. felhívja a Bizottságot, hogy – a források lehető leghatékonyabb kihasználását szem előtt tartva – bátorítsa a tagállamokat közös beszerzésekre a központi közbeszerzési testületek, pl. az Európai Védelmi Ügynökség révén, a 2009/81/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelően;

30. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza az egyenlő feltételek kialakítására irányuló erőfeszítéseit az európai védelmi piacokon, küzdve a tagállamok protekcionista gyakorlatai ellen, elősegítve a határon átnyúló együttműködést és a könnyebb hozzáférést a védelmi ipar ellátási láncaihoz, valamint lépéseket téve annak az állapotnak a megszüntetésére, amelyben néhány tagállam kizárólag szállítója, míg mások kizárólag vevői a védelmi technológiáknak; ebben a tekintetben úgy véli, hogy az eltérések alkalmazását a 2009/81/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban megfelelően indokolni kell; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a hét iránymutató feljegyzés (Alkalmazási terület, Kivételek, Kutatás és fejlesztés, Az ellátás biztonsága, Az információ biztonsága, Alvállalkozói szerződések, Ellentételezések) hatásáról, és megjegyzi, hogy 2015-ben további két feljegyzés közzétételét tervezi; megjegyzi, hogy ezek a feljegyzések remek lehetőséget kínálnak a Bizottság számára a tagállamokkal folytatott párbeszéd indítására olyan témákról, amelyekről még sosem tárgyaltak strukturált és nyílt keretek között, és kéri, hogy tájékoztassák a tagállamokkal folytatott fenti párbeszéd eredményeiről;

31. megjegyzi, hogy az EUMSZ 346. cikkének jelenlegi megfogalmazása és megvalósításának tagállami gyakorlata még mindig nagy mozgásteret biztosít a tagállamok számára az alkalmazását illetően, így eltérhetnek a védelmi közbeszerzésre vonatkozó uniós jogszabályoktól a védelmi szerződések megkötésekor; ezért felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő módon és hatékonyan alkalmazzák az EUMSZ 346. cikkét, oly módon, amely konzisztens az uniós jogszabályokban, a belső piacra vonatkozó irányelvekben és a védelmi közbeszerzésre vonatkozó rendelkezésekben meghatározott követelményekkel; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata alapján a 346. cikk szerinti intézkedések csak kivételes és világosan körülhatárolt esetekben alkalmazhatóak, és nem léphetnek túl az ilyen esetek számára kijelölt korlátokon; figyelmeztet arra, hogy a közös piaci szabályok alóli kivételek helytelen alkalmazása gyengíti az Unió versenyképességét, csökkenti az átláthatóságot, megágyaz a korrupciónak, ezért hátráltatja az Unió védelmi piacának létrehozását, káros az európai védelmi technológiai és ipari bázis működésére és a mérvadó katonai képességek kialakítására nézve;

32. hangsúlyozza, hogy hosszú távon az ellentételezések teljes kivezetése elengedhetetlen az európai védelmi ágazat belső piacának zökkenőmentes működéséhez; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is ellenőrizze, hogy a tagállamok kivezetik-e a Szerződés 326. cikke alapján jogtalanul minősülő ellentételezéseket; úgy véli, hogy ez elengedhetetlen az európai védelmi ágazat belső piacának zökkenőmentes működéséhez és átláthatóságához, valamint a valamennyi beszállító – különösen a kkv-k – számára egyenlő versenyfeltételek biztosításához;

2015. május 21., csütörtök

33. emlékeztet arra, hogy a keretmegállapodások, az alvállalkozói szerződések és az altételekre bontás révén megnyithatók a meglévő ellátási láncok a kis- és középvállalkozások előtt; hangsúlyozza azonban, hogy garantálni kell az alvállalkozói lánc átláthatóságának elvét és a közös felelősség elvét; felhívja a tagállamokat, az Európai Védelmi Ügynökséget és a Bizottságot, hogy működjenek együtt egymással és a fővállalkozókkal annak biztosítása érdekében, hogy a kis- és középvállalkozások teljes mértékben megismerjék az értéklánc különböző szakaszait, mivel ennek révén biztonságban és könnyebben hozzáférhetnek a védelmi közbeszerzésekhez, és ellensúlyozható Európa technológiai és védelmi bázisának földrajzilag egyenlőtlen fejlődése;

34. megjegyzi, hogy az iparág egyelőre nagyon korlátozott mértékben alkalmazza a védelmi vonatkozású termékek transzferéről szóló irányelv fő eszközeit, különösen az általános engedélyekre és a védelmi cégek tanúsítására vonatkozó rendelkezéseket, és hogy hiányosságok jellemzik a tagállamok között annak érdekében folytatott közigazgatási együttműködést, hogy megfelelő ellenőrzési intézkedések révén megelőzzék a transzferengedélyek előírásainak és feltételeinek megsértését; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák ezen eszközök hatékony gyakorlati alkalmazását, és ennélfogva üdvözlí a Bizottság azon kezdeményezését, hogy a tagállamokkal együtt létrehoz egy munkacsoportot, amely az EU-n belüli transzferekről szóló irányelv harmonizálásával foglalkozik majd;

35. nagyra értékeli a Bizottság „Úton egy versenykéesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2014-es ütemtervét, valamint az e dokumentumban arra vonatkozóan tett kötelezettségvállalását, hogy miként lehetne enyhíteni a harmadik országok által igényelt ellentételezések negatív hatásait, és hogy az ellentételezések milyen hatást gyakorolnak a belső piacra és az európai iparra; hangsúlyozza az ütemterv időben történő végrehajtásának, illetve szükség esetén további lépések megtételének fontosságát; teljes mértékben támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy gyakorlati útmutatást adjon a kettős felhasználású projektekben európai forrásokat használó kkv-knak;

36. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak sürgősen javítaniuk kell a védelmi ágazatbeli közbeszerzési eljárásaik átláthatóságán a Bizottság és az uniós ügynökségek felé; hangsúlyozza, hogy bizonyos közbeszerzési eljárásokat, például az előzetes versenyeztetés nélkül történő tárgyalásos eljárást csak kivételesen, védelmi és biztonsági jellegű általános érdeket szolgáló kényszerítő okokkal indokolt esetekre kellene korlátozni, a 2009/81/EK irányelvnek megfelelően; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő ellenőrzést, lehetővé téve, hogy 2016-ban, az előzetes terveknek megfelelően a Parlament és a Tanács mindkét irányelvre vonatkozóan átfogó jelentést kaphasson;

37. emlékeztet annak fontosságára, hogy az illetékes felügyeleti hatóságok rendszeresen ellenőrizzék a védelmi és biztonsági felszereléseket, ideértve azok megfelelő nyilvántartását is;

38. hangsúlyozza, hogy az európai ellátásbiztonság tekintetében alapvető fontosságú a stratégiai partnerek közötti együttműködés, ezért ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások során vegyék figyelembe a védelmi beszerzéseket;

A védelmi beszerzésekre vonatkozó csomag felülvizsgálata

39. kéri a Bizottságot, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak a 2009/81/EK és 2009/43/EK irányelvekről írt végrehajtási jelentéseiben alaposan vizsgálja meg, hogy végrehajtották-e, és ha igen, megfelelően hajtották-e végre az irányelvek rendelkezéseit, valamint hogy teljesültek-e az irányelvek céljai, továbbá a jelentések alapján tegyen jogalkotási javaslatokat, amennyiben a jelentés eredményei ebbe az irányba mutatnak;

40. hangsúlyozza, hogy további különleges jelentéstételi kötelezettségeket kell bevezetni a tagállamok számára, a megfelelő adatvédelmi biztosítékokról hozott intézkedésekkel párosítva;

41. hangsúlyozza, hogy az uniós közbeszerzési szabályoknak a 2014-ben elfogadott 2014/24/EU és 2014/25/EU irányelvekben foglalt modernizációjának célja, hogy biztosítsa az átláthatóságot az alvállalkozói láncban, valamint a környezetvédelmi, szociális és munkaügyi jogszabályok betartását; hangsúlyozza, hogy az új irányelvek lehetővé teszik az egyszerűbb eljárások bevezetését, mint például az elektronikus közbeszerzést és a kereslet aggregálását, illetve a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kiválasztását, amelyeket hozzá lehet igazítani a védelmi és biztonsági ágazat sajátosságaihoz;

2015. május 21., csütörtök

42. az innovatív és versenyképes európai ipar megteremtését, valamint a biztonsági és védelmi költségvetések lehető leghatékonyabb felhasználását szem előtt tartva kéri, hogy az új „innovációs partnerség” eljárást vezessék be a védelmi közbeszerzések esetében, hiszen ez lehetővé tenné, hogy az ajánlatkérő ezt az eljárást alkalmazza új, innovatív termékek, szolgáltatások vagy munkák kifejlesztésére, majd beszerzésére, biztosítva a szükséges piaci ösztönzőket, illetve támogatva az innovatív megoldások kidolgozását, a piac lezárása nélkül;

43. hangsúlyozza, hogy a polgári lakosság maximális védelmének és biztonságának garantálását kell szem előtt tartani a védelmi és biztonsági felszerelések beszerzésére irányuló eljárásokban;

o

o o

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, a NATO Parlamenti Közgyűlésének és a NATO főtitkárnak.

2015. május 27., szerda

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0216

A gyümölcsök és zöldségek, a banán és a tej oktatási intézményekben való kínálatához kapcsolódó támogatási program (az intézményközi tárgyalások megkezdéséről szóló határozat)

Az Európai Parlament 2015. május 27-i határozata az 1308/2013/EU és az 1306/2013/EU rendeletnek a gyümölcsök és zöldségek, a banán és a tej oktatási intézményekben való kínálatához kapcsolódó támogatási program tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló intézményközi tárgyalások megnyitásáról és a tárgyalási megbízatásról (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014(COD))

(2016/C 353/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság ajánlására,

— tekintettel eljárási szabályzata 73. cikkének (2) bekezdésére és 74. cikkére,

határoz az intézményközi tárgyalások megnyitásáról a következő tárgyalási megbízatás alapján:

MEGBÍZATÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) A jelenlegi programok alkalmazása során szerzett tapasztalatok, valamint a különböző szakpolitikai lehetőségek **külső értékeléseiből** és későbbi **elemzéséből levont következtetések arra engednek következtetni, hogy a két iskolaprogram létrehozását alátámasztó érvek továbbra is helytállóak.** A gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), valamint a tejtermékek fogyasztása napjainkban csökkenő tendenciát mutat – **melyet többek között a magasan feldolgozott, ráadásul gyakran hozzáadott cukorban, sóban és zsírban is gazdag élelmiszerek fogyasztása felé elmozduló modern tendenciák csak még jobban súlyosbítanak.** Ezért **továbbra is érvényben kell tartani az uniós támogatást, amely az egyes mezőgazdasági termékeknek az oktatási intézményekben tanuló gyermekek részére történő kiosztását finanszírozza.**

Módosítás

- (2) A jelenlegi programok alkalmazása során szerzett tapasztalatok, **a külső értékelések következtetései,** valamint a különböző szakpolitikai **választási** lehetőségek és **a tagállamok szociális nehézségeinek későbbi elemzése azt mutatják, hogy mindkét iskolaprogram folytatása és megerősítése rendkívüli fontossággal bír.** A **friss** gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), valamint a tejtermékek fogyasztása napjainkban csökkenő tendenciát mutat, **és különösen a gyermekek** – a magasan feldolgozott, gyakran hozzáadott cukorban, sóban és zsírban **és/vagy adalékanyagokban** is gazdag **élelmiszereket egyre inkább előnyben részesítő fogyasztási szokások miatt – egyre túlsúlyosabbak.** Ezért **fontos, hogy** az egyes mezőgazdasági termékeknek az oktatási intézményekben tanuló gyermekek részére történő kiosztását **finanszírozó uniós támogatás jobban hozzájáruljon az egészséges táplálkozási szokások előmozdításához és a helyi termékek fogyasztásához.**

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 6. megegyezései módosítása. Célja az iskolaprogramok jelentőségének hangsúlyozása, valamint a folytatásuk és megerősítésük mellett szóló indokok kiemelése. Ezenkívül a Bizottságnak a javaslat újraértékelésére vonatkozó döntését követően fontos, hogy a Parlament szilárd álláspontot foglaljon el az iskolaprogramok folytatása mellett.

Módosítás 2

Rendelethez irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) A különböző szakpolitikai lehetőségek elemzése arra mutat rá, hogy a közös jogi- és pénzügyi keretrendszeren belül alkalmazott egységes módszer megfelelőbb és eredményesebb megoldást jelent a közös agrárpolitikában kitűzött konkrét céloknak az iskolai programok révén történő elérésében. Ezáltal a tagállamoknak lehetőségük nyílna arra, hogy állandó költségvetés mellett maximális szintre emeljék a kiosztás hatását és közben fokozzák a lebonyolítás hatékonyságát. A gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tejtermékek, illetve ezek ellátási láncai közötti különbségek számításba vételéhez azonban bizonyos elemeket, így pl. az egyes költségvetési csomagokat külön egységként kell meghagyni. A jelenlegi programok során szerzett tapasztalatok fényében továbbra is önkéntes legyen a tagállamok programban való részvétele. Az egyes tagállamokban kialakult különböző fogyasztási helyzeteket figyelembe véve lehetőséget kell biztosítani a résztvevő tagállamoknak arra, hogy ők maguk dönthessék el, hogy az oktatási intézményekben tanuló gyermekeknek kiosztásra engedélyezett termékek teljes körét vagy azok közül csak egyet kívánnak-e kiosztani.

Módosítás

- (3) A különböző szakpolitikai lehetőségek elemzése arra mutat rá, hogy a közös jogi- és pénzügyi keretrendszeren belül alkalmazott egységes módszer megfelelőbb és eredményesebb megoldást jelent a közös agrárpolitikában kitűzött konkrét céloknak az iskolai programok révén történő elérésében. Ezáltal a tagállamoknak lehetőségük nyílna arra, hogy állandó költségvetés mellett maximális szintre emeljék a kiosztás hatását és közben fokozzák a lebonyolítás hatékonyságát. A gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tejtermékek, illetve ezek ellátási láncai közötti különbségek számításba vételéhez azonban bizonyos elemeket, így pl. az egyes költségvetési csomagokat külön egységként kell meghagyni. A jelenlegi programok során szerzett tapasztalatok fényében továbbra is önkéntes legyen a tagállamok programban való részvétele. Az egyes tagállamokban kialakult különböző fogyasztási helyzeteket figyelembe véve lehetőséget kell biztosítani a résztvevő tagállamoknak arra, hogy – **az érdekelt régiók egyetértésével** – ők maguk dönthessék el, hogy az oktatási intézményekben tanuló gyermekeknek kiosztásra engedélyezett termékek teljes körét vagy azok közül csak egyet kívánnak-e kiosztani. **A tagállamok ezenkívül célzott intézkedések bevezetését is mérlegelhetik a serdülőkorú fiatalok körében tapasztalt csökkenő tejfogyasztás problémájának kezelése érdekében.**

2015. május 27., szerda

Módosítás 3

Rendelethez irányuló javaslat

4 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Főként a friss gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a fogyasztói tej körében csökkenő fogyasztásra utaló tendencia került megállapításra. Ennek megfelelően helytálló, hogy az iskolaprogramokban ezen termékekre kell a kiosztás súlypontját helyezni. Ez egyben hozzájárulna még az iskolákat sújtó szervezési terhek csökkentéséhez, növelné a korlátozott költségvetési keretek közötti kiosztás hatását és összhangban lenne a jelenlegi gyakorlattal, hiszen ezek a leggyakrabban kiosztásra kerülő termékek.

Módosítás

- (4) Főként a friss gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a fogyasztói tej körében csökkenő fogyasztásra utaló tendencia került megállapításra. Ennek megfelelően helytálló, hogy az iskolaprogramokban **mindenekelőtt** ezen termékekre kell a kiosztás súlypontját helyezni. Ez egyben hozzájárulna még az iskolákat sújtó szervezési terhek csökkentéséhez, **és** növelné a korlátozott költségvetési keretek közötti kiosztás hatását és összhangban lenne a jelenlegi gyakorlattal, hiszen ezek a leggyakrabban kiosztásra kerülő termékek. **Ugyanakkor a kalciumbevitelre vonatkozó táplálkozási ajánlások követése érdekében és a tejben lévő laktózzal szembeni intoleranciával kapcsolatos növekvő problémákra tekintettel a tagállamoknak engedélyezniük kell más tejtermékek, például a joghurt és a sajt kiosztását is, amelyek vitathatatlanul kedvező hatást gyakorolnak a gyermekek egészségére. Ezenkívül erőfeszítéseket kell tenni a helyi és regionális termékek kiosztásának biztosítására is.**

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosítása – 3. rész.

2015. május 27., szerda

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

5 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) A kiosztást támogató oktatási intézkedésekre azért van szükség, mert ezek segítségével a program eredményessé tud válni az egyes mezőgazdasági termékek fogyasztásának növelésével és az egészségesebb étrend kialakításával fémjelzett rövid- és hosszú távú céljai elérésében. *Jelentőségüknek fogva ezen intézkedéseknek mind a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), mind a tej kiosztását támogatniuk kell. Legyenek támogathatók az uniós támogatások keretein belül. Támogató intézkedések minőségében kritikus eszközként működnek abban, hogy a gyermekek ismét kapcsolatba lépjenek a mezőgazdasággal és annak különféle termékeivel, és a program kitűzött céljainak elérése érdekében engedélyezni kell a tagállamoknak azt, hogy többféle mezőgazdasági terméket vonhassanak be tematikus intézkedéseikbe. Az egészséges étkezési szokások elősegítése érdekében azonban az országos egészségügyi hatóságokat is be kell vonni ebbe a folyamatba, hiszen nekik kell jóváhagyniuk ezen termékek listáját és a kiosztásra engedélyezett két termékcsoportot, valamint dönteniük ezek táplálkozási szempontjairól.*

Módosítás

- (5) A kiosztást támogató **kísérő** oktatási intézkedésekre azért van szükség, mert ezek segítségével a program eredményessé tud válni az egyes mezőgazdasági termékek fogyasztásának növelésével és az egészségesebb étrend kialakításával fémjelzett rövid- és hosszú távú céljai elérésében. *A szövegben forgó élelmiszerek jelentőségére tekintettel az intézkedéseknek támogatniuk kell mind a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), mind pedig a tej és a tejtermékek kiosztását. Ezen élelmiszereknek az uniós támogatásokból támogathatónak kell lenniük. A többek között táplálkozási szakértők és mezőgazdasági termelők bevonását is magukban foglaló kísérő oktatási intézkedések fontos eszközök, mert általuk a gyermekek ismét kapcsolatba kerülhetnek a mezőgazdasággal, és megismerhetik az Unióban – és különösen az adott régióban előállított – mezőgazdasági termékeket. A program kitűzött céljainak elérése érdekében engedélyezni kell a tagállamok számára, hogy a mezőgazdasági termékek szélesebb skáláját – többek között feldolgozott gyümölcsökből és zöldségekből cukor, só, zsír vagy édesítőszerek hozzáadása nélkül előállított termékeket vagy más helyi, regionális vagy nemzeti mezőgazdasági specialitásokat, például mézet, étkezési olajbogyót, olívaolaját vagy aszalt gyümölcsöket vonhassanak be tematikus intézkedéseikbe. Az egészséges étkezési szokások elősegítése érdekében azonban a táplálkozás és/vagy egészségügy terén illetékes nemzeti hatóságokat is be kell vonni a folyamatba, és e hatóságoknak jóvá kell hagyniuk az engedélyezett termékek listáját és a kiosztásra engedélyezett két termékcsoportot, valamint dönteniük kell azok táplálkozási vonatkozásairól.*

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. meggyezési módosítása – 5. rész.

2015. május 27., szerda

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

6 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) A megfelelő költségvetési gazdálkodás biztosítása érdekében – **a támogató** oktatási intézkedések és a kapcsolódó költségek mellett – az uniós támogatáshoz egy rögzített felső értékhatárt kell meghatározni a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej kiosztása vonatkozásában. E felső értékhatárnak a **jelenlegi** helyzetet kell tükröznie. Az eddig megszerzett tapasztalatok fényében és a lebonyolítás **egyszerűsítését szem előtt tartva** a pénzügyi modelleket egymáshoz kell közelíteni és az Unió pénzügyi hozzájárulásának szintjét tekintve egy-
sleges módszerre kell alapozni. Ennek megfelelően helytálló, ha mind a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), mind a tej esetében a termékek árához hozzájáruló uniós támogatás szintje **egyfajta adagonkénti** maximális uniós támogatásra korlátozódik, és ha eltörlésre kerül a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) körében kötelező társfinanszírozás alapelve. Tekintettel a szóban forgó termékek áringadozására **a törvényhozási jogkört** a Bizottságra kell ruházni **az uniós támogatás szintjeinek – a termékek adagonkénti ára szerinti – beállításáról rendelkező intézkedések és az adag fogalmának meghatározása vonatkozásában.**

Módosítás

- (6) A megfelelő költségvetési gazdálkodás biztosítása érdekében – **a kísérő** oktatási intézkedések és a kapcsolódó költségek mellett – az uniós támogatáshoz egy rögzített felső értékhatárt kell meghatározni a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej kiosztása vonatkozásában. E felső értékhatárnak a **mindenkor aktuális** helyzetet kell tükröznie. Az eddig megszerzett tapasztalatok fényében és a lebonyolítás **egyszerűsítése céljával** a pénzügyi modelleket egymáshoz kell közelíteni és az Unió pénzügyi hozzájárulásának szintjét tekintve egy-
sleges módszerre kell alapozni. Ennek megfelelően helytálló, ha mind a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), mind a tej esetében a termékek árához hozzájáruló uniós támogatás szintje **gyermekenként és kiosztási műveletenként meghatározott** maximális **összegű** uniós támogatásra korlátozódik, és ha eltörlésre kerül a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) körében kötelező társfinanszírozás alapelve. Tekintettel a szóban forgó termékek áringadozására, **az uniós támogatás felső határértékét meghatározó egyes jogalkotási aktusok elfogadásának hatáskörét az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban** a Bizottságra kell ruházni.

2015. május 27., szerda

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

7 preambulubekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Az uniós pénzalapok hatékony és célzott felhasználásának biztosítása érdekében a **törvényhozási jogkört** a Bizottságra kell ruházni az uniós támogatás minden egyes tagállam közötti indikatív elosztását meghatározó intézkedések és a támogatásnak a beérkezett támogatási kérelmek alapján a tagállamok közötti szétosztási módja vonatkozásában. Az indikatív elosztásokat – a kiosztásra jellemző önkéntességgel megegyezően – külön-külön kell meghatározni a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej esetében. A gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) vonatkozó allokációs kulcs a tagállamok jelenlegi felosztásait hivatott tükrözni a 6-10 éves korosztályba tartozó gyermekek számával, mint a lakosságon belüli aránnyal meghatározott objektív kritérium alapján, az érintett régiók fejlettségi szintjét is számításba véve. Ahhoz, hogy a tagállamok fenntarthatassák a jelenlegi programok nagyságrendjét és azzal a céllal, hogy mások is bátorítást kapjanak a tejesztés vállalásához, a **két kulcsot (nevezetesen a pénzalapok múltbeli felhasználása a tagállamokban az iskolatej program keretein belül, valamint a 6-10 éves korosztályba tartozó gyermekek számával, mint a lakosságon belüli aránnyal meghatározott objektív kritériumok a gyümölcsök és zöldségek, köztük a banán esetében) együttesen kell használni a teje szánt pénzalapok felosztásában. Az itt jelzett két kulcs megfelelő arányának beállításához a törvényhozási jogkört a Bizottságra kell ruházni a két kritérium közötti egyensúlyra vonatkozó kiegészítő szabályok meghozatala érdekében. Emellett a tagállamok régióiban a demográfiai, illetve fejlettségi helyzetben újból és újból bekövetkező változásokat figyelembe véve a törvényhozási jogkört a Bizottságra kell ruházni annak háromévenkénti felmérése vonatkozásában, hogy a tagállamok ezen kritériumokra épülő felosztásai időszzerűek-e még.**

Módosítás

- (7) Az uniós pénzalapok hatékony és célzott felhasználásának biztosítása érdekében a **jogalkotási hatáskört az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban** a Bizottságra kell ruházni az uniós támogatás minden egyes tagállam közötti indikatív elosztását meghatározó intézkedések és a támogatásnak a beérkezett támogatási kérelmek alapján a tagállamok közötti szétosztási módja vonatkozásában. Az indikatív elosztásokat – a kiosztásra jellemző önkéntességgel megegyezően – külön-külön kell meghatározni a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej esetében. A gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) vonatkozó allokációs kulcs a tagállamok jelenlegi felosztásait hivatott tükrözni a 6-10 éves korosztályba tartozó gyermekek számával, mint a lakosságon belüli aránnyal meghatározott objektív kritérium alapján, az érintett régiók fejlettségi szintjét is számításba véve. Ahhoz, hogy a tagállamok fenntarthatassák a jelenlegi programok nagyságrendjét és azzal a céllal, hogy mások is bátorítást kapjanak a tejesztés vállalásához, a **teje szánt pénzalapok felosztásakor célszerű négy kulcs kombinálása (ezek a következők: a pénzalapok múltbeli felhasználása a tagállamokban az iskolatej program keretein belül, kivéve Horvátország esetét, ahol e rendelet alapján egyedileg kell az összeget meghatározni; a 6-10 éves korosztályba tartozó gyermekek száma lakosságon belüli arányként, mint objektív kritérium a gyümölcsök és zöldségek, köztük a banán kiosztása tekintetében; a régiók fejlettségi foka egy tagállamon belül; valamint az uniós támogatás felhasználási minimumszintjének megállapítása gyermekenként és évente). E négy kulcs megfelelő arányú kombinációjának kialakítása érdekében a Bizottságra kell ruházni a négy kritérium közötti egyensúlyra vonatkozó kiegészítő szabályok elfogadásának hatáskörét. Ezen kívül, tekintettel a tagállamok régióiban folyamatosan bekövetkező demográfiai és a fejlettségi szintet érintő változásokra, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban fel kell ruházni a Bizottságot azzal a hatáskörrel, hogy bizonyos jogszabályokat fogadjon el annak háromévente megvalósítandó értékelése tekintetében, hogy a tagállamok fent említett kritériumokra épülő felosztásai megfelelnek-e az aktuális helyzetnek. A programok legkülső régiókban történő végrehajtása esetén 5 %-kal növelni kell az uniós támogatást, mivel e régiók mezőgazdasága kevésbé diverzifikált, és bizonyos termékeket az adott régióban gyakran nem lehet megtalálni, ami magasabb szállítási és tárolási költségeket von maga után.**

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. megegyezései módosítása – 3. rész.

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat

8 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) Ahhoz, hogy a korlátozott demográfiai méretekkel jellemezhető tagállamok költséghatékony programot tudjanak megvalósítani, **a törvényhozási jogkört a Bizottságra** kell ruházni azon uniós támogatás **minimális összegének meghatározását illetően**, amelyre a tagállamok a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej esetében jogosultak.

Módosítás

- (8) Ahhoz, hogy a korlátozott demográfiai méretekkel jellemezhető tagállamok költséghatékony programot tudjanak megvalósítani, **az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban fel** kell ruházni **a Bizottságot azzal a hatáskörrel, hogy minimumösszeget állapítson meg** azon uniós támogatás **tekintetében**, amelyre a tagállamok a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán), **valamint a tej és a tejtermékek** esetében jogosultak.

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat

9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (9) A jó adminisztráció és a költségvetési gazdálkodás érdekében a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és/vagy a tej kiosztásában részt venni szándékozó tagállamoknak minden évben kérelmet kell benyújtaniuk az uniós támogatásra. Az eljárások és a lebonyolítás egyszerűsítése érdekében **ezt a kérelmet** külön-külön támogatási kérvények formájában kell benyújtani. A Bizottság a tagállamok **kérelmei alapján a** költségvetési előirányzatokon belül és a felosztások közötti korlátozott átjárhatóság figyelembe vétele mellett köteles dönteni a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) és a **tejre** vonatkozó végleges felosztások ügyében, ez pedig a táplálkozási igények szerinti kiosztást helyezi előtérbe. **A törvényhozási jogkört a Bizottságra** kell **ruházni az ilyen** áthelyezések feltételeit és korlátait meghatározó intézkedések **vonatkozásában**.

Módosítás

- (9) A jó adminisztráció és a költségvetési gazdálkodás érdekében a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és/vagy a tej **és a tejtermékek** kiosztásában részt venni szándékozó tagállamoknak minden évben kérelmet kell benyújtaniuk az uniós támogatásra. Az eljárások és a lebonyolítás egyszerűsítése érdekében **az ilyen kérelmeket** külön-külön támogatási kérvények formájában kell benyújtani. A Bizottság a tagállamok **kérelmeinek kézhezvételét követően a** költségvetési előirányzatokon belül és a felosztások közötti korlátozott átjárhatóság figyelembe vétele mellett köteles dönteni a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) **és/vagy a tejre** és a **tejtermékekre** vonatkozó végleges felosztások ügyében, ez pedig a táplálkozási igények szerinti kiosztást helyezi előtérbe. **A Bizottságot fel** kell **hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban bizonyos jogi aktusokat fogadjon el az ezen** áthelyezések feltételeit és korlátait meghatározó intézkedések **tekintetében**.

2015. május 27., szerda

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

9 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) **Annak érdekében, hogy a két programban részt vevő oktatási intézmények számára egyszerűbbek legyenek az adminisztratív és szervezési eljárások, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az oktatási intézmények részvételi kérelmeinek benyújtására és az ellenőrzésekre vonatkozó egyedi eljárások bevezetése tekintetében.**

Indokolás

Fontos az egyszerűsítés, mert a túlzott bürokrácia elriasztja az iskolákat a részvételtől, és biztosítani kell különösen azt, hogy a mindkét programban részt vevő oktatási intézményeknek ne kelljen két különböző formanyomtatvány-csomagot kitölteniük vagy többféle ellenőrzési eljáráson átesniük.

Módosítás 10 és 57

Rendeletre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10) A nemzeti stratégiát **a tagállamnak a** programban való részvétele **feltételeként és egy többéves,** a tagállamok által **elérendő** célokat és **a** prioritásokat **meghatározó stratégiai dokumentumként kell tekinteni.** A tagállamoknak lehetővé kell tenni azt, hogy **ezeket** rendszeresen frissítsék, főként a prioritások, illetve célok értékelési és felülvizsgálata fényében.

- (10) A nemzeti stratégiát **egy tagállam** programban való részvétele **feltételének kell tekinteni.** A részt venni kívánó tagállamoknak **hat évre szóló stratégiai dokumentumot kell előterjeszteniük, amely számszerűsített adatokat szolgáltat a meglévő problémáról, a** tagállamok által **elérni kívánt** célokat **tűz ki, módszereket határoz meg az ismertetett probléma megoldásával összefüggésben,** és **meghatározza az ennek megfelelő** prioritásokat. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy **stratégiai dokumentumaikat** rendszeresen frissítsék, főként a prioritások, illetve **a célok elérésének** értékelési és felülvizsgálata, **valamint programjaik sikere** fényében. **A tagállamok számára elő kell írni, hogy nemzeti stratégiájuk frissítése során hivatalosan konzultáljanak az adott tagállamban érdekelt szereplőkkel.**

2015. május 27., szerda

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat

11 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11a) *Annak érdekében, hogy a program az egész Unióban könnyen felismerhető legyen a kedvezményezettek számára, közös arculatot és uniós logót kell létrehozni, amelyet kötelezően meg kell jeleníteni az iskolákat a programokban való részvételre felhívó hirdetményeken és a kísérő oktatási intézkedések keretében a tanulók rendelkezésére bocsátott tájékoztató anyagokon. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az Unió közös arculatának és logójának bemutatására, tartalmára, méretére és megjelenésére vonatkozó egyedi kritériumok megállapítása tekintetében.*

Indokolás

Az AGRI bizottság 5. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

2015. május 27., szerda

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) Ahhoz, hogy a gyermekeknek a program keretein belül biztosított termékek ára teljes mértékben tükrözze a nyújtott támogatás összegét, és hogy a támogatott termékek felhasználása összhangban legyen azok rendeltetésével, a **törvényhozási jogkört a Bizottságra** kell ruházni a program égisze alatt működő ár-monitoring rendszer **felállítására vonatkozóan**.

Módosítás

- (12) Ahhoz, hogy a gyermekeknek a program keretein belül biztosított termékek ára teljes mértékben tükrözze a nyújtott támogatás összegét, és hogy a támogatott termékek felhasználása összhangban legyen azok rendeltetésével, a **Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban fel kell ruházni azzal a hatáskörrel, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a** program égisze alatt működő ár-monitoring rendszer **felállítása tekintetében**.

Indokolás

Az AGRI bizottság 5. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat

12 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (12a) **A programok tagállamokban történő hatékony megvalósításának ellenőrzése érdekében finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani az átvilágításra és az elért eredmények értékelésére irányuló kezdeményezésekhez, és különös figyelmet kell fordítani a fogyasztási szokások középtávú változásaira.**

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat

13 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13a) **E rendelet nem akadályozhatja a tagállamokban a regionális vagy helyi hatáskörök – köztük a regionális és helyi önkormányzati hatáskörök – megosztását.**

2015. május 27., szerda

Módosítás 15**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

Támogatás gyümölcsök és zöldségek, banán és **tej** kínálatához, **támogató** oktatási intézkedések és kapcsolódó költségek

Módosítás

Támogatás gyümölcsök és zöldségek, banán, **valamint a tej és egyes tejtermékek** kínálatához, **kísérő** oktatási intézkedések és kapcsolódó költségek

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosítása – 1. rész.

Módosítás 16**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 1 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) gyümölcsök és zöldségek, banán és tej kínálatához;

Módosítás

a) gyümölcsök és zöldségek (**köztük a banán**), **valamint a tej és a (2) bekezdésben említett tejtermékek** kínálatához;

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosítása – 1. rész. E kompromisszum támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy a tagállamok számára továbbra is engedélyezett legyen friss termékek kiosztása. A „gyümölcsök és zöldségek” megfogalmazás alá tartoznak a friss és hűtött, azonnal fogyasztható adagokban kiszerelt termékek (például kis csomagokban tárolt hámozott/szeletelt répa), és lehetővé teszi az oktatási intézmények számára azt is, hogy a termékekből préseléssel friss gyümölcs- és zöldségleveket állítsanak elő. A tagállamok hatásköre azon stratégia meghatározása és végrehajtása, amely alapján a friss termékek kiosztásra kerülnek.

Módosítás 17**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 1 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) oktatási **intézkedések támogatásához**; és

Módosítás

b) **kísérő** oktatási **intézkedésekhez**; és

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megkegyezései módosítása – 1. rész. A „támogató” jelző „kísérő” jelzővel való felváltása annak egyértelműsítésére szolgál, hogy az EU által az iskolaprogramok keretében támogatott oktatási intézkedések teljesítése nem az iskolában dolgozó tanárok, hanem külső előadók, például táplálkozási szakértők, mezőgazdasági termelők stb. feladatát képezi.

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 1 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) a logisztikához és forgalmazáshoz, a berendezésekhez, a népszerűsítéshez, a monitoringhoz **és** az értékeléshez kapcsolódó **egyes költségek** fedezetéhez.

Módosítás

c) a logisztikához és forgalmazáshoz, a berendezésekhez, a **kommunikációhoz és a** népszerűsítéshez, a monitoringhoz, az értékeléshez **és a program végrehajtásához közvetlenül** kapcsolódó **egyéb tevékenységek költségeinek** fedezetéhez.

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az (1) bekezdésben („az iskolaprogram”) **megfogalmazott támogatási programban** részt venni szándékozó tagállamok **vagy gyümölcsöket és zöldségeket (köztük banánt) vagy CN 0401. kódszámú tejet vagy mindkettőt oszthatnak ki.**

Módosítás

(2) Az (1) bekezdésben **ismertett támogatási programban („az iskolaprogramban”) részt venni szándékozó tagállamok az alábbi termékeket oszthatják ki:**

- a) gyümölcsök és zöldségek (köztük banán) és/vagy
- b) tej és az alábbi kategóriákba tartozó tejtermékek (az alábbiakban: „tejtermékek”):
 - i. a Kombinált Nomenklátúra KN 0401 kódja alá tartozó tej és tejszín;
 - ii. Iró, aludttej, joghurt, kefir és más, a 0403 KN-kód alá tartozó erjesztett vagy savanyított tej és tejföl, az aromákat vagy a 0403 10 51–99. és a 0403 90 71–99. közötti KN-kód alá tartozó, nem tejből származó hozzáadott anyagokat tartalmazó termékek kivételével;
 - iii. a 0406 KN-kód alá tartozó sajtok és túrók;
 - iv. laktózmentes tej, amelynek összetételét a laktóztartalom tekintetében módosították, és amely nem tartalmaz a 0404 90 KN-kód alá tartozó egyéb, nem tejből származó anyagot.”

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. meggyezési módosítása – 2. rész. A programok célja a mezőgazdasági termékek fogyasztásának ösztönzése és az egészséges étkezési szokások meghonosítása. Ezenkívül konkrét érvek szólnak az iskolatej fogyasztásának mellőzése mellett; a sajt és természetes joghurtok a laktózintolerancia miatt a második legjobb megoldást jelentik.

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A tagállamok az iskolaprogramban való részvételük feltételeként az iskolaprogramban való részvételüket megelőzően, majd ezt követően minden **6.** évben megfogalmazznak egy országos vagy regionális szintű program-végrehajtási stratégiát. A stratégia a tagállam **részéről** módosítható, főként monitoring és értékelés függvényében. A **stratégia** legalább a teljesítendő szükségleteket, a szükségletek prioritások szerinti rangsorát, a célzott lakosságot, az elvárt eredményeket és a kiindulási helyzethez képest elérendő számszerűsített célokat **határozza** meg, valamint **ismerteti** a célok eléréséhez legmegfelelőbb eszközöket és intézkedéseket.

Indokolás

A módosítás nagyobb hatáskört tesz lehetővé a szubnacionális hatóságok számára a program ellenőrzésére, a hatáskörök tagállamokon belüli alkotmányos elosztásával összhangban. Ez a módosítás a Régiók Bizottságának véleményét is tükrözi.

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A tagállamok az iskolaprogram **eredményessége** érdekében **olyan támogató** oktatási **intézkedésekről is rendelkeznek**, amelyek a **gyermeknek a** mezőgazdasággal és a mezőgazdasági termékek széles **körével kialakítandó kapcsolatát**, a kapcsolódó témák (pl. egészséges étkezési szokások, élelmiszer-hulladék elleni küzdelem, helyi élelmiszerláncok, **illetve** biogazdálkodás) **oktatását célzó intézkedéseket és tevékenységeket foglalhatnak magukban.**

Módosítás

(3) A tagállamok az iskolaprogramban való részvételük feltételeként az iskolaprogramban való részvételüket megelőzően, majd ezt követően minden **hatodik** évben megfogalmazznak egy országos vagy regionális szintű program-végrehajtási stratégiát. A stratégia **az uniós alapok megfelelő felhasználása érdekében** a tagállam **vagy valamely regionális hatóság által** módosítható, főként monitoring és értékelés, **valamint az elért eredmények** függvényében. A **stratégiának meg kell határoznia** legalább a teljesítendő szükségleteket, a szükségletek prioritások szerinti rangsorát, a célzott lakosságot, az elvárt eredményeket és a kiindulási helyzethez képest elérendő számszerűsített célokat, valamint **ismertetnie kell** a célok eléréséhez legmegfelelőbb eszközöket és intézkedéseket.

Módosítás

(4) A tagállamok az iskolaprogram **eredményessé tétele** érdekében **kísérő** oktatási **intézkedéseket hoznak**, amelyek **célja a gyermekek mezőgazdasággal való kapcsolatának kialakítása például gazdaságokban tett látogatások révén, valamint mezőgazdasági termékek széles körének – többek között feldolgozott gyümölcsök és zöldségek, valamint más helyi, regionális vagy nemzeti mezőgazdasági specialitások, mint a méz, olajbogyó, olívaolaj vagy aszalt gyümölcsök – kiosztását célozzák.** Ez **hozzájárul** kapcsolódó témák (pl. egészséges étkezési szokások, élelmiszer-hulladék elleni küzdelem, helyi élelmiszerláncok, biogazdálkodás **és fenntartható termelés**) **oktatásához.**

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megegyezései módosítása – 2. rész. Figyelembe véve, hogy az oktatási intézkedések lehetővé teszik más termékek egyedi esetekben történő kiosztását, a kompromisszum e helyütt módosítást vezet be a helyi, regionális és nemzeti specialitások, úgymint a méz, az olajbogyó, az olívaolaj és az aszalt gyümölcsök tekintetében.

Módosítás 50

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A tagállamok stratégiájuk megfogalmazása során összeállítanak egy listát azon mezőgazdasági termékekről (a gyümölcsök és zöldségek, banán és **tej** mellett), amelyek **néha a támogató** oktatási intézkedések **körébe tartozhatnak majd.**

Módosítás

(5) A tagállamok stratégiájuk megfogalmazása során összeállítanak egy listát azon mezőgazdasági termékekről (a gyümölcsök és zöldségek, banán, **valamint a tej és a tejtermékek** mellett), amelyek **egyedi esetekben, kísérő** oktatási intézkedések **keretében ugyancsak kiosztás tárgyát képezhetik. A feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek esetében hozzáadott cukrot, hozzáadott zsírt, hozzáadott sót, hozzáadott édesítőt és/vagy hozzáadott ízfokozókat (az E620–E650 kódszámok alá tartozó mesterséges élelmiszer-adalékanyagokat) tartalmazó termékek nem megengedettek.**

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megegyezései módosítása – 3. rész. Ez a megegyezései módosítás azon előterjesztett módosításokat veszi figyelembe, amelyek célja a feldolgozott gyümölcsök és zöldségek visszavétele a rendszerbe, oktatási intézkedések keretében lehetővé téve ezek egyedi esetekben történő kiosztását. Ezért a rendelet V. mellékletének meglévő szabályai (hozzáadott cukor, só, zsír vagy édesítőszeres tilalma) fenntartandó. Az V. melléklet tartalma az egyszerűsítés céljából közvetlen beillesztésbe került a cikkbe (a meglévő V. melléklet tehát törölhető).

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) A **tagállamok** objektív kritériumok **(pl. egészségügyi és környezetvédelmi szempontok, szezonális, változatosság, helyi termékek beszerezhetősége)** alapján **saját maguk választják ki** a kiosztásra váró vagy a **támogató** oktatási intézkedések **körébe bevonandó** termékeket, és a **megvalósíthatóság mértékén belül** elsőbbséget **biztosítanak** az Unióból származó termékeknek, főként a helyi beszerzésnek, a biotermékeknek, a rövid ellátási láncoknak **és** a környezeti előnyöknek.

Módosítás

(6) A **tagállamoknak olyan** objektív kritériumok alapján **kell kiválasztaniuk** a kiosztásra **szánt** vagy a **kísérő** oktatási intézkedések **során kiosztható** termékeket, **amelyeknek tartalmazniuk kell egészségügyi, környezetvédelmi és etikai megfontolásokat és a szezonális, a változatossággal és a helyi termékek beszerezhetőségével kapcsolatos szempontokat**, elsőbbséget **biztosítva** az Unióból származó termékeknek, főként a helyi és **regionális termelésnek és beszerzésnek**, a biotermékeknek, a rövid ellátási láncoknak, a környezeti előnyöknek, **valamint az 1151/2012/EU rendelet értelmében vett minőségi termékeknek. A banán esetében elsőbbség adható harmadik országokból származó, tisztességes kereskedelem tárgyát képező termékeknek, de csak akkor, ha az Unióból származó egyenértékű termékek nem állnak rendelkezésre.**

Indokolás

Az AGRI bizottság 3. megegyezései módosítása.

2015. május 27., szerda

Módosítás 24**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) **A tagállamok az egészséges étkezési szokások elősegítése érdekében biztosítják azt,** hogy az illetékes egészségügyi hatóságok jóváhagyják az iskolaprogramban szállított **valamennyi termék** listáját és döntsnek azok táplálkozási tulajdonságairól.

Módosítás

(7) **A tagállamok annak érdekében, hogy – többek között a laktózérzékeny gyermekek körében is – elősegítsék az egészséges étkezési szokásokat, biztosítják, hogy az illetékes **élelmezési és/vagy** egészségügyi hatóságok jóváhagyják az iskolaprogramban szállított **termékek** listáját és döntsnek azok táplálkozási tulajdonságairól.**

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az iskolaprogram keretein belül a termékek kiosztásához juttatott támogatás, a támogató oktatási intézkedések és a 23. cikk (1) bekezdésében foglalt kapcsolódó költségek – a (4) **bekezdésben** foglaltak sérelme nélkül – nem haladják meg:

Módosítás

(1) Az iskolaprogram keretein belül a termékek kiosztásához juttatott támogatás, a **kísérő** támogató oktatási intézkedések és a 23. cikk (1) bekezdésében foglalt kapcsolódó költségek – a **nevezett cikk** (4) **bekezdésében** foglaltak sérelme nélkül – nem haladják meg:

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) tej **esetében:** a **80** millió EUR összeget tanévenként.

Módosítás

b) tej **és tejtermékek tekintetében:** a **100** millió EUR összeget tanévenként.

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. megegyezéssel módosítása – 4. rész. A tejre vonatkozó keret 20 millió euróval való megnövelésére annak lehetővé tétele érdekében van szükség, hogy minden tagállamban érvényes, egy gyermekre lebontott minimumösszeg kerüljön bevezetésre, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az új kritériumok bevezetésének következményeképpen egyetlen tagállamot se érjen veszteség.

2015. május 27., szerda

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság a 227. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló olyan jogi aktusokat fogadhat el, amelyek a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej kiosztott részének árért fizethető uniós támogatás szintjét határozzák meg és lefektetik az adag fogalmát. A Bizottság a 227. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló olyan jogi aktusokat is elfogadhat, amelyek a támogató oktatási intézkedések – a tagállamok rögzített éves felosztásaiból biztosított – finanszírozásának minimális összegét és maximális összegét határozzák meg.

Indokolás

A felhatalmazás a szöveg koherenciája érdekében a 24. cikk (1a) bekezdésébe került.

Módosítás

törölve

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- a) gyümölcsök és zöldségek (köztük banán) esetében: az alábbiakra épülő objektív kritériumok:
- i. a 6-10 éves gyermekek száma, mint **a lakosságon** belüli arányuk,
 - ii. a tagállam régióinak fejlettségi szintje, hogy magasabb támogatás lehessen biztosítható a jelen rendelkezés 3. cikk (5) bekezdésében meghatározott kevésbé fejlett régióknak, **a szerződés** 349. cikkében felsorolt legkülső régióknak, **illetve** a 229/2013/EU rendelet 1. cikk (2) bekezdésében értelmezett kisebb égei-tengeri szigeteknek, és

Módosítás

- a) gyümölcsök és zöldségek (köztük banán) esetében: az alábbiakra épülő objektív kritériumok:
- i. a 6-10 éves gyermekek száma, mint **az érintett tagállam lakosságán** belüli arányuk,
 - ii. a tagállam régióinak fejlettségi szintje **annak érdekében**, hogy magasabb támogatást biztosítsanak a jelen rendelkezés 3. cikk (5) bekezdésének értelmében vett kevésbé fejlett régióknak, **az EUMSZ** 349. cikkében felsorolt legkülső régióknak, **és/vagy** a 229/2013/EU rendelet 1. cikk (2) bekezdésében értelmében vett kisebb égei-tengeri szigeteknek,
 - iii. **az uniós támogatás további 5 %-os növelése a legkülső régiók számára, valamint további 5 %-os növelése abban az esetben, ha e régiók hozzájuk közel eső más legkülső régiókból hoznak be termékeket; valamint**

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. megegyezései módosítása – 1. rész. A 6–10 éves gyermekeknek az érintett tagállam lakosságán belüli arányban kifejezett számán, illetve az adott tagállamban fekvő régiók fejlettségi szintjén alapuló objektív kritériumokat meg kell tartani, amennyiben igazságos és a tagállamok szükségleteihez igazodó rendszert kívánunk működtetni.

Módosítás 29

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) **tej esetében:** a tej és tejtermékek **gyermekek körében történő** ellátását szolgáló pénzalapok korábbi programok szerinti historikus felhasználása, valamint objektív kritériumok, a 6–10 éves gyermekek aránya szerint.

Módosítás

b) a tej és tejtermékek **esetében az alábbi kritériumok kombinációja** alkalmazandó egy hatéves átmeneti időszak folyamán, amely az új program életbelépésekor veszi kezdetét:

i. a 6–10 éves gyermekek száma, az érintett tagállam lakosságán belüli arányban kifejezve;

ii. a tagállam régióinak fejlettségi szintje, magasabb támogatást biztosítva az e rendelkezés 3. cikkének (5) bekezdése értelmében vett kevésbé fejlett régióknak, az EUMSZ 349. cikkében felsorolt legkülső régióknak, és/vagy a 229/2013/EU rendelet 1. cikk (2) bekezdésében értelmében vett kisebb ékei-tengeri szigeteknek,

iii. a tej és tejtermékek gyermekek számára történő kiosztását támogató pénzalapok korábbi programok keretében történő felhasználására vonatkozó adatok, kivéve Horvátország esetét, ahol átalányos kifizetési rendszert kell alkalmazni; az alapok tagállamok közötti igazságos elosztásának biztosítása érdekében ezt a kritériumot az i. alpontban említett korcsoportba tartozó gyermekek esetében az egy gyermekre jutó minimális összeg meghatározásával kell ellensúlyozni, amely összeget a gyermekeként az adott tagállam által átlagosan felhasznált összeg alapján kell meghatározni;

iv. az uniós támogatás további 5 %-os növelése a legkülső régiók számára, valamint további 5 %-os növelése abban az esetben, ha ezek a régiók hozzájuk közel eső más legkülső régiókból hoznak be termékeket;

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. megegyezései módosítása – 2. rész. Tekintettel az előterjesztett módosításokra, és különösen a tejre vonatkozó „historikus” kritérium eltörlésére irányuló módosító javaslatokra, e megegyezései módosítás célja egy igazságosabb elosztási rendszer megteremtése, amely nem bünteti meg a tagállamokat azért, mert mindeddig hatékonyan felhasználták az iskolatej-rendszert, és így nagyobb támogatási összegben részesültek. A kompromisszum alapját az előadó kérésére a Mezőgazdasági Főigazgatóság által végzett számítások képezik.

2015. május 27., szerda

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 2 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

pontban említett átmeneti időszak végét követően a tejnek és a tejtermékeknek az a) alpont i. és ii. pontjában meghatározott kritériumoknak kell megfelelniük.

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. megegyezéssel módosítása – 2. rész.

Módosítás 31**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság legalább három évenként felméri, hogy a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej indikatív elosztásai továbbra is összeférnek-e a jelen bekezdésben hivatkozott objektív kritériumokkal.

A Bizottság legalább három évenként felméri, hogy a gyümölcsök és zöldségek (köztük a banán) és a tej **és a tejtermékek** indikatív elosztásai továbbra is összeférnek-e a jelen bekezdésben hivatkozott objektív kritériumokkal.

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás 32**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a számukra az iskolaprogramok keretében évenként juttatott pénzeszegek legalább 10 %-át és legfeljebb 20 %-át kísérő oktatási intézkedésekre különítsék el.

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megegyezéssel módosítása – 4. rész. Tekintettel arra, hogy az új rendszerben az oktatási intézkedések alapvetően fontos szerepet töltenek be, valamint tekintettel az előterjesztett módosításokra is, a megegyezéssel módosítás legalább 10 %-ban és legfeljebb 20 %-ban állapítja meg az oktatási intézkedések finanszírozás részarányát.

2015. május 27., szerda

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A tagállamok az 1. bekezdés a) és b) pontjában hivatkozott összegekből eredő **230** millió EUR globális felső értékhatár túllépése nélkül a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra), illetve a tejre vonatkozó indikatív elosztásuk **max. 15 %-át** utalhatják át a másik szektorba, a Bizottság részéről a 227. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározandó feltételek mellett.

Módosítás

(4) A tagállamok az 1. bekezdés a) és b) pontjában hivatkozott összegekből eredő **250** millió EUR globális felső értékhatár túllépése nélkül a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra), illetve a tejre **és a tejtermékekre** vonatkozó indikatív elosztásuk **legfeljebb 10 %-át – a legkülső régiók esetében pedig legfeljebb 20 %-át** – utalhatják át a másik szektorba, a Bizottság részéről a 227. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározandó feltételek mellett.

Indokolás

Az AGRI bizottság 4. meg egyezési módosítása – 5. rész. A tejre vonatkozó keret 20 millió euróval való megnövelésére annak lehetővé tétele érdekében van szükség, hogy minden tagállamban érvényes, egy gyermekre lebontott minimumösszeg kerüljön bevezetésre, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az új kritériumok bevezetésének következményeképpen egyetlen tagállamot se érjen veszteség. A költségvetési átcsoportosítások tekintetében a kompromisszum az e témában előterjesztett módosítások között a középútat képviseli.

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 5 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5a) Az (1) bekezdésben említett uniós támogatás nem használható fel már meglévő, a gyümölcsökre és zöldségekre, feldolgozott gyümölcsökre és zöldségekre, valamint banánra, tejre és tejtermékekre kiterjedő nemzeti iskolagyümölcs- vagy iskolatejprogramokhoz vagy ilyen termékekre is kiterjedő egyéb iskolai termékosztási programokhoz nyújtott finanszírozás felváltására. Az uniós támogatásnak a nemzeti finanszírozás kiegészítéséül kell szolgálnia.

Indokolás

Az egységes közös piacszerkezetről szóló rendelet 23. cikke (6) bekezdésének átvétele: az uniós alapokat alapvetően a nemzeti finanszírozás kiegészítéseként kell felhasználni, elkerülve a „talált pénz” hatást.

2015. május 27., szerda

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 6 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6a) A tagállamok egyedi stratégiájukkal összhangban dönthetnek úgy, hogy nem adják meg a kért támogatást, ha a támogatásra irányuló kérelemben feltüntetett összeg alacsonyabb az érintett tagállam által meghatározott minimális összegnél.

Módosítás 36**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(7) Az Unió az 1306/2013/EU rendelet 6. cikkében foglaltaknak megfelelően az iskolaprogramhoz kapcsolódó tájékoztató, monitoring és értékelési intézkedéseket *(így például szemléletformálást és kapcsolódó hálózatba szervezési intézkedéseket) is finanszírozhat.*

(7) Az Unió az 1306/2013/EU rendelet 6. cikkében foglaltaknak megfelelően az iskolaprogramhoz kapcsolódó tájékoztató, **kommunikációs és népszerűsítési**, monitoring és értékelési intézkedéseket **is finanszírozhat**, például **a nagyközönség figyelmének a programok céljaival kapcsolatos felkeltésére irányuló intézkedéseket, különösen a szülőket és az oktatókat megcélózva, valamint** kapcsolódó, hálózatba szervezési intézkedéseket **és a programok végrehajtásához közvetlenül kapcsolódó egyéb tevékenységeket.**

Módosítás 37**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 pont**

1308/2013/EU rendelet

23 a cikk – 8 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(8) Az iskolaprogramban részt vevő tagállamok az élelmiszer-osztás helyén népszerűsíthetik a programban való részvételüket és a program uniós támogatottságát. Az oktatási intézményekben kínált egyéb ételekhez kapcsolódóan a tagállamok gondoskodnak az uniós iskolaprogram hozzáadott értékéről és láthatóságáról.”

(8) Az iskolaprogramban részt vevő tagállamok az élelmiszer-osztás helyén **az oktatási intézmények bejáratánál kifüggesztett plakátokkal** népszerűsíthetik a programban való részvételüket és a program uniós támogatottságát. **A tagállamok a népszerűsítés céljaira ezen kívül bármely más megfelelő kommunikációs csatornát is felhasználhatnak, például kifejezetten erre szolgáló weboldalat, tájékoztató grafikus anyagokat, valamint ismeretterjesztő és tudatosságnövelő kampányokat. Valamennyi kísérő tájékoztató anyagon közös arculatot kell használni, és az uniós logót fel kell tüntetni.** Az oktatási intézményekben kínált egyéb ételekhez kapcsolódóan a tagállamok gondoskodnak az uniós iskolaprogram hozzáadott értékéről és láthatóságáról.

2015. május 27., szerda

Indokolás

Az AGRI bizottság 5. megegyezései módosítása – 1. rész. Az uniós támogatásokat igénybe vevő tagállamoknak plakátokat kell kifüggeszteniük az iskolák bejáratánál annak érdekében, hogy az EU fellépése nagyobb láthatóságot kapjon, amint azt az iskolaprogramokra vonatkozó meglévő alkalmazási rendelkezések előírnyozzák. Tekintettel az iskolaprogram uniós hozzáadott értékére, fontos megerősíteni a láthatóságát és felkelteni a közvélemény figyelmét, kiváltképpen a jelenlegi időkben, amikor az európai eszméből való kiábrándulás terjed.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 1 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) **a** nemzeti vagy regionális stratégiák kidolgozása, valamint **a támogató** oktatási intézkedések.

Módosítás

c) nemzeti vagy regionális stratégiák kidolgozása, valamint **kísérő** oktatási intézkedések.

Indokolás

Az AGRI bizottság 2. megegyezései módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az **európai** alapok hatékony és célzott felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 227. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

Módosítás

(2) Az **uniós** alapok hatékony és célzott felhasználásának és ezen összegek tagállamok közötti egyenlő elosztásának biztosítása, valamint a programban részt vevő oktatási intézmények és a tagállamok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 227. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

-a) a kiosztott gyümölcsök és zöldségek, köztük a banán, valamint tej és tejtermékek költségéhez való hozzájárulás címén gyermekeként és kiosztási műveletként juttatható uniós támogatás felső határa;

2015. május 27., szerda

Indokolás

A szöveg koherenciája érdekében a 23a. cikk (1) bekezdéséből áthelyezett felhatalmazás. A programokkal kapcsolatos hatékony költségvetési gazdálkodás érdekében célszerűnek látszik a maximális támogatás kiosztási műveletenként történő meghatározása a nehezen ellenőrizhető adagonkénti támogatás helyett – lásd a (6) preambulumbekkezdéshez fűzött módosítást.

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- a) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) és a **tejre** kiterjedő támogatás tagállamok közötti indikatív elosztása és, **adott esetben, ennek** a 23a. cikk (2) bekezdésének **második albekezdésében hivatkozott értékelést követő felülvizsgálata**, az egyes tagállamoknak megítélhető uniós támogatás minimális összegei, a támogatási juttatásnak a tagállamok közötti ismételt felosztására irányuló, a beérkezett támogatási kérelmekre épülő módszer, valamint **az arra utaló további szabályok, amelyek a** 23a. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében **ismertetett kritériumoknak** a pénzalapok elosztására **vonatkozó figyelembe vételi módját határozzák meg.**

Módosítás

- a) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra), **valamint a tejre és a tejtermékekre** kiterjedő támogatás tagállamok közötti indikatív elosztása, **az uniós támogatás évente egy gyermek számára juttatott minimális összege** a 23a. cikk (2) bekezdésének **b) pontjában meghatározottak szerint**, az egyes tagállamoknak megítélhető uniós támogatás minimális összegei, a támogatási juttatásnak a tagállamok közötti ismételt felosztására irányuló, a beérkezett támogatási kérelmekre épülő módszer, valamint **kiegészítő szabályok** arra **vonatkozóan, miként kell** 23a. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében **említett kritériumokat figyelembe venni** a pénzalapok **elosztása során;**

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- b) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra) és a **tejre** kiterjedő juttatások közötti átutalások feltételei;

Módosítás

- b) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük a banánra), **valamint a tejre és a tejtermékekre** kiterjedő juttatások közötti átutalások feltételei;

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- c) uniós támogatásban részesíthető költségek és/vagy intézkedések, valamint egyes konkrét költségek **minimális összegei, illetve** maximális összegei rögzítésének lehetősége;

Módosítás

- c) uniós támogatásban részesíthető költségek és/vagy intézkedések, valamint egyes konkrét költségek maximális összegei rögzítésének lehetősége;

2015. május 27., szerda

Módosítás 44**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont**

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 2 bekezdés – c a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ca) az oktatási intézmények részvételre irányuló kérelmeinek benyújtása és az ellenőrzések során alkalmazandó egyedi eljárások bevezetése;

Indokolás

A 25. cikk c) pontja értelmében végrehajtási jogi aktus révén meghatározott technikai kritériumokon kívül hasznos lenne felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén meghatározni az oktatási intézmények részvételi kérelmeinek benyújtását és az ellenőrzéseket szolgáló egyedi eljárásokra vonatkozó elveket is abból a célból, hogy csökkenjenek az iskolák – különösen a mindkét programban részt venni kívánó iskolák – programokban való részvételét gátló adminisztratív terhek.

Módosítás 45**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont**

1308/2013/EU rendelet

24 cikk – 3 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) Az iskolaprogram ismertségének növelése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 227. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben előírja, hogy az iskolaprogrammal rendelkező tagállamok hívják fel a **figyelmet az uniós támogatás szerepére**.

(3) Az iskolaprogram ismertségének **előmozdítása és** növelése, **valamint az uniós támogatás láthatóságának fokozása** érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 227. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben **az alábbiak tekintetében** előírja, hogy az iskolaprogrammal rendelkező tagállamok **egyértelműen** hívják fel a **széles nagyközönség figyelmét arra, hogy a program végrehajtását az Unió támogatja**:

a) plakátok és egyéb tájékoztató eszközök alkalmazásával kapcsolatos kritériumok;

b) a közös arculat és az uniós logó bemutatására, összetételére, méretére és megjelenésére vonatkozó egyedi kritériumok megállapítása;

Indokolás

Az AGRI bizottság 5. megegyezései módosítása – 2. rész. A 23a. cikk (8) bekezdésében bevezetett módosítással összhangban álló hatáskör-felruházás.

2015. május 27., szerda

Módosítás 46**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont**

1308/2013/EU rendelet

25 cikk – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük banánra) és/vagy a tejre vonatkozó támogatás végleges elosztása a résztvevő tagállamok között, a 23a. cikk (1) bekezdésében meghatározott határok között, figyelembe véve a 23a. cikk (4) bekezdésében foglalt átutalásokat;

Indokolás

Az AGRI bizottság 1. megegyezéssel módosításával összhangban álló módosítás.

Módosítás

a) a gyümölcsökre és zöldségekre (köztük banánra) és/vagy a tejre **és a tejtermékekre** vonatkozó támogatás végleges elosztása a résztvevő tagállamok között, a 23a. cikk (1) bekezdésében meghatározott határok között, figyelembe véve a 23a. cikk (4) bekezdésében foglalt átutalásokat;

Módosítás 47**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont**

1308/2013/EU rendelet

25 cikk – f a pont (új)

*A Bizottság által javasolt szöveg**Módosítás*

fa) a végrehajtási folyamatban jelentkező hiányosságok kezelésének módjai, elhárítva a túlzott terheket okozó bürokrácia által támasztott akadályokat.

Módosítás 48**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont**

1308/2013/EU rendelet

217 cikk – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamok a 23. cikk szerinti uniós **támogatást kiegészítve** nemzeti **kifizetést is nyújthatnak az oktatási intézmények tanulóinak** különféle termékekkel való **ellátásához** vagy a 23. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kapcsolódó költségek fedezéséhez.

Módosítás

A tagállamok a 23. cikk szerinti uniós **támogatás fogadásán és felhasználásán kívül** nemzeti **vagy regionális kifizetéseket is végrehajthatnak a gyermekek** termékekkel való **ellátása, oktatási intézményekben fogatosított kísérő oktatási intézkedések** vagy a 23. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kapcsolódó költségek fedezéséhez.

2015. május 19., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0191

Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztése

Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2014/2203(IMM))

(2016/C 353/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Litvánia főügyésze által 2014. október 1-jén eljuttatott és a plenáris ülésen 2014. november 12-én bejelentett, Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Viktor Uspaskich-t,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Litván Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0149/2015),

A. mivel a Litvánia főügyésze egy feltételezett bűncselekmény kapcsán folytatandó nyomozati eljárás megindításával kapcsolatban kérte Viktor Uspaskich európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. május 19., kedd

- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Litván Köztársaság alkotmányának 62. cikke szerint és a litván parlament (Seimas) házszabálya 22. cikkének (3) bekezdése szerint a Seimas engedélye nélkül a Seimas tagja ellen nem indítható büntetőeljárás, továbbá nem tartóztatható le és szabadsága semmilyen módon nem korlátozható, kivéve, ha bűncselekmény elkövetésén tetten érik;
- D. mivel Viktor Uspaskich-t a litván büntető törvénykönyv 232. cikkébe ütköző, a bíróság megsértésének bűncselekményével vádolják;
- E. mivel nincs bizonyíték a fumus persecutionis-ra, azaz nem áll fenn komoly és megalapozott gyanú arra vonatkozóan, hogy az ügyet a képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából nyújtották volna be a bírósághoz;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Viktor Uspaskich mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését haladéktalanul továbbítsa Litvánia főügyészének és Viktor Uspaskich-nak.
-

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0192

Jérôme Lavrilleux mentelmi jogának felfüggesztése

Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Jérôme Lavrilleux mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2014(IMM))

(2016/C 353/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a párizsi fellebbviteli bíróság főügyészének kérelmére a francia igazságügyi miniszter által 2014. december 23-án eljuttatott és 2015. január 15-én a plenáris ülésen bejelentett, a Jérôme Lavrilleux mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
 - miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Jérôme Lavrilleux-t,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Francia Köztársaság alkotmányának 26. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0152/2015),
- A. mivel a párizsi fellebbviteli bíróság főügyésze Jérôme Lavrilleux európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte egy hamisítás, hamis iratok felhasználása, bizalommal való visszaélés, csalás kísérlete, bűnrészesség és e bűncselekményekhez kapcsolódó bűnpártolás, választási kampány törvénytelen finanszírozása, valamint e bűncselekményben való bűnrészesség és ahhoz kapcsolódó bűnpártolás vádjával folyamatban lévő bizonyításfelvétellel kapcsolatban; továbbá mivel a francia bírák ezzel összefüggésben szabadságelvonással vagy a szabadság korlátozásával járó intézkedést kívánnak alkalmazni Jérôme Lavrilleux-vel szemben;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a francia alkotmány 26. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint parlamenti képviselőt nem lehet letartóztatni súlyos bűntett vagy más jelentős bűncselekmény miatt, és nem lehet szabadságelvonással vagy a szabadság korlátozásával járó intézkedés alá vonni azon parlamenti kamara elnökségének engedélye nélkül, amelynek tagja; nincs szükség ilyen engedélyre súlyos bűntett vagy más jelentős bűncselekmény elkövetésén való tettenérés, illetve jogerős ítélet esetében; a parlament kérheti továbbá az őrizet, a szabadságelvonással vagy szabadságkorlátozással járó intézkedés, vagy a valamely tagjával szembeni eljárás felfüggesztését;
- D. mivel Jérôme Lavrilleux-t azzal gyanúsítják, hogy részt vett egy kampánynyitásokkal kapcsolatos hamis számlázási rendszerben;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. május 19., kedd

- E. mivel Jérôme Lavrilleux mentelmi jogának felfüggesztésére az eljárási szabályzat 9. cikke (6) bekezdésében említett feltételeknek kell vonatkozniuk;
 - F. mivel az állítólagos vádak nincsenek kapcsolatban Jérôme Lavrilleux európai parlamenti képviselői tisztségével, és a legutóbbi francia elnökválasztás során helyettes kampányigazgatóként betöltött korábbi tisztségéből erednek;
 - G. mivel az eljárás nem Jérôme Lavrilleux-nek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv 8. cikke értelmében vett európai parlamenti képviselői feladatának ellátása során kinyilvánított véleményét vagy leadott szavazatát érinti;
 - H. mivel a Parlament nem talált bizonyítékot a *fumus persecutionis*-ra, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy az ügyet a képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából nyújtották volna be a bírósághoz;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Jérôme Lavrilleux mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Francia Köztársaság illetékes hatóságának és Jérôme Lavrilleux-nek.
-

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0193

Janusz Korwin-Mikke mentelmi jogának felfüggesztése

Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Janusz Korwin-Mikke mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2049(IMM))

(2016/C 353/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lengyel Köztársaság főügyésze által 2014. december 29-én a Varsói Kerületi Ügyészség által indított V Ds 223/14. ügyszámú büntetőeljárással összefüggésben eljuttatott és 2015. január 28-án a plenáris ülésen bejelentett, a Janusz Korwin-Mikke mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Janusz Korwin-Mikkét,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdésére, valamint az 1996. május 9-i, a képviselői vagy szenátori mandátumok gyakorlásáról szóló lengyel törvény 7b. cikkének (1) bekezdésére és 7c. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0150/2015),
- A. mivel a Lengyel Köztársaság főügyésze továbbította a Varsói Kerületi Ügyészség kérelmét, amelyben engedélyt kér Janusz Korwin-Mikke európai parlamenti képviselővel szemben a lengyel büntető törvénykönyv 222. cikkének (1) bekezdésébe ütköző bűncselekmény miatt büntetőeljárást megindítására; mivel az adott eljárás közfeladatot ellátó személy testi épségének állítólagos megsértésével kapcsolatos;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 8. cikke értelmében feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá;
- C. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében az Európai Parlament tagjai saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik;
- D. mivel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdése szerint a képviselő a Szejm hozzájárulása nélkül nem vonható büntetőjogi felelősségre;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. május 19., kedd

- E. mivel egyedül a Parlament dönthet arról, hogy egy adott ügyben a mentelmi jogot felfüggeszti-e vagy sem; mivel a Parlament ésszerű módon figyelembe veheti a képviselő álláspontját annak eldöntésekor, hogy felfüggeszti-e a képviselő mentelmi jogát ⁽¹⁾;
- F. mivel ahogy azt a képviselő meghallgatása is megerősítette, az állítólagos bűncselekmény nem kapcsolódik közvetlenül vagy nyilvánvalóan Janusz Korwin-Mikke európai parlamenti képviselőként végzett feladatainak ellátásához, és az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 8. cikke értelmében vett európai parlamenti képviselői feladatainak gyakorlása során leadott szavazatnak, illetve kifejtett véleménynek sem minősül;
- G. mivel a jelen esetben a Parlament nem talált bizonyítékot a *fumus persecutionis*-ra, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy az ügyet a képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából nyújtották volna be a bírósághoz;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Janusz Korwin-Mikke mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a Lengyel Köztársaság illetékes hatóságának és Janusz Korwin-Mikkének.
-

⁽¹⁾ A (fentebb hivatkozott) T-345/05. sz., Mote kontra Parlament ügyben hozott ítélet 28. pontja.

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0194

Theodoros Zagorakis mentelmi jogának felfüggesztése

Az Európai Parlament 2015. május 19-i határozata a Theodoros Zagorakis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (II) (2015/2071(IMM))

(2016/C 353/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Görög Köztársaság Legfelsőbb Bírósága melletti helyettes főügyész által a szaloniki elsőfokú bíróságon folyamatban lévő ABM Δ2011/5382, B2012/564 számú eljárással összefüggésben 2015. március 10-én eljuttatott és 2015. március 25-én a plenáris ülésen bejelentett, a Theodoros Zagorakis mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- tekintettel arra, hogy Zagorakis úr lemondott az eljárási szabályzat 9. cikkének (5) bekezdése szerint őt megillető, meghallgatáshoz való jogról,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0151/2015),
- A. mivel a Görög Köztársaság Legfelsőbb Bírósága melletti helyettes főügyész egy állítólagos bűncselekmény kapcsán tett lehetséges jogi lépésekkel kapcsolatban kérte Theodoros Zagorakis európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését,
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament tagjai saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességet élvezik;
- C. mivel a Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikke értelmében a parlamenti ciklus alatt a parlamenti képviselőkkel szemben a Parlament előzetes engedélye nélkül vád nem emelhető, nem tartóztathatók le, börtönözhetőek be, illetve egyéb módon nem tarthatók fogva;
- D. mivel Zagorakis urat azzal vádolják, hogy a PAOK labdarúgó klub akkori elnökeként felelősség terheli a klubnál 2007 és 2012 között történt pénzügyi szabálytalanságokért;
- E. mivel az állítólagos bűncselekmény egyértelműen Zagorakis úr PAOK labdarúgó klubnál betöltött elnöki tisztségéhez kötődik, és nem kapcsolódik európai parlamenti képviselői tisztségéhez;
- F. mivel az eljárás nem érinti Zagorakis úrnak az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében vett európai parlamenti képviselői feladatának ellátása során kinyilvánított véleményét vagy leadott szavazatát;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. május 19., kedd

G. mivel nincs ok feltételezni, hogy a büntetőeljárást a képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából indították volna (*fumus persecutionis*), hiszen az több évvel képviselővé válása előtt indult;

1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Theodoros Zagorakis mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Görög Köztársaság Legfelsőbb Bírósága melletti Ügyészségnek és Theodoros Zagorakis-nak.
-

2015. május 19., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0189

Az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedések *I**

Az Európai Parlament 2015. május 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – kodifikáció)

(2016/C 353/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0305),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0009/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a jogszabályszövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. és 59. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0145/2015),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0158

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. május 19-én került elfogadásra az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/1145 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0190

A feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezmény ***

Az Európai Parlament 2015. május 19-i jogalkotási állásfoglalása a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezménynek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 353/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (07597/1/2014),
 - tekintettel a feltételes hozzáféréseken alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 1998. november 20-i 98/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 2001. január 24-i európai egyezményre ⁽²⁾,
 - tekintettel a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezménynek az Unió nevében történő aláírásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/243/EU tanácsi határozatra ⁽³⁾,
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0286/2014),
 - tekintettel a Bíróság 2013. október 22-i ítéletére ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság ajánlására (A8-0071/2015),
1. egyetért az egyezmény megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint az Európa Tanácsnak.

⁽¹⁾ HL L 320., 1998.11.28., 54. o.

⁽²⁾ HL L 336., 2011.12.20., 2. o.

⁽³⁾ HL L 128., 2014.4.30., 61. o.

⁽⁴⁾ A Bíróság C-137/12 sz. Bizottság kontra Tanács ügyben 2013. október 22-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2013:675.

2015. május 19., kedd

P8_TA(2015)0195

A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexek ***I

Az Európai Parlament 2015. május 19-én elfogadott módosításai a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 353/22)

[Módosítás 1]

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bizottság javaslatához

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Számos pénzügyi eszköz és pénzügyi ügylet árazása függ a referenciamutatók pontosságától és integritásától. A LIBOR, az EURIBOR és **a** devizapiaci referencia-kamatlábak manipulálásával kapcsolatos, **a fogyasztóknak és a befektetőknek jelentős károkat okozó és a polgárok pénzügyi szektor iránti bizalmát tovább tépázó komoly** esetek, továbbá az energia- és olajpiaci referenciamutatók manipulálásával kapcsolatos állítások rámutatnak arra, hogy a referenciamutatók **esetében előfordulhat összeférhetlenség és mérlegelésen alapuló**, illetve gyenge irányítási rendszerekkel jellemezhetőek, **amelyek** ki vannak téve a manipuláció kockázatának. A referenciamutatóként használt indexek pontosságát és integritását érintő hibák vagy az azokkal kapcsolatos kételyek alááshatják a piaci bizalmat, veszteséget okozhatnak a fogyasztóknak és a befektetőknek, egyúttal torzíthatják a reálgazdasági folyamatokat. Szükséges tehát biztosítani a referenciamutatók és a referenciamutatók előállítási folyamatának pontosságát, megalapozottságát és integritását.

⁽¹⁾ Az ügyet a 61. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A8-0131/2015).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

⁽¹⁾ HL C 177., 2014.6.11., 42. o.

⁽²⁾ HL C 113., 2014.4.15., 1. o.

2015. május 19., kedd

- (2) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ tartalmaz bizonyos rendelkezéseket a jegyzett pénzügyi eszközök árazásához használt referenciamutatók megbízhatóságára vonatkozóan. Az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ tartalmaz bizonyos rendelkezéseket a kibocsátók által használt referenciamutatókra vonatkozóan. Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ tartalmaz bizonyos rendelkezéseket az ÁÉKBV-nak minősülő befektetési alapok által használt referenciamutatókra vonatkozóan. A nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról szóló, 2011. október 25-i 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ tartalmaz bizonyos rendelkezéseket, amelyek megtiltják a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban használt referenciamutatók manipulálását. Ezek a jogalkotási aktusok azonban csak bizonyos referenciamutatók egyes szempontjaival foglalkoznak, és nem kezelik a referenciamutatók előállítási folyamatának valamennyi sebezhető pontját.
- (3) A referenciamutatók nélkülözhetetlenek a határokon átnyúló ügyletek árazásához, és ezen keresztül a pénzügyi eszközök és szolgáltatások széles köre tekintetében teszik lehetővé az egységes piac hatékony működését. A pénzügyi ügyletekben – különösen jelzáloghiteleknel – referencia-kamatlábként alkalmazott, valamely tagállamban előállított számos referenciamutatót más tagállamok hitelintézetei és fogyasztói használnak. Emellett ezek a hitelintézetek e pénzügyi ügyletekre gyakran a határokon átnyúló bankközi piacon kötnek fedezeti ügyletet, vagy ott szerzik be hozzájuk a forrásokat. Nemzeti szinten ez idáig mindössze két tagállam fogadott el referenciamutatókra vonatkozó jogszabályokat, ám az általuk kialakított jogi keretek máris eltéréseket mutatnak például az alkalmazási kör tekintetében. Emellett, mivel az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által **2013-ban** elfogadott, referenciamutatókkal kapcsolatos elvek bizonyos rugalmasságot tesznek lehetővé pontos alkalmazási körük, végrehajtásuk módja vonatkozásában, a tagállamok valószínűsíthetően ezen elveket eltérő módon alkalmazó jogszabályokat fogadnának el nemzeti szinten.
- (3a) *A pénzügyi referenciamutatók használata nem korlátozódik a pénzügyi eszközök és szerződések kibocsátására és létrehozására. A pénzügyi szektor a referenciamutatókat befektetési alapok teljesítményének értékelésére is felhasználja a hozam nyomon követése vagy egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak meghatározása céljából. Az indexkombináción belül az egyes indexekhez rendelt súlyok pénzügyi eszköz vagy szerződés kifizetési értékének megállapítása vagy egy befektetési alap teljesítményének mérése céljából történő meghatározása és felülvizsgálata is felhasználást valósít meg, mivel ennek a tevékenységnek – szemben a referenciamutatók meghatározásával – a mérlegelés nem része. Egy adott referenciamutatót alapul vevő pénzügyi eszközök birtoklása nem minősül a referenciamutató felhasználásának.*
- (4) Ezek az eltérő megközelítések a belső piac széttagozódásához vezetnek, mivel a referenciamutató-kezelők és -felhasználók más-más tagállamban más-más szabályoknak lesznek kitéve. Így előfordulhatna, hogy az egyik tagállamban előállított referenciamutató nem használható egy másikban. A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben használt referenciamutatók pontosságát és integritását Európában biztosítani hivatott, harmonizált keret hiányában ezért valószínűsíthető, hogy a tagállamok jogi kereteinek eltérései akadályozzák majd a referenciamutató-előállítás belső piacának zavartalan működését.
- (5) Az uniós fogyasztóvédelmi szabályok nem foglalkoznak a pénzügyi ügyletekben hivatkozott referenciamutatók alkalmazásának kérdésével. Az alkalmatlan referenciamutatók használatával kapcsolatban az egyes tagállamokban felmerülő fogyasztói panaszok és peres eljárások eredményeként valószínűsíthető, hogy a tagállamok a fogyasztóvédelem jogos céljától vezérelve egymástól eltérő nemzeti szintű intézkedéseket fogadnának el, ami a fogyasztóvédelem eltérő szintje miatti különböző versenyfeltételek okán a belső piac szétaprózódásához vezethet.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.⁽³⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.⁽⁴⁾ HL L 326., 2011.12.8., 1. o.

2015. május 19., kedd

- (6) Következésképpen a belső piac – különösen a pénzügyi piacok – megfelelő működésének biztosítása és működési feltételeinek javítása, valamint a fogyasztók és befektetők magas szintű védelmének biztosítása érdekében helyénvaló a referenciamutatók uniós szintű szabályozási keretének meghatározása.
- (7) Helyénvaló és szükséges, hogy a szóban forgó szabályok rendelet formáját öltse, hogy a referenciamutatók előállításában, a referenciamutatókkal kapcsolatos adatszolgáltatásban és a referenciamutatók felhasználásában érintett személyekre közvetlen kötelezettségeket megállapító rendelkezéseket az Unió egészében egységesen alkalmazzák. Mivel a referenciamutatók előállítására vonatkozó jogi keretek szükségképpen kiterjednek a referenciamutató-előállítás valamennyi oldalát érintő, pontos követelményeket meghatározó intézkedésekre, a választott megközelítés akár csekély eltérései is jelentős akadályt jelenthetik a referenciamutatók határokon átnyúló használatának. Ennélfogva a közvetlenül alkalmazandó, nemzeti jogalkotást nem igénylő jogi eszköz, azaz rendelet alkalmazása csökkenti annak lehetőségét, hogy a tagállamok egymástól eltérő intézkedéseket hozzanak nemzeti szinten, ezáltal pedig egységes megközelítést és nagyobb jogbiztonságot garantál, és megelőzi a referenciamutatókkal kapcsolatos, határokon átnyúló tevékenységeket jelentősen akadályozó tényezők felmerülését.
- (8) A rendelet hatályának olyan tágnak kell lennie, hogy lehetővé tegye megelőző jellegű szabályozási keret létrehozását. A referenciamutatók előállítása során mód nyílik mérlegelésre, és szükségképpen jelen vannak bizonyos típusú összeférhetlenségek, következésképpen lehetőség nyílik és késztetés jelentkezik a referenciamutatók manipulálására. E kockázati tényezők minden referenciamutató tekintetében közösek, és valamennyit megfelelő irányítási és kontrollkövetelmények alá kell vonni. **A kockázat mértéke azonban eltérő, amely minden esetben az adott körülményeknek megfelelő, differenciált megközelítést igényel.** Mivel a referenciamutatók sebezhetősége és fontossága időben változó, ha a szabályozás csak a fontos vagy sebezhető indexekre korlátozódna, akkor figyelmen kívül hagyná a referenciamutatókkal kapcsolatos esetleges jövőbeli kockázatokat. A jelenleg szűk körben használt referenciamutatók a jövőben széles körben elterjedhetnek, azaz esetükben akár csekély mértékű manipuláció is jelentős hatással járhat.
- (9) A jelen rendelet alkalmazási köre szempontjából azt kell döntő tényezőnek tekinteni, hogy a kimeneti érték meghatározza-e pénzügyi eszköz **vagy** pénzügyi ügylet értékét. Tehát a rendelet alkalmazási köre nem függhet a bemeneti adatok jellegétől. Következésképpen a rendelet hatályának ki kell terjednie a gazdasági jellegű adatokból (pl. részvényárakból) és az egyéb jellegű számadatokból vagy értékekből (pl. időjárási paraméterekből) számított referenciamutatókra egyaránt. A szabályozási keretnek az említett kockázatoknak kitett referenciamutatókra kell vonatkoznia, és egyben **el kell ismernie a világszerte készülő referenciamutatók nagy számát és azoknak a pénzügyi stabilitásra és a realgazdaságra gyakorolt eltérő hatásait. E rendeletnek** arányos választ kell nyújtania azokra a kockázatokra is, amelyeket különböző referenciamutatók hordoznak magukban. E rendelet alkalmazási körének ezért minden olyan referenciamutatóra ki kell terjednie, amelyet szabályozott kereskedési helyszínen jegyzett vagy ott forgalmazott pénzügyi eszköz árazásához használnak. **Amikor e rendelet napokra hivatkozik, az alatt naptári napot kell érteni.**
- (10) Jelentős számú fogyasztó részese olyan pénzügyi ügyleteknek, például jelzáloggal biztosított fogyasztói hitel-megállapodásoknak, amelyek referenciaértékeként ugyanilyen kockázatoknak kitett referenciamutatók szolgálnak. Ebből kifolyólag e rendelet hatályának ki kell terjednie 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett indexekre és referencia-kamatlábakra.
- (11) **Referenciamutató felhasználásának minősül az olyan index vagy létező indexek új bemeneti adatokat nem tartalmazó egyesítése, amelyet valamely alap vagy pénzügyi eszköz teljesítményének mérésére használnak.**
- (12) Minden referenciamutató-kezelő esetében felmerülhet összeférhetlenség, mindegyikük végez mérlegelést, és egyikük esetében sem garantált eleve a megfelelő irányítási és kontrollrendszerek létezése. Mivel a referenciamutatók előállítási folyamata a referenciamutató-kezelők ellenőrzése alatt áll, utóbbiak kötelező engedélyeztetése **vagy nyilvántartásba vétele** és felügyelete a leghatékonyabb módja kikezddhetetlen referenciamutatók biztosításának.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

2015. május 19., kedd

- (13) A referenciamutatók adatszolgáltatói esetében felmerülhet összeférhetetlenség, tevékenységük során mérlegelést végeznek, azaz manipulációforrást jelenthetnek. A referenciamutatókhoz történő adatszolgáltatás önkéntes tevékenység. Bármely olyan kezdeményezés, amely üzleti modelljük jelentős átalakítására kötelezi az adatszolgáltatókat, az általuk biztosított adatszolgáltatás beszüntetését eredményezheti. Mindamellet azon adatszolgáltatók számára, akik már ma is szabályozás és felügyelet alá tartoznak, a megfelelő irányítási és kontrollrendszerek kialakítására vonatkozó előírások várhatóan nem jelentenek majd tetemes költséget vagy aránytalanul nagy adminisztratív terhet. Ezért ez a rendelet kötelezettségeket állapít meg a felügyelt adatszolgáltatók számára.
- (14) A referenciamutató-kezelő az a természetes vagy jogi személy, aki **önkéntes** ellenőrzést gyakorol a referenciamutató előállítása felett, így különösen az a személy, aki igazgatja a referenciamutatót, gyűjti és elemzi a bemeneti adatokat, megállapítja a referenciamutató értékét, és **vagy közvetlenül közzéteszi** a referenciamutatót, **vagy pedig harmadik személynek kiszervezi közzétételét**. Amennyiben azonban valamely személy újságírói tevékenysége keretében csupán közzéteszi a referenciamutatót vagy hivatkozik arra, ám nem gyakorol ellenőrzést a szóban forgó referenciamutató előállítása felett, úgy e személyre nem kell alkalmazni az e rendelet által a referenciamutató-kezelőkre előírt követelményeket.
- (15) Az indexeket valamilyen képlet vagy más módszertan használatával az alapul szolgáló értékek alapján számítják ki. E képlet megalkotása, a számítás elvégzése és a bemeneti adatok meghatározása során lehetőség van a mérlegelésre. E mérlegelés miatt fennáll a manipuláció kockázata, következésképp e rendelet hatályának ki kell terjednie az ezen jellemzővel rendelkező összes referenciamutatóra. Azokban az esetekben azonban, amikor egyetlen ár vagy érték szolgál valamely pénzügyi eszköz referenciaértékeként – például amikor egy opció referenciaárát egyetlen értékpapír ára határozza meg – nincs számítás, nincsenek bemeneti adatok és nincs mérlegelés sem. Következésképp az egyetlen áron vagy egyetlen értéken alapuló referenciaárak e rendelet alkalmazásában nem tekintendők referenciamutatóknak. A központi szerződő felek által előállított referenciaárak vagy elszámolási árak nem tekintendők referenciamutatóknak, mivel ezeket elszámolás, biztosíték meghatározása vagy kockázatkezelés céljából, azaz nem valamely pénzügyi eszköz alapján fizetendő összeg vagy pénzügyi eszköz értékének meghatározása céljából használják fel.
- (16) E rendelet végrehajtása során teljes mértékben tiszteletben kell tartani az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, valamint a Központi Bankok Európai Rendszerének Szerződése alapján rájuk bízott hatáskörök, feladatok és köteleességek gyakorlása során élvezett függetlenségét, továbbá a nemzeti központi bankoknak a tagállamok vagy az érintett harmadik országok alkotmányos berendezkedéséből adódó függetlenségét.
- (17) A referenciamutatók integritásának biztosítása érdekében a referenciamutató-kezelők számára megfelelő irányítási rendszerek működtetését kell előírni, amelyek révén ellenőrizhetik az összeférhetetlenségeket, és fenntarthatják a referenciamutatókba vetett bizalmat. A referenciamutató-kezelők nagy része – akár megfelelő irányítás esetén is – ki van téve összeférhetlenségeknek, és adott esetben egyes kérdések mérlegelésére és eldöntésére kényszerül, ami az érdekelt felek különböző csoportjait érinti. **Fontos** tehát, hogy a referenciamutató-kezelők olyan külön funkcióval rendelkezzenek az irányítási rendszerek végrehajtásának és hatékonyságának felügyeletére, amely hatékony felügyeletet biztosít.
- (18) A referenciamutatók manipulálása vagy megbízhatatlansága kárt okozhat a befektetőknek és a fogyasztóknak. E rendeletnek ezért meg kell határoznia a referenciamutató-kezelőkre és az adatszolgáltatókra vonatkozó nyilvántartási kötelezettségek keretét, valamint biztosítania kell a referenciamutatók céljával és a referenciamutatókhoz felhasznált bemeneti adatokkal kapcsolatos átláthatóságot, elősegítve ezáltal az esetleges kárigények igazságosabb és hatékonyabb rendezését a nemzeti és európai jognak megfelelően.
- (19) A rendelet végrehajtásának ellenőrzéséhez, illetve annak hatékony betartatásához utólagos elemzésre és tényadatokra van szükség. **A rendeletnek ezért megfelelő keretet kell kialakítani a referenciamutató-kezelők számára** a referenciamutató egy kellően hosszú időszakra történő, megfelelő kiszámítására vonatkozóan. A referenciamutató által mért hivatott valószínűség és annak környezete idővel valószínűsíthetően változik. Ebből kifolyólag a referenciamutató előállítási folyamatát és módszertanát időről időre ellenőrizni kell, illetve felül kell vizsgálni az esetleges hiányosságok és fejlesztési lehetőségek feltárása érdekében. A referenciamutatók előállításával kapcsolatos hiányosságok sok érdekelt felet érinthetnek, akik segíthetnek ezen hiányosságok feltárásában. **Ennek a rendeletnek ennél fogva létre kell hoznia** a referenciamutató-kezelők számára egy olyan független panaszkezelési eljárást annak lehetővé tételére, hogy az érdekelt felek panasszal élhessenek a referenciamutató-kezelő felé, amely **biztosítja**, hogy a referenciamutató-kezelő objektív módon vizsgálja meg a panaszok megalapozottságát.

2015. május 19., kedd

- (20) A referenciamutatók előállítása gyakran fontos funkciók – például a referenciamutató kiszámítása, a bemeneti adatok összegyűjtése és a referenciamutató közlése – kiszervezésével jár. Az irányítási rendszerek hatékonyságának biztosítása érdekében biztosítani kell, hogy a funkciók kiszervezése a referenciamutató-kezelőt ne mentesítse egyetlen kötelezettsége vagy felelőssége alól sem, továbbá, hogy a kiszervezés oly módon valósuljon meg, hogy az ne korlátozza a referenciamutató-kezelő képességét e kötelezettségeinek és felelősségeinek való megfelelésre, illetve az érintett illetékes hatóság képességét a referenciamutató-kezelők felett gyakorolt felügyelet tekintetében.
- (21) A bemeneti adatok központi fogadója a referenciamutató-kezelő, amely konzisztens módon tudja vizsgálni a bemeneti adatok integritását és pontosságát.
- (22) Adott esetben a referenciamutató-kezelő alkalmazottai is észlelhetik e rendelet megszegését, vagy azonosíthatnak olyan potenciális sebezhető pontokat, amelyek manipulációhoz vagy annak kísérletéhez vezethetnek. E rendeletnek ezért olyan **keretet kell bevezetnie**, amelyeken keresztül az alkalmazottak bizalmas úton felhívhatják a referenciamutató-kezelők figyelmét a rendelet esetleges megszegésére.
- (23) A bemeneti adatok szolgáltatásával összefüggésben gyakorolható bárminemű mérlegelési jogkör lehetőséget teremt a referenciamutató manipulálására. Amennyiben a bemeneti adat ügyleti adat, kisebb a mérlegelési lehetőség, így korlátozottabb az adat manipulálásának kockázata. Ebből kifolyólag a referenciamutató-kezelőknek általános szabályként tényleges ügyletekre vonatkozó bemeneti adatokat kell használniuk, amennyiben azok rendelkezésre állnak; azokban az esetekben azonban, amikor a referenciamutató integritásának és pontosságának garantálásához az ügyleti adatok nem elegendők, más adatok is felhasználhatók.
- (24) A referenciamutatónak az általa lekövetni hivatott gazdasági tény mérése tekintetében értelmezett pontossága és megbízhatósága a használt módszertantól és a bemeneti adatoktól függ. Következésképp olyan **átlátható** módszertant kell alkalmazni, amely garantálja a referenciamutató megbízhatóságát és pontosságát.
- (25) A referenciamutató pontosságának folyamatos fenntartása érdekében szükség lehet a módszertan megváltoztatására, de a módszertan változtatásai hatással vannak az érdekelt felekre és a referenciamutató felhasználóira. Szükség van tehát a referenciamutató módszertanának megváltoztatása esetén követendő – a konzultációs követelményeket is magukban foglaló – eljárások meghatározására annak érdekében, hogy a felhasználók és az érdekelt felek meg tudják tenni a szóban forgó változtatások miatt szükséges intézkedéseket, illetve jelezni tudják a referenciamutató-kezelő felé, ha aggályaik merülnek fel a változtatásokkal kapcsolatban.
- (26) A referenciamutatók integritása és pontossága az adatszolgáltatók által közölt bemeneti adatok integritásától és pontosságától függ. Elengedhetetlenül fontos, hogy az adatszolgáltatók **ilyen** bemeneti adatokkal kapcsolatos kötelezettségei egyértelműen meg legyenek határozva, megbízhatóak legyenek, és összhangban legyenek a referenciamutató-kezelő által használt kontroll eljárásokkal és módszertannal. **Ehhez a referenciamutató-kezelőnek adott esetben és lehetőség szerint az adatszolgáltatókkal együttműködve** magatartási kódexet kell kidolgoznia, amelyben rögzíti ezeket a követelményeket, **és** az adatszolgáltatók **adatok nyújtásával kapcsolatos felelősségét**.
- (27) Számos referenciamutatót szabályozott kereskedési helyszínekről, **jóváhagyott közzétételi vagy jelentéstételi mechanizmusokból**, energiatőzsdékről vagy kibocsátási egység-aukciókból származó bemeneti adatok alapján, **egy képlet alkalmazásával** számítanak ki. Ezekben az esetekben a **hatályos** szabályozás és felügyelet biztosítja a bemeneti adatok integritását **és átláthatóságát**, illetve az irányítási követelmények és a jogsértések bejelentésére szolgáló eljárások érvényesülését. Ezért a kettős szabályozás elkerülése érdekében, és mivel e helyszínek felügyelete biztosítja a használt bemeneti adatok integritását, **ezekre a referenciamutatókra nem vonatkoznak e rendelet egyes követelményei, feltéve hogy az ezeket alátámasztó adatokat teljes egészében a kereskedés utáni átláthatósági követelmények hatálya alá tartozó helyszínek, köztük a szabályozott uniós piaccal egyenértékűnek minősülő harmadik országbeli piacok szolgáltatják**.
- (28) Az adatszolgáltatók is ki lehetnek téve összeférhetlenségnek, a bemeneti adatok meghatározása kapcsán pedig mérlegelési jogkörük lehet. Ebből kifolyólag szükséges, hogy az adatszolgáltatók tekintetében, **amennyiben lehetséges és célszerű**, irányítási rendszerek érvényesüljenek, amelyek révén biztosítható ezen összeférhetlenségek kezelése és az, hogy pontos bemeneti adatokat szolgáltatassanak, amelyek megfelelnek a referenciamutató-kezelő követelményeinek, és hitelesíthetők.

2015. május 19., kedd

- (29) A referenciamutatók különböző típusai és ágazatai más-más jellemzőkkel, sebezhető pontokkal és kockázatokkal rendelkeznek. E rendelet rendelkezéseit ezért tovább kell részletezni a referenciamutatók egyes ágazatainak és típusainak megfelelően. **Az árupiaci referenciamutatók széles körben használt, ágazatspecifikus jellemzőkkel rendelkező mutatók**, ezért pontosítani kell, hogy e rendelet rendelkezései miként alkalmazandók e referenciamutatókra. **Emellett a rendeletnek bizonyos fokú rugalmasságot is lehetővé kell tennie a különböző referenciamutató-ágazatokra vonatkozó differenciált követelmények nemzetközi fejleményekre – különösen az Értékpapír-felügyeleték Nemzetközi Szervezetének (IOSCO) munkájára – figyelemmel, kellő időben történő frissítésének lehetővé tételére.**
- (29a) **A szabályozás arányosságának biztosítása érdekében ahhoz, hogy valamely referenciamutató e rendelet alapján kritikusnak minősüljön, annak jellegét tekintve rendszerszintűnek kell minősülnie vagy azt rendszerszinten kell használni, és kitettnek kell lennie a manipuláció kockázatának.**
- (30) Bizonyos kritikus referenciamutatók kudarca súlyos következményekkel járhat a pénzügyi stabilitásra, a piacok rendezett működésére vagy a befektetőkre nézve, ezért ezen kritikus referenciamutatók integritásának és megalapozottságának garantálása további követelmények alkalmazását teszi szükségessé. **A kritikus referenciamutatók e potenciális destabilizáló hatásai egy vagy több tagállamot érinthetnek. Az illetékes nemzeti hatóságok az ESMA-val karöltve határozzák meg, mely referenciamutatókat minősítenek kritikusnak.**
- (30a) **Tekintettel arra, hogy a kritikus referenciamutatók milyen stratégiai jelentőséggel bírnak a belső piac megfelelő működése tekintetében, az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 17. cikkében foglalt eljárás alapján érdemes lehet az ESMA-t felhatalmazni a referenciamutató-kezelőkre és adott esetben a referenciamutatókhoz adatokat szolgáltatókra közvetlenül alkalmazandó határozatok meghozatalára, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok nem alkalmazzák e rendeletet vagy megsértik az uniós jogszabályokat.**
- (31) Az adatszolgáltatással felhagyó adatszolgáltatók alááshatják a kritikus referenciamutatók hitelességét, **mivel sérül e referenciamutatók arra vonatkozó képessége, hogy a mögöttes piaci vagy gazdasági realitásokat mérjék.** Szükséges tehát olyan jogkört biztosítani az érintett illetékes hatóság részére, amely alapján a **felügyelt szervezetek** részéről kötelező adatszolgáltatást írhat elő a kritikus referenciamutatók esetében a **szóban forgó referenciamutató hitelességének megőrzése érdekében. A bemeneti adatok kötelező szolgáltatásának nem célja, hogy ügyletkötésre vagy ügyletkötésre való kötelezettségvállalásra vonatkozó kötelezettséget rójon a felügyelt szervezetekre.**
- (31a) **Ha egy referenciamutatót kritikusnak minősítenek, a referenciamutató-kezelő kihasználhatja monopoll helyzetét e mutatók felhasználói felett. Tekintettel erre, a piaci visszaélések megelőzésének érdekében a kritikus referenciamutatóért felelős illetékes hatóságok kollégiumának felügyelnie kell az eladási árat és a referenciamutató-kezelő költségeit.**
- (32) Ahhoz, hogy a referenciamutatók felhasználói megfelelő döntéseket hozhassanak, és megértsék a referenciamutatók kockázatait, tudniuk kell, hogy mit mérnek a referenciamutatók és ismerniük kell azok hiányosságait. Ebből kifolyólag a referenciamutató-kezelőnek közzé kell tennie egy ezen információkat tartalmazó nyilatkozatot. **A referenciamutató-kezelőnek a bemeneti adatokat vizsgálat esetén kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.**
- (34) E rendeletnek figyelembe kell vennie az Értékpapír-felügyeleték Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozóan 2013. július 17-én közzétett elveket **(a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elvek)** és az **IOSCO által az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozóan 2012. október 5-én közzétett elveket (a továbbiakban az árjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elvek)**, amelyek a referenciamutatókra vonatkozó szabályozási követelmények globális standardjaként szolgálnak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

2015. május 19., kedd

- (34a) A fizikai árupiacok olyan egyedi sajátosságokkal rendelkeznek, amelyeket figyelembe kell venni az árupiaci referenciamutatók integritása veszélyeztetésének, valamint az árupiacok átláthatóságát, az európai ellátásbiztonságot, a versenyképességet és a fogyasztók érdekeit érő kedvezőtlen hatásoknak a megelőzése érdekében. Ezért nem helyénvaló e rendelet egyes rendelkezéseinek az árupiaci referenciamutatókra való alkalmazása. Az IOSCO többek között a Nemzetközi Energiaügynökséggel és a Nemzetközi Energiaforummal együttműködésben az árupiaci referenciamutatókra kialakított elveit kifejezetten úgy határozták meg, hogy az összes árupiaci referenciamutatóra vonatkozzanak, ezért e rendelet rögzíti, hogy bizonyos rendelkezések nem fognak az árupiaci referenciamutatókra vonatkozni.
- (34b) Ez a rendelet bevezet egy olyan elismerési rendszert is, amely lehetővé teszi a harmadik országokban működő referenciamutató-kezelők számára referenciamutatóiknak az Unióban történő szolgáltatását, feltéve, hogy maradéktalanul megfelelnek az e rendeletben meghatározott követelményeknek vagy a vonatkozó IOSCO-elvekben szereplő rendelkezéseknek.
- (34c) Ez a rendelet egy olyan jóváhagyási rendszert vezet be, amely lehetővé teszi az Unióban elhelyezkedő és annak rendelkezései szerint engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők számára, hogy bizonyos feltételek mellett harmadik országokban szolgáltatott referenciamutatókat hagyjanak jóvá. Ilyen jóváhagyási rendszert kell bevezetni az olyan harmadik országbeli referenciamutató-kezelők tekintetében, amelyek kapcsolt viszonyban állnak vagy szorosan együttműködnek az Unióban elhelyezkedő referenciamutató-kezelőkkel. Annak a referenciamutató-kezelőnek, amely harmadik országban szolgáltatott referenciamutatókat hagyott jóvá, felelősnek kell lennie a jóváhagyott referenciamutatókért, és biztosítania kell, hogy azok megfeleljenek az e rendeletben említett, vonatkozó követelményeknek, vagy teljes mértékben teljesítsék a vonatkozó IOSCO-elvekben szereplő rendelkezéseket.
- (35) A kritikus referenciamutatók kezelőit azon tagállam illetékes hatóságának kell engedélyeznie és felügyelnie, amelyben a referenciamutató-kezelő elhelyezkedik. Az illetékes hatóságnak nyilvántartásba kell vennie és felügyelnie kell azokat a referenciamutató-kezelőket, amelyek csak olyan referenciamutatókat használnak, amelyek kizárólag közvetlenül szabályozott kereskedési helyszínektől, jóváhagyott közzétételi vagy adatszolgáltatási mechanizmusoktól, energiatőzsdékről vagy kibocsátásiegység-aukciókból származó bemeneti adatokból egy képlet felhasználásával kerülnek meghatározásra, illetve azokat a referenciamutató-kezelőket, amelyek kizárólag nem kritikus referenciamutatókat szolgáltatnak. A referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vétele nem érintheti az érintett illetékes hatóság általi felügyeletet. A referenciamutató-kezelők uniós nyilvántartását az ESMA-nak kell vezetnie.
- (36) Bizonyos körülmények között előfordulhat, hogy az index szolgáltatójának nincs tudomása arról, hogy az általa előállított index valamilyen pénzügyi eszköz referenciaértékeként szolgál. Ez különösen abban az esetben lehetséges, amikor a felhasználó és a referenciamutató-kezelő különböző tagállamban helyezkedik el. Következésképp **fokozni kell az átláthatóságot arra vonatkozóan, hogy melyik referenciamutatót használják. Ez megvalósítható a tájékoztatók vagy az uniós jogban előírt kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok tartalmának javításával, és az értesítések és a pénzügyi eszközök 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírt listája tartalmának javításával.**
- (37) Hatékony felügyelet a tagállamok illetékes hatóságai és az ESMA részére biztosított hatékony eszközök, hatáskörök és erőforrások révén biztosítható. E rendeletnek ezért rendelkeznie kell mindenekelőtt a nemzeti joggal összhangban a tagállami illetékes hatóságok, **továbbá az ESMA** részére minimumkövetelményként **biztosítandó** felügyeleti és vizsgálati hatáskörökről. Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során az illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak tárgyilagosan és pártatlanul, döntéshozatali önállóságukat fenntartva kell eljárnia.
- (38) Ezen rendelet megsértésének észlelése érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA – a nemzeti jognak megfelelően – rendelkezzenek a természetes és jogi személyek telephelyeire való bejutás lehetőségével iratok lefoglalása céljából. A szóban forgó telephelyekhez való hozzáférésre akkor van szükség, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyával összefüggő dokumentumok és adatok találhatók, amelyek fontosak lehetnek e rendelet megsértésének bizonyításához. Az említett telephelyekhez való hozzáférés szükséges továbbá, ha: a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak nem tett eleget; vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tette eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené. Amennyiben a telephelyhez való hozzáféréshez – a nemzeti jognak megfelelően – az érintett tagállam igazságszolgáltatási hatóságának előzetes engedélye szükséges, a telephelyhez való hozzáférésre vonatkozó hatáskör az igazságszolgáltatási hatóság előzetes engedélyének beszerzését követően gyakorolható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

2015. május 19., kedd

- (39) A felügyelt szervezetektől származó telefonbeszélgetés-felvételek és adatforgalmi nyilvántartások létfontosságú és időnként egyedüli bizonyítékot képezhetnek e rendelet, és különösen az irányítási és kontrollkövetelmények megsértésének észlelése és bizonyítása szempontjából. Ezek a nyilvántartások és felvételek elősegítik az adatszolgáltatásért és az adatszolgáltatás jóváhagyásáért felelős személy kilétének, valamint annak megállapítását, hogy megtörtént-e az alkalmazottak **szervezeti** elkülönítése. Ebből kifolyólag lehetővé kell tenni, hogy amennyiben fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyával összefüggő e felvételek vagy nyilvántartások fontosak lehetnek ezen rendelet megsértésének bizonyításához, az illetékes hatóságok előírják a felügyelt szervezetek által megőrzött, meglévő telefonbeszélgetés-felvételek, elektronikus kommunikációs és adatforgalmi nyilvántartások átadását.
- (40) E rendelet egyes rendelkezései alkalmazandók harmadik országok azon természetes és jogi személyeire, akik referenciamutatókat használnak, azokhoz adatot szolgáltatnak vagy más módon vesznek részt a referenciamutató előállításának folyamatában. A tagállamok illetékes hatóságainak ezért ki kell alakítaniuk az együttműködés kereteit harmadik országok hatóságaival. Az ESMA-nak össze kell hangolnia az együttműködési keretek kidolgozását és a harmadik államoktól származó információk cseréjét az illetékes hatóságok között.
- (41) E rendelet tiszteletben tartja az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (**a Charta**) meghatározott alapvető jogokat és elveket, különös tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogra, a személyes adatok védelmére, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságára, a vállalkozás szabadságára, a tulajdonhoz való jogra, a fogyasztók védelmére, a hatékony jogorvosláthoz való jogra, valamint a védelemhez való jogra. **Ennek megfelelően e rendeletet e jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy amikor e rendelet az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályokra, valamint az újságírói szakmákra vonatkozó szabályokra és kódexekre hivatkozik, e szabadságokra úgy kell figyelemmel lenni, ahogyan azokat az Unióban és a tagállamokban garantálják, illetve ahogyan azokat a Charta 11. cikke és egyéb vonatkozó rendelkezések elismerik. E rendelet nem vonatkozik a sajtóra, egyéb médiára és újságírókra, amennyiben az újságírói tevékenység során csupán közlést tesz a referenciamutatót vagy hivatkoznak arra, ám nem gyakorolnak ellenőrzést a szóban forgó referenciamutató előállítására felett.**
- (42) Az érintett személyek védelemhez való jogát teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Ennek érdekében az eljárások alá vont személyek részére biztosítani kell az illetékes hatóság határozatának alapját képező megállapításokhoz való hozzáférést és a meghallgatási jogot.
- (43) A referenciamutatókkal kapcsolatos átláthatóságra a pénzügyi piacok stabilitása és a befektetők védelme miatt van szükség. Az illetékes hatóságok általi információcserének vagy információtovábbításnak a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak megfelelően kell történnie, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban. Az ESMA általi információcserének vagy információtovábbításnak a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak megfelelően kell történnie, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban.
- (44) Figyelembe véve a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló bizottsági közleményt és a közleményhez kapcsolódóan később elfogadott uniós jogi aktusokat, a tagállamoknak szabályokat kell hozniuk az e rendeletben foglalt rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókról és közigazgatási intézkedésekről, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. Ezeknek a szankcióknak és közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (45) Ehhez közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok rendszeréről kell rendelkezni, amelyen keresztül biztosítható az egységes megközelítés a tagállamokban, és fokozható ezek visszatartó ereje. Az egyes esetekben alkalmazott szankciókat adott esetben olyan tényezők figyelembevételével kell meghatározni mint **a szándékosság fennállása vagy hiánya**, az esetlegesen megállapított pénzügyi haszon visszafizetése, a jogsértés súlyossága és időtartama, a súlyosbító és enyhítő körülmények, a bírság elrettentő hatásának szükségessége, és – adott esetben – a szankció mértéke csökkenthető az illetékes hatósággal való együttműködés fejében.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

2015. május 19., kedd

- (46) Biztosítandó azt, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok visszatartó erővel bírjanak a tágran értelmezett nyilvánosságra nézve, a határozatokat alapértelmezésben közzé kell tenni. A határozatok közzététele fontos eszköz az illetékes hatóságok számára abból a szempontból is, hogy ezen keresztül tájékoztatják a piaci szereplőket arról, hogy mely magatartás tekintendő e rendelet megsértésének, egyúttal piaci szereplők széles körét ösztönzik a helyes magatartás követésére. Amennyiben ez a közzététel aránytalan károkat okozhat az érintettek számára, veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóságnak a szankciókat és intézkedéseket anonim módon vagy késleltetve kell közzétennie. Az illetékes hatóságok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy adott esetben ne tegyék közzé a szankciókat, amennyiben úgy vélik, hogy az anonim vagy késleltetett közzététel révén nem biztosítható az, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne legyen veszélyeztetve. Az illetékes hatóságoknak nem kell továbbá közzétenniük azon kisebb jelentőségűnek tartott intézkedéseket, amelyek közzététele aránytalan lenne.
- (47) A kritikus referenciamutatók több tagállam adatszolgáltatóit, referenciamutató-kezelőit és felhasználóit érinthetik. Így előállításuk megszüntetése vagy bármely olyan esemény, amely jelentősen alááshatja integritásukat több tagállamban járhat következményekkel, ami azt is jelenti, hogy a referenciamutató-kezelő tagállamának illetékes hatósága egymaga nem lesz képes hatékonyan és eredményesen kezelni a kritikus referenciamutató jelentette kockázatokat. Az illetékes hatóságok közötti felügyeleti információk hatékony megosztása, valamint tevékenységeik és felügyeleti intézkedéseik összehangolása érdekében **az ESMA irányításával** létre lehet hozni az illetékes hatóságok kollégiumait. A kollégiumok tevékenységének hozzá kell járulnia az e rendelet szerinti szabályok harmonizált alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájához. A koordináció, a felügyeleti egységesség és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciája tekintetében kulcsfontosságú az ESMA által végzett, jogi kötőerővel bíró közvetítés. A referenciamutatók szolgálhatnak hosszú távú pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek referenciaértékeként. Egyes esetekben ilyen referenciamutatók előállítása nem lesz megengedett e rendelet hatálybalépését követően, mivel e referenciamutatók olyan tulajdonságokkal rendelkeznek, amelyek nem alakíthatók át e rendelet követelményeinek megfelelően. Amennyiben azonban megtiltanánk e referenciamutatók további előállítását, az a mutatóra hivatkozó pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek megszűnéséhez vagy ellehetetlenüléséhez vezethet, és ezáltal kárt okozhat a befektetőknek. Átmeneti időszakokra lehetővé kell ezért tenni e referenciamutatók további előállítását.
- (47a) *Azokban az esetekben, amikor ez a rendelet az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (REMIT) hatálya alá tartozó felügyelt szervezeteket vagy piacokat érint vagy érinthet, az ESMA-nak teljes körű konzultációt kell folytatnia az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségével (ACER) annak energiapiaci szakértelme igénybevételére és a kettős szabályozás csökkentésére:*
- (47b) *Amennyiben egy meglévő referenciamutató nem felel meg e rendelet követelményeinek, de a referenciamutatónak a rendelet előírásainak való megfelelését biztosító megváltoztatása vis maior esetet eredményezne, vagy megszűnése a pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz feltételeit, a referenciamutató rendellenes és hirtelen megszűnése miatt a fogyasztóknak okozott káros hatások elkerülése érdekében az illetékes hatóság engedélyezheti a referenciamutató meglévő pénzügyi eszközökben és pénzügyi szerződésekben való további használatát, ameddig a referenciamutató használatát be lehet szüntetni vagy egy másik referenciamutatóval fel lehet váltani.*
- (48) Az e rendelet végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása és a javaslat technikai elemeinek további pontosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. **Az e jogi aktusokra való javaslatételkor figyelembe kell venni a referenciamutatók kezelésére, az adatszolgáltatásra és a referenciamutatók felhasználására vonatkozóan fennálló nemzetközi standardokat, különösen az IOSCO munkájának eredményeit. Az arányosság elvét – különösen a nem kritikus referenciamutatók és az árupiaci referenciamutatók esetében – tiszteletben kell tartani.**
- (49) A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően el kell fogadnia az ESMA által kidolgozott, **a többek között az irányítási és ellenőrzési követelményeket és** a harmadik országok illetékes hatóságaival kötendő együttműködési megállapodások minimális tartalmát megállapító szabályozástechnikai standardtervezeteket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1227/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a nagykereskedelmi energia piacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

2015. május 19., kedd

- (50) Az e rendelet végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a rendelet egyes elemei tekintetében végrehajtási hatásköröket kell biztosítani a Bizottság számára. Ezek az elemek a harmadik országok referenciamutató-kezelőire vonatkozó jogi keretrendszer egyenértékűségének igazolásával, valamint a kritikus referenciamutatóvá történő minősítéssel kapcsolatosak. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (51) Fel kell továbbá hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően az ESMA által kidolgozott, az illetékes hatóságok és az ESMA közötti információcsere eljárásait és formáit megállapító végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a referenciamutatók okozta sérülékenységet kezelni hivatott egységes és hatékony rendszer megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintve, hogy a referenciamutatókkal kapcsolatos problémák átfogó hatása teljes körűen csak uniós kontextusban érzékelhető, és ezért e célkitűzések uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cím:

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös megközelítést vezet be az Unióban a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexek pontosságának és integritásának biztosítása érdekében. A rendelet ezáltal hozzájárul a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is biztosítja.

2. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet a referenciamutatók előállítására, a referenciamutatókhoz szolgáltatott bemeneti adatok közlésére és a referenciamutatók felhasználására alkalmazandó az Unióban.

(2) Ez a rendelet a **következők által előállított referenciamutatókra** nem alkalmazandó:

a) **központi bankok, amennyiben a Szerződések és a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) és az EKB statútuma által rájuk bízott hatásköröket gyakorolják, illetve ilyen feladatokat és köteleességeket hajtanak végre, vagy amelyek függetlensége részét képezi az érintett tagállam vagy harmadik ország alkotmányos berendezkedésének;**

aa) **azon hatóságok, amelyek közpolitikai célokat szolgáló referenciamutatókat szolgáltatnak vagy ilyen mutatók szolgáltatását ellenőrzik, ideértve a foglalkoztatásra, gazdasági tevékenységre és inflációra vonatkozó mutatókat is;**

ab) **központi szerződő felek;**

ac) **azon referenciamutató-kezelők, amelyek egyetlen árat vagy egyetlen értéken alapuló referenciaárat szolgáltatnak;**

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

2015. május 19., kedd

ad) sajtó, egyéb média és újságírók, amennyiben az újságírói tevékenység során csupán közzéteszik a referenciamutatót vagy hivatkoznak arra, ám nem gyakorolnak ellenőrzést a szóban forgó referenciamutató előállítására felett;

ae) a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti hitelegyesületek.

(2a) *A nem kritikus referenciamutatók vonatkozásában nem vonatkozik a referenciamutató-kezelőkre az 5. cikk (1), (2a), (3b), (3c) és (3d) bekezdése, az 5a. és az 5b. cikk, az 5d. cikk b)–g) pontja, a 7. cikk (1) bekezdésének aa), b), ba), bb), bc) és c) pontja, a 7. cikk (2a), (3a) és (3b) bekezdése, a 7a. cikk, a 8. cikk (1) és (2) bekezdése, a 9. cikk (1) és (2) bekezdése, a 11. cikk és a 17. cikk (1) bekezdése.*

3. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában az alábbi fogalom meghatározások **■** érvényesek:

1. „index”: olyan szám:

- a) amelyet közzétesznek vagy nyilvánosság számára elérhetővé tesznek;
- b) amelyet – részben vagy egészben – valamilyen képlet vagy bármely más számítási módszer alkalmazásával vagy értékeléssel rendszeres időközönként meghatároznak; **valamint**
- c) amennyiben ez a meghatározás egy vagy több alapul szolgáló eszköz értéke vagy árak, például becsült árak, **tényleges vagy becsült kamatlábak** vagy más értékek **vagy felmérések** alapján történik;

1a. „indexszolgáltató”: az index előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;

2. „referenciamutató”: olyan index, amely referenciaértékként szolgál valamely pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg vagy a pénzügyi eszköz értékének meghatározásához **■**;

2a. „referenciamutató-család”: az ugyanazon referenciamutató-kezelő által, hasonló jellegű bemeneti adatokból előállított referenciamutatók csoportja, amely azonos vagy hasonló piaci vagy gazdasági realitás tekintetében nyújt konkrét mérőszámot;

3. „referenciamutató előállítása”:

- a) a referenciamutató meghatározásához szükséges rendszerek igazgatása; **■**
- b) a referenciamutató meghatározásához szükséges bemeneti adatok gyűjtése, elemzése vagy feldolgozása; valamint
- c) a referenciamutató értékének meghatározása képlet vagy más számítási módszer alkalmazásán vagy az erre a célra szolgáltatott bemeneti adatok értékelésén keresztül;

4. „referenciamutató-kezelő”: a referenciamutató előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;

5. „referenciamutató felhasználása”:

a) valamely indexet vagy indexek együttesét referenciaértékként használó pénzügyi instrumentum kibocsátása;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, és a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

2015. május 19., kedd

- b) *pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg valamely index vagy indexek együttesének referenciaértékként történő felhasználásával való meghatározása;*
- c) szerződő félként való részvétel olyan pénzügyi ügyletben, amely *valamely indexet vagy indexek együttesét* referenciaértékként használja;
- d) *befektetési alap teljesítményének valamely index vagy indexek együttese révén történő megállapítása az index vagy indexek megtérülésének nyomon követése vagy egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak kiszámítása céljából;*
6. „bemenetiadat-szolgáltatás”: a referenciamutató értékének meghatározásához szükséges, ilyen célból közölt, *nyilvánosan nem elérhető* bemeneti adatok szolgáltatása referenciamutató-kezelő, vagy referenciamutató-kezelőnek történő továbbítás céljából másik személy részére;
7. „adatszolgáltató”: *olyan* bemeneti adatokat szolgáltató természetes vagy jogi személy, *amelyek nem szabályozott adatok;*
8. „felügyelt adatszolgáltató”: referenciamutató-kezelő részére bemeneti adatokat szolgáltató, az Unióban elhelyezkedő, felügyelt szervezet;
9. „adatközlő személy”: az adatszolgáltató által bemeneti adatok szolgáltatása céljából alkalmazott természetes személy;
- 9a. „értékelő”: *az árupiaci referenciamutató kezelőjének munkavállalója vagy bármely más olyan természetes személy vagy harmadik fél, aki szolgáltatásait a referenciamutató-kezelő rendelkezésére bocsátotta vagy annak ellenőrzése alatt végzi, és aki felelős valamely olyan módszertan alkalmazásáért vagy a bemeneti adatok és egyéb információk olyan megítéléséért, amelynek célja egy adott áru árára vonatkozó végleges értékelés megadása;*
10. „bemeneti adat”: egy vagy több alapul szolgáló eszköz értékére vagy árakra, ideértve a becsült árakat is, vagy más értékekre vonatkozó adat, amelyet a referenciamutató-kezelő felhasznál a referenciamutató értékének meghatározása céljából;
11. „szabályozott adat”:

i. *teljes mértékben* a következők által szolgáltatott bemeneti adat:

- a) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín, *de csak a pénzügyi eszközökre vonatkozó adatok vonatkozásában;*
- b) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 52. pontjában meghatározott jóváhagyott közzétételi mechanizmus vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 53. pontjában meghatározott *összesítettadat-szolgáltató*, a kereskedés utáni kötelező átláthatósági követelményekkel összhangban, *de csak a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek adatainak vonatkozásában;*
- c) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 54. pontjában meghatározott jóváhagyott jelentési mechanizmus, *de csak a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek olyan adatainak vonatkozásában, amelyeket a kötelező kereskedés utáni átláthatósági követelményekkel összhangban közzé kell tenni;*

2015. május 19., kedd

- d) vagy a 2009/72/EK **európai parlamenti és tanácsi** irányelv ⁽¹⁾ 37. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett villamosenergia-tőzsde;
- e) vagy a 2009/73/EK **európai parlamenti és tanácsi** irányelv ⁽²⁾ 41. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett földgáztőzsde;
- f) az 1031/2010/EU **bizottsági** rendelet ⁽³⁾ 26. vagy 30. cikkében említett aukciós platform;
- g) a 1227/2011/EU rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott és az 1348/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben ⁽⁴⁾ kidolgozott adatok; vagy
- h) **harmadik országbeli kereskedési helyszín, platform, tőzsde, közzétételi mechanizmus vagy az a)–g) pontban meghatározottakkal egyenértékű jelentéstételi mechanizmus, vagy bármilyen egyéb szervezet, így ügyletiadat-összesítő vagy ügyletiadat-gyűjtő, amely általi bemenetiadat-szolgáltatás már megfelelő felügyelet alá tartozik; valamint**
- ii. a 2009/65/EK irányelv ⁽⁵⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) nettó eszközértékei;
12. „ügyleti adat”: megfigyelhető árak, ráták, indexek vagy nem kapcsolt felek közötti, aktív verseny piacon a kereslet-kínálat törvényei által meghatározott versenyfeltételek szerint lebonyolított ügyletek értékére vonatkozó adatok;
13. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszköz, amelyre vonatkozóan kérelmeztek valamely, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínre való bevezetést, vagy amellyel a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínen kereskednek;
14. „felügyelt szervezet”:
- a) a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
- b) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások;
- c) a 2009/138/EK **európai parlamenti és tanácsi** irányelv ⁽⁶⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
- d) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
- e) a 2009/65/EK irányelv ⁽⁷⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 9., 2009.8.14., 112. o.).

⁽³⁾ Bizottság 1031/2010/EU rendelete (2010. november 12.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1348/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 17.) a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról szóló 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (2) és (6) bekezdésének végrehajtására irányuló adatszolgáltatásról (HL L 363., 2014.12.18., 121. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁷⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

2015. május 19., kedd

- f) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK);
- g) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
- h) a 648/2012/EU rendelet 2. cikke 2. pontjában meghatározott kereskedési adattár;
- i) **referenciamutató-kezelők;**
15. „pénzügyi ügylet”:
- a) a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkének c) pontjában meghatározott hitelmegállapodás;
- b) **a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodás;**
16. „befektetési alap”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA vagy a 2009/65/EK irányelv hatálya alá tartozó kollektív befektetési vállalkozás;
17. „vezető testület”: az intézmény irányító testülete, amely a felügyeleti és a vezetési funkciót foglalja magában, rendelkezik a végső döntéshozatal hatáskörével és jogosult az intézmény stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányvonalának meghatározására;
18. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen rendelet hatálya alá tartozó pénzügyi ügyletek keretében olyan célból jár el, amely kívül esik szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén;
19. „bankközi referencia-kamatláb”: referenciamutató, amelynek az e cikk 1.c) pontja szerinti alapul szolgáló eszköze az a kamatláb, amelyen a bankok egymástól kölcsönt vesznek fel, illetve egymásnak kölcsönt nyújtanak;
- 19a. „devizapiaci referenciamutató”: olyan referenciamutató, amelynek értékét egy másik deviza vagy devizakosár egy adott devizában kifejezett árához viszonyítva határozzák meg;**
20. „árupiaci referenciamutató”: referenciamutató, amelynek az e cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti alapul szolgáló eszköze a 1287/2006/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ 2. cikkének 11. pontja értelmében vett áru, **kivéve a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 11. pontjában meghatározott kibocsátási egységeket;**
- 20a. „báziskockázat”: azon mögöttes piaci vagy gazdasági realitás referenciamutató általi leírásának pontosságához kapcsolódó kockázat, amelyet a referenciamutató mérni kíván;**
21. „kritikus referenciamutató”: olyan referenciamutató,
- a) amely nem szabályozott adatokon alapul és a 13. cikk (1) bekezdése szerinti referenciaértéke nagyobb, mint 500 milliárd euró; vagy**

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 1287/2006/EK rendelete (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

2015. május 19., kedd

b) *amelynek megszűnése jelentős negatív hatással lenne a pénzügyi stabilitásra, a piacok rendes működésére és egy vagy több tagállam reálgazdaságára;*

Egy kritikus referenciamutató nemzeti jellegű, ha előállításának beszüntetéséből vagy nem reprezentatív adatszolgáltatók vagy bemeneti adatok igénybevételével történő előállításából eredő kedvezőtlen hatások egy tagállamra korlátozódnak. Ilyen esetben a 13. cikk (2a)–(2d) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni.

Egy kritikus referenciamutató európai jellegű, ha előállításának beszüntetéséből vagy nem reprezentatív adatszolgáltatók vagy bemeneti adatok igénybevételével történő előállításából eredő kedvezőtlen hatások nem korlátozódnak egy tagállamra. Ilyen esetben a 13. cikk (2e), (2f) és (2g) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni.

21a. „nem kritikus referenciamutató”: olyan referenciamutató, *amely nem felel meg a kritikus referenciamutatók tekintetében a 13. cikkben előírt kritériumoknak;*

22. „elhelyezkedő”: jogi személyek vonatkozásában az a tagállam vagy harmadik ország, amelyben a jogi személy székhelye vagy egyéb hivatalos címe van, természetes személyek vonatkozásában pedig az a tagállam vagy harmadik ország, amelyben az illető személy adóigazgatási szempontból rezidens;

22a. „állami hatóság”:

a) minden kormány vagy közigazgatás;

b) *minden olyan szervezet vagy személy, amely nemzeti jog alapján közigazgatási feladatokat, vagy állami feladatot vagy funkciót lát el, vagy kormány vagy közhivatal ellenőrzése alatt közszolgáltatást nyújt, ideértve az infláció, a foglalkoztatás és gazdasági tevékenység mérését is.*

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikkel összhangban **■** felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben meghatározott fogalmak további technikai elemeinek és különösen annak meghatározására, hogy az index fogalmának alkalmazásában mi minősül a nyilvánosság számára való elérhetővé tételnek. *E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok esetében a Bizottság biztosítja, hogy közzétételük vagy a nyilvánosság számára elérhetővé tételük azt jelentse, hogy a felhasználók vagy potenciális felhasználók szélesebb köre számára is rendelkezésre bocsátják azokat.*

Megfelelő esetben a Bizottság figyelembe veszi **a piaci vagy műszaki fejlődést és** a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

(2a) *A Bizottság végrehajtási aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdésének 22a. pontja szerinti uniós állami hatóságok listájának meghatározásáról és e lista felülvizsgálatáról. Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.*

4. cikk

Az általuk előállított index referenciamutatóként történő használatáról nem tudó **indexszolgáltatók** kizárása

■ Ez a rendelet nem alkalmazandó az **indexszolgáltatóra** azon **index** tekintetében, amellyel kapcsolatban az **indexszolgáltató** nem tudta és ésszerűen nem is tudhatta, hogy azt a 3. cikk (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott célra használják.

■

II. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓK INTEGRITÁSA ÉS MEGBÍZHATÓSÁGA

1 fejezet

A referenciamutató-kezelők által gyakorolt irányítás és kontroll

5. cikk

Irányítási és összeférhetetlenségi követelmények

(1) **■** A referenciamutató-kezelő stabil irányítási rendszerrel rendelkezik, amelynek részét képezi a referenciamutatók előállításában részt vevő személyek jól meghatározott, átlátható és konzisztens feladat- és felelősségi köreire épülő, egyértelmű szervezeti struktúra.

2015. május 19., kedd

A referenciamutató-kezelő minden szükséges lépést megtesz a közöttük – ideértve vezetőit, alkalmazottait és bármely egyéb természetes személyt, akinek a szolgáltatásai a referenciamutató-kezelő rendelkezésére állnak, vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol – és az adatszolgáltatói vagy felhasználói közötti összeférhetetlenség azonosítása és megelőzése, és annak biztosítása érdekében, hogy amikor a referenciamutató előállítási folyamatában mérlegelésre vagy szubjektív megítélésre van szükség, azt függetlenül és elfogulatlanul gyakorolják.

(2a) A referenciamutató előállítását a referenciamutató-kezelő üzleti tevékenységének minden olyan részétől operatíván el kell választani, amely tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenséget okozhat. Amennyiben összeférhetetlenség merülhet fel a referenciamutató-kezelőnél a tulajdonosi struktúrája, a referenciamutató-kezelő(k) tulajdonosa vagy az azt ellenőrző szervezet, illetve a referenciamutató-kezelő vagy leányvállalata ellenőrző érdekeltisége vagy más tevékenysége miatt, a referenciamutató-kezelő olyan független felügyeleti funkciót hoz létre, amelynek része az ismert érdekelték, részvényjegyzők és adatszolgáltatók kiegyensúlyozott képviselője. Amennyiben az ilyen összeférhetetlenségek nem kezelhetők megfelelően, a referenciamutató-kezelő megszüntet az összeférhetetlenséget okozó minden tevékenységet vagy viszonyt, vagy megszünteti a referenciamutató előállítását.

(3a) A referenciamutató-kezelő minden meglévő vagy lehetséges összeférhetetlenséget nyilvánosságra hoz, vagy felfed a referenciamutató felhasználói és az érintett illetékes hatóság, valamint adott esetben az adatszolgáltatók számára. Ezek közé tartozik a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogokból származó összeférhetetlenség is.

(3b) A referenciamutató-meghatározás integritásának és függetlenségének védelme érdekében a referenciamutató-kezelő megfelelő elveket és eljárásokat, illetve hathatós szervezeti megoldásokat alakít ki és alkalmaz az összeférhetetlenségek felismerése, felfedése, kezelése, enyhítése, valamint elkerülése céljából. Ezeket az elveket és eljárásokat rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni kell. Azoknak figyelembe kell venniük és kezelniük kell az összeférhetetlenséget, a referenciamutató előállítási folyamatának részét képező mérlegelés mértékét és a referenciamutató jelentette kockázatot, valamint:

- a) biztosítaniuk kell a referenciamutató-kezelő számára szolgáltatott vagy az általa előállított információk bizalmas mivoltát, az e rendelet által előírt közzétételi és átláthatósági kötelezettségekre is figyelemmel; valamint
 - b) kifejezetten enyhíteniük kell a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogok vagy a referenciamutató-kezelő társaságcsoportjában meglévő egyéb részesedés, illetve a referenciamutató megállapítása kapcsán a referenciamutató-kezelőre hatást vagy ellenőrzést gyakorolni képes más személyek okozta összeférhetetlenségeket.
- (3c) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy az alkalmazottak és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a referenciamutató-kezelő rendelkezésére állnak, vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, és akik közvetlenül részt vesznek a referenciamutató előállításában:
- a) rendelkezzenek a feladatuk elvégzéséhez szükséges készségekkel, tudással és tapasztalattal, és hatékony irányítás és felügyelet alatt álljanak;
 - b) ne álljanak illetéktelen befolyás alatt vagy összeférhetetlenségben, javadalmazásuk és teljesítményük értékelése ne okozzon összeférhetetlenséget, és semmilyen más módon ne érintse a referenciamutató előállítási folyamatának integritását;
 - c) érdekeik és üzleti kapcsolataik ne ütközzenek a referenciamutató-kezelő által ellátandó feladatokkal;
 - d) tilos legyen számukra személyes alapon vagy piaci szereplők megbízásából vételi vagy eladási ajánlatokban, illetve kereskedési ügyletekben való részvétel révén hozzájárulni valamely referenciamutató értékének meghatározásához; valamint
 - e) a más alkalmazottakkal való információcserét szabályozó hatékony eljárások vonatkozzanak rájuk, és ne vegyenek részt olyan tevékenységekben, amelyek az összeférhetetlenség kockázatát vetik fel.

(3d) A referenciamutató-kezelő célzott kontroll eljárásokat alakít ki a referenciamutató meghatározását végző alkalmazott vagy személy integritásának és megbízhatóságának szavatolása céljából, ide tartozhat a referenciamutató terjesztését megelőző belső vezetői jóváhagyás vagy a megfelelő helyettesítés, például az olyan referenciamutatók esetében, amelyeket napközben vagy valós időben frissítenek.

2015. május 19., kedd

(3e) Az e bekezdésben szereplő rendelkezések kapcsán a referenciamutatóban bekövetkező nem lényeges változások nem értelmezhetők az olyan pénzügyi ügyletek vagy pénzügyi eszközök tekintetében szerződésszegésnek, amelyeknek a referenciamutató a referenciaértékként szolgál. A kritikus referenciamutatók esetében az illetékes hatóság hatásköre annak megítélése, hogy a változás lényeges-e.

5a. cikk

Felügyeleti funkciókkal kapcsolatos követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő olyan állandó és hathatós felügyeleti funkciót hoz létre és működtet, amely a referenciamutatók előállításának valamennyi eleme felett felügyeletet biztosít.

(2) A referenciamutató-kezelő megalapozott eljárásokat alakít ki és tart fenn felügyeleti funkciója tekintetében, amelyeket az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsát.

Az eljárások fő elemei a következők:

- a) a felügyeleti funkció feladatleírása;
 - b) a felügyeleti funkciót ellátó személyek kiválasztásának kritériumai;
 - c) a felügyeleti funkcióval megbízott testület vagy bizottság tagságának összefoglaló adatai, az esetleges összeférhetetlenségi nyilatkozatokkal és a bizottsági tagok megválasztására, kinevezésére vagy eltávolítására és pótlására szolgáló eljárásokkal együtt.
- (3) A felügyeleti funkció működése független, és annak részét képezik a következő, a referenciamutató összetettségéhez, elterjedtségéhez és sebezhetőségéhez igazított feladatok:
- a) legalább évente felülvizsgálja a referenciamutató definícióját és módszertanát;
 - b) a referenciamutató módszertanát érintő változások felügyelete, és referenciamutató-kezelő felhatalmazása az e változásokkal kapcsolatos konzultációk lebonyolítására;
 - c) a referenciamutató-kezelő irányítási keretének, a referenciamutató kezelésének és működtetésének, és amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatók igénybevételével készül, a 9. cikk (1) bekezdésében említett magatartási kódexnek a felügyelete;
 - d) felülvizsgálja és jóváhagyja a referenciamutató megszüntetésére vonatkozó eljárásokat, ideértve a megszüntetéssel kapcsolatos konzultációkat;
 - e) felügyeli a referenciamutató előállításában részt vevő harmadik feleket, köztük a referenciamutató kiszámításában és terjesztésében részt vevő harmadik feleket;
 - f) értékeli a belső és külső ellenőrzéseket és felülvizsgálatokat, valamint nyomon követi az ellenőrzések eredményeiben kiemelt javító intézkedések végrehajtását;
 - g) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatók igénybevételével készül, a bemeneti adatok és az adatszolgáltatók, valamint a referenciamutató-kezelő által a bemenetiadat-szolgáltatás vitatása vagy validálása terén kifejtett tevékenység nyomon követése;
 - h) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatók igénybevételével készül, a magatartási kódex megsértésével kapcsolatosan hatékony intézkedések foganatosítása; valamint
 - i) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatók igénybevételével készül, az érintett illetékes hatóság tájékoztatása az adatszolgáltatók vagy referenciamutató-kezelők bármely, a felügyeleti rendszer által észlelt kötelességszegéséről és az esetleges rendellenes vagy gyanús bemeneti adatokról.

2015. május 19., kedd

- (4) A felügyeleti funkciót külön bizottságnak vagy más megfelelő irányítási rendszernek kell ellátnia.

Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti gyakorlat jellemzőinek meghatározására a referenciamutató-kezelők összetétele valamint szervezeti struktúráján belüli helye vonatkozásában, ezzel biztosítva a gyakorlat integritását és az összeférhetetlenség elkerülését.

Az EMSA e rendelet alapján kétféle referenciamutató- és ágazattípust különböztet meg, és figyelembe veszi a referenciamutató-kezelők tulajdonosi és ellenőrzési rendszereinek különbségeit, a referenciamutató elkészítésének jellegét, mértékét és összetettségét, valamint a referenciamutató kockázatát és hatását a referenciamutatók irányítási követelményeivel kapcsolatos felügyeleti gyakorlatok nemzetközi konvergenciájára is tekintettel.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (5) A felügyeleti funkció a referenciamutató-kezelő több referenciamutatója tekintetében is ellátható, amennyiben máskülönben megfelel az I. és a IV. címben meghatározott egyéb követelményeknek.

- (6) Az e bekezdésben szereplő rendelkezések kapcsán a referenciamutatóban bekövetkező nem lényeges változások nem értelmezhetők az olyan pénzügyi ügyletek vagy pénzügyi eszközök tekintetében szerződészegésnek, amelyeknek a referenciamutató a referenciaértékként szolgál. A kritikus referenciamutatók esetében az illetékes hatóság hatásköre annak megítélése, hogy a változás lényeges-e.

5b. cikk

A kontrollrendszerre vonatkozó követelmények

- (1) A referenciamutató-kezelő rendelkezik a referenciamutatónak e rendelettel összhangban történő előállítását, közzétételét vagy elérhetővé tételét szavatoló kontrollrendszerrel.

- (2) A kontrollrendszer arányos az azonosított összeférhetlenségek mértékével, a referenciamutató előállítása során gyakorolt mérlegelés mértékével és a bemeneti adatok jellegével, és kiterjed a következőkre:

a) a működési kockázatok kezelése;

b) a referenciamutató előállításának zavara esetére bevezetendő vészhelyzeti és helyreállító intézkedések.

- (3) Amennyiben a bemeneti adatok nem ügyleti adatok, a referenciamutató-kezelő:

a) intézkedéseket hoz annak lehetőség szerinti biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatók betartsák a 9. cikk (1) bekezdésében említett magatartási kódex előírásait és a bemeneti adatokra vonatkozó standardokat;

b) intézkedéseket hoz a bemeneti adatok nyomon követése érdekében, beleértve az adatoknak a referenciamutató közzététele előtti ellenőrzését és azoknak a referenciamutató közzétételét követően az esetleges hibák és rendellenességek azonosítása érdekében történő validálását.

- (4) Biztosítani kell a kontrollrendszer megfelelő módon történő dokumentálását, felülvizsgálatát és naprakésszé tételét, valamint azt kérésre hozzáférhetővé kell tenni a felhasználók és az érintett illetékes hatóság számára.

- (5) Az e bekezdésben szereplő rendelkezések kapcsán a referenciamutatóban bekövetkező nem lényeges változások nem értelmezhetők az olyan pénzügyi ügyletek vagy pénzügyi eszközök tekintetében szerződészegésnek, amelyeknek a referenciamutató a referenciaértékként szolgál. A kritikus referenciamutatók esetében az illetékes hatóság hatásköre annak megítélése, hogy a változás lényeges-e.

2015. május 19., kedd

5c. cikk

Az elszámoltathatósági keretre vonatkozó követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő rendelkezik a nyilvántartások vezetését, az ellenőrzést és a felülvizsgálatot, valamint a panaszkezelési eljárást magában foglaló, az e rendelet követelményeinek való megfelelés tekintetében bizonyítékokkal szolgáló elszámoltathatósági kerettel.

(2) A referenciamutató-kezelő független belső testületet vagy külső szervet jelöl ki, amely rendelkezik a szükséges képességekkel annak felülvizsgálatára, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz.

(3) A nem kritikus referenciamutatók esetében a referenciamutató-kezelő megfelelési nyilatkozatot ad ki és tart fenn, amelyben a referenciamutató-kezelő beszámol az e rendeletnek való megfeleléséről. A megfelelési nyilatkozat legalább az 5. cikk (1), (2a), (3b), (3c) és (3d) bekezdésében, az 5a. és 5b. cikkben, az 5d. cikk b)–g) pontjában, a 7. cikk (1) bekezdésének aa), b), ba), bb), bc) és c) pontjában, a 7. cikk (2a), (3a) és (3b) bekezdésében, a 7a. cikkben, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 11. cikkben és a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményekre vonatkozik.

Amennyiben a referenciamutató-kezelő nem felel meg az 5. cikk (1), (2a), (3b), (3c) és (3d) bekezdésében, az 5a. és 5b. cikkben, az 5d. cikk b)–g) pontjában, a 7. cikk (1) bekezdésének aa), b), ba), bb), bc) és c) pontjában, a 7. cikk (2a), (3a) és (3b) bekezdésében, a 7a. cikkben, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 11. cikkben és a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a megfelelési nyilatkozatnak egyértelműen tartalmaznia kell, hogy miért jó az, hogy a referenciamutató-kezelő nem felel meg e rendelkezéseknek.

(4) A nem kritikus referenciamutatók referenciamutató-kezelője független külső szervet jelöl ki, hogy felülvizsgálja a referenciamutató-kezelő megfelelési nyilatkozatát, és jelentést készítson annak pontosságáról. Ezt az ellenőrzést legalább kétfévente, de a referenciamutató minden lényeges változása esetében is el kell végezni.

(5) A referenciamutató-kezelő a (4) bekezdés szerinti ellenőrzés részleteit az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja. Bármely referenciamutató-felhasználó kérésére a referenciamutató-kezelő közli vagy közzéteszi a (4) bekezdés szerinti ellenőrzés részleteit. Az érintett illetékes hatóság vagy bármely referenciamutató-felhasználó kérésére a referenciamutató-kezelő közli vagy közzéteszi a (4) bekezdés szerinti felülvizsgálat részleteit.

(6) Az illetékes hatóság a 30. cikk alapján további információkat kérhet a referenciamutató-kezelőtől a nem kritikus referenciamutatóik vonatkozásában és/vagy ajánlást adhat ki a referenciamutató-kezelőnek az azon rendelkezéseknek való megfelelés tárgyában, amelyekre a megfelelőségi nyilatkozat vonatkozik, mindaddig, amíg az illetékes hatóság teljesen meg nem elégszik azzal. Az illetékes hatóság ajánlását honlapján közzéteheti.

5d. cikk

Nyilvántartási követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő nyilvántartást vezet a következőkről:

a) valamennyi bemeneti adat;

b) referenciamutató-kezelő, és adott esetben az értékelők által a referenciamutató meghatározása során végzett megítélés vagy mérlegelés;

c) egyes bemeneti adatok – és különösen a referenciamutató módszertani követelményeinek megfelelő bemeneti adatok – esetleges figyelmen kívül hagyásával kapcsolatos dokumentumok, és az adatok figyelmen kívül hagyásának indokolása;

d) a standard eljárások és módszertanok egyéb változásai és az azoktól való eltérések, beleértve a piaci stressz vagy zavar időszakában eszközölt változtatásokat és eltéréseket is;

2015. május 19., kedd

- e) az adatközlő személyek, valamint a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató meghatározása céljából foglalkoztatott természetes személyek személyazonossága;
- f) a panaszokkal kapcsolatos minden dokumentum; valamint
- g) a referenciamutató-kezelő és az adatszolgáltató alkalmazottai vagy adatközlők között folytatott, a referenciamutatóval kapcsolatos üzenetváltásról készült felvételek.

(2) Amennyiben a referenciamutató az adatszolgáltatók adatközlésein alapul, az adatszolgáltatónak is nyilván kell tartania a vonatkozó üzenetváltást, ideértve a többi adatszolgáltatóval folytatott üzenetváltást is.

(3) A referenciamutató-kezelő az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásokat legalább öt évig megőrzi olyan formában, amely lehetővé teszi a referenciamutató kiszámításának reprodukálását és maradéktalan megértését, valamint a bemeneti adatok, a számítások, a megítélések és a mérlegelések ellenőrzését vagy értékelését. A rögzített telefonbeszélgetések és elektronikus üzenetváltás felvételeit kérésre a beszélgetésekben és az üzenetváltásban érintett személyek rendelkezésére kell bocsátani, és azokat három évig kell megőrizni.

5e. cikk

Panaszkezelés

A referenciamutató-kezelő a számítási eljárásával kapcsolatos panaszok befogadására, kivizsgálására és nyilvántartására vonatkozó, írásba foglalt eljárásokat tesz közzé és alkalmaz. A panaszkezelési mechanizmus biztosítja, hogy:

- a) a referenciamutató-kezelő írásba foglalt panaszkezelési politikában részletezett mechanizmust működtet, amely lehetővé teszi, hogy előfizetői panaszokat nyújtsanak be egy adott referenciamutató-számításnak a piaci értékekhez viszonyított reprezentativitásával, a referenciamutató-számítás javasolt módosításaival, a módszertannak egy konkrét referenciaérték-számításra vonatkozó alkalmazásával és a referenciamutató-számítási folyamat kapcsán hozott egyéb szerkesztői döntésekkel kapcsolatban;
- b) létezik panaszkezelési eljárásrend és menetrend;
- c) a referenciamutató-kezelővel és alkalmazottaival szemben tett hivatalos panaszokat a referenciamutató-kezelő időben és méltányos módon vizsgálja ki;
- d) a panaszokat a panasz által érintett alkalmazottaktól független személyek vizsgálják ki;
- e) a referenciamutató-kezelő arra törekszik, hogy mielőbb lezárja a vizsgálatot.

5f. cikk

Az irányítási és kontrollkövetelményekre vonatkozó szabályozástechnikai standardok

Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az 5. cikk (2a), az 5. cikk (3a)–(3d) bekezdése, az 5a. cikk (2) bekezdése, az 5a. cikk (3) bekezdése, az 5b. cikk (3) bekezdése, az 5c. cikk (2) bekezdése és az 5c. cikk (1)–(3) bekezdése szerinti irányítási és kontrollkövetelmények további részletezése és pontosítása érdekében. Az ESMA e tekintetben figyelembe veszi:

- a) a referenciamutatók irányítási követelményeivel kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciájának fényében a referenciamutatók és a pénzügyi piacok terén tapasztalható fejleményeket;
- b) a referenciamutatók és a referenciamutató-kezelők sajátosságait, beleértve az ágazati jellemzőket és a felhasznált bemeneti adatok típusát;

2015. május 19., kedd

- c) a kritikus és a nem kritikus referenciamutatók eltéréseit;
- d) hogy a követelményeket részben vagy egészben tartalmazzák-e más szabályozói elírások, különösen a szabályozott adatokra alapuló referenciamutatók, valamint – de nem kizárólag – a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szereplő követelmények esetében, ezzel biztosítva, hogy az előírások vagy a referenciamutató-kezelőkre háruló más felesleges terhek ne kettőződjenek meg.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [...]ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Kiszervezés

(1) A referenciamutató-kezelők a referenciamutató előállításával kapcsolatos funkciókat nem szervezhetik ki oly módon, hogy az súlyosan veszélyeztesse a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató előállítása felett gyakorolt ellenőrzést vagy az érintett illetékes hatóság képességét a referenciamutató feletti felügyelet gyakorlására.

(3) Amennyiben a referenciamutató-kezelő a referenciamutató előállításával kapcsolatos funkciót vagy bármely releváns szolgáltatást vagy tevékenységet bármely szolgáltatónak kiszervez, a referenciamutató-kezelő továbbra is teljes körűen felelős marad az e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítéséért.

(3a) Feladatok kiszervezése esetében a referenciamutató-kezelő biztosítja a következő feltételek teljesülését:

- a) a szolgáltató megfelelő képességgel, kapacitással és a törvényben előírt engedéllyel rendelkezik a kiszervezett funkciók, szolgáltatások vagy tevékenységek megbízható és szakmai szintű elvégzéséhez;
- b) a referenciamutató-kezelő az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja a referenciamutató meghatározásának folyamatában részt vevő szolgáltató azonosságát és feladatait;
- c) a referenciamutató-kezelő megfelelő intézkedéseket hoz, amennyiben úgy tűnik, hogy a szolgáltató nem képes eredményesen és az alkalmazandó jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelően ellátni a rábízott feladatokat;
- d) a referenciamutató-kezelő gondoskodik a kiszervezett feladatok eredményes felügyeletéhez szükséges szakértelem biztosításáról és a kiszervezés kockázatainak kezeléséről;
- e) a szolgáltató tájékoztatja a referenciamutató-kezelőt minden olyan fejleményről, amely jelentős mértékben befolyásolhatja a kiszervezett feladatok jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelő ellátására való képességét;
- f) a szolgáltató a kiszervezett tevékenységek tekintetében együttműködik az érintett illetékes hatósággal, és biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő és az érintett illetékes hatóság ténylegesen hozzáférhessen a kiszervezett tevékenységeivel kapcsolatos adatokhoz és beléphessen a szolgáltató telephelyére, továbbá hogy az érintett illetékes hatóság gyakorolhassa e hozzáférési jogait;
- g) a referenciamutató-kezelő szükség esetén megszüntetheti a kiszervezést.
- h) a referenciamutató megteszi az ésszerű lépéseket – így például vészhelyzeti tervet készít – a szolgáltató referenciamutató meghatározásának folyamatában való részvételéhez társuló indokolatlan működési kockázat elkerülése érdekében;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

2015. május 19., kedd

2. fejezet

Bemeneti adatok, módszertan és a jogsértések bejelentése

7. cikk

Bemeneti adatok

(1) A bemeneti adatok tekintetében a referenciamutatók előállítására vonatkozóan a következő követelmények érvényesülnek:

a) A bemeneti adatok **lehetnek ügyleti adatok, vagy amennyiben az megfelelőbb, nem ügyleti adatok, ezen belül kötelező érvényű jegyzések és ellenőrizhető becslések**, amennyiben pontos és megbízható képet adnak a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági tényekről.

aa) Az a) pontban hivatkozott bemeneti adatnak ellenőrizhetőnek kell lennie.

b) A referenciamutató-kezelő a bemeneti adatokat adatszolgáltatók megbízható és reprezentatív paneljétől vagy mintájától szerzi be, biztosítva ezáltal, hogy az adatokból képzett referenciamutató megbízható és reprezentatív a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági tények tekintetében.

ba) A referenciamutató-kezelő csak olyan adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokat használ fel, amelyek betartják a 9. cikkben említett magatartási kódexet.

bb) A referenciamutató-kezelőnek rendelkezésére áll azon személyek listája, akik bemeneti adatokat szolgáltathatnak a referenciamutató-kezelőnek, ideértve az adatszolgáltatók és adatközlő személyek kilétének értékelésére szolgáló eljárásokat is.

bc) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy az adatszolgáltatók minden releváns bemeneti adatot közöljenek; valamint

c) amennyiben a referenciamutató bemeneti adatai nem ügyleti adatok, és az adatszolgáltató mint részes fél részvételével lebonyolított ügyletek értéke a referenciamutató által mért piacon folytatott ügyletek értékének több mint 50 %-át teszi ki, a referenciamutató-kezelő, **amennyiben lehetséges**, ellenőrzi, hogy a bemeneti adatok a kereslet-kínálat erői által mozgatott versenypiacot reprezentálnak-e. Ha a referenciamutató-kezelő arra a megállapításra jut, hogy a bemeneti adatok nem a kereslet-kínálat erői által mozgatott versenypiacot reprezentálnak, akkor vagy oly módon változtatja meg a bemeneti adatokat, az adatszolgáltatókat vagy a módszertant, hogy a bemeneti adatok a kereslet-kínálat erői által mozgatott versenypiacot reprezentáljanak, vagy beszünteti az adott referenciamutató előállítását.

(2a) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy a bemeneti adatok tekintetében megvalósuló kontrollintézkedések magukban foglalják a következőket:

a) a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatokat szolgáltatók körének meghatározására vonatkozó kritériumok kialakítása és az adatszolgáltatók kiválasztására szolgáló eljárás létrehozása;

b) az adatszolgáltatók által biztosított bemeneti adatok értékelésére és megfelelő esetben az adatszolgáltatás megakadályozására vagy egyéb, kötelességzegés esetén fogyanatosítandó szankció alkalmazására irányuló eljárás létrehozása; valamint

c) a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében azok validálására, egyebek mellett más mutatókkal vagy adatokkal való összehasonlításra irányuló eljárás kialakítása. Amennyiben egy referenciamutató megfelel a 14a. cikkben foglalt feltételeknek, e követelmény csak akkor alkalmazandó, ha a megfelelés az ésszerűség határain belül lehetséges.

(3a) Amennyiben a referenciamutató bemeneti adatait front-office egység szolgáltatja (ilyen egységnek minősülnek az adatszolgáltatók vagy kapcsolt vállalkozásaik mindazon osztályai, részlegei, csoportjai vagy alkalmazottai, akik árazási, kereskedési, értékesítési, marketing-, reklám-, üzletszerzési, strukturálási vagy ügynöki tevékenységet végeznek), a referenciamutató-kezelő:

2015. május 19., kedd

- a) más forrásból ezen adatokat megerősítő adatokat szerez be;
- b) biztosítja, hogy az adatszolgáltatók megfelelő belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásokat működtessenek, amelyek lehetővé teszik az alábbiakat:
 - i. a szolgáltatott bemeneti adatokat validálják, ezen belül a bemeneti adatokat vezető munkatársak többszörösen felülvizsgálják, valamint a bemeneti adatok benyújtását a vezetés belső eljárásban jóváhagyja;
 - ii. a beszámolási útvonalakban részt vevő és az egyéb front-office munkatársak fizikailag el vannak különítve;
 - iii. maradéktalanul szem előtt tartják az összeférhetlenségek elkerülésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek az adatszolgáltatás manipulálására vagy egyéb befolyásolására irányuló meglévő és potenciális ösztönzők azonosítását, felfedését, kezelését, enyhítését és elkerülését célozzák, ideértve a javadalmazási politika esetleges ilyen ösztönzőit és a bemenetiadat-szolgáltatás és az adatszolgáltató, kapcsolt vállalkozása vagy ügyfelek/vevők egyéb üzleti tevékenysége közötti összeférhetlenségeket.

Az első albekezdés a) és b) pontjában szereplő rendelkezések csak abban az esetben vonatkoznak a 14a. cikkben meghatározott kritériumoknak megfelelő referenciamutatókra, ha az e rendelkezéseknek való megfelelés az ésszerűség határain belül megvalósítható.

(3b) Az e bekezdésben szereplő rendelkezések kapcsán a referenciamutatóban bekövetkező nem lényeges változások nem értelmezhetők az olyan pénzügyi ügyletek vagy pénzügyi eszközök tekintetében szerződészegésnek, amelyeknek a referenciamutató a referenciaértékként szolgál. A kritikus referenciamutatók esetében az illetékes hatóság hatásköre annak megítélése, hogy a változás lényeges-e.

(3c) Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki az adatszolgáltató belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásainak meghatározására, amelyekre a (2a) és (3a) bekezdésnek megfelelően a referenciamutató-kezelőnek törekednie kell a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében.

A ESMA csak a nem kritikus és az árupiaci referenciamutatók vonatkozásában veszi figyelembe az arányosság elvét; a különböző típusú referenciamutatók jellegzetességeit, és különösen a szervezetek általi szolgáltatott adatokra alapuló, a 14a. cikkben meghatározott kritériumoknak megfelelő referenciamutatókét; a bemeneti adatok jelegét, azt, hogy a követelményeket részben vagy egészben tartalmazzák-e más szabályozói elírások, különösen a szabályozott adatokra alapuló referenciamutatók, valamint – de nem kizárólag – a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben szereplő követelmények esetében, ezzel biztosítva, hogy az elírások vagy a referenciamutató-kezelőkre háruló más felesleges terhek ne kettőződjenek meg, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

7a. cikk

Módszertan

1. The referenciamutató-kezelő a referenciamutató előállítására olyan módszertant alkalmaz, amely

- a) megalapozott és megbízható;
- b) amelynek egyértelmű szabályai meghatározzák, hogy a referenciamutató értékének megállapítása kapcsán a mérlegelési jogkör hogyan és mikor gyakorolható;

2015. május 19., kedd

- c) szigorú, folyamatos, validálható, és biztosítja az utótesztelés lehetőségét;
- d) rugalmas, és biztosítja, hogy a referenciamutató a lehető legtágabb körülmények között kiszámítható legyen.
- e) nyomon követhető és ellenőrizhető.

(2) A referenciamutató módszertanának kidolgozása során a referenciamutató-kezelő:

- a) figyelembe veszi egyebek mellett a piac méretét és szokásos likviditását, a kereskedés átláthatóságát és a piaci szereplők pozícióit, a piaci koncentrációt, a piac dinamikáját, valamint azt, hogy a minták mennyire reprezentatívak a referenciamutató által mérni kívánt gazdasági valóság tekintetében;
- b) meghatározza, mi minősül a szóban forgó referenciamutató alkalmazásában aktív piacnak; valamint
- c) megállapítja a bemeneti adatok különböző típusaihoz rendelt prioritásokat.

(3) A referenciamutató-kezelő egyértelmű szabályokat tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a bemeneti adatok mennyisége vagy minősége mikor csökken azon mérték alá, amely a referenciamutató pontos és megbízható meghatározásához szükséges, és hogy ebben az esetben kiszámítja-e a referenciamutató értékét, és ha igen, miként.

(4) Az e bekezdésben szereplő rendelkezések kapcsán a referenciamutatóban bekövetkező nem lényeges változások nem értelmezhetők az olyan pénzügyi ügyletek vagy pénzügyi eszközök tekintetében szerződésszegésnek, amelyeknek a referenciamutató a referenciaértékként szolgál. A kritikus referenciamutatók esetében az illetékes hatóság hatásköre annak megítélése, hogy a változás lényeges-e.

7b. cikk

A módszertan átláthatósága

(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató előállítása, működtetése és igazgatása során átlátható módon jár el.

A referenciamutató-kezelő méltányos és egyszerű elérhetőséget biztosító módon közlésezi:

- i. az egyes referenciamutatók vagy referenciamutató-családok esetében alkalmazott módszertant; valamint
- ii. a módszertan javasolt lényeges módosításainak indoklását és a módosítások esetében követendő eljárást, ezen belül azt, hogy mi minősül lényeges módosításnak, és mikor értesíti a felhasználókat a módosításokról.

(2) Amennyiben a referenciamutató megfelel a 14a. cikkben meghatározott kritériumoknak, az adott referenciamutató kezelője minden egyes számítás esetében az ésszerűség határain belül és a referenciamutató megfelelő közzétételét nem akadályozva leírja és közlésezi:

- a) egy a referenciamutató számításának a referenciamutató-előfizető vagy az illetékes hatóság által történő megértését elegendő mértékben elősegítő tömör magyarázatot, amely kiterjed legalább a felmért fizikai piac méretére és likviditására (a benyújtott ügyletek számára és volumenére), a volumen- és áradatok szélső és átlagos értékeire, és a számításba bevont egyes bemenetiadat-típusok hozzávetőleges százalékos arányára; a magyarázatban az „ügyleti alapú”, „árkülönbség (spread) alapú”, „interpolált/extrapolált” vagy hasonló kifejezések révén utalni kell az alkalmazott árazási módszertanra; valamint

2015. május 19., kedd

b) egy a számítás során alkalmazott mérlegelés mértékére és alapjára vonatkozó tömör magyarázatot, ezen belül megfelelő esetben a vonatkozó módszertan követelményeinek egyébként megfelelő adatok kizárásának, az ajánlatiár-különbözetre (spread), interpolációra vagy extrapolációra alapozott árazás használatának, valamint a vételi vagy eladási ajánlatok megkötött ügyletekkel szembeni előnyben részesítésének mértékére és alapjára vonatkozó magyarázatot.

(3) Amennyiben a közzététel az irányadó szellemi tulajdonjoggal nem összeegyeztethető, a módszertant az érintett illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Amennyiben egy kritikus referenciamutató módszertanában lényeges változás történik, a referenciamutató-kezelő értesíti az illetékes hatóságot e változásról. Az illetékes hatóságnak 30 nap áll rendelkezésére a módosítás jóváhagyására.

7c. cikk

A bemeneti adatokra és módszertanra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a bemeneti adatok tekintetében végzett ellenőrzések és azon körülmények további pontosítása céljából, amelyek között az ügyleti adatok nem feltétlenül tekintendők elegendőnek, továbbá annak pontosítása céljából, hogy utóbbi hogyan igazolható az illetékes hatóságok számára, valamint abból a célból, hogy meghatározza az e rendeletben meghatározott egyes referenciamutató-típusokra és ágazatokra vonatkozó specifikus módszertanok kidolgozásának követelményeit. Az ESMA e tekintetben figyelembe veszi:

- a) a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciájának fényében a referenciamutatók és a pénzügyi piacok terén tapasztalható fejleményeket;
- b) a különböző referenciamutatóknak és a referenciamutatók különböző típusainak a sajátos jellemzőit;
- c) az arányosság elvét a nem kritikus referenciamutatók vonatkozásában;
- d) a referenciamutatók manipuláció általi sebezhetőségét az alkalmazott módszertan és a felhasznált bemeneti adatok tükrében.
- e) hogy kellő részletességű adatoknak kell a felhasználók rendelkezésére állniuk ahhoz, hogy lehetővé tegyék számukra a referenciamutató előállítási módjának megismerését, és így fel tudják mérni annak relevanciáját és referenciaértékként való megfelelőségét.
- f) hogy a követelményeket részben vagy egészben tartalmazzák-e más szabályozói előírások, különösen a szabályozott adatokra alapuló referenciamutatók, valamint – de nem kizárólag – a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben szereplő követelmények esetében, ezzel biztosítva, hogy az előírások vagy a referenciamutató-kezelőkre háruló más felesleges terhek ne kettőződjenek meg.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [...]ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A referenciamutató-kezelő eljárásokat működtet, amelyek alapján a vezetők, az alkalmazottak és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a referenciamutató-kezelő rendelkezésére állnak vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, belső úton jelentést tud tenni e rendelet, vagy más vonatkozó jogszabályok megsértéséről.

(2) A referenciamutató-kezelő eljárásokat vezet be a rendelet vagy más vonatkozó jogszabályok megszegésének a megfelelő hatóságok számára történő jelentése céljából.

2015. május 19., kedd

3. fejezet

Magatartási kódex és adatszolgáltatói követelmények

9. cikk

Magatartási kódex

(1) Amennyiben a referenciamutató az adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatok felhasználásával készül, a referenciamutató-kezelő — lehetőség szerint az adatszolgáltatókkal együttműködésben — minden referenciamutatóra vonatkozóan magatartási kódexet készít, amely egyértelműen meghatározza a referenciamutató-kezelőnek és az adatszolgáltatóknak a bemeneti adatok szolgáltatásával összefüggő felelősségi körét és biztosítja, hogy az adatszolgáltatók megerősítsék a magatartási kódexnek való megfelelésüket, illetve hogy a kódex változásakor ismételten megerősítsék azt.

(2) A magatartási kódexnek tartalmaznia kell legalább a következőket:

- a) a szolgáltatandó bemeneti adatok egyértelmű leírását és az annak biztosításához szükséges követelményeket, hogy a bemeneti adatokat a 7. és 8. cikknek megfelelően szolgáltatassák;
- b) azon politikákat, amelyek biztosítják, hogy az adatszolgáltatók minden releváns bemeneti adatot közöljenek; valamint
- c) az adatszolgáltatók által kialakítandó rendszereket és kontrolleljáráásokat, ezen belül:
 - i. a bemeneti adatok benyújtására vonatkozó eljárásokat, ezen belül pedig annak az adatszolgáltató általi közlésére vonatkozó követelményeket, hogy a bemeneti adatok ügyleti adatok-e, és megfelelnek-e a referenciamutató-kezelő által előírt követelményeknek;
 - ii. a bemenetiadat-szolgáltatás során alkalmazott mérlegelésre vonatkozó politikákat;
 - iii. a bemeneti adatoknak az adatszolgáltatást megelőző validálására vonatkozó követelményeket;
 - iv. a nyilvántartási politikát;
 - v. a gyanús bemeneti adatok bejelentésére vonatkozó követelményeket;
 - vi. az összeférhetlenségek kezelésére vonatkozó követelményeket.

(2a) A referenciamutató-kezelő megteheti, hogy egyetlen közös magatartási kódexet alakít ki az előállított egyes referenciamutató-családok tekintetében.

(2b) Valamely kritikus referenciamutatónak a 13. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe való felvételéről szóló határozat hatálybalépésétől számított 20 napon belül az adott kritikus referenciamutató kezelője megküldi az érintett illetékes hatóság részére a magatartási kódexet. Az érintett illetékes hatóság 30 napon belül ellenőrzi, hogy a magatartási kódex tartalma megfelel-e e rendelet előírásainak.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a (2) bekezdésben említett magatartási kódex elemeinek további pontosítására irányuló intézkedésekről, valamint a referenciamutatók és a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele céljából.

2015. május 19., kedd

Az ESMA a szabályozástechnikai standardok kidolgozásakor figyelembe veszi az **arányosság elvét** a referenciamutatók és az adatszolgáltatók különböző **jellemzőit illetően**, különös tekintettel a bemeneti adatok és a módszertanok különbözőségére, a bemeneti adatok manipulációjának kockázatára és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciájára. Az ESMA konzultál az ACER-rel a **magatartási kódexek — és különösen a vonatkozó referenciamutatók — alkalmazhatósága tekintetében**.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

I

11. cikk

A felügyelt adatszolgáltatókra vonatkozó követelmények

(1) A kritikus referenciamutatóhoz bemeneti adatot szolgáltató felügyelt adatszolgáltatóra a (2a) és (3) bekezdésben meghatározott irányítási és kontrollkövetelmények alkalmazandók:

(2) A felügyelt adatszolgáltató **hatékony rendszereket és kontroll eljárásokat működtet a referenciamutató-kezelő számára történő bemenetiadat-szolgáltatás integritásának és megbízhatóságának biztosítása céljából**. Ide tartoznak a következők:

- a) a bemeneti adatokat a referenciamutató-kezelővel közlő személyek kilitére vonatkozó szabályok, ezen belül arányos esetben az adatközlő személy felettése által történő jóváhagyás;
- b) az adatközlő személyek megfelelő, legalább az e rendeletre és az 596/2014/EU rendeletre kiterjedő képzése;
- c) az összeférhetlenségek elkerülésére vonatkozó intézkedések, ideértve megfelelő esetben az alkalmazottak szervezeti elkülönítését és a javadalmazási politika által létrehozott, a referenciamutatók manipulálására ösztönző hatások kiküszöbölésére irányuló megfontolásokat;
- d) a bemenetiadat-szolgáltatással kapcsolatos üzenetváltások megfelelő időtartamon keresztül történő nyilvántartása;
- e) az egyes üzletkötők/munkahelyek referenciamutatókkal kapcsolatos eszközöknek való kitettségének nyilvántartása, az ellenőrzések és vizsgálatok, valamint az összeférhetlenségek kezelésének megkönnyítése érdekében;
- f) a belső és külső ellenőrzések nyilvántartása.

(2a) Amennyiben a bemeneti adatok nem üzleti adatok vagy lekötött jegyzések, a felügyelt adatszolgáltató a (2) bekezdésben említett rendszerek és kontroll eljárások mellett kialakítja a megítélési vagy mérlegelési jogkör gyakorlását szabályozó elveket, és megőrzi a megítélés vagy mérlegelés indoklására vonatkozó dokumentumokat, arányos esetben figyelembe véve a referenciamutató és a bemeneti adatok jellegét.

(3) A felügyelt adatszolgáltató teljes mértékben együttműködik a referenciamutató-kezelővel és az érintett illetékes hatósággal a referenciamutató előállításának **többek között az 5c. cikk (3) bekezdésében meghatározott célokból történő** ellenőrzése és felügyelete tekintetében, és rendelkezésre bocsátja a (2) és (2a) bekezdéssel összhangban vezetett információkat és nyilvántartásokat.

2015. május 19., kedd

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (2a) és (3) bekezdésben meghatározott, rendszerekre és kontrollintézkedésekre vonatkozó követelményeknek a referenciamutatók különböző típusai tekintetében történő további pontosításáról.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

A KRITIKUS REFERENCIAMUTATÓKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

1. fejezet

Szabályozott adatok

I

12a. cikk

Szabályozott adatok

Amennyiben a referenciamutatók meghatározása egy képletnek a 3. cikk (1) bekezdésének 11. pontja i. vagy ii. alpontjában meghatározott adatokra való alkalmazásával történik, a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 7. cikk (1) bekezdésének ba) pontja, a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja, a 7. cikk (2a) bekezdése, a 7. cikk (3a) bekezdése, a 8. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk, a 11. és a 13a. cikk nem vonatkozik az ilyen referenciamutatók előállítására és az ezekhez történő adatszolgáltatásra. Az 5d. cikk (1) bekezdésének a) pontja nem vonatkozik az ilyen referenciamutatók olyan bemeneti adatokra hivatkozással történő előállítására, amelyek szolgáltatása teljes mértékben a 3. cikk (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározottak szerint történik. Ezek a követelmények az 5c. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában sem érvényesülnek.

2. fejezet

Kritikus referenciamutatók

13. cikk

Kritikus referenciamutatók

(1) A nem szabályozott adatokon alapuló referenciamutató a következő körülmények között minősül kritikus referenciamutatónak:

- a) a referenciamutató megfelelő időszakon át mérve legalább 500 000 000 000 euró átlagos értékű pénzügyi eszköz és pénzügyi szerződés referenciaértékeként szolgál;
- b) a referenciamutatót a (2a), (2c) és (2e)—(2 g) bekezdésben megállapított eljárással összhangban kritikusként ismerték el.

Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a pénzügyi eszköz piaci értékének számítási módja;
- a származtatott ügyletek bruttó névleges értékének számítási módja;
- a referenciamutató értékének megfelelő méréséhez szükséges időtartam;
- az 500 000 000 000 eurós határértéknek a rendelet hatálybalépésétől számítva legalább [három] évenként történő felülvizsgálata.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

2015. május 19., kedd

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(2a) A tagállami illetékes hatóság a területén kezelt valamely referenciamutatót kritikusnak tekinthet, amennyiben annak átlagos névleges értéke az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában meghatározottnál alacsonyabb, ha úgy ítéli meg, hogy a referenciamutató megszűnése súlyosan hátrányos következményekkel járna országa pénzügyi stabilitására, piacainak rendes működésére, fogyasztóira vagy reálgazdaságára vagy a háztartások és vállalatok finanszírozására nézve. Ilyen esetben az illetékes hatóság öt napon belül értesíti az ESMA-t a döntéséről.

(2b) Az ESMA az e cikk (2a) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételétől számított 10 napon belül közzéteszi az értesítést honlapján, és frissíti a 25a. cikkben említett nyilvántartást.

(2c) Amennyiben az illetékes nemzeti hatóság úgy ítéli meg, hogy egy másik uniós illetékes hatóság által a (2a) bekezdés szerint hozott döntés súlyosan hátrányos következményekkel jár országában a pénzügyi piac stabilitására, a reálgazdaságra vagy az érintett referenciamutató felügyelt adatszolgáltatóira nézve, kérést intéz az adott illetékes nemzeti hatósághoz a döntés újbóli megfontolása érdekében. A (2a) bekezdés szerinti döntést meghozó illetékes hatóság a kérés kézhezvételétől számított 30 napon belül tájékoztatja válaszáról a megkereső illetékes hatóságot.

(2d) Az illetékes hatóságok megegyezésének hiányában a megkereső illetékes hatóság az ügyet az ESMA elé terjesztheti. Az ESMA a felterjesztett megkeresés kézhezvételétől számított 60 napon belül az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerint jár el.

(2e) Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága vagy az ESMA úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállamban kezelt, az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában meghatározott összegnél alacsonyabb átlagos névleges értékű referenciamutatót ennek ellenére kritikusnak kell tekinteni, mivel a referenciamutató megszűnése súlyosan hátrányos következményekkel járna országa pénzügyi stabilitására, piacainak rendes működésére, fogyasztóira vagy reálgazdaságára vagy a háztartások és vállalatok finanszírozására nézve, kéri az adott referenciamutató referenciamutató-kezelőjének illetékes nemzeti hatóságától a referenciamutató kritikussá minősítését. Az érintett referenciamutató referenciamutató-kezelőjének illetékes hatósága válaszáról a megkeresés kézhezvételétől számított 30 napon belül értesíti a megkereső illetékes hatóságot.

(2f) A (2e) bekezdés szerinti eljárást követően és az illetékes hatóságok megegyezésének hiányában a megkereső illetékes hatóság az ügyet az ESMA elé terjesztheti. Továbbítja a referenciamutató megszűnésével az országában bekövetkező hatások dokumentált értékelését, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) a felhasználás sokfélesége a piaci szereplők és a lakossági piaci használat tekintetében;
- b) a referenciamutató használható piaci alapú helyettesítője;
- c) azon pénzügyi eszközök és pénzügyi szerződések értéke, amelyek a referenciamutatót a tagállamon belül referenciaértékként használják, és annak jelentősége a tagállam bruttó nemzeti termékéhez viszonyítva;
- d) a használati koncentráció és adott esetben a referenciamutató tagállamok közötti részesedése;
- e) minden más olyan mutató, amellyel értékelhető a referenciamutató megszűnésének vagy megbízhatatlanságának a tagállam pénzügyi stabilitására, piacainak rendes működésére, fogyasztóira vagy reálgazdaságára vagy a háztartások és vállalatok finanszírozására gyakorolt lehetséges hatása.

Amennyiben az ESMA a kérelmező illetékes hatóság, az ESMA a kérelmet megvizsgálja, és kötelező erejű véleményt ad ki.

2015. május 19., kedd

(2g) A (2d) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított [10] héten belül és az ERKT-val és más illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően az ESMA kötelező erejű véleményt ad ki a referenciamutató kritikus mivoltáról. Az ESMA véleményét a konzultáció eredményével együtt megküldi a Bizottságnak, az illetékes nemzeti hatóságoknak és a referenciamutató-kezelőnek. Az ESMA véleményét a (2f) bekezdésben felsorolt és más lényeges kritériumokra alapozza.

(2h) Ha egy referenciamutatót kritikusnak minősítenek, a 34. cikknek megfelelően fel kell állítani az illetékes hatóságok kollégiumát.

Az illetékes hatóságok kollégiuma bekéri az ahhoz szükséges információkat, hogy engedélyezze a referenciamutató a 23. cikkben előírtaknak megfelelő, a kritikus referenciamutatókra vonatkozóan a rendeletben előírt további feltételek melletti biztosítását.

(2i) Az illetékes hatóságok kollégiuma legalább két évente felülvizsgálja az előzőleg kritikusnak minősített referenciaértékeket.

(2j) A tagállamok kivételes körülmények esetén további követelményeket írhatnak elő a referenciamutató-kezelők számára az e cikk hatálya alá tartozó kérdésekben.

13a. cikk

A kritikus referenciamutatók kötelező kezelése

(1) Ha valamely kritikus referenciamutató kezelője meg kívánja szüntetni kritikus referenciamutatójának előállítását, úgy:

a) azonnal értesíti illetékes hatóságát; valamint

b) az értesítést követően négy héten belül értékelést nyújt be arra vonatkozóan, hogy a referenciamutatót hogyan lehetne új referenciamutató-kezelőnek átadni; vagy

c) az értesítést követő négy héten belül értékelést nyújt be arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne beszüntetni a referenciamutató előállítását, figyelembe véve a 17. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő ezen időszak alatt nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(2) A referenciamutató-kezelő (1) bekezdésben említett értékelésének beérkezését követően az illetékes hatóság négy héten belül:

a) tájékoztatja az ESMA-t; valamint

b) elkészíti saját értékelését arra vonatkozóan, hogy hogyan kell a referenciamutatót másik referenciamutató-kezelőnek átadni, vagy hogyan kell megszüntetni annak előállítását, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő referenciamutatójának beszüntetésére vonatkozó, a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő ezen időszak alatt nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(3) A (2) bekezdés szerinti értékelés elkészítését követően az illetékes hatóságnak jogában áll előírni a referenciamutató-kezelő számára, hogy mindaddig folytassa a referenciamutató előállítását, ameddig:

a) a referenciamutató előállítását új referenciamutató-kezelőre nem ruházzák át; vagy

2015. május 19., kedd

- b) a referenciamutató szabályszerűen meg nem szüntethető; vagy
- c) meg nem szűnik a referenciamutató kritikus jellege.

Az illetékes hatóság kötelezheti a referenciamutató-kezelőt, hogy korlátozott, hat hónapot meg nem haladó időtartamon át folytassa a referenciamutató közzétételét, amely időtartamot az illetékes hatóság szükség esetén legfeljebb további hat hónappal meghosszabbíthat.

13b. cikk

A kritikus referenciamutatókat előállító referenciamutató-kezelők piaci erejének ellentételezése

(1) A referenciamutató-kezelő a kritikus referenciamutató előállításának ellenőrzése során kellően figyelembe veszi a piac integritásának és a referenciamutató folytonosságának elvét, beleértve azt is, hogy garantálni kell a jogbiztonságot a referenciamutatót referenciaértékként használó ügyletek tekintetében.

(2) A pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz referenciaértékeként használt kritikus referenciamutató szolgáltatásakor a referenciamutatóhoz és a vonatkozó információkhoz való hozzáférést a referenciamutató-kezelő a 600/2014/EU rendelet 37. cikkének megfelelően tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes módon biztosítja az összes felhasználó számára.

14. cikk

A kritikus referenciamutatóhoz való kötelező adatszolgáltatás

(1) A többségükben felügyelt szervezeti adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapuló egy vagy több kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelői kétfévente értékelést nyújtanak be illetékes hatóságuknak az általuk előállított minden egyes kritikus referenciamutató mögöttes piaci vagy gazdasági realitások mérésére vonatkozó képességéről.

(2) Ha a kritikus referenciamutató egy vagy több adatszolgáltatója be kívánja szüntetni az adatszolgáltatást, erről haladéktalanul írásban értesíti a referenciamutató-kezelőt és az illetékes hatóságot. A referenciamutató-kezelő az értesítés kézhezvételétől számított 14 napon belül tájékoztatja az illetékes hatóságot, és értékelést ad arról, hogy az adatszolgáltatás megszüntetése milyen hatásokkal jár a referenciamutató mögöttes piaci vagy gazdasági realitások mérésére való alkalmasságára nézve. A referenciamutató-kezelő a kritikus referenciamutatóhoz adatot szolgáltatató többi felügyelt szervezetet is tájékoztatja az adatszolgáltatás beszüntetésére vonatkozó bejelentésről, és igyekszik megállapítani, hogy a többiek is be kívánják-e szüntetni az adatszolgáltatást.

Az illetékes hatóság azonnal tájékoztatja az illetékes hatóságok kollégiumát, és ésszerű időn belül saját maga értékeli az adatszolgáltatás megszüntetésének következményeit. Az illetékes hatóságnak jogában áll a bemenetiadat-szolgáltatás megszüntetésének szándékát bejelentő adatszolgáltatókat arra kötelezni, hogy folytassák a kritikus referenciamutatóhoz való adatszolgáltatást mindaddig, amíg az illetékes hatóság az értékelést be nem fejezi.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy valamely kritikus referenciamutató reprezentativitása veszélybe került, jogosult az alábbiakra:

- a) a (4) bekezdéssel összhangban a felügyelt szervezeteket – ideértve az adott kritikus referenciamutatóhoz eddig adatot nem szolgáltató szervezeteket is – arra kötelezheti, hogy a referenciamutató-kezelő számára a módszertannak, magatartási kódexnek vagy más szabályoknak megfelelően bemeneti adatokat szolgáltatassanak. Ez az előírás az érintett referenciamutatón alapuló ügyletek átlagos időtartamától függő megfelelő átmeneti időszakon át marad érvényben, azonban nem haladhatja meg az adatszolgáltatás előírására irányuló kezdeti döntés meghozatalától számított 12 hónapot;
- b) az e bekezdés a) pontjában említett átmeneti időszak (5b) bekezdés szerinti felülvizsgálatát követően 12 hónapot meg nem haladó időszakra meghosszabbíthatja az adatszolgáltatási kötelezettséget;

2015. május 19., kedd

- c) meghatározhatja a bemeneti adatok szolgáltatási határidejét anélkül, hogy ez a kereskedés vagy a kereskedés vállalásának kötelezettségével járna;
- d) előírhatja a referenciamutató-kezelő számára, hogy a referenciamutató reprezentativitásának és megalapozottságának fokozása érdekében a referenciamutató-kezelővel folytatott egyeztetést követően módosítsa a referenciamutatóra vonatkozó magatartási kódexet, módszertant vagy más szabályt;
- e) felkérheti a referenciamutató-kezelőt, hogy készítse el és bocsássa a referenciamutató-felhasználók rendelkezésére a referenciamutató reprezentativitásának és megalapozottságának növelése céljából általa bevezetni kívánt intézkedésekről szóló írásbeli jelentést.

(4) A (3) bekezdésben említett felügyelt szervezeteket a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága – a felügyelt szervezetek illetékes hatóságának segítségével – a felügyelt szervezet referenciamutató általi mérni hivatott piacon fennálló részesedésének nagysága, valamint az adott piacon fennálló szakértelme és annak alapján választja ki, hogy képes-e e szakértelem révén pontos bemeneti adatokat szolgáltatni. Kellően figyelembe kell venni a megfelelő alternatív referenciamutatók létezését, amelyekre a kritikus referenciamutatót referenciaértékként használó pénzügyi ügyletek és pénzügyi eszközök áttérhetnek.

(5) Amennyiben a referenciamutatót a 13. cikk (2a)–(2d) bekezdésében megállapított eljárás szerint kritikusnak minősítik, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a bemeneti adatok szolgáltatásában való részvételt az e cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint csak a tagállamában található adatszolgáltatók számára jogosult előírni.

(5a) A (3) bekezdésben említett felügyelt szervezet illetékes hatósága segítséget nyújt a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának a (3) bekezdés szerinti intézkedések végrehajtásában.

(5b) A (3) bekezdés a) pontjában említett átmeneti időszak lejártával a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az illetékes hatóságok kollégiumával együttműködve felülvizsgálja, hogy továbbra is szükség van-e a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott intézkedésekre, és megállapításait írásos jelentésbe foglalja. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az intézkedéseket visszavonja, amennyiben úgy ítéli meg:

- a) hogy a referenciamutató tovább létezhet, miután a bemeneti adatok szolgáltatására kötelezett adatszolgáltatók beszüntették az adatszolgáltatást;
- b) hogy az adatszolgáltatók valószínűleg a hatáskör visszavonása esetén is legalább egy évig folytatni fogják a bemeneti adatok szolgáltatását;
- c) az adatszolgáltatókkal és felhasználókkal való konzultációt követően, hogy rendelkezésre áll elfogadható helyettesítő referenciamutató, és a kritikus referenciamutató felhasználói elfogadható költségek mellett át tudnak váltani erre a helyettesítőre. Az átállás nem tekinthető szerződésszegésnek; vagy
- d) hogy nincsenek megfelelő alternatív adatszolgáltatók, és a vonatkozó felügyelt szervezetek általi adatszolgáltatás beszüntetése olyan mértékben meggyengítené a referenciamutatót, hogy szükségessé válna a referenciamutató felszámolása.

Az első albekezdés a) és b) pontja esetében az adatszolgáltatást beszüntetni kívánó felügyelt szervezeteknek a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága által meghatározott, a (3) bekezdés b) pontjában említett időtartamot nem meghaladó napon egyszerre kell az adatszolgáltatást beszüntetniük.

2015. május 19., kedd

(5c) Amennyiben egy kritikus referenciamutatót fel kell számolni, a felügyelt adatszolgáltatóknak az illetékes hatóság által meghatározott, de a (3) bekezdés b) pontjában említett időtartamokat meg nem haladó ésszerű ideig folytatniuk kell a kritikus referenciamutatóra vonatkozó bemeneti adatszolgáltatást. A másik referenciamutatóra való átállás vagy váltás nem tekinthető szerződésszegésnek.

(5d) A referenciamutató-kezelő a gyakorlatban lehetséges legrövidebb időn belül értesíti az érintett illetékes hatóságot, ha valamely adatszolgáltató megszegi a (2) bekezdés követelményeit.

14a. cikk

A nem felügyelt szervezetek adatszolgáltatásán alapuló árupiaci referenciamutatók

Amennyiben egy árupiaci referenciamutató nem többségükben felügyelt szervezetekből álló olyan adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, amelyeknek fő tevékenységi köre a 2014/65/EU irányelv szerinti befektetési szolgáltatás nyújtása vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti banki tevékenység, az 5a. cikk, az 5b. cikk, az 5c. cikk (2) bekezdése, az 5d. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdésének ba) és bc) pontja, valamint a 9. cikk nem alkalmazandó.

IV. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS FOGYASZTÓVÉDELEM

15. cikk

Referenciamutató-nyilatkozat

1. A 25a. cikkben említett nyilvántartásba történő felvételt követő két héten belül a referenciamutató-kezelő az engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel, illetve a 21b. cikk szerint hitelesítés vagy a 21a. cikk szerinti elismerés céljából előállított vagy elismert minden referenciamutatóhoz, vagy adott esetben referenciamutató-családhoz referenciamutató-nyilatkozatot tesz közzé. A referenciamutató-kezelő a referenciamutatóhoz vagy referenciamutató-családhoz tartozó referenciamutató-nyilatkozatokat legalább két évente frissíti. A nyilatkozat:

a) világosan és egyértelműen meghatározza a referenciamutató által mért piacot vagy gazdasági valóságot, továbbá azon körülményeket, amelyek mellett e mérés megbízhatatlanná válhat;

b) világosan és egyértelműen meghatározza a referenciamutató azon elemeit, amelyekre vonatkozóan mérlegelési jogkör gyakorolható, valamint a mérlegelési jogkör gyakorlásának kritériumait;

d) felhívja a figyelmet arra, hogy egyes tényezők miatt – ideértve a referenciamutató-kezelő ellenőrzése alá nem tartozó egyes tényezőket is – szükségessé válhat a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése; valamint

e) megfogalmazza azt a tanácsot, hogy a referenciamutatót referenciaértékként használó pénzügyi ügyleteknek vagy egyéb pénzügyi eszközöknek képesnek kell lenniük arra, hogy elviseljék a referenciamutató esetleges módosításait vagy megszüntetését, vagy más módon kezeljék ezeket.

(2) A referenciamutató-nyilatkozat legalább tartalmazza:

a) a referenciamutatóval kapcsolatos főbb fogalmak meghatározását;

b) a referenciamutató kiszámításához használt módszertan indoklását és a módszertan felülvizsgálatát és jóváhagyását célzó eljárásokat;

c) a referenciamutató meghatározása során alkalmazott kritériumokat és eljárásokat, ideértve a bemeneti adatok leírását, a bemeneti adatok különböző típusaihoz rendelt prioritásokat, a referenciamutató meghatározásához szükséges minimális adatokat, az alkalmazott extrapolációs modelleket vagy módszereket és a referenciamutatóként használt index összetevőinek újrásúlyozására szolgáló eljárásokat;

2015. május 19., kedd

- d) a referenciamutató-kezelő és az adatszolgáltatók mérlegelési és megítélési jogkörének gyakorlását szabályozó, a mérlegelés és a megítélés következetességét biztosító kontroll eljárásokat és szabályokat;
- e) a referenciamutató meghatározására stresszhelyzetben vagy olyan helyzetben szolgáló eljárásokat, amikor az üzleti adat-források elégtelenek, pontatlanok vagy megbízhatatlanok, továbbá ezen időszakokban a referenciamutatóra vonatkozó korlátozásokat;
- f) a hibás bemeneti adatok kezelésére vagy a referenciamutató hibás kiszámításának kezelésére vonatkozó eljárásokat, utóbbiak közé sorolva azokat a helyzeteket is, amikor a referenciamutató újbóli meghatározására van szükség; valamint
- g) a referenciamutató lehetséges korlátainak azonosítását, beleértve annak nem likvid vagy széttöredezett piacokon való működését és a bemeneti adatok lehetséges koncentrációját.

I

17. cikk

A referenciamutató megszüntetése

(1) A referenciamutató-kezelő **a 15. cikkben említett referenciamutató-nyilatkozattal együtt** közlésezi a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése, **illetve a referenciamutató 21a. cikk szerinti elismerésének vagy a 21b. cikk szerinti hitelesítésének megszűnése** esetén általa hozott intézkedésekre vonatkozó eljárását. **Az eljárást a 9. cikk (1) bekezdésében említett magatartási kódexbe is beépítik. Az eljárás adott esetben referenciamutató-családokra vonatkozóan is elkészíthető, és azt minden lényeges változáskor frissíteni kell és közzé kell tenni.**

(2) A referenciamutatót **használó** felügyelt szervezetek megalapozott, írásba foglalt terveket készítenek **és tartanak karban** az adott referenciamutató lényeges változása vagy előállításának megszüntetése esetén általuk teendő intézkedésekről. **Ha megvalósítható és célszerű, ezekben a tervekben meg kell jelölni egy vagy több referenciaként használható alternatív referenciamutatót, megjelölve, hogy ezek a referenciamutatók miért lennének megfelelő alternatívák.** A felügyelt szervezetek kérésre benyújtják e terveket az érintett illetékes hatóságnak, **és lehetőség szerint ezeket szerepeltetik az ügyfelekkel való szerződéses kapcsolatokban is.**

17a. cikk

A referenciamutató megfeleltetése

A referenciamutató-kezelő biztosítja a referenciamutató pontosságát a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági tények leírásával kapcsolatban, **a 15. cikkben meghatározott, referencianyilatkozattal kapcsolatos követelményekkel összhangban.**

Az ESMA a rendelet hatálybalépését követően hat hónappal az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást tesz közzé, amelyben az alapvető kockázat mértékét alapul véve kidolgozza a megfeleltetés fogalom meghatározását.

A Bizottság 2015 decemberéig jelentést tesz közzé, amelyben a bankközi referencia-kamatlához és a devizapiaci referenciamutatóhoz hasonló referenciamutatók használatát illetően elemzi a pénzügyi ügyletek alapvető kockázatainak kezelésére irányuló meglévő gyakorlatokat, és értékeli, hogy a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv üzletviteli rendelkezései elegendőek-e a pénzügyi ügyletek során használt referenciamutatókkal kapcsolatos kockázatok enyhítésére.

2015. május 19., kedd

V. CÍM

ENGEDÉLYEZETT VAGY NYILVÁNTARTÁSBA VETT REFERENCIAMUTATÓ-KEZELŐK ÉS HARMADIK ORSZÁGBELI REFERENCIAMUTATÓ-KEZELŐK ÁLTAL ELŐÁLLÍTOTT REFERENCIAMUTATÓK HASZNÁLATA

19. cikk

A referenciamutatók használata

(1) Felügyelt szervezet akkor használhat pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz referenciaértékeként az Unióban referenciamutatót **vagy referenciamutató-együttest**, ha azt a 23. cikk szerint engedélyezett **vagy a 21a. cikk szerint nyilvántartásba vett**, vagy a 20. cikk, a 21a. cikk vagy a 21b. cikk szerinti harmadik országban elhelyezkedő referenciamutató-kezelő állítja elő.

(2) Amennyiben a 2003/71/EK irányelv vagy a 2009/65/EK irányelv alapján közzéteendő tájékoztató tárgya olyan átruházható értékpapír vagy más befektetés, amely valamely referenciamutatóra hivatkozik, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piaci bevezetést kérő személy biztosítja, hogy a tájékoztatóban egyértelműen és jól láthatóan szerepeljenek az arra vonatkozó információk, hogy a referenciamutatót nyilvántartásba vették-e, illetve azt olyan referenciamutató-kezelő állítja-e elő, amelyet e rendelet 25a. cikke szerint a közhiteles nyilvántartásba felvettek.

(3) Az ESMA az illetékes hatóságoknak és az ÁÉKBV-alapkezelőknek szóló útmutató (49)–(62) bekezdését, a tőzsdén forgalmazott alapokról és az ÁÉKBV-vel kapcsolatos más kérdésekről szóló útmutatót ⁽¹⁾ visszavonja vagy összhangba hozza e cikk (1) bekezdésével.

20. cikk

Egyenértékűség

(1) Az Unióban található felügyelt szervezetek abban az esetben használhatnak fel harmadik országban elhelyezkedő referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót – **a 21a. vagy 21b. cikk alkalmazása kivételével** –, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a Bizottság a (2) bekezdéssel **vagy a (2a) bekezdéssel** összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el;
- b) a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;
- c) a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják ;
- d) a referenciamutató-kezelőt a 25a. cikk szerint megfelelően nyilvántartásba vették; valamint
- e) hatályban vannak az e cikk (3) bekezdésében említett együttműködési szabályok.

(2) A Bizottság határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja, hogy:

- a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó, 2013. július 17-én közzétett elvei, **valamint az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó, 2012. október 5-én közzétett IOSCO-elvek** tekintetében biztosított megfelelést; valamint
- b) a jogilag kötelező érvényű követelmények az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

ba) — a külföldi adóhatóságokkal tényleges információcsere folyik;

— a jogalkotási, igazságszolgáltatási vagy közigazgatási előírások átláthatóak;

⁽¹⁾ ESMA/2014/937., 2014. augusztus 1.

2015. május 19., kedd

- *megkövetelik a tényleges helyi jelenlétet,*
- *a harmadik ország nem offshore pénzügyi központként működik;*
- *a harmadik ország nem hoz olyan adóügyi intézkedéseket, amelyek azzal járnak, hogy nem léteznek adók vagy csak névleges adók léteznek, illetve nem biztosítanak előnyöket valós gazdasági tevékenység végzése vagy tényleges gazdasági jelenlét nélkül az adózási előnyöket biztosító harmadik országban;*
- *a harmadik ország nem szerepel a FATF nem együttműködő országokat és területeket tartalmazó jegyzékében;*
- *a harmadik ország maradéktalanul megfelel a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény 26. cikkében foglalt normáknak, és gondoskodik az adózási célú tényleges információcseréről, ideértve a többoldalú adómegállapodásokat is.*

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2a) Ehelyett a Bizottság határozatot fogadhat el arról, hogy valamely harmadik ország egyedi és konkrét referenciamutató-kezelőire vagy egyedi és konkrét referenciamutatóira vagy referenciamutató-családjaira vonatkozó konkrét szabályok és követelmények e rendelet szabályaival és követelményeivel egyenértékűek, és ezért ezek az egyedi és konkrét referenciamutató-kezelők vagy egyedi és konkrét referenciamutatók vagy referenciamutató-családok az uniós felügyelt szervezetek által használhatóak.

Az erre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi **keretrendszereit** és felügyeleti **gyakorlatait** a (2) bekezdésnek **vagy a (2a) bekezdésnek** megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket:

- a) az ESMA és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, ideértve az ESMA által kért hozzáférést a harmadik országokban engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkozó valamennyi **releváns** információhoz;
- b) az ESMA azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy harmadik országbeli illetékes hatóság úgy véli, hogy valamely általa felügyelt referenciamutató-kezelő megsérti az engedélyezési feltételeket vagy más nemzeti jogszabályt;
- c) a felügyeleti tevékenységek **■** összehangolására vonatkozó eljárásokat.

(4) A (3) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek révén biztosítható, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA képesek legyenek az e rendelet szerinti valamennyi felügyeleti hatáskörüket gyakorolni.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

21. cikk

Harmadik országban található referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vételének visszavonása

■

(2) Az ESMA visszavonja **a 20. cikk (1) bekezdésének d) pontjában** említett referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vételét, **amennyiben – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy:**

- a) a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekét vagy a piacok rendezett működését; vagy

2015. május 19., kedd

- b) a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette a nemzeti jogszabályokat vagy a harmadik országban rá vonatkozó egyéb rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság elfogadta a 20. cikk (2) **vagy (2a)** bekezdése szerinti határozatot.
- (3) Az ESMA kizárólag akkor hoz a (2) bekezdés szerinti határozatot, ha az alábbi feltételek teljesülnek:
- a) az ESMA felhívta az ügyre a harmadik ország illetékes hatóságának a figyelmét, és az nem tette meg a megfelelő, a befektetők és az uniós piacok rendezett működésének védelméhez szükséges intézkedéseket, vagy nem tudta bizonyítani, hogy az érintett referenciamutató-kezelő megfelel a harmadik országban rá alkalmazandó előírásoknak;
- b) az ESMA legalább 30 nappal a visszavonás előtt tájékoztatta a harmadik ország illetékes hatóságát a referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételének visszavonására irányuló szándékáról.
- (4) Az ESMA haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot a (2) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, határozatait pedig a honlapján közzéteszi.

21a. cikk

Harmadik országban található referenciamutató-kezelők elismerése

(1) A 20. cikk (2) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat elfogadásáig a harmadik országban található referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatókat az uniós felügyelt szervezetek akkor használhatják, ha a referenciamutató-kezelő az ESMA-tól e cikk szerint előzetes elismerést szerez.

(2) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőnek meg kell felelnie az e rendeletben megállapított összes követelménynek, a 11., 13a. és a 14. cikk követelményeinek kivételével. Amennyiben a referenciamutató-kezelő bizonyítani tudja, hogy az általa előállított referenciamutató szabályozott adatokon alapul, vagy olyan árupiaci referenciamutató, amely nem többségükben nem felügyelt szervezetekből álló adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, ahol a csoport fő tevékenységi köre a 2014/65/EU irányelv szerinti befektetési szolgáltatás nyújtása vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti banki tevékenység, a referenciamutató-kezelőre vonatkoznak az ilyen referenciamutatókra a 12a. és a 14a. cikkben előírt mentességek.

(3) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelők úgy is megszerezhetik az előzetes elismerést, ha maradéktalanul megfelelnek az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek, illetve ha a referenciamutató-kezelők megfelelnek a 14a. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek. A megfelelést független külső ellenőrnek kell ellenőriznie és megerősítenie legalább kétfévente, illetve minden olyan esetben, amikor a referenciamutató lényeges módon változik, és az ellenőrzési jelentéseket meg kell küldeni az ESMA-nak, illetve kérésre hozzáférhetővé kell tenni a felhasználók számára.

(4) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban elhelyezkedő referenciamutató-kezelőknek az Unióban letelepedett képviselővel kell rendelkezniük. A képviselő az Unióban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy olyan jogi személy, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye az Unióban van. A képviselőt a harmadik országban található referenciamutató-kezelő kifejezetten a hatóságokkal történő kommunikációra jelöli ki, beleértve az ESMA-t, az érintett illetékes hatóságokat, és a referenciamutató-kezelő e rendelet szerinti kötelezettségei tekintetében minden más érintett személyt az Unióban.

(5) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban elhelyezkedő referenciamutató-kezelők az elismerést az ESMA-nál kérik. A kérelmező referenciamutató-kezelő a 23. cikkben vagy a 23a. cikkben meghatározott minden információt az ESMA rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy minden, a (2) bekezdésben rögzített követelménynek megfelel, és megadja az Unióban használható összes aktuális és tervezett referenciamutató listáját, valamint — amennyiben a referenciamutató-kezelő harmadik országbeli hatóság felügyelete alá tartozik — a felügyeletét a harmadik országban ellátó illetékes hatóság nevét.

Az ESMA első albekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított [90] napon belül az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően ellenőrzi, hogy a (2), vagy a (2a), (3) és (4) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e. Az ESMA ezzel a feladattal az érintett illetékes nemzeti hatóságot bízhatja meg.

2015. május 19., kedd

Ha az ESMA megítélése szerint a feltételek nem teljesülnek, az elismerés iránti kérelmet elutasítja, az elutasítás indokainak megadása mellett.

A harmadik albekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül elismerés az alábbi kiegészítő feltételek teljesülésének hiányában nem adható meg:

- i. amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő harmadik országbeli hatóság felügyelete alá tartozik, az érintett illetékes hatóság vagy az ESMA és a referenciamutató-kezelő harmadik országbeli hatósága között megfelelő együttműködési mechanizmusok működnek legalább a hatékony információcseré biztosítására;
- ii. az illetékes hatóság vagy az ESMA e rendelet szerinti felügyeleti feladatainak ellátását a referenciamutató-kezelő helye szerinti harmadik ország törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései nem zárják ki.

(6) Amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő az előzetes elismerést a rendeletnek való — az e cikk (2) bekezdése szerinti — megfelelésen keresztül kívánja megszerezni, és amennyiben a referenciamutató-kezelő megítélése szerint az általa előállított referenciamutatóra a 12a. cikk és 14a. cikk szerinti mentesség vonatkozhat, erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti az ESMA-t. Állítását okirati bizonyítékokkal kell alátámasztania.

(7) Amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő megítélése szerint az általa előállított referenciamutató megszűnése egy vagy több tagállamban súlyosan hátrányos következményekkel járna a piac integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra vagy a reálgazdaságra vagy a háztartások és vállalatok finanszírozására nézve, e rendelet egy vagy több vonatkozó követelménye, illetve az idevonatkozó IOSCO-elvek alól konkrét és határozott, legfeljebb 12 hónapos időtartamra felmentést kérhet az ESMA-tól. Kérelmét okirati bizonyítékokkal kell alátámasztania.

Az ESMA a kérelmet 30 napon belül bírálja el és tájékoztatja a harmadik országbeli referenciamutató-kezelőt arról, hogy a kérelmében megjelölt egy vagy több követelmény alól felmenti, valamint a felmentés időtartamáról.

Az ESMA a mentesség időtartamát a lejáratkor további legfeljebb 12 hónapra meghosszabbíthatja, amennyiben erre alapos indok áll fenn.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki az elismerési eljárás, a (4) bekezdésben említett kérelem formája és tartalma, az (5) bekezdésben említett információk benyújtása, valamint e bekezdésekkel kapcsolatban az illetékes nemzeti hatóságokra történő feladat- és hatáskör-átruházás részletes meghatározása vonatkozásában.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [...]ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

21b. cikk

Hitelesítés

(1) Az Unióban elhelyezkedő és a 23. cikkel összhangban engedélyezett vagy a 23a. cikkel összhangban nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők kérelmezhetik illetékes hatóságuktól, hogy hitelesítse a valamely harmadik országban előállított referenciamutató vagy referenciamutató-család Unióban való felhasználását, feltéve hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelő meggyőződött róla és képes bizonyítani illetékes hatóságának, hogy a hitelesítendő referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása megfelel az alábbi követelményeknek:

- i. a követelmények legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények;

2015. május 19., kedd

- ii. az teljes mértékben megfelel a pénzügyi referenciamutatókról szóló IOSCO-elveknek, amely megfelelést független külső ellenőr ellenőrizi és erősíti meg legalább két évente, illetve minden olyan esetben, amikor a referenciamutató lényeges módon változik; vagy
- iii. amennyiben a hitelesítendő referenciamutató megfelel a 14a. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, az teljes mértékben megfelel az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek, amely megfelelést független külső ellenőr ellenőrizi és erősíti meg legalább két évente, illetve minden olyan esetben, amikor a referenciamutató lényeges módon változik;
- b) a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelő rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy hatékonyan nyomon kövesse a referenciamutató előállításával kapcsolatban egy harmadik országban végzett tevékenységeket, és kezelje a kapcsolódó kockázatokat.
- (2) A kérelmező referenciamutató-kezelő minden szükséges információt megad ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhesen arról, hogy a kérelem időpontjában az (1) bekezdésben említett összes feltétel teljesül, ideértve az említett bekezdés a) pontjának ii. és iii. alpontjában előírt ellenőrzési jelentéseket is.
- (3) A kérelem kézhezvételétől számított 90 napon belül az érintett illetékes hatóság jóváhagyás céljából megvizsgálja a kérelmet, és határozatot fogad el annak jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az érintett illetékes hatóság értesíti az ESMA-t minden hitelesítésre jóváhagyott referenciamutatóról vagy referenciamutató-családról, valamint a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelőről.
- (4) A hitelesített referenciamutatót vagy referenciamutató-családot a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatónak vagy referenciamutató-családnak kell tekinteni.
- (5) Az a referenciamutató-kezelő, aki hitelesített egy harmadik országban előállított referenciamutatót vagy referenciamutató-családot, továbbra is felel azért, hogy a hitelesített referenciamutató vagy referenciamutató-család teljesíti az (1) bekezdésben előírt feltételeket.
- (6) Amennyiben a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelő illetékes hatósága megalapozottan úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek már nem teljesülnek, hatáskörében áll visszavonni a hitelesítés jóváhagyását, és értesíti az ESMA-t. A hitelesítés megszüntetése esetén a 17. cikk alkalmazandó.

VI. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓ-KEZELŐK ENGEDÉLYEZÉSE ÉS FELÜGYELETE

1. fejezet

Engedélyezés

■

23. cikk

A kritikus referenciamutató engedélyezési eljárása

- (1) Az Unióban székhellyel rendelkező természetes és jogi személy, aki/amely legalább egy kritikus referenciamutató vonatkozásában referenciamutató-kezelőként kíván eljárni, az elhelyezkedése szerinti tagállam a 29. cikk szerint kijelölt illetékes hatósághoz fordul kérelemmel.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelmet az adott kezelő által előállított index pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek referenciaértékeként ■ való felhasználására vonatkozó, felügyelt szervezet által megkötött megállapodás létrejöttétől számított 30 ■ napon belül kell benyújtani;
- (2a) Miután valamely referenciamutatót kritikusnak minősítettek – legyen az nemzeti vagy európai jellegű – az érintett illetékes hatóság — az összes követelmény teljesítésének ellenőrzését követően — engedélyt ad a referenciamutató előállítására, új jogi státuszának megfelelően.

2015. május 19., kedd

(3) A kérelmező referenciamutató-kezelő minden olyan információt benyújt az illetékes hatóságnak, amely alapján az meggyőződhet arról, hogy a kérelmező referenciamutató-kezelő az engedélyezésig megtette az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. **Egyben minden egyes referenciamutató tekintetében benyújtja a 13. cikk (1) bekezdésében említett érték kiszámításához vagy — lehetőség szerint — annak becsléséhez szükséges adatokat.**

(4) Az érintett illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő **20** napon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be, és ennek megfelelően értesíti a kérelmezőt. Amennyiben a kérelem hiányos, a kérelmező benyújtja az érintett illetékes hatóság által kért kiegészítő információkat.

(5) Az érintett illetékes hatóság megvizsgálja az engedély iránti kérelmet, és a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított **60** napon belül határozatot hoz annak elfogadásáról vagy elutasításáról.

Az illetékes hatóság a kérelem elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozathozatalt követően öt napon belül értesíti a kérelmező referenciamutató-kezelőt a határozatról. Amennyiben az illetékes hatóság megtagadja a referenciamutató-kezelő engedélyezését, határozatát megindokolja.

(5a) Amennyiben az érintett illetékes hatóság úgy dönt, hogy nem adja meg az engedélyt egy kritikus referenciamutató előállításához, amelynek előállítása, e minősítés nélkül, már korábban folyt, az érintett illetékes hatóság legfeljebb hat hónapra szóló ideiglenes engedélyt adhat ki, amely időszak alatt a korábbi modell szerint folytatódhat a referenciamutató előállítása, és teljesülhetnek a kritikus referenciamutatóként történő engedélyezéshez szükséges, megfelelő feltételek.

Az érintett illetékes hatóság az engedélyt további, hat hónapot meg nem haladó időtartamra meghosszabbíthatja.

(5b) Amennyiben a referenciamutató-kezelő és/vagy az adatszolgáltatók ezalatt az időszak alatt nem teljesítik a kritikusnak minősített referenciamutató további előállítását lehetővé tevő követelményeket, a referenciamutató előállítását a 17. cikkkel összhangban be kell szüntetni.

(6) Az illetékes hatóság elfogadó határozatairól **10** napon belül értesíti az ESMA-t.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az engedély és a nyilvántartásba vétel iránti kérelemben benyújtandó információk további pontosítása érdekében, figyelembe véve az arányosság elvét és a kérelmezők, valamint az illetékes hatóságok költségeit.

23a. cikk

A kritikus referenciamutató nyilvántartásba vételi eljárása

(1) Az Unióban található természetes és jogi személy, aki/amely kizárólag nem kritikus referenciamutatók vonatkozásában kíván referenciamutató-kezelőként eljárni, az elhelyezkedése szerinti tagállam a 29. cikk szerint kijelölt illetékes hatósághoz fordul kérelemmel.

(2) A nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő mindenkor eleget tesz az e rendeletben megállapított feltételeknek, és értesíti az illetékes hatóságot a feltételek lényeges változásairól.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kérelmet az adott személy által előállított index pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek referenciaértékeként vagy befektetési alap teljesítményének mérésére való felhasználására vonatkozó, felügyelt szervezet által megkötött megállapodás létrejöttétől számított 30 napon belül kell benyújtani.

(4) A kérelmező referenciamutató-kezelő:

a) dokumentációt nyújt be az illetékes hatóság számára, amellyel igazolja, hogy megfelel az 5. cikk (3a) bekezdésében, az 5c. cikkben, a 6. cikkben és (adott esetben) a 7b. cikkben és a 15. cikkben megállapított követelményeknek; valamint

b) minden egyes referenciamutató tekintetében megadja a teljes referenciaértéket vagy annak becslését.

2015. május 19., kedd

(5) Az érintett illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő 15 napon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be, és ennek megfelelően értesíti a kérelmezőt. Amennyiben a kérelem hiányos, a kérelmező benyújtja az érintett illetékes hatóság által kért kiegészítő információkat.

(6) Az illetékes hatóság a kérelmezőt a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított 15 napon belül nyilvántartásba veszi.

(7) Amennyiben az érintett illetékes hatóság megítélése szerint a referenciamutatót a 13. cikk (1) bekezdése szerint kritikusként kell besorolni, erről a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül értesíti az ESMA-t és a referenciamutató-kezelőt.

(8) Amennyiben a nyilvántartásba vevő illetékes hatóság megítélése szerint a referenciamutatót a 13. cikk (2a) bekezdése vagy a 13. cikk (2c) bekezdése szerint kritikusként kell besorolni, erről a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül értesíti az ESMA-t és a referenciamutató-kezelőt, és benyújtja az ESMA-hoz a 13. cikk (2a) bekezdése vagy a 13. cikk (2c) bekezdése szerinti értékelést.

(9) Amennyiben a nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő referenciamutatóját kritikusként sorolják be, a referenciamutató-kezelő a 13. cikk (2b) bekezdésében megállapított értesítés vagy a 13. cikk (2 g) bekezdése szerinti vélemény kézhezvételétől számított 90 napon belül engedély iránti kérelmet nyújt be.

24. cikk

Az engedély visszavonása, felfüggesztése vagy **nyilvántartásba vétele**

(1) Az illetékes hatóság visszavonja vagy felfüggeszti a referenciamutató-kezelő engedélyét **vagy nyilvántartásba vételét**, ha a referenciamutató-kezelő:

- a) kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az elmúlt tizenkét hónapban nem állított elő referenciamutatót;
- b) hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az engedélyt **vagy a nyilvántartásba vételt**;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére **vagy nyilvántartásba vételére** sor került; vagy
- d) súlyosan vagy ismételten megsértette e rendelet rendelkezéseit.

(2) Az illetékes hatóság **öt** napon belül értesíti az ESMA-t a döntéséről.

(2a) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének felfüggesztéséről szóló döntés elfogadását követően, és amennyiben a referenciamutató megszűnése vis maior eseményt okozna, vagy meghíúsítaná vagy bármely más módon sértené a referenciamutatóra hivatkozó valamely pénzügyi eszköz vagy pénzügyi szerződés feltételeit, a referenciamutató előállítását engedélyezheti a referenciamutató-kezelő helye szerinti tagállam érintett illetékes hatósága a felfüggesztő döntés visszavonásáig. Ebben az időszakban az ilyen referenciamutató felügyelt szervezetek általi használata csak olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi szerződések esetében engedélyezett, amelyek már hivatkoznak a referenciamutatóra. Újabb pénzügyi szerződések vagy pénzügyi eszközök nem hivatkozhatnak a referenciamutatóra.

(2b) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének visszavonását követően a 17. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

2. fejezet

Értesítés

25a. cikk

A referenciamutató-kezelők nyilvántartása és a referenciamutatók első felhasználása

(1) Az ESMA a következő adatokat tartalmazó közhiteles nyilvántartást hozza létre és vezeti:

- a) a 23. cikk és a 23a. cikk alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők és a felügyeletükért felelős illetékes hatóság személye;

2015. május 19., kedd

- b) azon referenciamutató-kezelők személye, amelyek értesítették az ESMA-t a 20. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti szándékukról és a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóság;
- c) azon referenciamutató-kezelők személye, amelyek a 21a. cikk szerint elismerést szereztek és a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóság;
- d) a 21b. cikkel összhangban hitelesített referenciamutatók, és a hitelesítést kérő referenciamutató-kezelők személye.

(2) Mielőtt valamely felügyelt szervezet valamely indexet referenciamutatóként használna az Unióban, meggyőződik arról, hogy az érintett index szolgáltatója szerepel az ESMA honlapján az e rendelettel összhangban engedélyezett, nyilvántartásba vett vagy elismert referenciamutató-kezelőként.

3. fejezet

Felügyeleti együttműködés

26. cikk

A feladatok átruházása az illetékes hatóságok között

- (1) Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkével összhangban az illetékes hatóság átruházhatja az e rendelet szerinti feladatait valamely másik tagállam illetékes hatóságára, **annak előzetes hozzájárulásával**. Az illetékes hatóságok a feladatátruházás hatálybalépését 60 nappal megelőzően értesítik az ESMA-t a javasolt feladatátruházásról.
- (2) Az illetékes hatóság az e rendelet szerinti feladatait ■ az ESMA egyetértésével átruházhatja az ESMA-ra.■
- (3) A javasolt feladatátruházásról az ESMA hét napon belül értesíti a tagállamokat. Az ESMA az értesítéstől számított **hét** ■ napon belül közzéteszi az elfogadott feladatátruházás részleteit.

26a. cikk

Az uniós jog illetékes nemzeti hatóságok általi megsértése

- (1) Amennyiben az illetékes nemzeti hatóság nem alkalmazza ezt a rendeletet, vagy azt olyan módon alkalmazza, amely vélhetően sérti az uniós jogot, az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 17. cikke szerinti hatáskörét az ott meghatározott eljárásoknak megfelelően gyakorolva az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkének (6) bekezdése alkalmazásában egyedi határozatokat fogadhat el az illetékes nemzeti hatóság által felügyelt referenciamutató-kezelőnek, valamint annak az illetékes nemzeti hatóság felügyelete alá tartozó referenciamutató tekintetében adatokat szolgáltatónak címezve, ahol az adatszolgáltatók felügyelt szervezetek.
- (2) Amennyiben a referenciamutató kritikus referenciamutató, az ESMA a 34. cikkben meghatározott eljárással összhangban biztosítja az együttműködést az illetékes hatóságok kollégiumával.

27. cikk

Más tagállamokból származó információk közlése

- (1) Másik illetékes hatóságtól származó információt az illetékes hatóság csak akkor közölhet, ha:
 - a) ehhez beszerezte a másik illetékes hatóság írásos beleegyezését, és az információt kizárólag olyan célból közli, amelyhez az adott illetékes hatóság beleegyezését adta; vagy

2015. május 19., kedd

b) az információ közlése jogi eljárások miatt szükséges.

28. cikk

Együttműködés vizsgálat esetén

(1) Az érintett illetékes hatóság másik illetékes hatóság segítségét kérheti helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban. **A megkeresett illetékes hatóság a tőle telhető mértékben és a lehetőségekhez mérten együttműködik.**

(2) Az (1) bekezdés szerinti kéréssel élő illetékes hatóság kéréséről tájékoztatja az ESMA-t. Több országra kiterjedő vizsgálat vagy ellenőrzés esetében az illetékes hatóságok felkérhetik az ESMA-t a helyszíni vizsgálat vagy ellenőrzés koordinálására.

(3) Ha valamely illetékes hatóság egy másik illetékes hatóságtól helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap:

- a) elvégezheti saját maga a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) engedélyezheti az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;
- c) ellenőrzőket vagy szakértőket jelölhet ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat **támogatására vagy** lefolytatására;

4. fejezet

Az illetékes hatóságok szerepe

29. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöli az e rendeletből származó, referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt adatszolgáltatókkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) Amennyiben a tagállam több illetékes hatóságot jelöl ki, egyértelműen meghatározza azok mindegyikének szerepét, és kijelöl egy hatóságot, amely felelős együttműködésük koordinálásáért és a Bizottsággal, az ESMA-val és más tagállamok illetékes hatóságaival folytatott információcseréért.

(3) Az ESMA közzéteszi honlapján az **e cikk** (1) bekezdésnek, **valamint a 25a. cikk (1) bekezdése a) pontjának** megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

30. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) E rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) hozzáférésük van bármely **releváns** dokumentumhoz és adathoz, függetlenül azok formájától, azokat bekérhetik, és másolatot készíthetnek róluk;
- b) tájékoztatást kérhetnek **a referenciamutató előállításában részt vevő és ahhoz adatot szolgáltató** bármely személytől, ideértve **a 6. cikk (3a) bekezdése szerinti szolgáltatókat** és e személyek munkahelyi eljárásait is, továbbá szükség esetén információszerzés céljából beidézhetik és kihallgathatják e személyeket;
- c) **árualapú** referenciamutatók esetében **adott esetben** szabványos formátumú információkérést intézhetnek **az adatszolgáltatókhoz** a kapcsolódó azonnali piacokra vonatkozóan, bekérhetik az ügyletekre vonatkozó kimutatásokat, valamint közvetlenül hozzáférhetnek a kereskedési rendszerekhez;

2015. május 19., kedd

- d) helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathatnak, a természetes személyek magánlakhelyein végzett ellenőrzések kivételével;
- e) beléphetnek természetes és jogi személyek telephelyeire bármilyen formájú iratok és adatok lefoglalása céljából, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat céljával összefüggő dokumentumok és adatok találhatók, amelyek relevánsak lehetnek ezen rendelet megsértésének bizonyítása szempontjából. **Amennyiben a telephelyhez való hozzáféréshez – a nemzeti jog alapján – az érintett tagállam igazságszolgáltatási hatóságának előzetes engedélye szükséges, ez a hatáskör csak az előzetes engedély beszerzését követően gyakorolható.**
- f) bekérhetik a felügyelt szervezetek birtokában lévő telefonbeszélgetés-felvételeket, elektronikus üzenetváltásokat vagy egyéb adatforgalmi nyilvántartásokat;
- g) indítványozhatják vagyontárgyak zárolását vagy lefoglalását vagy mindkettőt;

- i) előírhatják az illetékes hatóság által e rendelettel ellentétesnek vélt bármely tevékenység ideiglenes beszüntetését;
- j) ideiglenesen megtilthatják szakmai tevékenység gyakorlását;
- k) megtehetnek bármely szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvánosság helyes tájékoztatást kapjon a referenciamutató előállításáról, amelynek részét képezheti az is, hogy a referenciamutató közzétételét vagy terjesztését végző személyt a korábbi adatszolgáltatásokra vagy a referenciamutató korábbi értékeire vonatkozó korrekciós nyilatkozat közzétételére kötelezik;

ka) felülvizsgálhatják a megfelelési nyilatkozatot és elrendelhetik annak módosítását.

(2) Az (1) bekezdésben említett funkcióikat és hatásköreiket, **valamint a 31. cikkben említett szankciók nemzeti jogi keretnek megfelelő kiszabására vonatkozó hatáskörüket** az illetékes hatóságok az alábbi módokon láthatják el:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal vagy piaci vállalkozásokkal együttműködve;
- c) felelősségüket megtartva, hatáskörüket más hatóságokra vagy piaci vállalkozásokra átruházva;
- d) az illetékes igazságügyi szerv megkeresése útján.

Az említett hatáskörök gyakorlásához az illetékes hatóság megfelelő és hatékony biztosítékokkal rendelkezik a védelemhez való jog és az alapvető jogok tekintetében.

(3) Megfelelő intézkedésekkel a tagállamok biztosítják az illetékes hatóságok valamennyi olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörét, amely feladataik ellátásához szükséges.

(4) Az információknak a (2) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása nem tekinthető az információk közzétételére vonatkozóan szerződés vagy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés által megállapított korlátozás megsértésének.

31. cikk

Közigazgatási intézkedések és szankciók

(1) Az illetékes hatóságok számára a 34. cikk alapján biztosított felügyeleti hatáskörök sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joggal összhangban gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek azokkal a hatáskörökkel, amelyek alapján megfelelő közigazgatási intézkedéseket hozhatnak és szankciókról rendelkezhetnek legalább a következők esetében:

- a) e rendelet 5. cikkének, **5a. cikkének, 5b. cikkének, 5c. cikkének, 5d. cikkének**, 6. cikkének, 7. cikkének, **7a. cikkének, 7b. cikkének**, 8., 9., **11., 14., 15., 17., 19., 23., és 23a. cikkének** a megsértése; valamint

2015. május 19., kedd

b) a 30. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való együttműködés vagy kérés teljesítésének elmulasztása.

(2) A tagállamok a nemzeti jognak megfelelően biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértés esetén az illetékes hatóságok rendelkezzenek legalább az alábbi közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazásához szükséges hatáskörrel:

a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős **referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet** számára, hogy hagyjon fel az adott jogsértéssel és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

b) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének elvonása, ha az meghatározható;

c) a jogsértésért felelős **referenciamutató-kezelőt vagy felügyelt szervezetet** és a jogsértés jellegét megjelölő nyilvános figyelmeztetés;

d) a **referenciamutató-kezelő** engedélyének visszavonása vagy felfüggesztése;

e) a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy ideiglenes eltiltása vezetői funkciók gyakorlásától referenciamutató-kezelőnél vagy adatszolgáltatónál;

f) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legalább háromszorosát elérő maximális közigazgatási pénzbírság kiszabása, amennyiben a veszteség, illetve a nyereség meghatározható; vagy

1. természetes személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:

i. az 5. cikknek, **az 5a., 5b., 5c., 5d. cikknek**, a 6. cikknek, a 7. cikknek, **a 7a., 7b. cikknek**, a 8., 9., **11. cikknek, a 12a. cikk (2) bekezdésének**, a 14., 15., **17., 18., 19. és 23. cikknek** a megsértése esetén 500 000 EUR, illetve a nemzeti pénznemben e rendelet hatálybalépésének napján ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, ahol az euró nem hivatalos pénznem; vagy

ii. a 7. cikk (1) bekezdése b) **11.** pontjának **vagy a 7. cikk (4) bekezdésének** megsértése esetén 100 000 EUR, illetve a nemzeti pénznemben e rendelet hatálybalépésének napján ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, ahol az euró nem hivatalos pénznem;

2. jogi személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:

i. az 5., **5a., 5b. 5c., 5d. cikknek**, a 6. cikknek, a 7., **7a., 7b. cikknek**, a 8., 9., **11., 14., 15., 17., 18., 19. és 23. cikknek** a megsértése esetén 1 000 000 EUR vagy, amennyiben az nagyobb, a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti éves árbevételének 10 %-a. Amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy bankok esetében a 86/635/EGK irányelv szerinti, biztosítótársaságok esetében a 91/674/EGK irányelv szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy amennyiben a személy társulás, a tagok összesített árbevételének 10 %-a; vagy

2015. május 19., kedd

- ii. a **7. cikk** (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése esetén 250 000 EUR vagy, amennyiben az nagyobb, a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti éves árbevételének 2 %-a. Amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy bankok esetében a 86/635/EGK irányelv szerinti, biztosítótársaságok esetében a 91/674/EGK irányelv szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy amennyiben a személy társulás, a tagok összesített árbevételének 10 %-a;

(3) [Legkésőbb e rendelet hatálybalépését követően 12 hónappal] a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1) és (2) bekezdésben említett szabályokról.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vethető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. Ebben az esetben a tagállamok az első albekezdésben említett értesítéssel együtt közlik a Bizottsággal és az ESMA-val a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseiket.

A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(4) A tagállamok az illetékes hatóságokat a nemzeti joggal összhangban az (1) bekezdésben említetteken kívül további szankcionálási hatáskörökkel is felruházhatják, és az említett bekezdésben rögzítettet meghaladó mértékű szankciókat is előírhatnak.

32. cikk

A felügyeleti és szankcionálási hatáskörök gyakorlása, **az együttműködési kötelezettség**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók típusának, szintjének **és arányosságának** meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, adott esetben többek között:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

aa) a referenciamutató kritikus jellege a pénzügyi stabilitásra és a realgazdaságra nézve;

b) a felelős személy felelősségének mértéke;

c) ■ a felelős jogi személy teljes **árbevétele** vagy a felelős természetes személy ■ éves **jövedelme**;

d) a felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség szintje, amennyiben ez meghatározható;

e) a felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítése szükségességének sérelme nélkül;

f) az érintett személy korábbi jogsértései;

g) a jogsértést követően valamely felelős személy által a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(2) Szankcionálási hatásköreiknek a 31. cikkben meghatározott körülmények közötti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak érdekében, hogy a felügyeleti és vizsgálati hatáskörök, illetve a közigazgatási szankciók az e rendeletnek megfelelő kívánt eredménnyel járjanak. Az esetleges párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében a felügyeleti és vizsgálati hatásköröknek, valamint a közigazgatási szankcióknak és pénzbírságoknak a több tagállamot érintő esetekben történő alkalmazása során az illetékes hatóságok koordinálják tevékenységüket.

2015. május 19., kedd

(2a) Amennyiben a tagállamok a (31) cikkel összhangban úgy döntenek, hogy az abban a cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságszolgáltatási hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértéséért indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak az egymással és az ESMA-val való, az e rendelet végrehajtását szolgáló együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében.

(2b) Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak. Ez magában foglalja különösen az információcserét és az együttműködést a vizsgálatok vagy a felügyeleti tevékenység során. Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

33. cikk

A határozatok közzététele

(1) Az e rendelet megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést kiszabó határozatot az illetékes hatóságok közvetlenül azt követően, hogy a szankció által sújtott személyt tájékoztatták róla, közzéteszik hivatalos honlapjukon. A közzététel legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személy kilétére vonatkozó információt tartalmazza. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedéseket kiszabó határozatokra.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyes adatainak közzétételét az ilyen jellegű adatok közzétételének arányosságára vonatkozó, esetenként elvégzett vizsgálat alapján aránytalannak találja, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság vagy:

- a) késlelteti a szankciót vagy intézkedést kiszabó határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel elleni érvek megszűnnek;
- b) anonim, a nemzeti jognak megfelelő módon közzéteszi a szankciót vagy intézkedést kiszabó határozatot, feltéve, hogy az anonim közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét. A szankciót vagy intézkedést kiszabó határozat anonim közzététele esetén az érintett adatok közzététele ésszerű ideig elhalasztható, ha ezen időszakon belül az anonim közzététel indokai várhatóan megszűnnek;
- c) egyáltalán nem teszi közzé a szankciót vagy intézkedést megállapító határozatot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a fenti a) és b) pontban meghatározott opciók nem elegendők annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

(3) Amennyiben a szankciót vagy intézkedést kiszabó határozat ellen az illetékes igazságügyi vagy más hatósághoz fellebbezést nyújtanak be, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik az erre vonatkozó információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat. A szankciót vagy intézkedést kiszabó korábbi határozatot semmissé tevő határozatokat ugyancsak közzéteszik.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett információk a közzétételüket követően legalább öt évig elérhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétételben személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság hivatalos honlapján.

(4a) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak a 31. cikkel összhangban kivetett összes szankcióról és intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé.

2015. május 19., kedd

Amennyiben a tagállamok a 31. cikkkel összhangban úgy döntenek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki az adott cikk rendelkezéseinek megsértése esetén, illetékes hatóságai évente az ESMA rendelkezésére bocsátják az összes büntetőjogi kivizsgálással és kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatos névtelenített és összesített adatot. Az ESMA éves jelentésben teszi közzé a kivetett büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat.

34. cikk

Az illetékes hatóságok kollégiumai

(1) **A 3. cikk (1) bekezdésének 21. pontja szerinti, nemzeti jellegű referenciamutatók kivételével valamely referenciamutatónak a kritikus referenciamutatók listájára történő, a 25a. cikk szerinti felvételétől** számított 30 napon belül az érintett illetékes hatóság létrehozza az illetékes hatóságok kollégiumát.

(2) A kollégium tagjai a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága, az ESMA és a **fő** adatszolgáltatók illetékes hatóságai.

(3) Más tagállamok illetékes hatóságai akkor jogosultak arra, hogy a kollégium tagjává váljanak, ha a referenciamutató előállításának beszüntetése súlyosan hátrányos következményekkel járna az adott tagállam pénzügyi stabilitására, piacainak rendes működésére, fogyasztóira vagy realgazdaságára.

Ha egy illetékes hatóság az első albekezdés alapján a kollégium tagjává kíván válni, kérelemmel fordul a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságához, kérelmében bemutatva az első albekezdésben említett követelmények teljesülését igazoló bizonyítékokat. A referenciamutató-kezelő érintett illetékes hatósága elbírálja a kérelmet, és annak kézhezvételétől számított **30** napon belül értesíti a kérelmet benyújtó hatóságot arról, hogy az említett követelmények megítélése szerint teljesültek-e. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy az említett követelmények nem teljesültek, a kérelmet benyújtó hatóság a (10) bekezdéssel összhangban az ESMA-hoz utalhatja az ügyet.

(4) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkének megfelelően hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégium hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez. E célból az ESMA a megfelelő módon részt vesz a kollégiumban, és e célból illetékes hatóságnak minősül.

(5) **Az ESMA** vezeti a kollégium üléseit, koordinálja a kollégium tevékenységeit, és biztosítja a kollégium tagjai közötti hatékony információcserét.

(6) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a kollégium keretében írásbeli rendelkezéseket állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az illetékes hatóságok között kicserélendő információk;
- b) az illetékes hatóságok közötti döntéshozatali folyamat;
- c) esetek, amikor az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell egymással;
- d) a 14. cikk (3) **bekezdésében** említett intézkedések végrehajtása kapcsán a 14. cikk (5a) bekezdése alapján nyújtandó segítség.

Amennyiben a referenciamutató-kezelő több referenciamutatót állít elő, **az ESMA** egyetlen kollégiumot is létrehozhat a referenciamutató-kezelő által előállított összes referenciamutató felügyeletére.

(7) A (6) bekezdés szerinti rendelkezésekre vonatkozó megállapodás hiányában a kérdést az ESMA kivételével a kollégium bármely tagja az ESMA-hoz utalhatja. A végleges szöveg elfogadását megelőzően a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága kellően figyelembe veszi az ESMA-nak az írásbeli koordinációs szabályokra vonatkozóan adott tanácsát. Az írásbeli koordinációs szabályokat olyan egységes dokumentumba foglalják, amely tartalmazza az ESMA-nak az írásbeli koordinációs szabályokról adott tanácsától való bármilyen jelentős eltérés teljes körű indoklását is. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága továbbítja az írásbeli koordinációs szabályokat a kollégium tagjainak és az ESMA-nak.

2015. május 19., kedd

(8) A 24. cikkben, és adott esetben a 14. és 23. cikkben említett intézkedések meghozatala előtt a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága konzultál a kollégium tagjaival. A kollégium tagjai a hatáskörükön belül minden ésszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy a (6) bekezdésben említett írásbeli megállapodásban meghatározott határidőn belül megállapodás szülessen. Az illetékes hatóságok között felmerülő viták esetén a közös álláspont kialakításának segítése érdekében közvetítési mechanizmust kell létrehozni.

(9) Amennyiben a kollégium tagjai között nem születik megállapodás, az ESMA kivételével bármely illetékes hatóság az ESMA-hoz fordulhat a következő helyzetekben:

- a) ha valamely illetékes hatóság nem közölt vele valamely lényeges információt;
- b) ha a (3) bekezdés szerinti kérelmet követően a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága arról értesítette a kérelmet benyújtó hatóságot, hogy az említett bekezdésben meghatározott követelmények nem teljesültek, vagy ha a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága nem reagált a kérelemre ésszerű időn belül;
- c) ha az illetékes hatóságok nem tudtak megegyezni a (6) bekezdésben meghatározott ügyben;
- d) ha nézeteltérés áll fenn a 23. és 24. cikknek megfelelően meghozandó

Amennyiben az ügy 20 nappal az első albekezdésben előírt, az ESMA elé való utalását követően nem rendeződött, a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az első albekezdésben említett hatóságok és az ESMA részére.

Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a (8) bekezdésben említett olyan intézkedést hozott, amely esetleg nem felel meg az uniós jognak, az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

(9a) A 13a. vagy a 14. cikk szerint meghozandó bármely intézkedéssel a kollégiumon belül egyet nem értő hatóság a kérdést az ESMA elé terjesztheti. Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerint léphet fel.

(9b) A 13a. vagy 14. cikk alapján hozott valamennyi intézkedés érvényben marad legalább addig, amíg a kollégium a (8) és (9a) bekezdés szerint megállapodásra nem jut.

35. cikk

Együttműködés az ESMA-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az ESMA-val.

(2) Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

(2a) Az 1227/2011/EU rendelet végrehajtásában és megfigyelésében játszott szerepének megfelelően az Energia-szabályozói Együttműködési Ügynökség (ACER) és más érintett felügyeleti szervek e rendelet alkalmazásában együttműködnek az ESMA-val, közreműködnek a szabályozástechnikai standardtervezetek és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásában, és haladéktalanul rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a (2) bekezdés szerinti információcsere eljárásait és formáit.

Az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [XXX]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

2015. május 19., kedd

36. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A szakmai titoktartás (2) bekezdésben meghatározott feltételeit az e rendelet alapján megkapott, kicserélt vagy továbbított minden bizalmas információra alkalmazni kell.
- (2) Szakmai titoktartási kötelezettség alkalmazandó minden olyan személyre, aki az illetékes hatóságnak vagy olyan hatóságnak vagy piaci vállalkozásnak vagy természetes vagy jogi személynek dolgozik vagy dolgozott, akire vagy amelyre az illetékes hatóság hatásköröket ruházott át, beleértve az illetékes hatóság által megbízott ellenőröket és szakértőket is.
- (3) A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – törvényben megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel, illetve hatósággal nem közölhetők.
- (4) Az e rendelet alapján az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy működési feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy a szóban forgó információ közreadható, vagy ha az információközlést bírósági eljárás teszi szükségessé.

VIII. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

37. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk tartalmazza.
- (2) A Bizottság [e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-(jé)től kezdődően határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 3. cikk (2) bekezdésben és 23. cikk (7) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében és a 23. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 3. cikk (2) bekezdése és a 23. cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

38. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját az európai értékpapír-bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire.

2015. május 19., kedd

VIII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

39. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A [rendelet hatálybalépésének napja]-án/én referenciamutatót előállító referenciamutató-kezelők [az alkalmazás időpontjától számított **12** hónapon belül] kérelmezik a 23. **vagy a 23a.** cikk szerinti engedélyezésüket **vagy nyilvántartásba vételüket.**

(1a) *Az illetékes nemzeti hatóságok megvizsgálják, hogy a nyilvántartásba vett mutatók közül melyik minősül „kritikusnak”. E mutatókat a 23. cikkben meghatározott engedélyezési eljárásnak kell alávetni.*

(2) Az engedélykérelmet **vagy nyilvántartásba vétel iránti kérelmet** az (1) bekezdés szerint benyújtott **természetes és jogi személyek** a meglévő referenciamutatót mindaddig előállíthatja, amíg az engedélyezés elutasításra nem kerül, **és azt addig a felügyelt szervezetek is használhatják.**

(3) Amennyiben egy meglévő referenciamutató nem felel meg e rendelet követelményeinek, de a referenciamutatónak a rendelet előírásainak való megfelelését biztosító megváltoztatása vis maior esetet eredményezne, meghíúsítaná vagy más módon sértené azon pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz feltételeit, amelyhez a referenciamutató referenciaértékként szolgál, **a referenciamutató meglévő pénzügyi eszközökben és pénzügyi szerződésekben való további használatát azon tagállam érintett illetékes hatósága engedélyezheti, amelyben a referenciamutatót előállító természetes vagy jogi személy található, mindaddig, amíg az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy referenciamutató használatát be lehet szüntetni vagy azt egy másik referenciamutatóval fel lehet váltani anélkül, hogy az ügylet részes felei kárt szenvednének.**

(3a) *Olyan meglévő referenciamutató egyetlen új pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet referenciaértékeként sem szolgálhat, amely [a rendelet hatályba lépése]-t követően nem felel meg az e rendeletben előírt követelményeknek.*

(3b) *A (3a) bekezdéstől eltérve, az e rendeletben előírt követelményeknek meg nem felelő meglévő referenciamutató [a rendelet hatályba lépése]-t követő egy évig szolgálhat új pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet referenciaértékeként, feltéve, hogy a pénzügyi eszközre fedezeti célból szükség van egy meglévő, a referenciamutatót referenciaértékként használó pénzügyi eszköz kockázatának kezelése érdekében.*

(4) **A 20. cikk (2) vagy (2a) bekezdésében említett egyenértékűségi határozatnak a Bizottság általi elfogadásáig az uniós felügyelt szervezetek a harmadik országban található referenciamutató-kezelők referenciamutatóit csak akkor használhatják, ha e rendelet hatálybalépésekor a referenciamutató meglévő pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek referenciaértékeként szolgál, vagy ha e rendelet hatálybalépésétől számított három éves időtartamig a referenciamutató új pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek referenciaértékeként szolgál.**

39a. cikk

A tájékoztatók és a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok frissítésének határideje

A 19. cikk (2) bekezdése nem érinti a rendelet hatálybalépése előtt a 2003/71/EK irányelv alapján jóváhagyott, meglévő tájékoztatókat. Az e rendelet hatálybalépése előtt a 2009/65/EK irányelv alapján jóváhagyott tájékoztatók esetében a mögöttes dokumentumokat az első adandó alkalommal, de legkésőbb [a rendelet hatálybalépéstől* számított [tizenkét] hónapon belül] frissíteni kell.

2015. május 19., kedd

40. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2018. **január** 1-jéig felülvizsgálja e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak erről és különösen:

- a) a kritikus referenciamutatókra és a kötelező részvételre vonatkozó, 13. cikkben és 14. cikkben meghatározott rendelkezések működéséről és eredményességéről, valamint a kritikus referenciamutató 3. cikkben foglalt fogalommeghatározásáról; **valamint**
- b) a VI. cím alatt megállapított felügyeleti rendszer és a 34. cikkben meghatározott kollégiumok eredményességéről, valamint egyes referenciamutatók uniós testület által történő felügyeletének megfelelőségéről.

(1a) A Bizottság felülvizsgálja a referenciamutatókra — és különösen az árjelentő ügynökségek árupiaci referenciamutatóira — vonatkozó nemzetközi elvek és harmadik országok referenciamutatók előállításával kapcsolatos jogi kereteinek és jogalkalmazási gyakorlatainak alakulását, és [e rendelet hatályba lépését követő négy éven belül]-ig* és azt követően négyévente jelentést nyújt be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Adott esetben a jelentéseket jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

41. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Rendelkezéseit **a Bizottság által e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok** [hatálybalépését 6 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.

A 13. cikk (1) bekezdését **és a 14.** és 34. cikket azonban [a hatálybalépést 6 hónappal követő dátum]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0199

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatás

Az Európai Parlament határozata az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2015. április 27-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2015)02802 – 2015/2673(DEA))

(2016/C 353/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2015)02802),
- tekintettel a Bizottság 2015. február 3-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2015. május 6-i levélre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 58. cikke (7) bekezdésére és 83. cikke (5) bekezdésére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság határozatra vonatkozó ajánlására,
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (6) bekezdésére,
- tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 105. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2015. május 19-én járt le – nem érkezett kifogás,
- A. mivel az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 19. cikkének (1) bekezdése a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatáról rendelkezik, amennyiben többek között az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap vonatkozásában a megosztott igazgatással végrehajtott programok elfogadására 2014. január 1. után kerül sor, annak érdekében, hogy lehetővé váljon a 2014-ben fel nem használt források következő évekre történő, a megfelelő felső kiadási határokat meghaladó mértékű átvitele;
- B. mivel Bulgária, a Cseh Köztársaság, Írország, Görögország, Spanyolország, Horvátország, Olaszország, Ciprus, Luxemburg, Magyarország, Málta, Románia és Svédország vidékfejlesztési programjai, valamint Belgium, Németország, Franciaország és az Egyesült Királyság egyes regionális programjai 2014 végéig nem voltak elfogadásra készek;
- C. mivel az 1311/2013/EU, Euratom rendeletet ezért a 2015/623/EU, Euratom tanácsi rendelet ennek megfelelően módosította, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap 2014-re szóló, fel nem használt megfelelő előirányzatait a 2015. és 2016. évi felső kiadási határok alá csoportosítva át;
- D. mivel az 1305/2013/EU rendelet I. mellékletét, amely megállapítja a 2014–2020 közötti időszakra szóló uniós vidékfejlesztési támogatás bontását, ennek megfelelően módosítani kell;
- E. mivel a felhatalmazáson alapuló rendelet alapvető jelentőségű a vidékfejlesztési programok zökkenőmentes és kellő időben történő elfogadása szempontjából, és mivel helyénvaló, hogy az Európai Unió Hivatalos Lapjában való megjelenését követő napon lépjen hatályba;
- 1. kijelenti, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0200

Kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás Dél-Afrikával (Jegyzőkönyv Horvátország csatlakozásának figyelembevétele céljából) ***

Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 353/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (07657/2015),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyv tervezetére (13175/2014),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0103/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság ajánlására (A8-0146/2015),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Dél-afrikai Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0201

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése *II**

Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 353/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli állásponjtjára (05933/4/2015 – C8-0109/2015),
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2013. május 17-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. május 23-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0045) kapcsolatban az első olvasat során kialakított állásponjtjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásra,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0153/2015),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott állásponjtjával;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács állásponjtjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtítkárá, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtítkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponjtját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 166., 2013.6.12., 2. o.

⁽²⁾ HL C 271., 2013.9.19., 31. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2014.3.11., P7_TA(2014)0191.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0202

A pénzáttalásokat kísérő adatok *II**

Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a pénzáttalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 353/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli állásponjtjára (05932/2/2015 – C8-0108/2015),
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2013. május 17-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. május 23-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0044) kapcsolatban az első olvasat során kialakított állásponjtjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásra,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0154/2015),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott állásponjtjával;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács állásponjtjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtítkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtítkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponjtját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 166., 2013.6.12., 2. o.

⁽²⁾ HL C 271., 2013.9.19., 31. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2014.3.11., P7_TA(2014)0190.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0203

Fizetéseképtelenségi eljárás ***II

Az Európai Parlament 2015. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 353/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (16636/5/2014 – C8-0090/2015),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. május 22-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2012)0744) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0155/2015),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 271., 2013.9.19., 55. o.

⁽²⁾ A 2014.2.5-én elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0093.

2015. május 20., szerda

P8_TA(2015)0204

A konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó egyes ásványok és fémek importőrei körében alkalmazott öntanúsítás uniós rendszere ***I

Az Európai Parlament 2015. május 20-án elfogadott módosításai a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany felelősségteljes importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott öntanúsítás uniós rendszerének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 353/28)

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat

1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) A konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekben található ásványkincsek – bár a fejlesztés szempontjából óriási lehetőséget jelentenek – ellentmondás tárgyát képezhetik, amennyiben a belőlük származó bevételt a fejlesztésre, jó kormányzásra és jogállamiságra irányuló **nemzeti** erőfeszítéseket aláásó erőszakos konfliktusok kiobbantására vagy fenntartására fordítják. Ezeken a területeken a konfliktusok és az ásványok illegális kitermelése közötti kapcsolódás megszakítása kritikus **jelentőséggel bír** a béke és a stabilitás szempontjából.

Módosítás

- (1) A konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekben található ásványkincsek – bár a fejlesztés szempontjából óriási lehetőséget jelentenek – ellentmondás tárgyát képezhetik, amennyiben a belőlük származó bevételt a fejlesztésre, jó kormányzásra és jogállamiságra irányuló erőfeszítéseket aláásó erőszakos konfliktusok kiobbantására vagy fenntartására fordítják. Ezeken a területeken a konfliktusok és az ásványok illegális kitermelése közötti kapcsolódás megszakítása kritikus **elem** a béke, **a fejlődés** és a stabilitás **garantálásában**.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat

1 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) **A nyersanyag-kitermelő iparágban általánosak az emberi jogi visszaélések, és ezen belül a gyermekmunka, a szexuális erőszak, az erőszakos eltűntetés, a kényszerű kitelepítések, valamint a rituális vagy kulturális szempontból jelentőséggel bíró területek elpusztítása.**

⁽¹⁾ Az ügyet a 61. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra (A8-0141/2015).

2015. május 20., szerda

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) A kérdés olyan erőforrásokban gazdag **régiókat** érint, ahol a kormányok és a nemzetközi szervezetek az üzleti élet szereplőivel és civil társadalmi szervezetekkel karöltve kívánnak választ találni a fegyveres csoportok és biztonsági erők finanszírozásának **minimalizálására** való törekvés jelentette kihívásra.

Módosítás

- (2) A kérdés olyan erőforrásokban gazdag **térségeket** érint, ahol a kormányok és a nemzetközi szervezetek az üzleti élet szereplőivel és civil társadalmi szervezetekkel karöltve kívánnak választ találni a fegyveres csoportok és biztonsági erők finanszírozásának **megakadályozására** való törekvés jelentette kihívásra, **beleértve a női szervezeteket is, amelyek élen járnak abban, hogy felhívják a figyelmet az e csoportok által kikényszerített kizsákmányoló feltételekre, valamint a helyi lakosság feletti hatalom gyakorlása érdekében alkalmazott szexuális erőszakra és erőszakra.**

(A „régiók” szó helyébe a „térségek” szót léptető módosítás a teljes szövegre alkalmazandó.)

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

5 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (5a) Ez a rendelet a fegyveres csoportok konfliktusok által érintett térségekből származó ásványokkal folytatott kereskedelem révén történő finanszírozása felszámolásának egyik módja; ez nem mond ellent annak, hogy az Európai Unió kül- és fejlesztési politikai fellépéseinek a helyi korrupció és a határok porózussága elleni küzdelemre, valamint a visszaélések kiemelése érdekében a helyi lakosság és képviselőik ismereteinek bővítésére kell összpontosulnia.

2015. május 20., szerda

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

7 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Az Európai Parlament **2010. október 7-én állásfoglalást fogadott el, melyben** az Egyesült Államok „konfliktusövezetből származó ásványokról” szóló jogszabályához, azaz a tőzsdei reformról és fogyasztóvédelemről szóló Dodd–Frank-törvény 1502. szakaszához hasonló jogszabály meghozatalára **kéri** fel az Uniót; továbbá a Bizottság 2011-es és 2012-es közleményeiben bejelentette, hogy szándékában áll megvizsgálni, miként javítható az ellátási lánc átláthatósága, ideértve a kellő gondossággal kapcsolatos szempontokat is. A Bizottság az utóbbi közleményben – az OECD 2011. májusi miniszteri ülésén vállalt elkötelezettségével összhangban – síkra szállt az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó iránymutatásának, valamint az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásának fokozott támogatása és alkalmazása mellett, az OECD-tagok körén kívül is.

Módosítás

- (7) **2010. október 7-i, 2011. március 8-i, 2011. július 5-i és 2014. február 26-i állásfoglalásaiban** az Európai Parlament az Egyesült Államok „konfliktusövezetből származó ásványokról” szóló jogszabályához, azaz a tőzsdei reformról és fogyasztóvédelemről szóló Dodd–Frank-törvény 1502. szakaszához hasonló jogszabály meghozatalára **kérte** fel az Uniót; továbbá a Bizottság 2011-es és 2012-es közleményeiben bejelentette, hogy szándékában áll megvizsgálni, miként javítható az ellátási lánc átláthatósága, ideértve a kellő gondossággal kapcsolatos szempontokat is. A Bizottság az utóbbi közleményben – az OECD 2011. májusi miniszteri ülésén vállalt elkötelezettségével összhangban – síkra szállt az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó iránymutatásának, valamint az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásának fokozott támogatása és alkalmazása mellett, az OECD-tagok körén kívül is.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

8 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) Uniós polgárok és civil társadalmi szereplők felhívták a figyelmet arra, hogy az uniós joghatóság alatt működő vállalatok nem vonhatók felelősségre a konfliktusok által érintett régiókból származó ásványok illegális kitermeléséhez és kereskedelméhez fűződő esetleges kapcsolatuk miatt. Következésképpen a fogyasztási cikkekben esetlegesen előforduló ilyen ásványok a fogyasztókat összefüggésbe hozzák Unión kívüli konfliktusokkal. Ebből adódóan uniós állampolgárok petíciók révén kérelmezték, hogy terjesszenek olyan jogszabályjavaslatot az Európai Parlament és a Tanács elé, amely alapján az ENSZ és az OECD útmutatásainak megfelelően felelősségre vonhatók a vállalatok.

Módosítás

- (8) Uniós polgárok és civil társadalmi szereplők felhívták a figyelmet arra, hogy az uniós joghatóság alatt működő vállalatok nem vonhatók felelősségre a konfliktusok által érintett régiókból származó ásványok illegális kitermeléséhez és kereskedelméhez fűződő esetleges kapcsolatuk miatt. Következésképpen a fogyasztási cikkekben esetlegesen előforduló ilyen ásványok a fogyasztókat összefüggésbe hozzák Unión kívüli konfliktusokkal. **Ekképpen a fogyasztók közvetve összefüggésbe kerülnek olyan konfliktusokkal, amelyek súlyos hatást gyakorolnak az emberi jogokra, nevezetesen a nők jogaira, mivel a fegyveres csoportok a tömeges nemi erőszakot gyakran tudatos stratégiaként alkalmazzák a helyi lakosság megfélemlítésére és ellenőrzésére, hogy védjék saját érdekeiket.** Ebből adódóan uniós állampolgárok petíciók révén kérelmezték, hogy terjesszenek olyan jogszabályjavaslatot az Európai Parlament és a Tanács elé, amely alapján az ENSZ és az OECD útmutatásainak megfelelően felelősségre vonhatók a vállalatok.

2015. május 20., szerda

Módosítás 71, 91 és 112
Rendeletre irányuló javaslat
9 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) *A rendelet tükrözi a kellő gondosság elve alkalmazásának szükségességét a teljes ellátási lánc mentén – a kitermelés helyétől a végtermékig – azáltal, hogy az európai piacon a rendelet hatálya alá tartozó erőforrásokat – ideértve az ilyen erőforrásokat tartalmazó termékeket is – első alkalommal forgalomba hozó valamennyi vállalat számára előírja a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc kialakítását, továbbá az erről szóló nyilvános jelentéstételt. A kellő gondosságra vonatkozó, e rendeletben foglalt egyes kötelezettségeknek a kellő gondosság jellegének megfelelően tükrözniük kell a kellő gondosság alkalmazásával kapcsolatos folyamatok progresszív és rugalmas jellegét, továbbá a megfelelő módon a vállalkozások sajátos körülményeire szabott kötelezettségek szükségességét. A kötelezettségeket a vállalat méretére, hatékonyságára és az ellátási láncban elfoglalt helyére kell szabni.*

Módosítás 57
Rendeletre irányuló javaslat
11 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11a) *A 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv^(1bis) előírja az 500 főnél több munkavállalót foglalkoztató vállalkozások számára, hogy számoljanak be számos politikájukról, többek között az emberi jogokkal, a korrupció elleni küzdelemmel és a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncsal kapcsolatos politikákról. Az irányelv előírja a Bizottság számára, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat ezen információk közzétételének elősegítése érdekében. A Bizottságnak meg kell fontolnia az ásványok és fémek felelősségteljes beszerzésével kapcsolatos teljesítménymutatók felvételét ezekbe az iránymutatásokba.*

^(1bis) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/95/EU irányelve (2014. október 22.) a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról (HL L 330., 2014.11.15., 1. o.).

2015. május 20., szerda

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

11 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11b) *A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc megvalósításának számos olyan meglévő rendszere van, amely hozzájárulhat a rendelet céljainak eléréséhez. Az iparban már léteznek olyan ágazati programok, amelyek célja a konfliktusok és az ón, tantál, volfrám és arany beszerzése közötti kapcsolat megszakítása. Ezek a programok az ásványok kizárólag felelős beszerzését garantáló rendszerekkel rendelkező, független harmadik fél által folytatott ellenőrzéseket vesznek igénybe a kohók és finomítók tanúsítására. Ezek az ágazati programok rendszerek elismerhetők az uniós rendszerben is. Az e rendelet követelményeivel egyenértékűként elismerendő ilyen programokra vonatkozó kritériumokat és eljárásokat azonban pontosítani kell, hogy lehetővé tegyék a szigorú normák tiszteletben tartását és a kettős ellenőrzés elkerülését.*

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (12) A nyilvános konzultáció során uniós vállalatok is kifejezésre juttatták az ásványok felelősségteljes beszerzése iránti érdeklődésüket, és olyan jelenleg folyó ágazati programokról számoltak be, melyek kialakításakor a vállalati társadalmi felelősségvállalás célkitűzéseit, az ügyfelek kéréseit vagy beszállítóik biztonságát tartották szem előtt. Ugyanakkor uniós vállalatok a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc megvalósításával kapcsolatban a rengeteg – gyakran nem kellően tájékozott vagy etikailag közömbös – piaci szereplőt érintő, kiterjedt és összetett globális láncokból eredő számos nehézségről is beszámoltak. A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie a felelősségteljes beszerzés jelentette költségeket és azok versenyképességre gyakorolt hatását, különösen a kkv-k tekintetében.

- (12) A nyilvános konzultáció során uniós vállalatok is kifejezésre juttatták az ásványok felelősségteljes beszerzése iránti érdeklődésüket, és olyan jelenleg folyó ágazati programokról számoltak be, melyek kialakításakor a vállalati társadalmi felelősségvállalás célkitűzéseit, az ügyfelek kéréseit vagy beszállítóik biztonságát tartották szem előtt. Ugyanakkor uniós vállalatok a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc megvalósításával kapcsolatban a rengeteg – gyakran nem kellően tájékozott vagy etikailag közömbös – piaci szereplőt érintő, kiterjedt és összetett globális láncokból eredő számos nehézségről **és gyakorlati kihívásról** is beszámoltak. A Bizottságnak **szorosan** figyelemmel kell kísérnie **és jelentenie kell** a felelősségteljes beszerzés, **a harmadik fél által végzett ellenőrzés, ezek adminisztratív következményei** jelentette költségeket és azok versenyképességre gyakorolt hatását, különösen a kkv-k tekintetében. **E rendelet végrehajtása érdekében a Bizottság technikai és pénzügyi segítséget nyújt a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, és elősegíti az információcserét. Indokolt, hogy azok az Unióban székhellyel rendelkező, ásványokat és fémeket importáló európai kis- és középvállalkozások, amelyek a kellő gondosság elvének megfelelő rendszert vezetnek be, a Bizottság COSME programján keresztül pénzügyi támogatásban részesüljenek.**

2015. május 20., szerda

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat

12 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (12a) Azokat az Unióban székhellyel rendelkező downstream vállalatokat, amelyek önkéntesen felelősségteljes ásvány- és fémbeszerzési rendszert hoznak létre, a tagállamok illetékes hatóságainak címkével kell tanúsítaniuk. A Bizottságnak az OECD kellő gondosságra vonatkozó iránymutatásai alapján kell megállapítania a tanúsítás megadásának kritériumait, és e célból konzultálhat az OECD Titkárságával. Az „Európai felelősségi tanúsítvány” odaítélési feltételeinek ugyanolyan szigorúaknak kell lenniük, mint amelyeket az OECD tanúsítási rendszere előír. Az „Európai felelősségi tanúsítvány” címkét megkapó vállalatokat ösztönzik arra, hogy ezt feltüntessék honlapjukon, és erről beszámoljanak az európai fogyasztóknak nyújtott tájékoztatókban is.

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat

13 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13) A kohók és a finomítók jelentős állomások az ásványok globális ellátási láncában, mivel jellemzően ezek jelentik az utolsó szakaszt, melyben a kellő gondosság hatékonyan biztosítható az ásványok származási helyével és a felügyeleti láncsal kapcsolatos információk gyűjtése, nyilvánosságra hozatala és ellenőrzése révén. Gyakori álláspont, hogy ezen átalakítási szakaszt követően lehetetlen az ásványok származási helyét visszamenőlegesen azonosítani. A felelősségteljes kohók és finomítók uniós jegyzéke ebből adódóan átláthatóságot és bizonyosságot biztosítana a downstream vállalatok számára a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra jellemző gyakorlatok tekintetében.

- (13) A kohók és a finomítók jelentős állomások az ásványok globális ellátási láncában, mivel jellemzően ezek jelentik az utolsó szakaszt, melyben a kellő gondosság hatékonyan biztosítható az ásványok származási helyével és a felügyeleti láncsal kapcsolatos információk gyűjtése, nyilvánosságra hozatala és ellenőrzése révén. Gyakori álláspont, hogy ezen átalakítási szakaszt követően lehetetlen az ásványok származási helyét visszamenőlegesen azonosítani. **Ugyanez érvényes az újrahasznosított fémekre, amelyek az átalakítási folyamat során még több lépésen mentek át.** A felelősségteljes kohók és finomítók uniós jegyzéke ebből adódóan átláthatóságot és bizonyosságot biztosítana a downstream vállalatok számára a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra jellemző gyakorlatok tekintetében. **Az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásával összhangban az upstream vállalkozásoknak – például kohóknak és finomítóknak – független harmadik fél által végzett, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében követett gyakorlataikra vonatkozó ellenőrzésen kell átesniük, többek között a felelősségteljes kohók és finomítók jegyzékébe történő felvételük érdekében is.**

2015. május 20., szerda

Módosítás 15**Rendeletre irányuló javaslat****13 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13a) *Az ásványokat és azok koncentrátumait feldolgozó és importáló kohókat és finomítókat kötelezni kell a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó uniós rendszer alkalmazására.*

Módosítás 16**Rendeletre irányuló javaslat****13 b preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13b) *Az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi ásvány és fém felhasználásának meg kell felelnie e rendelet előírásainak. Elengedhetetlen, hogy az importőrök betartsák e rendelet rendelkezéseit.*

Módosítás 18**Rendeletre irányuló javaslat****15 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (15a) *E rendelet hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében rendelkezni kell egy kétéves átmeneti időszakról, hogy a Bizottság létrehozassa a harmadik fél által folytatott ellenőrzések rendszerét, és hogy a felelősségteljes importőrök megismerhessék az e rendelet szerinti kötelezettségeiket.*

Módosítás 19**Rendeletre irányuló javaslat****15 b preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (15b) *A Bizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia pénzügyi támogatását és politikai kötelezettségvállalásait azokkal a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekkel kapcsolatban, ahol ónt, tantált, volfrámot és aranyat bányásznak, különösen a Nagy-tavak régióban, hogy biztosítsa a politikák koherenciáját, valamint ösztönözze és erősítse a felelősségteljes kormányzás, a jogállamiság, de mindennek előtt az etikus bányászat elveinek tiszteletben tartását.*

2015. május 20., szerda

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

16 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) A Bizottság **a Tanács és** az Európai Parlament számára rendszeresen jelentést készít a rendszer hatásairól. A Bizottság **a hatálybalépést követő legkésőbb három éven belül**, majd azt követően **hatévenként** felülvizsgálja e rendelet működését és hatékonyságát, **beleértve** a rendelet hatálya alá eső, konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes beszerzésének előmozdítását. A jelentéseket – szükség esetén – megfelelő jogalkotási javaslatok kísérhetik, melyek tartalmazhatnak kötelező intézkedéseket,

Módosítás

- (16) A Bizottság az Európai Parlament **és a Tanács** számára rendszeresen jelentést készít a rendszer hatásairól. A Bizottság **e rendelet alkalmazásának időpontja után két évvel**, majd azt követően **háromévenként** felülvizsgálja e rendelet működését és hatékonyságát, **valamint a rendszer által helyi szinten kifejtett aktuális hatást a** rendelet hatálya alá eső, konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes beszerzésének előmozdítását **illetően, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak**. A jelentéseket – szükség esetén – megfelelő jogalkotási javaslatok kísérhetik, melyek tartalmazhatnak **további** kötelező intézkedéseket.

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

16 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (16a) 2014. március 5-i közös közleményükben a Bizottság és a Bizottság alelnöke/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője kötelezettséget vállaltak arra, hogy e rendelettel párhuzamosan olyan kísérő intézkedéseket hajtanak végre, amelyek a felelősségteljes beszerzésre irányuló olyan integrált uniós megközelítést eredményeznek, amely amellelt, hogy eléri a vállalkozások magas szintű részvételét az e rendeletben előírt uniós rendszerben, biztosítja egy globális, koherens és átfogó megközelítés alkalmazását a konfliktusok által érintett térségekből származó ásványok felelősségteljes beszerzésének előmozdítása érdekében.

2015. május 20., szerda

Módosítás 60

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) **E** rendelet létrehozza a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó uniós **öntanúsítás rendszerét** annak érdekében, hogy korlátozza a fegyveres csoportok és biztonsági erők ⁽¹²⁾ ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany kereskedelméből adódó lehetőségeit. A rendeletet célja, hogy átláthatóságot és bizonyosságot biztosítson a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből beszerzést folytató importőrök, kohók és finomítók ellátási gyakorlatai tekintetében.

⁽¹²⁾ „fegyveres csoportok és biztonsági erők” Az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról II. mellékletében meghatározottak szerint értendő: második kiadás, OECD Publishing (OECD (2013). <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>.

Módosítás

(1) **Ez a** rendelet létrehozza a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó uniós **tanúsítási rendszert** annak érdekében, hogy korlátozza a fegyveres csoportok és biztonsági erők ⁽¹²⁾ ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany kereskedelméből adódó lehetőségeit. A rendeletet célja, hogy átláthatóságot és bizonyosságot biztosítson a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből beszerzést folytató importőrök, kohók és finomítók ellátási gyakorlatai tekintetében.

⁽¹²⁾ „fegyveres csoportok és biztonsági erők” Az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról II. mellékletében meghatározottak szerint értendő: második kiadás, OECD Publishing (OECD (2013). <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>.

Módosítás 154

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Ez a rendelet megállapítja a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségeket **azokra** az uniós **importőrökre** vonatkozóan, akik **saját nyilatkozatuk alapján az I. mellékletben rögzített ónt, tantált, volfrámot és aranyat tartalmazó vagy abból álló** ásványokat vagy fémeket **behozó felelősségteljes importőrnek kívánnak minősülni.**

Módosítás

(2) Ez a rendelet megállapítja a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségeket az **összes olyan** uniós **importőrre** vonatkozóan, akik **az e rendelet hatálya alá tartozó** ásványokat vagy fémeket **szereznek be az OECD útmutatásával összhangban.** Az útmutatás célja, hogy az **erőszakos konfliktusok és az emberi jogi visszaélések minimálisra csökkentése vagy megelőzése érdekében az OECD kellő gondosságról szóló útmutatásának II. mellékletében meghatározott fegyveres csoportok és biztonsági erők által ezen ásványokkal vagy fémekkel folytatott kereskedelem lehetőségeinek korlátozásával átláthatóságot és nyomon követhetőséget biztosítson az importőrök beszerzési gyakorlataival kapcsolatban, abban az esetben, ha a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből folytatnak beszerzést.**

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) **Azon fémeket, amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy újrahasznosítottak, ki kell zárni e rendelet hatálya alól.**

2015. május 20., szerda

Módosítás 76, 97, 117 és 135**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 2 b bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2b) A nem szándékos piaci torzulások elkerülése érdekében a rendelet különbséget tesz az ellátási lánc elején és végén elhelyezkedő vállalkozások szerepe között. A kellő gondosság alkalmazásának igazodnia kell az adott vállalkozás tevékenységeihez és az ellátási láncban elfoglalt helyéhez.

Módosítás 77, 98, 118 és 136**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 2 c bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2c) A Bizottság az ágazati programokkal együttműködve és az OECD-útmutatóval összhangban további útmutatást nyújthat a vállalkozásokra az ellátási láncban elfoglalt helyük szerint alkalmazandó kötelezettségek vonatkozásában, és annak biztosítása érdekében, hogy a rendszer a kkv-k helyzetét figyelembe vevő, rugalmas eljárást foglaljon magában.

Módosítás 155**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 2 d bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2d) E rendelet értelmében és az OECD-útmutatásnak megfelelően a downstream vállalatok minden ésszerű intézkedést meghoznak az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokat és fémeket biztosító ellátási láncukat érintő kockázatok azonosítására és kezelésére. Ezzel összefüggésben kötelesek tájékoztatást adni a felelősségteljes beszerzés érdekében folytatott, a kellő gondosság elvének megfelelő gyakorlatukról.

2015. május 20., szerda

Módosítás 26

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) „újrahasznosított fémek”: visszanyert végfelhasználói vagy fogyasztói felhasználás utáni termékek, illetve a termékgyártás során keletkezett selejtből feldolgozott termékek; az „újrahasznosított fémek” magukban foglalják a felesleges, elavult, hibás és selejt fémeket, amelyek alkalmasak a az ón, a tantál, a volfrám és/vagy arany gyártása során való újrahasznosításra; a részben feldolgozott és a feldolgozatlan ásványok, illetve valamely más érc melléktermékei nem minősülnek újrahasznosított fémnek;

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – e pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

e) „konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek”: fegyveres konfliktus vagy bizonytalan, konfliktus utáni helyzet jellemezte térségek, valamint gyenge vagy nem létező kormányzás és biztonság – például bukott államok, a nemzetközi **jogszabályok** széles körű és rendszeres megsértése, **ezen belül az emberi jogokkal való visszaélés** – jellemezte térségek;

e) „konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek”: **széles körű erőszak megjelenésével és a polgári infrastruktúra összeomlásával járó** fegyveres konfliktus vagy bizonytalan, konfliktus utáni helyzet jellemezte térségek, valamint gyenge vagy nem létező kormányzás és biztonság – például bukott államok, a nemzetközi **jogban lefektetett emberi jogok** széles körű és rendszeres megsértése – jellemezte térségek;

Módosítás 25

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – g pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

g) „importőr”: bármely természetes vagy jogi személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokat vagy fémeket jelent be szabad forgalomba bocsátásra a **2913/1992/EGK** ⁽¹³⁾ **tanácsi** rendelet **79. cikke értelmében**;

g) „importőr”: **az Unióban letelepedett** bármely természetes vagy jogi személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokat vagy fémeket jelent be **saját nevében** szabad forgalomba bocsátásra, **vagy az a személy, akinek a nevében a bejelentést teszik; e rendelet alkalmazásában az a képviselő, aki egy másik személy nevében és érdekében eljárva tesz bejelentést, illetve az a képviselő, aki saját nevében és egy másik személy nevében jár el, ugyanúgy importőrnek tekintendő**;

⁽¹³⁾ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közöségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

2015. május 20., szerda

Módosítás 100

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – h pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

h) „felelősségteljes importőr”: bármely importőr, aki az e rendeletben meghatározott szabályok szerinti öntanúsítás mellett dönt;

törölve

Módosítás 138

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – i pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

i) „öntanúsítás”: nyilatkozat, mely szerint az érintett teljesíti az irányítási rendszerekhez, kockázatkezeléshez, harmadik fél által folytatott ellenőrzéshez és nyilvánosságra hozatalhoz kapcsolódó kötelezettségeit az e rendeletben rögzített-eknek megfelelően;

törölve

(Ez a módosítás az egész szövegre vonatkozik, amennyiben azt más módosítások még nem változtatták meg)

Módosítás 29

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – q a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

qa) „ágazati program”: a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncsal kapcsolatos önkéntes eljárások, eszközök és mechanizmusok kombinációja, amelyet az adott ágazati szövetség dolgoz ki és felügyel, beleértve a harmadik felek által végzett megfelelőségértékelést is;

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – q b pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

qb) „fegyveres csoportok és biztonsági erők”: az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásának II. mellékletében meghatározott csoportok;

2015. május 20., szerda

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

4 cikk – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

- a) eljárást alakítanak ki az esetlegesen konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok és fémek ellátási láncára vonatkozóan, melyet egyértelműen kommunikálnak a beszállítók és a nyilvánosság felé,

Módosítás

- a) eljárást alakítanak ki az esetlegesen konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok és fémek ellátási láncára vonatkozóan, melyet egyértelműen **és rendszeresen** kommunikálnak a beszállítók és a nyilvánosság felé,

Módosítás 85, 126 és 145

Rendeletre irányuló javaslat

4 cikk – 1 a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Amennyiben bármely vállalkozás ésszerűen meg tudja állapítani, hogy az érintett termékek kizárólag újrafeldolgozásból vagy hulladékból származnak, úgy az üzleti titokra és a versennyel kapcsolatos megfontolásokra kellő tekintettel:

- a) nyilvánosságra hozza meghatározását; és
- b) *kellő részletességgel ismerteti azokat az átvilágító intézkedéseket, amelyet a meghatározás kialakítása során gyakorolt.*

Módosítás 67

Rendeletre irányuló javaslat

6 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az olvasztott vagy finomított fémek behozatalával foglalkozó, tanúsított felelősségteljes importőrök mentesülnek az e rendelet 3. cikk (1a) bekezdése szerinti, független harmadik fél által lefolytatott ellenőrzések alól, feltéve, hogy érdemi bizonyítékot szolgáltatnak arra vonatkozóan, hogy az ellátási láncukban részt vevő kohók és finomítók megfelelnek e rendelet előírásainak.

2015. május 20., szerda

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat

7 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7a. cikk

A felelősségteljes importőrök jegyzéke

(1) A 15. cikkben említett tagállami jelentésekben rendelkezésre bocsátott információk alapján a Bizottság határozatot fogad el és hoz nyilvánosságra, amely felsorolja az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokat és fémeket felhasználó felelősségteljes importőrök megnevezését és címét.

(2) A Bizottság az Ia. mellékletben meghatározott sablon felhasználásával, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően fogadja el a jegyzéket.

(3) A Bizottság kellő időben aktualizálja és többek között az interneten nyilvánosságra hozza a jegyzékben foglalt információkat. Amennyiben a felelősségteljes importőr nem tesz megfelelő korrekciós intézkedéseket, a Bizottság törli azon importőrök nevét a jegyzékből, amelyeket a tagállamok a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban nem ismernek el felelősségteljes importőrként.

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat

7 b cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7b. cikk

A kohókra és finomítókra vonatkozó, kellő gondossággal kapcsolatos kötelezettségek

(1) Az Unióban székhellyel rendelkező, ásványokat és azok koncentrátumait feldolgozó és importáló kohók és finomítók kötelesek a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc európai rendszerét, vagy a kellő gondosság elvének megfelelő más, a Bizottság által egyenértékűnek elismert rendszert alkalmazni;

(2) A tagállamok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a kohók és finomítók megfelelően alkalmazzák a kellő gondosság elvének megfelelő európai rendszert. E kötelezettségek teljesítésének elmaradása esetén a hatóságok erről értesítik a kohót vagy a finomítót, és felszólítják őket, hogy a kellő gondosság elvének megfelelő európai rendszernek való megfelelés érdekében hozzanak korrekciós intézkedéseket. A kötelezettségek teljesítésének folyamatos elmaradása esetén e rendelet megsértése miatt a tagállamok illetékes hatóságai szankciókat szabnak ki. Amikor a kohó vagy finomító megfelel e rendelet rendelkezéseinek, ezek a szankciók megszűnnek.

2015. május 20., szerda

Módosítás 44

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A 15. cikkben említett tagállami jelentésekben rendelkezésre bocsátott információk alapján a Bizottság határozatot fogad el és hoz nyilvánosságra, mely felsorolja **az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokat felhasználó** felelősségteljes kohók és finomítók megnevezését és címét.

Módosítás

(1) A 15. cikkben említett tagállami jelentésekben rendelkezésre bocsátott információk alapján a Bizottság határozatot fogad el és hoz nyilvánosságra, mely felsorolja **a** felelősségteljes kohók és finomítók megnevezését és címét.

Módosítás 45

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jegyzékben azonosítja azokat a felelősségteljes kohókat és finomítókat, amelyek – legalább részben – konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből folytatnak beszerzést.

Módosítás

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jegyzékben azonosítja azokat a felelősségteljes kohókat és finomítókat, amelyek – legalább részben – konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből folytatnak beszerzést. **Ezt a jegyzéket az e rendelet hatálya alá tartozó ásványokra és fémekre vonatkozó, a kellő gondosság meglévő egyenértékű ágazati, kormányzati és egyéb rendszereit figyelembe véve kell összeállítani.**

Módosítás 46

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság a II. mellékletben szereplő sablon, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében említett **eljárás alapján** fogadja el a jegyzéket. A Bizottság konzultációt folytat az OECD Titkárságával.

Módosítás

(3) A Bizottság a II. mellékletben szereplő sablon **felhasználásával**, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően** fogadja el a jegyzéket. A Bizottság konzultációt folytat az OECD Titkárságával.

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A Bizottság kellő időben aktualizálja a jegyzékben foglalt információkat. A Bizottság törli azon kohók és finomítók nevét a jegyzékből, amelyeket a tagállamok a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban nem ismernek el felelősségteljes importörként, illetve azon kohók és finomítók nevét, amelyek olyan importőr ellátási láncában szerepelnek, amelyet a tagállamok nem ismernek el felelősségteljes importörként.

Módosítás

(4) A Bizottság kellő időben aktualizálja, **és többek között az interneten nyilvánosságra hozza** a jegyzékben foglalt információkat. A Bizottság törli azon kohók és finomítók nevét a jegyzékből, amelyeket a tagállamok a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban nem ismernek el felelősségteljes importörként, illetve azon kohók és finomítók nevét, amelyek olyan importőr ellátási láncában szerepelnek, amelyet a tagállamok nem ismernek el felelősségteljes importörként.

2015. május 20., szerda

Módosítás 48

Rendeletre irányuló javaslat

9 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság **határozatot hoz az illetékes hatóságok jegyzékének** a III. mellékletben található sablon, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján **történő – többek között internetes – nyilvánosságra hozataláról**. A Bizottság a jegyzéket rendszeresen aktualizálja.

Módosítás

(2) A Bizottság a III. mellékletben található sablon **felhasználásával**, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárás alapján **fogadja el a jegyzéket**. A Bizottság a jegyzéket rendszeresen aktualizálja.

Módosítás 151

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az illetékes tagállami hatóságok megfelelő utólagos ellenőrzéseket folytatnak annak biztosítása érdekében, hogy a rendelet hatálya alá tartozó ásványokat vagy fémeket behozó **öntanúsító felelősségteljes** importőrök megfeleljenek az e rendelet 4., 5., 6. és 7. cikke szerinti kötelezettségeiknek.

Módosítás

(1) Az illetékes tagállami hatóságok megfelelő utólagos ellenőrzéseket folytatnak annak biztosítása érdekében, hogy a rendelet hatálya alá tartozó ásványokat vagy fémeket behozó importőrök megfeleljenek az e rendelet 4., 5., 6. és 7. cikke szerinti kötelezettségeiknek.

Módosítás 49

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseket kockázatalapú megközelítés alapján végzik. Ezenkívül ellenőrzésekre akkor is sor **kerülhet**, ha az illetékes hatóság releváns információ birtokába jut – beleértve a harmadik felek által felvetett, indokolással alátámasztott aggályokat is – a felelősségteljes importőrök e rendeletnek való megfelelésére vonatkozóan.

Módosítás

(2) Az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseket kockázatalapú megközelítés alapján végzik. Ezenkívül ellenőrzésekre akkor is sor **kerül**, ha az illetékes hatóság releváns információ birtokába jut – beleértve a harmadik felek által felvetett, indokolással alátámasztott aggályokat is – a felelősségteljes importőrök e rendeletnek való megfelelésére vonatkozóan.

2015. május 20., szerda

Módosítás 51**Rendeletre irányuló javaslat****12 a cikk (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

12a. cikk

A gazdasági szereplők, különösen a kkv-k körében az egyértelmű és biztos helyzet, valamint az egységesség megteremtése érdekében a Bizottság az Európai Külügyi Szolgálattal és az OECD-vel konzultálva nem kötelező erejű iránymutatásokat állít össze egy kézikönyv formájában a vállalatok számára, amely tisztázza, hogy miként alkalmazhatók a legmegfelelőbbben a kritériumok az esetlegesen e rendelet hatálya alá tartozó térségekre. A kézikönyv a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségek e rendelet 2. cikkének e) pontjában foglalt fogalommeghatározásán alapul, és figyelembe veszi az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatását ezen a területen.

Módosítás 52**Rendeletre irányuló javaslat****13 cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják abban az esetben, ha a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök így határoz, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

törölve

Módosítás 53**Rendeletre irányuló javaslat****13 cikk – 2 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

2015. május 20., szerda

Módosítás 55
Rendeletre irányuló javaslat
15 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

15a. cikk**Kísérő intézkedések**

(1) A Bizottság az átmeneti időszak során kísérő intézkedéseket meghatározó jogalkotási javaslatot nyújt be a rendelet hatékonyságának fokozása érdekében az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „A konfliktusok által érintett és magas kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes beszerzése. Az integrált uniós megközelítés kialakítása felé” című közös közleménnyel (JOIN(2014)0008) összhangban.

A felelősségteljes beszerzésről szóló integrált uniós megközelítést biztosító kísérő intézkedések:

- a) a beszerzéseiket felelősségteljesen végző vállalkozások támogatása ösztönzők révén, technikai és más segítségnyújtásával és a vállalkozásoknak szóló iránymutatással, figyelembe véve a kis- és középvállalkozások helyzetét annak érdekében, hogy megkönnyítsék az e rendelet követelményeinek való megfelelést;
 - b) a harmadik országokkal és más szereplőkkel folytatott folyamatos politikai párbeszéd, többek között a nemzeti és regionális tanúsító rendszerek harmonizációjának lehetséges bevezetése, valamint a köz- és magánszféra kezdeményezéseivel folytatott együttműködés;
 - c) a harmadik országokkal zajló folyamatos, célzott fejlesztési együttműködés, különösen a konfliktusban nem érintett ásványok értékesítéséhez nyújtott támogatás folytatása, és a helyi vállalkozások képességeinek megerősítése annak érdekében, hogy meg tudjanak felelni ennek a rendeletnek;
 - d) szoros együttműködés a tagállamokkal a fogyasztók, beruházók és vásárlók tájékoztatása területén kiegészítő kezdeményezések, a vállalkozások felelősségteljes magatartását elősegítő egyéb ösztönzők, valamint a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ^(1a) meghatározottaknak megfelelően teljesítési záradékok nemzeti hatóságok által aláírt szállítási szerződésekbe történő bevezetése érdekében.
- (2) A Bizottság éves teljesítményjelentést nyújt be az (1) bekezdés alapján végrehajtott kísérő intézkedésekről, valamint hatásukról és eredményességükről.

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.)

2015. május 20., szerda

Módosítás 56**Rendeletre irányuló javaslat****16 cikk – 1 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ez a rendelet ...-tól/-től (*) alkalmazandó.

(*) E rendelet hatálybalépése után két évvel.**Módosítás 59****Rendeletre irányuló javaslat****II melléklet – C a oszlop (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„Ca” oszlop: ásvány típusa

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU